

Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de la Seguretat Social

BOE núm. 261, 31/10/2015

TEXT CONSOLIDAT
Vigència 05/07/2018 -

L'article 1.c de la Llei 20/2014, de 29 d'octubre, per la qual es delega en el Govern la potestat de dictar diversos textos refosos, en virtut del que estableix l'article 82 i següents de la Constitució espanyola, va autoritzar el Govern per aprovar un text refós en el qual s'integressin, degudament regularitzats, aclarits i harmonitzats, el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, i totes les disposicions legals relacionades que s'enumeren en aquest apartat, així com les normes amb rang de llei que les hagin modificat. El termini per a la realització del text esmentat es va fixar en dotze mesos a partir de l'entrada en vigor de l'esmentada Llei 20/2014, de 29 d'octubre, que va tenir lloc el 31 d'octubre de 2014.

Aquest Reial decret legislatiu s'ha sotmès a consulta de les organitzacions sindicals i empresarials més representatives. A més, ha rebut l'informe del Consell Econòmic i Social.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Ocupació i Seguretat Social, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 30 d'octubre de 2015,

DISPOSO:

Article únic

Aprovació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social

S'aprova el text refós de la Llei general de la Seguretat Social que s'insereix a continuació.

Disposició addicional única

Remissions normatives

Les referències efectuades en altres normes a les disposicions que han estat integrades en el text refós que s'aprova s'entenen fetes als preceptes corresponents del text refós.

Disposició derogatòria única

Derogació normativa

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o de rang inferior que s'oposin al que disposa el

text refós de la Llei general de la Seguretat Social i, en particular, les següents:

1. El text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.
2. Els articles 30 i 31 de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social.
3. La disposició addicional quinzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.
4. Els articles 69 i 77 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.
5. La disposició addicional quinzena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.
6. La Llei 47/1998, de 23 de desembre, per la qual es dicten regles per al reconeixement de la jubilació anticipada del sistema de la Seguretat Social, en determinats casos especials.
7. Els articles 29 i 30 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.
8. L'article 26 de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.
9. La disposició addicional sisena de la Llei 12/2001, de 9 de juliol, de mesures urgents de reforma del mercat de treball per a l'increment de l'ocupació i la millora de la seva qualitat.
10. L'article 4, la disposició addicional segona i la disposició transitòria segona de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat.
11. La Llei 28/2003, de 29 de setembre, reguladora del Fons de Reserva de la Seguretat Social.
12. La disposició addicional cinquanta-vuitena de la Llei 30/2005, de 29 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2006.
13. La disposició addicional quarta de la Llei 8/2006, de 24 d'abril, de tropa i marineria.
14. L'article 2 de la Llei 37/2006, de 7 de desembre, relativa a la inclusió en el règim general de la Seguretat Social i a l'extensió de la protecció per desocupació a determinats càrrecs públics i sindicals.
15. La Llei 18/2007, de 4 de juliol, per la qual es procedeix a la integració dels treballadors per compte propi del règim especial agrari de la Seguretat Social en el règim especial de la Seguretat Social dels

treballadors per compte propi o autònoms, excepte la disposició transitòria primera.

16. Les disposicions addicionals cinquena, novena, catorzena i vint-i-setena de la Llei 40/2007, de 4 de desembre, de mesures en matèria de Seguretat Social.

17. La disposició addicional quinzena de la Llei 27/2009, de 30 de desembre, de mesures urgents per al manteniment i el foment de l'ocupació i la protecció de les persones desocupades.

18. La Llei 32/2010, de 5 d'agost, per la qual s'estableix un sistema específic de protecció per cessament d'activitat dels treballadors autònoms, excepte les disposicions addicionals desena i onzena.

19. La disposició addicional tercera de la Llei 35/2010, de 17 de setembre, de mesures urgents per a la reforma del mercat de treball.

20. L'article 20 del Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per fomentar la inversió i la creació d'ocupació.

21. L'article 5 del Reial decret llei 5/2011, de 29 d'abril, de mesures per a la regularització i control de l'ocupació no declarada i el foment de la rehabilitació d'habitatges.

22. Les disposicions addicionals quinzena, trenta-tresena, trenta-novena, quaranta-unena, quaranta-sisena i cinquanta-dosena i l'apartat 2 de la disposició final dotzena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de la Seguretat Social.

23. La Llei 28/2011, de 22 de setembre, per la qual es procedeix a la integració del règim especial agrari de la Seguretat Social en el règim general de la Seguretat Social, excepte la disposició addicional setena i la disposició final quarta.

24. La disposició addicional vuitena del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat.

25. La disposició addicional segona del Reial decret llei 29/2012, de 28 de desembre, de millora de la gestió i la protecció social en el sistema especial per a empleats de la llar i altres mesures de caràcter econòmic i social.

26. El capítol I i la disposició addicional primera del Reial decret llei 5/2013, de 15 de març, de mesures per afavorir la continuïtat de la vida laboral dels treballadors de més edat i promoure l'envelliment actiu.

27. La disposició addicional segona del Reial decret llei 16/2013, de 20 de desembre, de mesures per afavorir la contractació estable i millorar l'ocupabilitat dels treballadors.

28. El capítol I, les disposicions addicionals primera, segona, tercera i quarta i la disposició final cinquena de la Llei 23/2013, de 23 de desembre, reguladora del factor de sostenibilitat i l'índex de revaloració del sistema de pensions de la Seguretat Social.

Disposició final única

Entrada en vigor. Aquest Reial decret legislatiu i el text refós que aprova entren en vigor el 2 de gener de 2016.

Sense perjudici d'això, el complement per maternitat per aportació demogràfica a la Seguretat Social que regula l'article 60 del text refós és aplicable, quan concorrin les circumstàncies que preveu l'article esmentat, a les pensions contributives que s'originin a partir d'1 de gener de 2016.

L'aplicació del factor de sostenibilitat que regula l'article 211 del text refós s'ha de dur a terme una vegada que, en el si de la Comissió de Seguiment i Avaluació dels Acords del Pacte de Toledo, s'arribi a un acord sobre l'aplicació de les mesures necessàries per garantir la sostenibilitat del sistema. No obstant això i en tot cas, la seva entrada en vigor s'ha de produir en una data no posterior a l'1 de gener de 2023.

TEXT REFÓS DE LA LLEI GENERAL DE LA SEGURETAT SOCIAL

Títol I

Normes generals del sistema de la Seguretat Social

Capítol I

Normes preliminars

Article 1

Dret dels espanyols a la Seguretat Social

El dret dels espanyols a la Seguretat Social que estableix l'article 41 de la Constitució s'ha d'ajustar al que disposa aquesta Llei.

Article 2

Principis i fins de la Seguretat Social

1. El sistema de la Seguretat Social, configurat per l'acció protectora en les seves modalitats contributiva i no contributiva, es fonamenta en els principis d'universalitat, unitat, solidaritat i igualtat.
2. L'Estat, per mitjà de la Seguretat Social, garanteix a les persones compreses en el camp d'aplicació d'aquesta, per complir els requisits que exigeixen les modalitats contributiva o no contributiva, així com als familiars o assimilats que tinguin a càrrec seu, la protecció adequada enfront de les contingències i en les situacions que preveu aquesta Llei.

Article 3

Irrenunciabilitat dels drets de la Seguretat Social

És nul tot pacte, individual o col·lectiu, pel qual el treballador renunciï als drets que li confereix aquesta Llei.

Article 4

Delimitació de funcions

1. Correspon a l'Estat l'ordenació, jurisdicció i inspecció de la Seguretat Social.

2. Els treballadors i empresaris han de col·laborar en la gestió de la Seguretat Social en els termes que preveu aquesta Llei, sense perjudici d'altres formes de participació dels interessats establertes per les lleis, d'acord amb l'article 129.1 de la Constitució.

3. En cap cas l'ordenació de la Seguretat Social pot servir de fonament a operacions de lucre mercantil.

Article 5

Competències del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social i d'altres departaments ministerials

1. Les funcions no jurisdiccionals de l'Estat en matèria de Seguretat Social que no siguin pròpies del Govern les ha d'exercir el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, sense perjudici de les que puguin correspondre a altres departaments ministerials, en l'àmbit específic de les seves respectives àrees.

2. Dins de les competències de l'Estat, corresponen al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, en relació amb les matèries que regula aquesta Llei, les facultats següents:

a) La proposta al Govern dels reglaments generals per a la seva aplicació.

b) L'exercici de la potestat reglamentària no compresa a la lletra a.

c) L'exercici de les funcions economicofinanceres de la Seguretat Social, a excepció de les encomanades a la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i disposicions concordants al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques o, si s'escau, a altres òrgans als quals la Llei esmentada atorgui competències específiques en la matèria, i de direcció i tutela de les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social, així com de les entitats que col·laborin en la seva gestió; pot suspendre o modificar els poders i les facultats d'aquests en els casos i amb les formalitats i requisits que es determinin per reglament.

d) La inspecció de la Seguretat Social a través de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

e) L'establiment dels supòsits i les condicions en què els subjectes responsables en l'àmbit de la Seguretat Social queden obligats a rebre les notificacions per mitjans electrònics d'acord amb el que preveu l'article 27.6 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

3. El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha d'organitzar de manera adequada els serveis i les institucions que hagin de portar a terme els oportuns estudis jurídics, sociològics, econòmics i estadístics de la Seguretat Social, així com els de simplificació i racionalització de les operacions i els tràmits administratius que exigeixin el seu desplegament i aplicació.

4. L'exercici de les competències atribuïdes al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social en relació amb la Seguretat Social correspon als òrgans i serveis que determinen aquesta Llei, les seves disposicions d'aplicació i desplegament o les orgàniques del Ministeri.

Article 6

Coordinació de funcions afins

Correspon al Govern dictar les disposicions necessàries per coordinar l'acció dels organismes, serveis i entitats gestores del sistema de la Seguretat Social amb la dels que compleixen funcions afins de previsió social, sanitat, educació i assistència social.

Capítol II

Camp d'aplicació i estructura del sistema de la Seguretat Social

Secció primera

Disposicions generals

Article 7

Extensió del camp d'aplicació

1. Estan compresos en el sistema de la Seguretat Social, a l'efecte de les prestacions contributives, sigui quin sigui el seu sexe, estat civil i professió, els espanyols que resideixin a Espanya i els estrangers que resideixin o estiguin legalment a Espanya, sempre que, en tots dos supòsits, exerceixin la seva activitat en territori nacional i estiguin inclosos en algun dels apartats següents:

a) Treballadors per compte d'altri que prestin els seus serveis en les condicions que estableix l'article 1.1 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, en les diferents branques de l'activitat econòmica o assimilats a aquests, ja siguin eventuais, de temporada o fixos, fins i tot de treball discontinu, i inclosos els treballadors a distància, i amb independència, en tots els casos, del grup professional del treballador, de la forma i quantia de la remuneració que percebi i de la naturalesa comuna o especial de la seva relació laboral.

b) Treballadors per compte propi o autònoms, siguin o no titulars d'empreses individuals o familiars, més grans de divuit anys, que compleixin els requisits que de manera expressa determinin aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.

c) Socis treballadors de cooperatives de treball associat.

d) Estudiants.

e) Funcionaris públics, civils i militars.

2. Així mateix, estan compresos en el camp d'aplicació del sistema de la Seguretat Social, a l'efecte de les prestacions no contributives, tots els espanyols residents en territori espanyol.

També estan compresos en el camp d'aplicació del sistema de la Seguretat Social, a l'efecte de les prestacions no contributives, els estrangers que resideixin legalment en territori espanyol, en els termes que preveu la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, i, si s'escau, els tractats, convenis, acords o instruments internacionals aprovats, subscrits o ratificats a l'efecte.

3. El Govern, en el marc dels sistemes de protecció social pública, pot establir mesures de protecció social a favor dels espanyols no residents a Espanya, d'acord amb les característiques dels països de residència.

4. El Govern, com a mesura per facilitar la plena integració social i professional dels esportistes d'alt nivell, pot establir la inclusió d'aquests en el sistema de la Seguretat Social.

5. No obstant el que disposen els apartats anteriors d'aquest article, el Govern, a proposta del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social i un cop oïdes les organitzacions sindicals més representatives o el col·legi oficial competent, pot excloure del camp d'aplicació del règim de la Seguretat Social corresponent, a instància dels interessats, les persones el treball de les quals per compte d'altri, en consideració a la seva jornada o a la seva retribució, es pugui considerar marginal i no constitutiu de mitjà de vida fonamental.

Article 8

Prohibició d'inclusió múltiple obligatòria

1. Les persones compreses en el camp d'aplicació del sistema de la Seguretat Social no poden estar incloses pel mateix treball, amb caràcter obligatori, en altres règims de previsió diferents dels que integren el sistema esmentat.

2. Els sistemes de previsió obligatòria diferents dels que regula aquesta Llei, que puguin tenir constituïts determinats grups professionals, s'han d'integrar en el règim general o en els règims especials, segons que correspongui, sempre que sigui obligatòria la inclusió d'aquests grups en el camp d'aplicació dels règims esmentats.

Article 9

Estructura del sistema de la Seguretat Social

1. El sistema de la Seguretat Social està integrat pels règims següents:

a) El règim general, que regula el títol II d'aquesta Llei.

b) Els règims especials a què es refereix l'article següent.

2. Els règims especials del sistema de la Seguretat Social s'han de regular de conformitat amb el que preveu l'article 10, apartats 3 i 4. S'han d'establir per reglament el temps, l'abast i les condicions per a la conservació dels drets en curs d'adquisició de les persones que passin d'uns règims als altres, mitjançant la totalització dels períodes de permanència en cadascun dels règims esmentats, sempre que no se superposin. Aquestes normes s'han d'ajustar al que disposa aquest apartat, sigui quin sigui el règim al qual hagin d'afectar, i han de tenir en compte l'extensió i el contingut assolit per l'acció protectora de cadascun d'aquests.

Article 10

Règims especials

1. S'estableixen règims especials en les activitats professionals en què, per la seva naturalesa, les seves condicions peculiars de temps i lloc o per l'indole dels seus processos productius sigui necessari aquest

establiment per a l'aplicació adequada dels beneficis de la Seguretat Social.

2. Es consideren règims especials els que enquadrin els grups següents:

a) Treballadors per compte propi o autònoms.

b) Treballadors del mar.

c) Funcionaris públics, civils i militars.

d) Estudiants.

e) Els altres grups que determini el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, per considerar necessari l'establiment per a aquests d'un règim especial, d'acord amb el que preveu l'apartat 1.

3. Els règims especials corresponents als grups inclosos a les lletres *b* i *c* de l'apartat anterior es regeixen per les lleis específiques que es dictin a l'efecte, i s'ha de tendir en la seva regulació a l'homogeneïtat amb el règim general, en els termes que assenyala l'apartat següent.

4. Sense perjudici del que preveu el títol IV, en les normes reglamentàries dels règims especials no compresos a l'apartat anterior s'ha de determinar per a cadascun d'aquests el camp d'aplicació i s'hi han de regular les diferents matèries relatives a aquests, tenint en compte les disposicions d'aquest títol i tendint a la màxima homogeneïtat amb el règim general, que permetin les disponibilitats financeres del sistema i les característiques dels diferents grups afectats per aquests règims.

5. De conformitat amb la tendència a la unitat que ha de presidir l'ordenació del sistema de la Seguretat Social, el Govern, a proposta del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, pot disposar la integració en el règim general de qualsevol dels règims especials corresponents als grups que es detallen a l'apartat 2, a excepció dels que s'han de regir per lleis específiques, sempre que això sigui possible tenint en compte les característiques peculiars dels grups afectats i el grau d'homogeneïtat amb el règim general assolit en la regulació del règim especial de què es tracti.

De la mateixa manera, es pot disposar que la integració que preveu el paràgraf anterior tingui lloc en un altre règim especial quan així ho aconsellin les característiques de tots dos règims i amb això s'aconsegueixi més homogeneïtat amb el règim general.

Article 11

Sistemes especials

A més dels sistemes especials que regula aquesta Llei, en els règims de la Seguretat Social en què sigui necessari es poden establir sistemes especials exclusivament en alguna o algunes de les matèries següents: enquadrament, afiliació, forma de cotització o recaptació. En la regulació d'aquests sistemes, el ministeri competent n'ha d'emetre informe per raó de l'activitat o condició de les persones que hi estiguin incloses.

Secció segona

Disposicions aplicables a determinats col·lectius

Article 12

Familiars

1. A l'efecte del que disposa l'article 7.1, no tenen la consideració de treballadors per compte d'altri, llevat que hi hagi una prova en contra: el cònjuge, els descendents, ascendents i altres parents de l'empresari, per consanguinitat o afinitat fins al segon grau inclusivament i, si s'escau, per adopció, que tinguin contractats al seu centre o centres de treball, si conviuen a casa seva i estan a càrrec seu.

2. Sense perjudici del que preveu l'apartat anterior i de conformitat amb el que estableix la disposició addicional desena de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom, els treballadors autònoms poden contractar, com a treballadors per compte d'altri, els fills que tinguin menys de 30 anys, encara que convisquin amb ells. En aquest cas, de l'àmbit de l'acció protectora dispensada als familiars contractats queda exclosa la cobertura per desocupació.

S'atorga el mateix tractament als fills que, tot i ser més grans de 30 anys, tinguin dificultats especials per a la inserció laboral. A aquest efecte, es considera que hi ha aquestes dificultats especials quan el treballador estigui inclòs en algun dels grups següents:

a) Persones amb paràlisi cerebral, persones amb malaltia mental o persones amb discapacitat intel·lectual, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 33 per cent.

b) Persones amb discapacitat física o sensorial, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 33 per cent i inferior al 65 per cent, sempre que causin alta per primera vegada en el sistema de la Seguretat Social.

c) Persones amb discapacitat física o sensorial, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 65 per cent.

Article 13

Treballadors amb discapacitat

1. Els treballadors amb discapacitat empleats als centres especials d'ocupació queden inclosos com a treballadors per compte d'altri en el règim de la Seguretat Social que correspongui a la seva activitat.

2. El Govern ha d'aprovar normes específiques relatives a les seves condicions de treball i de Seguretat Social en consideració a les característiques peculiars de la seva activitat laboral.

Article 14

Socis treballadors i socis de treball de cooperatives

1. Els socis treballadors de les cooperatives de treball associat gaudeixen dels beneficis de la Seguretat Social, i la cooperativa pot optar entre les modalitats següents:

a) Com a assimilats a treballadors per compte d'altri. Aquestes cooperatives queden integrades en el règim general o en algun dels règims especials de la Seguretat Social, segons que correspongui, d'acord amb la seva activitat.

b) Com a treballadors autònoms en el règim especial corresponent.

Les cooperatives han d'exercir l'opció als seus estatuts, i només la poden modificar en els supòsits i les condicions que estableixi el Govern.

2. Els socis treballadors de les cooperatives d'explotació comunitària de la terra i els socis de treball als quals es refereix l'article 13.4 de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de cooperatives, són assimilats a treballadors per compte d'altri a l'efecte de Seguretat Social.

3. En tot cas, no són aplicables a les cooperatives de treball associat, ni a les cooperatives d'explotació comunitària de la terra ni als socis treballadors que les integren, les normes sobre cotització i prestacions del Fons de Garantia Salarial.

4. S'autoritza el Govern per regular l'abast, els termes i les condicions de l'opció que preveu aquest article, així com per adaptar, si s'escau, les normes dels règims de la Seguretat Social a les peculiaritats de l'activitat cooperativa.

Capítol III

Afiliació, cotització i recaptació

Secció primera

Afiliació al sistema i altes, baixes i variacions de dades en els règims que l'integren

Article 15

Obligatorietat i abast de l'afiliació

L'afiliació a la Seguretat Social és obligatòria per a les persones a què es refereix l'article 7.1 i única per a tota la seva vida i per a tot el sistema, sense perjudici de les altes i baixes en els diferents règims que l'integren, així com de les altres variacions que es puguin produir amb posterioritat a l'afiliació.

Article 16

Afiliació, altes, baixes i variacions de dades

1. L'afiliació es pot practicar a petició de les persones i entitats obligades a l'acte esmentat, a instància dels interessats o d'ofici per l'Administració de la Seguretat Social.

2. Correspon a les persones i entitats que es determinin per reglament complir les obligacions de sol·licitar l'afiliació i de donar compte als organismes corresponents de l'Administració de la Seguretat Social dels fets determinants de les altes, baixes i variacions a què es refereix l'article anterior.

3. Si les persones i entitats a les quals incumbeixin aquesta obligacions no les compleixen, els interessats poden instar directament la seva afiliació, alta, baixa o variació de dades, sense perjudici que es facin

efectives les responsabilitats en què aquelles hagin incorregut, inclòs, si s'escau, el pagament a càrrec seu de les prestacions, i que s'imposin les sancions que siguin procedents.

4. Tant l'afiliació com els tràmits determinats per les altes, baixes i variacions a què es refereix l'article anterior es poden efectuar d'ofici per part dels organismes corresponents de l'Administració de la Seguretat Social quan, arran de les dades de què disposin, de les actuacions de la Inspecció de Treball i Seguretat Social o per qualsevol altre procediment, es comprovi la inobservança de les obligacions esmentades.

5. Sense perjudici del que preveu l'article 42 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, els empresaris que contractin o subcontractin amb altres la realització d'obres o serveis corresponents a l'activitat pròpia d'aquells o que es prestin de manera continuada en els seus centres de treball han de comprovar, amb caràcter previ a l'inici de la prestació de l'activitat contractada o subcontractada, l'afiliació i l'alta a la Seguretat Social de cadascun dels treballadors que els empresaris tinguin contractats en els centres de treball durant el període d'execució de la contracta o subcontracta.

6. El deure de comprovació que estableix l'apartat anterior no és exigible quan l'activitat contractada es refereixi exclusivament a la construcció o reparació que pugui contractar el titular d'una llar respecte del seu habitatge, així com quan el propietari de l'obra o indústria no contracti la seva realització per raó d'una activitat empresarial.

Article 17

Obligacions de l'Administració de la Seguretat Social i dret a la informació

1. Els organismes de l'Administració de la Seguretat Social competents en la matèria han de mantenir al dia les dades relatives a les persones afiliades, així com les de les persones i entitats a les quals correspon el compliment de les obligacions que estableix aquesta secció.

2. Els empresaris i els treballadors tenen dret a ser informats pels organismes de l'Administració de la Seguretat Social sobre les dades referents a aquests de què disposin. Del mateix dret gaudeixen les persones que acreditin un interès personal i directe, d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

A aquest efecte, l'Administració de la Seguretat Social ha d'informar cada treballador sobre el seu futur dret a la jubilació ordinària que preveu l'article 205.1, a partir de l'edat i amb la periodicitat i el contingut que es determinin per reglament.

No obstant això, aquesta comunicació sobre el dret a la jubilació ordinària que pugui correspondre a cada treballador s'ha de remetre a efectes merament informatius, sense que origini drets ni expectatives de drets a favor del treballador o de tercers.

Aquesta obligació també és exigible en relació amb els instruments de caràcter complementari o alternatiu que prevegin compromisos per jubilació com ara mutualitats de previsió social, mutualitats alternatives, plans de previsió social empresarials, plans de previsió assegurats, plans i fons de pensions i assegurances individuals i col·lectives d'instrumentació de compromisos per pensions de les empreses. La informació s'ha de facilitar amb la mateixa periodicitat i en termes comparables i homogenis amb la subministrada

per la Seguretat Social.

Secció segona

Cotització a la Seguretat Social i per conceptes de recaptació conjunta

Article 18

Obligatorietat

1. La cotització a la Seguretat Social és obligatòria en tots els règims del sistema.

La cotització per la contingència de desocupació, així com al Fons de Garantia Salarial, per formació professional i per tots els altres conceptes que es recaptin conjuntament amb les quotes de la Seguretat Social, és obligatòria en els règims i supòsits i amb l'abast que estableix aquesta Llei i la seva normativa de desplegament, així com altres normes reguladores d'aquests conceptes.

2. L'obligació de cotitzar naix des del moment d'iniciació de l'activitat corresponent, i les normes reguladores de cada règim determinen les persones que l'han de complir.

3. Són responsables del compliment de l'obligació de cotitzar i del pagament dels altres recursos de la Seguretat Social les persones físiques o jurídiques o entitats sense personalitat a les quals les normes reguladores de cada règim i recurs imposin directament l'obligació del seu ingrés i, a més, els que siguin responsables solidaris, subsidiaris o successors per causa de mort d'aquells, per concórrer fets, omissions, negocis o actes jurídics que determinin aquestes responsabilitats, en aplicació de qualsevol norma amb rang de llei que es refereixi a, o no exclogui expressament, les obligacions de Seguretat Social, o de pactes o convenis no contraris a les lleis. Aquesta responsabilitat solidària, subsidiària o per causa de mort es declara i s'exigeix mitjançant el procediment recaptador que estableixen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.

4. En cas que la responsabilitat per l'obligació de cotitzar correspongui a l'empresari, es pot dirigir el procediment recaptador que estableixen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament contra qui efectivament rebi la prestació de serveis dels treballadors que ocupi, encara que formalment no figuri com a empresari en els contractes de treball, en els registres públics o en els arxius de les entitats gestores i serveis comuns.

Article 19

Bases i tipus de cotització

1. Les bases i els tipus de cotització a la Seguretat Social i pels conceptes que es recaptin conjuntament amb les quotes de la Seguretat Social són els que estableixi cada any la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent.

2. Les bases de cotització a la Seguretat Social, en cadascun dels seus règims, tenen com a límit màxim les quanties fixades per a cada any per la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent i com a límit mínim, les quanties del salari mínim interprofessional vigent en cada moment, incrementades en un sisè, llevat en cas de disposició expressa en contra.

3. Sense perjudici del que indica l'apartat 1, la cotització corresponent a les contingències d'accidents de treball i malalties professionals s'ha d'efectuar mitjançant l'aplicació dels tipus de cotització establerts per a cada activitat econòmica, ocupació o situació en la tarifa de primes establertes legalment. Les primes corresponents tenen a tots els efectes la condició de quotes de la Seguretat Social.

La base de cotització per a la contingència de desocupació, en tots els règims de la Seguretat Social que la tinguin coberta, és la corresponent a les contingències d'accidents de treball i malalties professionals.

De la mateixa manera, la base de cotització per determinar les aportacions al Fons de Garantia Salarial i per a formació professional, en tots els règims de la Seguretat Social en què hi hagi l'obligació d'efectuar-les, és la corresponent a les contingències d'accidents de treball i malalties professionals.

Article 20

Adquisició, manteniment, pèrdua i reintegrament de beneficis en la cotització

1. Únicament poden obtenir reduccions, bonificacions o qualsevol altre benefici en les bases, els tipus i les quotes de la Seguretat Social i per conceptes de recaptació conjunta les empreses i altres subjectes responsables del compliment de l'obligació de cotitzar que s'entengui que estan al corrent en el pagament d'aquestes en la data de la seva concessió.

2. L'adquisició i el manteniment dels beneficis en la cotització a què es refereix l'apartat anterior requereixen, en tot cas, que les empreses i altres subjectes responsables del compliment de l'obligació de cotitzar que hagin sol·licitat o obtingut aquests beneficis subministrin per mitjans electrònics les dades relatives a la inscripció d'empreses, afiliació, altes i baixes de treballadors, variacions de dades d'unes i els altres, així com els referits a cotització i recaptació en l'àmbit de la Seguretat Social, en els termes i les condicions que estableixi el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

No obstant això, la Tresoreria General de la Seguretat Social pot autoritzar, excepcionalment i amb caràcter transitori, la presentació de la documentació esmentada en suport diferent de l'electrònic amb sol·licitud prèvia de l'interessat i en consideració al nombre de treballadors, la seva dispersió o la naturalesa pública del subjecte responsable.

3. La falta d'ingrés en el termini reglamentari de les quotes de la Seguretat Social i per conceptes de recaptació conjunta meritades amb posterioritat a l'obtenció dels beneficis en la cotització dóna lloc únicament a la seva pèrdua automàtica respecte de les quotes corresponents a períodes no ingressats en el termini esmentat, llevat que sigui degut a un error de l'Administració de la Seguretat Social.

4. Quan, per causa no imputable a l'Administració, els beneficis en la cotització no s'hagin deduït en els termes establerts per reglament, es pot sol·licitar el reintegrament del seu import dins del termini de tres mesos, a comptar de la data de presentació de la liquidació en què el benefici respectiu s'hauria hagut de descomptar. En cas que no s'efectuï la sol·licitud en el termini esmentat, s'extingeix aquest dret.

Si és procedent el reintegrament en aquest supòsit, si aquest no s'efectua dins dels tres mesos següents a la data de presentació de la sol·licitud respectiva, l'import que s'ha de reintegrar s'incrementa amb l'interès de demora que preveu l'article 31.3, que s'aplica al del benefici corresponent pel temps

transcorregut des de la data en què es presenti la sol·licitud fins a la de la proposta de pagament.

Secció tercera

Liquidació i recaptació de les quotes i altres recursos del sistema

Subsecció primera

Disposicions generals

Article 21

Competència

1. La Tresoreria General de la Seguretat Social, com a caixa única del sistema de la Seguretat Social, porta a efecte la gestió liquidadora i recaptadora dels recursos d'aquesta, així com dels conceptes de recaptació conjunta amb les quotes de la Seguretat Social, tant en període voluntari com en via executiva, sota la direcció i tutela de l'Estat.

2. L'exercici de la funció liquidadora s'efectua sense perjudici de les competències que tinguin atribuïdes sobre la matèria la Inspecció de Treball i Seguretat Social i, respecte a determinats recursos diferents de quotes, altres organismes o òrgans administratius.

3. Per dur a terme la funció recaptadora, la Tresoreria General de la Seguretat Social pot concertar els serveis que consideri convenients amb les diferents administracions públiques o amb entitats particulars habilitades a l'efecte.

Les habilitacions que s'atorguin a les entitats particulars a què es refereix el paràgraf anterior tenen, en tot cas, caràcter temporal. Els concerts amb aquestes entitats han de ser autoritzats pel Consell de Ministres.

Article 22

Liquidació i ingrés de les quotes i altres recursos

1. Les quotes de la Seguretat Social, de desocupació i per conceptes de recaptació conjunta s'han de liquidar, en els termes que preveuen aquesta Llei i les seves normes d'aplicació i desplegament, mitjançant algun dels sistemes següents:

a) Sistema d'autoliquidació pel subjecte responsable de l'ingrés de les quotes de la Seguretat Social i per conceptes de recaptació conjunta.

b) Sistema de liquidació directa per la Tresoreria General de la Seguretat Social, per cada treballador, en funció de les dades de què disposi sobre els subjectes obligats a cotitzar i de les altres que els subjectes responsables del compliment de l'obligació de cotitzar hagin d'aportar, en els termes que preveu l'article 29.2.

Mitjançant aquest sistema, la Tresoreria General de la Seguretat Social ha de determinar la cotització corresponent a cada treballador, a sol·licitud del subjecte responsable del seu ingrés i quan les dades que aquest hagi de facilitar permetin calcular la liquidació.

No es pot procedir a la liquidació de quotes per aquest sistema respecte dels treballadors que no figurin en alta en el règim de la Seguretat Social que correspongui durant el període que s'ha de liquidar, encara que el subjecte responsable de l'ingrés hagi facilitat les seves dades a aquest efecte.

c) Sistema de liquidació simplificada, que s'aplica per determinar les quotes dels treballadors per compte propi inclosos en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms i en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar, les quotes dels sistemes especials del règim general per a empleats de la llar i per a treballadors per compte d'altri agraris durant la situació d'inactivitat, així com les quotes fixes de l'assegurança escolar, de convenis especials i de qualsevol altra quota la liquidació de la qual es pugui establir a través d'aquest sistema.

2. Els recursos del sistema de la Seguretat Social diferents de quotes s'han de liquidar de la manera i amb els requisits que aquesta Llei o les seves normes d'aplicació i desplegament determinin respecte a cadascun.

3. L'ingrés de les quotes i altres recursos s'ha d'efectuar en el termini i la forma que estableixin aquesta Llei, les seves normes d'aplicació i desplegament o les disposicions específiques aplicables als diferents règims i als sistemes especials, ja sigui directament a la Tresoreria General de la Seguretat Social o bé a través de les entitats concertades de conformitat amb l'article 21, així com, si s'escau, altres condicions previstes legalment.

També es poden ingressar les quotes i altres recursos a les entitats autoritzades a l'efecte pel Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, el qual ha de dictar les normes per a l'exercici d'aquesta funció i pot revocar l'autorització concedida, en cas d'incompliment, amb expedient previ incoat a l'efecte.

L'ingrés de les quotes i altres recursos a les entitats concertades o autoritzades, des del moment en què es porti a terme, té els mateixos efectes que si s'hagués efectuat a la mateixa Tresoreria General de la Seguretat Social.

Article 23

Ajornament de pagament

1. La Tresoreria General de la Seguretat Social, a sol·licitud del deutor i en els termes i amb les condicions que s'estableixin per reglament, pot concedir un ajornament del pagament dels deutes amb la Seguretat Social, que suspèn el procediment recaptador que estableix aquesta Llei.

2. L'ajornament no pot comprendre les quotes corresponents a l'aportació dels treballadors i a les contingències d'accident de treball i malaltia professional. L'eficàcia de la resolució administrativa de concessió queda supeditada a l'ingrés de les que es puguin deure en el termini màxim d'un mes des de la seva notificació.

3. L'ajornament comprèn el principal del deute i, si s'escau, els recàrrecs, els interessos i les costes del procediment que siguin exigibles en la data de sol·licitud; a partir de la concessió no se'n poden considerar exigibles d'altres, llevat del que es disposa per al cas d'incompliment.

4. El compliment de l'ajornament s'ha d'assegurar mitjançant garanties suficients per cobrir el principal del deute i els recàrrecs, els interessos i les costes, i es considera incomplert si no es constitueixen els drets personals o reals de garantia que estableixi la resolució de concessió, en el termini que aquesta determini.

Aquesta obligació no és exigible en els supòsits en què s'estableixi per reglament, pel que fa a la quantia del deute ajornat o a la condició del beneficiari. De manera excepcional, es pot eximir totalment o parcialment del requisit que estableix el paràgraf anterior quan concorrin causes de caràcter extraordinari que així ho aconsellin.

5. El principal del deute, els recàrrecs sobre aquest i les costes del procediment que siguin objecte d'ajornament meriten interès, que és exigible des de la seva concessió fins a la data de pagament, d'acord amb l'interès de demora que estigui vigent en cada moment durant el temps que duri l'ajornament. Aquest interès s'incrementa en dos punts si el deutor és eximit de l'obligació de constituir garanties per causes de caràcter extraordinari.

6. En cas d'incompliment de qualsevol de les condicions o els pagaments de l'ajornament, es prossegueix, sense cap altre tràmit, el procediment de constrenyiment que es va iniciar abans de la concessió. Així mateix, es dicta sense cap altre tràmit una provisió de constrenyiment per al deute que no hagi estat sotmès a constrenyiment, a la qual s'aplica el recàrrec del 20 per cent del principal, si s'han complert dins de termini les obligacions que estableixen els apartats 1 i 2 de l'article 29, o del 35 per cent en cas contrari.

En tot cas, els interessos de demora que s'exigeixin són els meritats des del venciment dels terminis reglamentaris d'ingrés respectius.

7. Es considera incomplert l'ajornament en el moment en què el beneficiari es deixi de mantenir al corrent en el pagament de les seves obligacions amb la Seguretat Social, amb posterioritat a la seva concessió.

Article 24

Prescripció

1. Prescriuen al cap de quatre anys els drets i les accions següents:

a) El dret de l'Administració de la Seguretat Social per determinar els deutes per quotes i per conceptes de recaptació conjunta mitjançant les liquidacions oportunes.

b) L'acció per exigir el pagament dels deutes per quotes de la Seguretat Social i conceptes de recaptació conjunta.

c) L'acció per imposar sancions per incompliment de les normes de la Seguretat Social.

2. Respecte de les obligacions amb la Seguretat Social l'objecte de les quals siguin recursos diferents de quotes, el termini de prescripció és el que estableixen les normes que siguin aplicables per raó de la naturalesa jurídica d'aquelles.

3. La prescripció queda interrompuda per les causes ordinàries i, en tot cas, per qualsevol actuació administrativa feta amb coneixement formal del responsable del pagament conduent a la liquidació o recaptació del deute i, especialment, per la seva reclamació administrativa mitjançant una reclamació de deute o acta de liquidació. Així mateix, la prescripció queda interrompuda per l'inici de les actuacions a què es refereix l'article 20.6 de la Llei 23/2015, de 21 de juliol, ordenadora del Sistema d'Inspecció de Treball i Seguretat Social.

Article 25

Prelació de crèdits

Els crèdits per quotes de la Seguretat Social i conceptes de recaptació conjunta i, si s'escau, els recàrrecs o interessos que siguin procedents sobre aquells gaudeixen, en la seva totalitat, del mateix ordre de preferència que els crèdits a què es refereix l'article 1924.1r del Codi civil. Els altres crèdits de la Seguretat Social gaudeixen de l'ordre de preferència que estableix l'apartat 2n.E del precepte a què es fa referència.

En cas de concurs, els crèdits per quotes de la Seguretat Social i conceptes de recaptació conjunta i, si s'escau, els recàrrecs i interessos que siguin procedents sobre aquells, així com els altres crèdits de la Seguretat Social, queden sotmesos al que estableix la legislació concursal.

Sense perjudici de l'ordre de prelación per al cobrament dels crèdits que estableix la Llei, quan el procediment de constrenyiment administratiu concorri amb altres procediments d'execució singular, de naturalesa administrativa o judicial, és preferent aquell en què primer s'hagi efectuat l'embargament.

Article 26

Devolució d'ingressos indeguts, reembossament dels costos de les garanties i pagament de quantitats declarades per sentència

1. Les persones obligades a cotitzar o a pagar uns altres deutes amb la Seguretat Social objecte de gestió recaptadora per l'Administració de la Seguretat Social tenen dret a la devolució total o parcial de l'import dels ingressos que s'hagin efectuat per error, en els termes i en els supòsits que s'estableixin per reglament.

L'import que s'hagi de tornar com a conseqüència d'un ingrés indegut està constituït per:

- a) L'import de l'ingrés efectuat indegudament i reconegut com a tal.
- b) Els recàrrecs, els interessos, si s'escau, i les costes que s'hagin satisfet quan l'ingrés indegut s'hagi efectuat per via de constrenyiment.
- c) L'interès de demora que preveu l'article 31.3, aplicat a les quantitats ingressades indegudament pel temps transcorregut des de la data de l'ingrés a la Tresoreria General de la Seguretat Social fins a la proposta de pagament.

En tot cas, el tipus d'interès de demora aplicable és el vigent al llarg del període en que l'interès esmentat

es meriti.

2. No és procedent la devolució de quotes o altres recursos ingressats maliciosament, sense perjudici de la responsabilitat de qualsevol ordre que pertoqui.

3. El dret a la devolució d'ingressos indeguts prescriu al cap de quatre anys, a comptar de l'endemà de l'ingrés.

4. L'Administració de la Seguretat Social ha de reembossar, amb l'acreditació prèvia de l'import, el cost de les garanties aportades per suspendre l'execució d'un deute amb la Seguretat Social, quan aquest es declari improcedent per sentència o resolució administrativa i la declaració esmentada adquireixi fermesa.

Quan el deute sigui declarat parcialment improcedent, el reembossament ha d'arribar a la part corresponent del cost de les garanties a què es fa referència.

Així mateix, en els supòsits d'estimació parcial del recurs o la reclamació interposats, l'obligat té dret a la reducció proporcional de la garantia aportada en els termes que s'estableixin per reglament.

5. Els ingressos que, en virtut d'una resolució judicial ferma, resultin o es declari objecte de devolució als interessats, tenen la consideració d'ingressos indeguts i són objecte de devolució en els termes que fixi la resolució esmentada, amb aplicació del que disposa, si s'escau, l'article 24 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

Article 27

Transaccions sobre els drets de la Seguretat Social

1. No es pot transigir judicialment ni extrajudicialment sobre els drets de la Seguretat Social ni sotmetre a arbitratge els litigis que se suscitin respecte a aquests, sinó mitjançant un reial decret acordat en Consell de Ministres, amb l'audiència prèvia del Consell d'Estat.

2. El caràcter privilegiat dels crèdits de la Seguretat Social atorga a la Tresoreria General de la Seguretat Social el dret d'abstenció en els processos concursals. No obstant això, la Tresoreria General de la Seguretat Social pot subscriure en el curs d'aquests processos els acords o convenis que preveu la legislació concursal, així com acordar, de conformitat amb el deutor i amb les garanties que es considerin oportunes, unes condicions singulars de pagament que no poden ser més favorables per al deutor que les que reculli el conveni o l'acord que posi fi al procés judicial.

Subsecció segona

Liquidació i recaptació en període voluntari

Article 28

Efectes de la falta de pagament en termini reglamentari

La falta de pagament del deute dins del termini reglamentari d'ingrés establert determina l'aplicació del recàrrec i la meritació dels interessos de demora en els termes que estableix aquesta Llei.

El recàrrec i els interessos de demora, quan siguin exigibles, s'han d'ingressar conjuntament amb els deutes sobre els quals recaiguin.

Quan l'ingrés fora del termini reglamentari sigui imputable a un error de l'Administració, i aquesta no actuï en qualitat d'empresari, no s'aplica recàrrec ni es meriten interessos.

Article 29

Compliment d'obligacions en matèria de liquidació de quotes i compensació

1. En el sistema d'autoliquidació de quotes a què es refereix la lletra *a* de l'article 22.1, els subjectes responsables del compliment de l'obligació de cotitzar han de transmetre per mitjans electrònics a la Tresoreria General de la Seguretat Social les liquidacions de quotes de la Seguretat Social i per conceptes de recaptació conjunta, excepte en els supòsits en què la liquidació esmentada sigui procedent mitjançant la presentació dels documents de cotització corresponents.

La transmissió o presentació a què es refereix el paràgraf anterior es pot efectuar fins a l'últim dia natural del termini reglamentari d'ingrés respectiu.

2. En el sistema de liquidació directa de quotes a què es refereix la lletra *b* de l'article 22.1, els subjectes responsables del compliment de l'obligació de cotitzar han de sol·licitar a la Tresoreria General de la Seguretat Social el càlcul de la liquidació corresponent a cada treballador i transmetre per mitjans electrònics les dades que permetin efectuar el càlcul esmentat, fins al penúltim dia natural del termini reglamentari d'ingrés respectiu.

El càlcul a què es fa referència s'ha d'efectuar en funció de les dades de què disposi la Tresoreria General de la Seguretat Social sobre els subjectes obligats a cotitzar, constituïdes tant per les que ja hagin estat facilitades pels subjectes responsables en compliment de les obligacions establertes en matèria d'inscripció d'empreses i afiliació, altes, baixes i variacions de dades de treballadors, i per les altres que tinguin en poder seu i que afectin la cotització, com per les que hagin d'aportar, si s'escau, els subjectes responsables esmentats en cada període de liquidació.

Així mateix, la Tresoreria General de la Seguretat Social ha d'aplicar les deduccions que corresponguin als treballadors pels quals es practiqui la liquidació dins de termini reglamentari així com, si s'escau, la compensació de l'import de les prestacions abonades a aquells en règim de pagament delegat amb el de les quotes degudes corresponents al mateix període de liquidació, en funció de les dades rebudes de les entitats gestores i col·laboradores de la Seguretat Social, de conformitat amb el que preveu l'apartat 5 d'aquest article.

Si, una vegada practicada la liquidació, el subjecte responsable de l'ingrés de les quotes en sol·licita la rectificació i aporta dades diferents de les transmeses inicialment, les obligacions a què es refereix el paràgraf primer d'aquest apartat només es consideren complertes quan sigui possible efectuar una nova liquidació de quotes dins de termini reglamentari, llevat que la impossibilitat de liquidar en termini es degui a causes imputables exclusivament a l'Administració.

Tampoc es consideren incomplertes les obligacions esmentades si, una vegada practicada la liquidació i

dins del termini reglamentari, el subjecte responsable de l'ingrés sol·licita la rectificació d'errors materials, aritmètics o de càlcul en la liquidació esmentada imputables exclusivament a l'Administració i això comporta la pràctica d'una nova liquidació en què es corregeixen aquests errors fora del termini esmentat.

3. L'incompliment de les obligacions a què es refereixen els apartats anteriors o el seu compliment dins dels terminis establerts per reglament, encara que no s'ingressin les quotes corresponents o s'ingressi exclusivament l'aportació del treballador, produeixen els efectes que assenyalen aquesta Llei i les seves disposicions d'aplicació i desplegament.

4. En el sistema de liquidació simplificada de quotes a què es refereix la lletra c de l'article 22.1 no és exigible el compliment de les obligacions que estableixen els apartats 1 i 2 d'aquest article, sempre que l'alta dels subjectes obligats a què es refereixen les quotes esmentades en el règim de la Seguretat Social que correspongui, en els supòsits en què aquest alta sigui procedent, s'hagi sol·licitat dins del termini establert per reglament.

En cas que se sol·liciti l'alta fora del termini reglamentari, el compliment de les obligacions que estableixen els apartats 1 i 2 d'aquest article no és exigible respecte a la liquidació de les quotes corresponents als períodes posteriors a la presentació de la sol·licitud, que s'ha d'efectuar mitjançant aquest sistema.

En aquests casos, és aplicable el que preveu aquesta Llei per als supòsits en què existeixin les obligacions esmentades i s'hagin complert dins de termini.

5. El compliment de les obligacions que estableixen els apartats 1 i 2 dins de termini permet als subjectes responsables compensar el seu crèdit per les prestacions abonades com a conseqüència de la seva col·laboració obligatòria amb la Seguretat Social i el seu deute per les quotes degudes en el mateix període a què es refereixen les liquidacions respectives, sigui quin sigui el moment del pagament d'aquestes quotes.

Fora del supòsit que regula aquest apartat, els subjectes responsables del pagament de quotes no poden compensar els seus crèdits enfront de la Seguretat Social per prestacions satisfetes en règim de pagament delegat o per qualsevol altre concepte amb l'import d'aquelles quotes, sigui quin sigui el moment del pagament d'aquestes i hagin estat o no reclamades en període voluntari o en via de constrenyiment, sense perjudici del dret dels subjectes responsables per sol·licitar el pagament dels seus crèdits respectius enfront de la Tresoreria General de la Seguretat Social o l'entitat gestora o col·laboradora corresponent.

Article 30

Recàrrecs per ingrés fora de termini

1. Un cop transcorregut el termini reglamentari establert per al pagament de les quotes a la Seguretat Social sense que aquestes s'ingressin i sense perjudici de les especialitats previstes per als ajornaments, es meriten els recàrrecs següents:

a) Quan els subjectes responsables del pagament hagin complert dins de termini les obligacions que estableixen els apartats 1 i 2 de l'article 29:

1r. Recàrrec del 10 per cent del deute, si s'abonen les quotes degudes dins del primer mes natural següent al del venciment del termini per a l'ingrés.

2n. Recàrrec del 20 per cent del deute, si s'abonen les quotes degudes a partir del segon mes natural següent al del venciment del termini per a l'ingrés.

b) Quan els subjectes responsables del pagament no hagin complert dins de termini les obligacions que estableixen els apartats 1 i 2 de l'article 29:

1r. Recàrrec del 20 per cent del deute, si s'abonen les quotes degudes abans de la terminació del termini d'ingrés que estableix la reclamació de deute o acta de liquidació.

2n. Recàrrec del 35 per cent del deute, si s'abonen les quotes degudes a partir de la terminació del termini d'ingrés esmentat.

2. Els deutes amb la Seguretat Social que tinguin caràcter d'ingressos de dret públic i l'objecte dels quals estigui constituït per recursos diferents de quotes, quan no s'abonin dins del termini reglamentari que tinguin establert, s'incrementen amb el recàrrec del 20 per cent.

Article 31

Interès de demora

1. Els interessos de demora pels deutes amb la Seguretat Social són exigibles, en tot cas, si no s'ha abonat el deute una vegada transcorreguts quinze dies des de la notificació de la provisió de constreyniment o des de la comunicació de l'inici del procediment de deducció.

Així mateix, són exigibles els interessos esmentats quan no s'hagi abonat l'import del deute en el termini que fixen les resolucions desestimatòries dels recursos presentats contra les reclamacions de deute o actes de liquidació, si l'execució de les resolucions esmentades s'ha suspès en els tràmits del recurs contenciós administratiu que s'hagi interposat contra aquestes.

2. Els interessos de demora exigibles són els que hagi meritat el principal del deute des del venciment del termini reglamentari d'ingrés i els que hagi meritat, a més, el recàrrec aplicable en el moment del pagament, des de la data en què siguin exigibles, segons l'apartat anterior.

3. El tipus d'interès de demora és l'interès legal del diners vigent en cada moment del període de meritació, incrementat en un 25 per cent, llevat que la Llei de pressupostos generals de l'Estat n'estableixi un de diferent.

Article 32

Imputació de pagaments

Sense perjudici de les especialitats que preveuen aquesta Llei per als ajornaments i l'ordenament jurídic per al deutor incurs en un procediment concursal, el cobrament parcial del deute sotmès a constreyniment s'imputa, en primer lloc, al pagament del que hagi estat objecte de l'embargament o garantia l'execució de

la qual hagi produït el cobrament esmentat i, després, a la resta del deute. Tant en un cas com en l'altre, el cobrament s'aplica primer a les costes i, després, als títols més antics, i es distribueix proporcionalment l'import entre principal, recàrrec i interessos.

Article 33

Reclamacions de deutes

1. Un cop transcorregut el termini reglamentari sense que s'ingressin les quotes degudes, la Tresoreria General de la Seguretat Social n'ha de reclamar l'import al subjecte responsable incrementat amb el recàrrec que escaigui, de conformitat amb el que disposa l'article 30, en els supòsits següents:

a) Falta de cotització respecte de treballadors donats d'alta, quan no s'hagin complert dins de termini les obligacions que estableixen els apartats 1 i 2 de l'article 29 o quan, tot i haver-se complert, les liquidacions de quotes o dades de cotització transmeses o els documents de cotització presentats continguin errors materials, aritmètics o de càlcul que resultin directament d'aquests.

Si la Inspecció de Treball i Seguretat Social comprova aquestes circumstàncies, ho ha de comunicar a la Tresoreria General de la Seguretat Social amb la proposta de liquidació que sigui procedent.

b) Falta de cotització en relació amb treballadors donats d'alta que no constin a les liquidacions de quotes o dades de cotització transmeses ni als documents de cotització presentats en termini, respecte dels quals es considera que no s'han complert les obligacions que estableixen els apartats 1 i 2 de l'article 29.

c) Diferències d'import entre les quotes ingressades i les que legalment correspongui liquidar, que resultin directament de les liquidacions o dades de cotització transmeses o dels documents de cotització presentats, sempre que no sigui procedent que la Inspecció de Treball i Seguretat Social dugui a terme una valoració jurídica sobre el seu caràcter cotitzable; en aquest cas s'ha de procedir d'acord amb el que preveu l'apartat 1.b de l'article següent.

d) Deutes per quotes la liquidació de les quals no correspongui a la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

2. També és procedent reclamar el deute quan, tenint en compte les dades que consten a la Tresoreria General de la Seguretat Social o les comunicades per la Inspecció de Treball i Seguretat Social, i per aplicació de qualsevol norma amb rang de llei que no exclogui la responsabilitat per deutes de Seguretat Social, s'hagi d'exigir el pagament dels deutes esmentats:

a) Als responsables solidaris; en aquest cas, la reclamació comprèn el principal del deute al qual s'estengui la responsabilitat solidària, els recàrrecs, els interessos i les costes meritats fins al moment en què s'emeti la reclamació esmentada.

b) Als responsables subsidiaris; en aquest cas i llevat que la seva responsabilitat estigui limitada per llei, la reclamació comprèn el principal del deute exigible al deutor inicial en el moment de la seva emissió, exclosos recàrrecs, interessos i costes.

c) A qui hagi assumit la responsabilitat a causa de la mort del deutor originari; en aquest cas, la

reclamació comprèn el principal del deute, els recàrrecs, els interessos i les costes meritats fins que s'emeti.

3. Els imports exigits en les reclamacions de deutes per quotes, impugnades o no, s'han de fer efectius dins dels terminis següents:

a) Les notificades entre els dies 1 i 15 de cada mes, des de la data de la notificació fins al dia 5 del mes següent o l'hàbil immediatament posterior.

b) Les notificades entre els dies 16 i l'últim de cada mes, des de la data de notificació fins al dia 20 del mes següent o l'hàbil immediatament posterior.

4. Els deutes amb la Seguretat Social per recursos diferents de quotes també són objecte de reclamació de deute, en què se n'ha d'indicar l'import, així com els terminis reglamentaris d'ingrés.

5. La interposició de recurs d'alçada contra les reclamacions de deute només suspèn el procediment recaptador quan es garanteixi amb aval suficient o es consignï l'import del deute, inclòs, si s'escau, el recàrrec en què s'ha incorregut.

En cas de resolució desestimatòria del recurs, un cop transcorregut el termini de quinze dies des de la notificació sense pagament del deute, s'inicia el procediment de constrenyiment mitjançant l'expedició de la provisió de constrenyiment o el procediment de deducció, segons que correspongui.

Article 34

Actes de liquidació de quotes

1. És procedent formular actes de liquidació en els deutes per quotes originades per:

a) Falta d'afiliació o d'alta de treballadors en qualsevol dels règims del sistema de la Seguretat Social.

b) Diferències de cotització per treballadors donats d'alta, resultin o no directament de les liquidacions o dades de cotització transmeses o dels documents de cotització presentats, dins o fora de termini.

c) Derivació de la responsabilitat del subjecte obligat al pagament, sigui quina sigui la seva causa i règim de la Seguretat Social aplicable, i prenent com a base qualsevol norma amb rang de llei que no exclougui la responsabilitat per deutes de Seguretat Social. En els casos de responsabilitat solidària previstos legalment, la Inspecció de Treball i Seguretat Social pot estendre acta a tots els subjectes responsables o a algun d'aquests, cas en el qual l'acta de liquidació comprèn el principal del deute a què s'estengui la responsabilitat solidària, els recàrrecs, els interessos i les costes meritats fins a la data en què s'estengui l'acta.

d) Aplicació indeguda de les bonificacions en les cotitzacions de la Seguretat Social, previstes per reglament per al finançament de les accions formatives del subsistema de formació professional per a l'ocupació.

En els casos als quals es refereixen les lletres *a*, *b* i *c*, la Inspecció de Treball i Seguretat Social pot formular requeriments als subjectes obligats al pagament de quotes degudes per qualsevol causa, amb el reconeixement previ del deute per part d'aquells davant el funcionari actuant. En aquest cas, l'ingrés del deute per quotes que conté el requeriment s'ha de fer efectiu en el termini que determini la Inspecció de Treball i Seguretat Social, que no pot ser inferior a un mes ni superior a quatre mesos. En cas d'incompliment del requeriment, es procedeix a estendre acta de liquidació i d'infracció per impagament de quotes.

Les actes de liquidació de quotes les estén la Inspecció de Treball i Seguretat Social, i es notifiquen en tots els casos a través dels òrgans de la Inspecció esmentada que, així mateix, han de notificar les actes d'infracció practicades pels mateixos fets, tal com s'estableixi per reglament.

2. Les actes de liquidació esteses amb els requisits establerts per reglament, una vegada notificades als interessats, tenen el caràcter de liquidacions provisionals i s'elevan a definitives mitjançant un acte administratiu de la Direcció General o de la respectiva Direcció Provincial de la Tresoreria General de la Seguretat Social, a proposta de l'òrgan competent de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, preceptiva i no vinculant, després del tràmit d'audiència a l'interessat. Contra aquests actes liquidadors definitius es pot interposar un recurs d'alçada davant l'òrgan superior jeràrquic del que els va dictar. S'ha de donar trasllat de les actes de liquidació als treballadors, i els que resultin afectats poden interposar una reclamació respecte del període de temps o la base de cotització a què es contreu la liquidació.

3. Els imports dels deutes que figurin a les actes de liquidació s'han de fer efectius fins a l'últim dia del mes següent al de la seva notificació, una vegada dictat l'acte administratiu definitiu de liquidació corresponent; si passa altrament, s'inicia el procediment de deducció o el procediment de constrenyiment en els termes que estableixen aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

4. Les actes de liquidació i les d'infracció que es refereixin als mateixos fets les practiquen simultàniament la Inspecció de Treball i Seguretat Social. La competència i el procediment per a la seva resolució són els que assenyalen l'apartat 2.

Les sancions per infraccions proposades a les actes d'infracció esmentades es redueixen automàticament al 50 per cent de la seva quantia, si l'infractor dóna conformitat a la liquidació practicada ingressant-ne l'import en el termini que assenyalen l'apartat 3. Aquesta reducció automàtica només es pot aplicar en el supòsit que la quantia de la liquidació superi la de la sanció proposada inicialment.

Article 35

Determinació dels deutes per quotes

1. Les reclamacions de deutes i les provisions de constrenyiment per quotes de la Seguretat Social, en els supòsits en què unes i les altres siguin procedents, s'estenen de conformitat amb les regles següents:

a) Si el subjecte responsable de l'ingrés compleix les obligacions que estableixen els apartats 1 i 2 de l'article 29 dins de termini, s'emeten en funció de les bases de cotització per les quals s'hagi efectuat la liquidació de quotes corresponent.

b) Si el subjecte responsable de l'ingrés incompleix les obligacions que estableixen els apartats 1 i 2 de l'article 29 dins de termini, s'emeten prenent com a base de cotització la mitjana entre la base mínima i màxima corresponent a l'últim grup de cotització conegut en què estigui enquadrat el grup o la categoria professional dels treballadors a què es refereixi la reclamació de deute, excepte en els supòsits en què siguin aplicables bases úniques.

2. Les actes de liquidació s'estenen prenent com a base la remuneració total que tingui dret a percebre el treballador o la que percebi efectivament en cas que aquesta sigui superior per raó del treball que dugui a terme per compte d'altri i que hagi d'integrar la base de cotització en els termes que estableixen la Llei o les normes de desplegament.

Quan la Inspecció de Treball i Seguretat Social es vegi en la impossibilitat de conèixer l'import de les remuneracions percebudes pel treballador, s'estima com a base de cotització la mitjana entre la base mínima i màxima corresponent a l'últim grup de cotització conegut en què estigui enquadrat el grup o la categoria professional dels treballadors a què es refereixi l'acta de liquidació, excepte en els supòsits en què siguin aplicables bases úniques.

Article 36

Facultats de comprovació

Les liquidacions de quotes calculades mitjançant els sistemes a què es refereix l'article 22.1 poden ser objecte de comprovació per la Tresoreria General de la Seguretat Social; a aquest efecte, es requereixen totes les dades o els documents que siguin necessaris per fer-ho. Les diferències de cotització que puguin resultar d'aquesta comprovació s'han d'exigir mitjançant una reclamació de deute o mitjançant una acta de liquidació expedida per la Inspecció de Treball i Seguretat Social, de conformitat amb el que preveuen, respectivament, els articles 33.1 i 34.1.

El que disposa el paràgraf anterior s'entén sense perjudici de les facultats de comprovació que corresponen a la Inspecció de Treball i Seguretat Social en exercici de les funcions que té atribuïdes legalment.

Subsecció tercera

Recaptació en via executiva

Article 37

Mesures cautelars

1. Per assegurar el cobrament dels deutes amb la Seguretat Social, la Tresoreria General de la Seguretat Social pot adoptar mesures cautelars de caràcter provisional quan hi hagi indicis racionals que, si passa altrament, el cobrament es veurà frustrat o greument dificultat.

Les mesures han de ser proporcionades al dany que es vulgui evitar. No es poden adoptar en cap cas les que puguin produir un perjudici de reparació difícil o impossible.

2. La mesura cautelar pot consistir en alguna de les següents:

a) Retenció del pagament de devolucions d'ingressos indeguts o d'altres pagaments que hagi d'efectuar la Tresoreria General de la Seguretat Social, en la quantia estrictament necessària per assegurar el cobrament del deute.

La retenció cautelar total o parcial d'una devolució d'ingressos indeguts s'ha de ser notificat a l'interessat juntament amb l'acord de devolució.

b) Embargament preventiu de béns o drets. Aquest embargament preventiu s'ha d'assegurar mitjançant l'anotació als registres públics corresponents o mitjançant el dipòsit dels béns mobles embargats.

c) Qualsevol altra prevista legalment.

3. Quan el deute amb la Seguretat Social no estigui liquidat però s'hagi meritat i hagi transcorregut el termini reglamentari per pagar-lo, i sempre que correspongui a quantitats determinables per l'aplicació de les bases, els tipus i unes altres dades objectives establertes prèviament que permetin fixar una xifra màxima de responsabilitat, la Tresoreria General de la Seguretat Social pot adoptar mesures cautelars que n'assegurin el cobrament, amb l'autorització prèvia dels seus directors provincials, en el seu àmbit respectiu, o, si s'escau, del director general d'aquesta o l'autoritat en la qual deleguin.

4. Les mesures cautelars adoptades d'aquesta manera s'han d'aixecar, encara que no s'hagi pagat el deute, si desapareixen les circumstàncies que en van justificar l'adopció o si, a sol·licitud de l'interessat, s'acorda la substitució per una altra garantia que es consideri suficient.

Les mesures cautelars es poden convertir en definitives en el marc del procediment de constrenyiment. Si passa altrament, s'han d'aixecar d'ofici, i no es poden prorrogar més enllà del termini de sis mesos des de la seva adopció.

5. Es pot acordar l'embargament preventiu de diners i mercaderies en una quantia suficient per assegurar el pagament del deute amb la Seguretat Social que correspongui exigir per activitats i treballs lucratiu exercits sense establiment quan els treballadors no hagin estat afiliats o, si s'escau, no hagin estat donats d'alta en el règim de la Seguretat Social que correspongui.

Així mateix, es poden intervenir els ingressos dels espectacles públics de les empreses els treballadors de les quals no hagin estat afiliats ni donats d'alta o pels quals no hagin efectuat les cotitzacions a la Seguretat Social.

Article 38

Provisió de constrenyiment, altres actes del procediment executiu i procediment de deducció

1. Un cop transcorregut el termini reglamentari d'ingrés i una vegada que adquireixi fermesa en via administrativa la reclamació de deute o l'acta de liquidació, en els casos en què aquestes siguin procedents, sense que s'hagi satisfet el deute, s'inicia el procediment de constrenyiment mitjançant l'emissió de provisió de constrenyiment, en la qual s'identifica el deute pendent de pagament amb el recàrrec corresponent.

2. La provisió de constrenyiment, emesa per l'òrgan competent, constitueix el títol executiu suficient per a l'inici del procediment de constrenyiment per part de la Tresoreria General de la Seguretat Social i té la mateixa força executiva que les sentències judicials per procedir contra els béns i drets dels subjectes obligats al pagament del deute.

En la notificació de la provisió de constrenyiment s'ha d'advertir el subjecte responsable que si el deute exigít no s'ingressa dins dels quinze dies següents a la seva recepció o publicació, són exigibles els interessos de demora meritats i es procedeix a l'embargament dels seus béns.

3. El recurs d'alçada contra la provisió de constrenyiment només és admissible pels motius següents, degudament justificats:

a) Pagament.

b) Prescripció.

c) Error material o aritmètic en la determinació del deute.

d) Condonació, ajornament del deute o suspensió del procediment.

e) Falta de notificació de la reclamació de deute, quan sigui procedent, de l'acta de liquidació o de les resolucions que aquestes o les autoliquidacions de quotes originin.

La interposició del recurs suspèn el procediment de constrenyiment, sense necessitat de presentar la garantia, fins a la resolució de la impugnació.

4. Si els interessats formulen un recurs d'alçada o contenciós administratiu contra actes dictats en el procediment executiu diferents de la provisió de constrenyiment, el procediment de constrenyiment no se suspèn si no s'efectua el pagament del deute perseguit, es garanteix amb aval suficient o se'n consigna l'import, inclosos el recàrrec, els interessos meritats i un 3 per cent del principal com a quantitat a compte de les costes establertes per reglament, a disposició de la Tresoreria General de la Seguretat Social.

5. L'execució contra el patrimoni del deutor s'ha d'efectuar mitjançant l'embargament i la realització del valor o, si s'escau, l'adjudicació de béns del deutor a la Tresoreria General de la Seguretat Social. L'embargament s'ha d'efectuar en la quantia suficient per cobrir el principal del deute, els recàrrecs i els interessos i les costes del procediment que s'hagin causat i es prevegi que es causin fins a la data d'ingrés o de l'adjudicació a favor de la Seguretat Social, amb respecte sempre al principi de proporcionalitat.

Si el compliment de l'obligació amb la Seguretat Social està garantit mitjançant un aval, penyora, hipoteca o qualsevol altra garantia personal o real, s'ha de procedir en primer lloc a executar-la, cosa que han de fer en tot cas els òrgans de recaptació de l'Administració de la Seguretat Social, a través del procediment administratiu de constrenyiment.

6. Si el deutor és una administració pública, un organisme autònom, una entitat pública empresarial o, en general, qualsevol entitat de dret públic, l'òrgan competent de la Tresoreria General de la Seguretat

Social, un cop transcorreguts els terminis a què es refereix l'apartat 1, ha d'iniciar el procediment de deducció, i acordar, amb l'audiència prèvia de l'entitat afectada, la retenció a favor de la Seguretat Social en la quantia que correspongui per principal, recàrrec i interessos, sobre l'import total que amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat s'hagin de transferir a l'entitat deutora; el deute queda extingit totalment o parcialment des que la Tresoreria General de la Seguretat Social apliqui l'import retingut al pagament d'aquest.

Només es pot iniciar la via de constrenyiment sobre el patrimoni d'aquestes entitats, en els termes que estableix l'apartat 2, quan la llei prevegi que poden tenir la titularitat de béns embargables. En aquest cas i una vegada definitiva en via administrativa la provisió de constrenyiment, l'òrgan competent de la Tresoreria General de la Seguretat Social ha d'acordar la retenció que preveu el paràgraf anterior, sense perjudici de la continuació del procediment de constrenyiment sobre els béns embargables fins completar el cobrament dels debits.

7. Les costes i despeses que origini la recaptació en via executiva són sempre a càrrec del subjecte responsable del pagament.

8. El Govern, a proposta del titular del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, ha d'aprovar el procediment per al cobrament dels deutes amb la Seguretat Social en via de constrenyiment.

9. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici del que preveuen especialment l'article 39 i la normativa reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 39

Terceries

1. Correspon a la Tresoreria General de la Seguretat Social la resolució de les terceries que se suscitin en el procediment de constrenyiment. La seva interposició davant d'aquest organisme és requisit previ perquè es puguin exercir davant els tribunals de la jurisdicció ordinària.

2. La terceria només es pot fundar en el domini dels béns embargats al deutor o en el dret del tercer opositor a ser reintegrat del seu crèdit amb preferència al perseguit a l'expedient de constrenyiment.

3. Si la terceria és de domini, s'ha de suspendre el procediment de constrenyiment fins que aquella es resolgui i una vegada s'hagin pres les mesures d'assegurament subsegüents a l'embargament, segons la naturalesa dels béns. Si és de millor dret, ha de prosseguir el procediment fins a la realització dels béns, i el producte obtingut s'ha de consignar en dipòsit de resultes de la terceria. La terceria de domini no s'admet una vegada atorgada l'escriptura pública, consumada la venda dels béns de què es tracti o adjudicada en pagament a la Seguretat Social. La terceria de millor dret no s'admet després que el recaptador hagi rebut el preu de la venda.

Article 40

Deure d'informació per entitats financeres, funcionaris públics, professionals oficials i autoritats

1. Les persones o entitats dipositàries de diners en efectiu o en compte, valors o altres béns de deutors a

la Seguretat Social en situació de constrenyiment estan obligades a informar-ne la Tresoreria General de la Seguretat Social i a complir els requeriments que aquesta els faci en l'exercici de les seves funcions legals.

2. Les obligacions a què es refereix l'apartat anterior s'han de complir amb caràcter general o bé a requeriment individualitzat dels òrgans competents de l'Administració de la Seguretat Social, en la forma i els terminis que es determinin per reglament.

3. L'incompliment de les obligacions que estableixen els números anteriors d'aquest article no es pot emparar en el secret bancari.

Els requeriments relatius als moviments de comptes corrents, dipòsits d'estalvi i a termini, comptes de préstecs i crèdits i altres operacions actives o passives dels bancs, caixes d'estalvi, cooperatives de crèdit i totes les persones físiques o jurídiques que es dediquin al trànsit bancari o creditici, s'han d'efectuar amb l'autorització prèvia del director general de la Tresoreria General de la Seguretat Social o, si s'escau, i en les condicions que s'estableixin per reglament, del director provincial de la Tresoreria General de la Seguretat Social competent, i han de precisar les operacions objecte d'investigació, els subjectes passius afectats i el seu abast pel que fa al període de temps a què es refereixen.

4. Els funcionaris públics, inclosos els professionals oficials, estan obligats a col·laborar amb l'Administració de la Seguretat Social per subministrar tota classe d'informació de què disposin, sempre que sigui necessària per a la recaptació de recursos de la Seguretat Social i altres conceptes de recaptació conjunta, llevat que sigui aplicable:

a) El secret del contingut de la correspondència.

b) El secret de les dades que s'hagin subministrat a l'Administració pública per a una finalitat exclusivament estadística.

c) El secret del protocol notarial, que abraça els instruments públics a què es refereixen els articles 34 i 35 de la Llei de 28 de maig de 1862, del notariat, i els relatius a qüestions matrimonials, a excepció dels referents al règim econòmic de la societat conjugal.

5. L'obligació dels professionals de facilitar informació de transcendència recaptadora a l'Administració de la Seguretat Social no inclou les dades privades no patrimonials que coneguin per raó de l'exercici de la seva activitat, la revelació de les quals atempti contra l'honor o la intimitat personal o familiar de les persones. Tampoc inclou les dades confidencials dels seus clients de les quals tinguin coneixement com a conseqüència de la prestació de serveis professionals d'assessorament o defensa.

Els professionals no poden invocar el secret professional a l'efecte d'impedir la comprovació de la seva pròpia cotització a la Seguretat Social.

A l'efecte de l'article vuitè, apartat u, de la Llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge, es considera autoritat competent el titular del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, els titulars dels òrgans i centres directius de la Secretaria d'Estat de la Seguretat Social i de la Direcció General de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, així com el

director general i els directors provincials de la Tresoreria General de la Seguretat Social.

6. La cessió de les dades de caràcter personal que s'hagi d'efectuar a l'Administració de la Seguretat Social de conformitat amb el que disposa aquest article o, en general, en compliment del deure de col·laborar per a la liquidació i recaptació efectives dels recursos de la Seguretat Social i dels conceptes de recaptació conjunta amb les quotes de la Seguretat Social no requereix el consentiment de l'afectat.

Als efectes assenyalats al paràgraf anterior, les autoritats, sigui quina sigui la seva naturalesa, els titulars dels òrgans de l'Estat, de les comunitats autònomes i de les entitats locals; els organismes autònoms, les agències i les entitats públiques empresarials; les cambres i corporacions, col·legis i associacions professionals; les mutualitats de previsió social; les altres entitats públiques i els qui, en general, exerceixin o col·laborin en l'exercici de funcions públiques, estan obligats a subministrar a l'Administració de la Seguretat Social totes les dades, informes i antecedents que aquesta necessiti per a l'exercici adequat de les seves funcions liquidadores i recaptadores, mitjançant disposicions de caràcter general o a través de requeriments concrets, i a prestar, a aquesta i al seu personal, suport, concurs, auxili i protecció per a l'exercici de les seves competències.

La cessió de dades a què es refereix aquest article s'ha d'instrumentar preferentment per mitjans electrònics.

7. Les dades, els informes i els antecedents subministrats de conformitat amb el que disposa aquest article es poden tractar únicament en el marc de les funcions de liquidació i recaptació atribuïdes a l'Administració de la Seguretat Social, sense perjudici del que disposa l'article 77 d'aquesta Llei.

Article 41

Aixecament de béns embargables

Les persones o entitats dipositàries de béns embargables que, amb coneixement previ de l'embargament practicat per la Seguretat Social, d'acord amb el procediment administratiu de constrenyiment establert per reglament, col·laborin o consentin l'incompliment de les ordres d'embargament o l'aixecament dels béns són responsables solidaris del pagament del deute fins a l'import del valor dels béns que s'haurien pogut embargar o alienar.

Capítol IV

Acció protectora

Secció primera

Disposicions generals

Article 42

Acció protectora del sistema de la Seguretat Social

1. L'acció protectora del sistema de la Seguretat Social comprèn:

a) L'assistència sanitària en els casos de maternitat, de malaltia comuna o professional i d'accident, sigui o no de treball.

b) La recuperació professional, la procedència de la qual s'apreciï en qualsevol dels casos que s'esmenten a la lletra anterior.

c) Les prestacions econòmiques en les situacions d'incapacitat temporal; maternitat; paternitat; risc durant l'embaràs; risc durant la lactància natural; cura de menors afectats per càncer o una altra malaltia greu; incapacitat permanent contributiva i invalidesa no contributiva; jubilació, en les modalitats contributiva i no contributiva; desocupació, en els nivells contributiu i assistencial; protecció per cessament d'activitat; mort i supervivència; així com les que s'atorguin en les contingències i situacions especials que es determinin de manera reglamentària per real decret, a proposta del titular del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

d) Les prestacions familiars de la Seguretat Social, en les modalitats contributiva i no contributiva.

e) Les prestacions de serveis socials que es puguin establir en matèria de formació i rehabilitació de persones amb discapacitat i d'assistència a les persones grans, així com en les altres matèries en què es consideri convenient.

2. Igualment, i com a complement de les prestacions que comprèn l'apartat anterior, es poden atorgar els beneficis de l'assistència social.

3. L'acció protectora compresa als apartats anteriors estableix i limita l'àmbit d'extensió possible del règim general i dels especials de la Seguretat Social, així com de les prestacions no contributives.

4. Qualsevol prestació de caràcter públic que tingui com a finalitat complementar, ampliar o modificar les prestacions contributives de la Seguretat Social forma part del sistema de la Seguretat Social i està subjecta als principis que recull l'article 2.

El que preveu el paràgraf anterior s'entén sense perjudici de les ajudes d'una altra naturalesa que, en l'exercici de les seves competències, puguin establir les comunitats autònomes en benefici dels pensionistes que hi resideixen.

Article 43

Millores voluntàries

1. La modalitat contributiva de l'acció protectora que el sistema de la Seguretat Social atorga a les persones que comprèn l'article 7.1 es pot millorar voluntàriament en la forma i les condicions que estableixen les normes reguladores del règim general i dels règims especials.

2. Sense cap altra excepció que l'establiment de millores voluntàries, d'acord amb el que preveu l'apartat anterior, la Seguretat Social no pot ser objecte de contractació col·lectiva.

Article 44

Caràcters de les prestacions

1. Les prestacions de la Seguretat Social, així com els beneficis dels seus serveis socials i de l'assistència social, no poden ser objecte de retenció, sense perjudici del que preveu l'apartat 2, cessió total o parcial, compensació o descompte, excepte en els dos casos següents:

a) A l'efecte del compliment de les obligacions alimentàries a favor del cònjuge i fills.

b) Quan es tracti d'obligacions concretes pel beneficiari dins de la Seguretat Social.

En matèria d'embargament, cal atènyer-se al que estableix la Llei d'enjudiciament civil.

2. Les percepcions derivades de l'acció protectora de la Seguretat Social estan subjectes a tributació en els termes que estableixen les normes reguladores de cada impost.

3. No es pot exigir cap taxa fiscal, ni dret de cap classe, en totes les informacions o certificacions que hagin de facilitar els organismes corresponents de l'Administració de la Seguretat Social, i els organismes administratius, judicials o de qualsevol altra classe, en relació amb les prestacions i els beneficis a què es refereix l'apartat 1.

Article 45

Responsabilitat a l'efecte de les prestacions

1. Les entitats gestores de la Seguretat Social són responsables de les prestacions la gestió de les quals els està atribuïda, sempre que s'hagin complert els requisits generals i particulars que exigeixen per causar-hi dret les normes que estableixen aquesta Llei i les específiques que siguin aplicables als diferents règims especials.

2. Per a la imputació de responsabilitats a l'efecte de les prestacions contributives a entitats o persones diferents de les que determina l'apartat anterior, cal atènyer-se al que disposen aquesta Llei, les seves disposicions de desplegament i aplicació o les normes reguladores dels règims especials.

Article 46

Pagament de les pensions contributives derivades de contingències comunes i de les pensions no contributives

1. Les pensions contributives derivades de contingències comunes de qualsevol dels règims que integren el sistema de la Seguretat Social s'han de satisfer en catorze pagues, corresponents a cadascun dels mesos de l'any i dues pagues extraordinàries que es meriten els mesos de juny i novembre.

2. Així mateix, el pagament de les pensions no contributives d'invalidesa i jubilació s'ha de fraccionar en catorze pagues, corresponents a cadascun dels mesos de l'any i dues pagues extraordinàries que es meriten els mesos de juny i novembre.

Secció segona

Reconeixement, determinació i manteniment del dret a les prestacions

Article 47

Requisit d'estar al corrent en el pagament de les cotitzacions

1. En el cas de treballadors que siguin responsables de l'ingrés de cotitzacions, per al reconeixement de les prestacions econòmiques de la Seguretat Social corresponents és necessari que el causant estigui al corrent en el pagament de les cotitzacions de la Seguretat Social, encara que la prestació corresponent sigui reconeguda, com a conseqüència del còmput recíproc de cotitzacions, en un règim de treballadors per compte d'altri.

A aquest efecte, és aplicable el mecanisme d'invitació al pagament que preveu l'article 28.2 del Decret 2530/1970, de 20 d'agost, pel qual es regula el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, sigui quin sigui el règim de la Seguretat Social en què l'interessat estigui incorporat en el moment d'accedir a la prestació o en el que aquesta es causi.

2. Quan s'hagi considerat que l'interessat està al corrent en el pagament de les cotitzacions a l'efecte del reconeixement d'una prestació en virtut d'un ajornament en el pagament de les quotes degudes, però posteriorment incompleixi els terminis o les condicions de l'ajornament esmentat, perd la consideració d'estar al corrent en el pagament i, en conseqüència, es procedeix a la suspensió immediata de la prestació reconeguda que estigui percebent, la qual només es pot rehabilitar una vegada que hagi saldat el deute amb la Seguretat Social en la seva totalitat. Amb aquesta finalitat, de conformitat amb el que estableix l'article 44.1.b, l'entitat gestora de la prestació pot treure de cada mensualitat meritada per l'interessat la quota deguda corresponent.

3. A l'efecte del reconeixement del dret a una pensió, les cotitzacions corresponents al mes del fet causant de la pensió i als dos mesos previs a aquell, l'ingrés de les quals encara no consti com a tal als sistemes d'informació de la Seguretat Social, es presumeixen ingressades sense necessitat que l'interessat ho hagi d'acreditar documentalment. En aquests supòsits, l'entitat gestora ha de revisar, amb periodicitat anual, totes les pensions reconegudes durant l'exercici immediatament anterior sota la presumpció de situació d'estar al corrent per verificar l'ingrés puntual i efectiu d'aquestes cotitzacions. En cas que no s'hagi produït l'ingrés, s'ha de procedir immediatament a la suspensió del pagament de la pensió, s'han d'aplicar les mensualitats retingudes a l'amortització de les quotes degudes fins a la seva extinció total i s'ha de rehabilitar el pagament de la pensió a partir d'aquest moment.

El que preveu el paràgraf anterior és aplicable sempre que el treballador acrediti el període mínim de cotització exigible, sense computar a aquest efecte el període de tres mesos a què aquest fa referència.

Article 48

Transformació dels terminis en dies

Per accedir a les pensions de la Seguretat Social, així com per determinar-ne la quantia, els terminis que assenyala aquesta Llei en anys, semestres, trimestres o mesos són objecte d'adequació a dies mitjançant les equivalències corresponents.

Article 49

Efecte de les cotitzacions superposades en diversos règims a l'efecte de les pensions de la Seguretat Social

Quan s'acreditin cotitzacions en diversos règims i no es causi dret a pensió en un d'aquests, les bases de cotització acreditades en aquest últim en règim de pluriactivitat es poden acumular a les del règim en què es causi la pensió, exclusivament per determinar-ne la base reguladora, sense que la suma de les bases pugui excedir el límit màxim de cotització vigent en cada moment.

Article 50

Còmput d'ingressos a l'efecte del reconeixement o manteniment del dret a prestacions

Quan s'exigeixi, per llei o per reglament, la no-superació d'un determinat límit d'ingressos per a l'accés o el manteniment del dret a prestacions compreses en l'àmbit de l'acció protectora d'aquesta Llei, diferents de les pensions no contributives i de les prestacions per desocupació, es consideren com a aquests ingressos els rendiments del treball, del capital i d'activitats econòmiques i els guanys patrimonials, en els mateixos termes en què es computen a l'article 59.1 per al reconeixement dels complements per mínims de pensions.

Article 51

Residència a l'efecte de prestacions i de complements per mínims

1. Els beneficiaris de prestacions econòmiques, o de complements per mínims, el gaudi dels quals estigui condicionat a la residència efectiva a Espanya poden ser citats a dia cert a les oficines de l'entitat gestora competent amb la periodicitat que aquesta determini.

2. A l'efecte del manteniment del dret a les prestacions econòmiques de la Seguretat Social, o als complements per mínims, per a la percepció dels quals s'exigeixi la residència en territori espanyol, s'entén que el beneficiari té la residència habitual a Espanya encara que hagi tingut estades a l'estranger, sempre que aquestes no superin els noranta dies naturals al llarg de cada any natural, o quan l'absència del territori espanyol estigui motivada per causes de malaltia degudament justificades.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, a l'efecte de les prestacions i els subsidis per desocupació és aplicable el que determini la seva normativa específica.

3. Per al manteniment del dret a les prestacions sanitàries en les quals s'exigeixi la residència en territori espanyol, s'entén que el beneficiari de les prestacions esmentades té la residència habitual a Espanya encara que hagi tingut estades a l'estranger, sempre que aquestes no superin els noranta dies naturals al llarg de cada any natural.

Article 52

Adopció de mesures cautelars

1. L'incompliment per part dels beneficiaris o causants de les prestacions econòmiques del sistema de la Seguretat Social de l'obligació de presentar, en els terminis establerts, declaracions preceptives, documents, antecedents, justificants o dades que no tingui l'entitat gestora, quan se'ls requereixi que ho facin, sempre que aquests puguin afectar la conservació del dret a les prestacions, o al complement per mínims, pot donar lloc a la suspensió cautelar, per part de les entitats gestores de la Seguretat Social, de l'abonament de les prestacions o del complement esmentats fins que quedi degudament acreditat, pels beneficiaris o causants, que es compleixen els requisits legals imprescindibles per mantenir el dret a

aquells.

2. Així mateix, la incompareixença dels beneficiaris de prestacions econòmiques del sistema de la Seguretat Social, o del complement per mínims, el gaudi dels quals estigui condicionat a la residència efectiva a Espanya, quan siguin citats per l'entitat gestora competent de conformitat amb el que preveu l'article 51.1, pot donar lloc a la suspensió cautelar de l'abonament de la prestació o del complement.
3. Si es presenta la informació sol·licitada o es compareix un cop transcorregut el termini fixat, es produeix la rehabilitació de la prestació o, si s'escau, del complement per mínims, quan concorrin els requisits per al manteniment del dret, amb una retroactivitat màxima de noranta dies naturals.
4. El que preveuen els apartats anteriors s'entén sense perjudici del que estableix l'article 47.1.d del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

Secció tercera

Prescripció, caducitat i reintegrament de prestacions indegudes

Article 53

Prescripció

1. El dret al reconeixement de les prestacions prescriu al cap de cinc anys, comptats des de l'endemà al dia en què tingui lloc el fet causant de la prestació de què es tracti, sense perjudici de les excepcions que determini aquesta Llei i que els efectes del reconeixement es produeixin a partir dels tres mesos anteriors a la data en què es presenti la sol·licitud corresponent.

Si el contingut econòmic de les prestacions ja reconegudes és afectat en ocasió de sol·licituds de revisió d'aquestes, els efectes econòmics de la nova quantia tenen una retroactivitat màxima de tres mesos des de la data de presentació de la sol·licitud esmentada. Aquesta regla de retroactivitat màxima no s'aplica en els supòsits de rectificació d'errors materials, de fet o aritmètics ni quan de la revisió derivi l'obligació de reintegrament de prestacions indegudes a la qual es refereix l'article 55.

2. La prescripció s'interromp per les causes ordinàries de l'article 1973 del Codi civil i, a més, per la reclamació davant l'Administració de la Seguretat Social o el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, així com en virtut d'expedient que tramiti la Inspecció de Treball i Seguretat Social en relació amb el cas de què es tracti.
3. En el supòsit que s'entauli una acció judicial contra un presumpte culpable, criminalment o civilment, la prescripció queda en suspens mentre aquella es tramiti, i es torna a comptar el termini des de la data en què es notifiqui l'interlocutòria de sobreseïment o des que la sentència adquireixi fermesa.

Article 54

Caducitat

1. El dret a la percepció de les prestacions a preu fet i per una sola vegada caduca al cap d'un any, a comptar de l'endemà que s'hagi notificat en forma a l'interessat el seu reconeixement.

2. Quan es tracti de prestacions periòdiques, el dret a la percepció de cada mensualitat caduca al cap d'un any del seu venciment respectiu.

Article 55

Reintegrament de prestacions indegudes

1. Els treballadors i les altres persones que hagin percebut indegudament prestacions de la Seguretat Social estan obligats a reintegrar-ne l'import.

2. Els qui, per acció o omissió, hagin contribuït a fer possible la percepció indeguda d'una prestació, excepte en cas de bona fe provada, han de respondre subsidiàriament amb els perceptors de l'obligació de reintegrar que estableix l'apartat anterior.

3. L'obligació de reintegrament de l'import de les prestacions percebudes indegudament prescriu al cap de quatre anys, comptats a partir de la data del cobrament, o des que va ser possible exercir l'acció per exigir-ne la devolució, amb independència de la causa que va originar la percepció indeguda, inclosos els supòsits de revisió de les prestacions per error imputable a l'entitat gestora.

4. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici de la responsabilitat administrativa o penal que correspongui legalment.

Secció quarta

Revaloració, imports màxims i mínims de pensions i complement de maternitat per aportació demogràfica a la Seguretat Social

Subsecció primera

Disposicions comunes

Article 56

Consideració com a pensions públiques

Les pensions abonades pel règim general i els règims especials, així com les no contributives de la Seguretat Social, tenen, a l'efecte del que preveu aquesta secció, la consideració de pensions públiques, segons el que estableix l'article 42 de la Llei 37/1988, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1989.

Subsecció segona

Pensions contributives

Article 57

Limitació de la quantia inicial de les pensions

L'import inicial de les pensions contributives de la Seguretat Social per cada beneficiari no pot superar la quantia íntegra mensual que estableixi anualment la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent.

Article 58

Revaloració

1. Les pensions contributives de la Seguretat Social, inclòs l'import de la pensió mínima, s'han d'incrementar al començament de cada any en funció de l'índex de revaloració que prevegi la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent.

2. A aquest efecte, l'índex de revaloració de pensions s'ha de determinar segons l'expressió matemàtica següent:

$$IR_{t+1} = \bar{g}_{l,t+1} - \bar{g}_{p,t+1} - \bar{g}_{s,t+1} + \alpha \left[\frac{I_{t+1}^* - G_{t+1}^*}{G_{t+1}^*} \right]$$

On:

IR = índex de revaloració de pensions expressat en tant per u amb quatre decimals.

t+1 = any per al qual es calcula la revaloració.

l_{t+1} = mitjana mòbil aritmètica centrada en t+1, d'onze valors de la taxa de variació en tant per un dels ingressos del sistema de la Seguretat Social.

p_{t+1} = mitjana mòbil aritmètica centrada en t+1, d'onze valors de la taxa de variació en tant per un del nombre de pensions contributives del sistema de la Seguretat Social.

s_{t+1} = mitjana mòbil aritmètica centrada en t+1, d'onze valors de l'efecte substitució expressat en tant per u. L'efecte substitució es defineix com la variació interanual de la pensió mitjana del sistema en un any en absència de revaloració l'any esmentat.

I_{t+1}^* = mitjana mòbil geomètrica centrada en t+1, d'onze valors de l'import dels ingressos del sistema de la Seguretat Social.

G_{t+1}^* = mitjana mòbil geomètrica centrada en t+1, d'onze valors de l'import de les despeses del sistema de la Seguretat Social.

= paràmetre que pren un valor situat entre 0,25 i 0,33. El valor del paràmetre es revisa cada cinc anys.

En cap cas el resultat obtingut pot donar lloc a un increment anual de les pensions inferior al 0,25 per cent ni superior a la variació percentual de l'índex de preus de consum en el període anual anterior a desembre de l'any t, més 0,50 per cent.

3. Per calcular l'expressió matemàtica es considera el total d'ingressos i despeses agregats del sistema per

operacions no financeres (capítols 1 a 7 en despeses i 1 a 7 en ingressos del pressupost de la Seguretat Social) sense tenir en compte els corresponents a l'Institut Nacional de Gestió Sanitària i a l'Institut de Gent Gran i Serveis Socials. A l'efecte de la seva utilització en el càlcul de l'índex de revaloració, i respecte dels comptes liquidats, la Intervenció General de la Seguretat Social ha de deduir dels capítols anteriors les partides que no tinguin caràcter periòdic.

No obstant això, no s'han d'incloure com a ingressos i despeses del sistema els conceptes següents:

a) Dels ingressos, les cotitzacions socials per cessament d'activitat de treballadors autònoms i les transferències de l'Estat per al finançament de les prestacions no contributives, excepte el finançament dels complements per mínims de pensió.

b) De les despeses, les prestacions per cessament d'activitat de treballadors autònoms i les prestacions no contributives, excepte els complements per mínims de pensió.

4. A l'efecte de procedir a l'estimació dels ingressos i les despeses dels anys $t+1$ a $t+6$, que s'ha d'utilitzar a l'apartat 2, el Ministeri d'Economia i Competitivitat ha de facilitar a l'Administració de la Seguretat Social les previsions de les variables macroeconòmiques necessàries per a l'estimació d'aquests.

5. S'ha de publicar anualment el valor de les variables que intervenen en el càlcul de l'índex de revaloració.

6. L'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal ha d'emetre una opinió de conformitat amb el que disposa l'article 23 de la Llei orgànica 6/2013, de 14 de novembre, de creació de l'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal, respecte dels valors calculats pel Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social per determinar l'índex de revaloració de les pensions aplicable en cada exercici.

7. L'import de la revaloració anual de les pensions de la Seguretat Social no pot determinar per a aquestes, una vegada revalorades, un valor íntegre anual superior a la quantia que estableixi la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent, sumat, si s'escau, a l'import anual íntegre ja revalorat de les altres pensions públiques percebudes pel seu titular.

Article 59

Complements per a pensions inferiors a la mínima

1. Els beneficiaris de pensions contributives del sistema de la Seguretat Social que no percebin rendiments del treball, del capital o d'activitats econòmiques i guanys patrimonials, d'acord amb el concepte que estableix per a les rendes esmentades l'impost sobre la renda de les persones físiques, o que, si els perceben, no excedeixin la quantia que estableixi anualment la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent, tenen dret a percebre els complements necessaris per arribar a la quantia mínima de les pensions, sempre que resideixin en territori espanyol, en els termes que es determinin per llei o per reglament.

Els complements per mínims són incompatibles amb la percepció pel pensionista dels rendiments indicats al paràgraf anterior, quan la suma de totes les percepcions esmentades, exclosa la pensió que s'hagi de

complementar, excedeixi el límit fixat a la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent per a cada exercici.

A l'efecte del reconeixement dels complements per mínims de les pensions contributives de la Seguretat Social, dels rendiments íntegres procedents del treball, d'activitats econòmiques i de béns immobles, percebuts pel pensionista i computats en els termes que estableixi la legislació fiscal, s'exclouen les despeses deduïbles d'acord amb la legislació fiscal.

2. L'import dels complements esmentats no pot superar en cap cas la quantia establerta en cada exercici per a les pensions no contributives de jubilació i invalidesa. Si hi ha un cònjuge a càrrec del pensionista, l'import d'aquests complements no pot excedir la quantia que correspondria a la pensió no contributiva per aplicació del que estableix l'article 364.1.a per a les unitats econòmiques en què concorrin dos beneficiaris amb dret a pensió.

Quan la pensió d'orfandat s'incrementi en la quantia de la pensió de viduitat, el límit de l'import dels complements per mínims a què es refereix el paràgraf anterior només queda referit al de la pensió de viduitat que genera l'increment de la pensió d'orfandat.

Els pensionistes de gran invalidesa que tinguin reconegut el complement destinat a remunerar la persona que té cura d'ells no es veuen afectats pels límits que estableix aquest apartat.

Article 60

Complement per maternitat en les pensions contributives del sistema de la Seguretat Social

1. Es reconeix un complement de pensió, per la seva aportació demogràfica a la Seguretat Social, a les dones que hagin tingut fills biològics o adoptats i siguin beneficiàries en qualsevol règim del sistema de la Seguretat Social de pensions contributives de jubilació, viduitat o incapacitat permanent.

Aquest complement, que té a tots els efectes naturalesa jurídica de pensió pública contributiva, consisteix en un import equivalent al resultat d'aplicar un percentatge determinat a la quantia inicial de les pensions a què es fa referència, que varia en funció del nombre de fills segons l'escala següent:

- a) En el cas de 2 fills: 5 per cent.
- b) En el cas de 3 fills: 10 per cent.
- c) En el cas de 4 fills o més: 15 per cent.

A l'efecte de determinar el dret al complement i la seva quantia, únicament es computen els fills nascuts o adoptats abans del fet causant de la pensió corresponent.

2. En el supòsit que la quantia de la pensió reconeguda inicialment superi el límit que estableix l'article 57 sense aplicar el complement, la suma de la pensió i del complement no pot superar el límit esmentat incrementat en un 50 per cent del complement assignat.

Així mateix, si la quantia de la pensió reconeguda assoleix el límit que estableix l'article 57 aplicant només parcialment el complement, la interessada té dret, a més, a percebre el 50 per cent de la part del complement que excedeixi el límit màxim vigent en cada moment.

En els casos en què per llei o per reglament estigui permesa per altres causes la superació del límit màxim, el complement es calcula en els termes indicats en aquest apartat, i s'estima com a quantia inicial de la pensió l'import del límit màxim vigent en cada moment.

Si la pensió que s'ha de complementar es causa per totalització de períodes d'assegurança a *prorrata temporis*, en aplicació de normativa internacional, el complement es calcula sobre la pensió teòrica causada i al resultat obtingut s'aplica la prorrata que correspongui.

3. En els supòsits en què la pensió causada inicialment no assoleixi la quantia mínima de pensions que estableixi anualment la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent, es reconeix la quantia esmentada tenint en compte les previsions que estableix l'article 59. A aquest import se suma el complement per fill, que és el resultat d'aplicar el percentatge que correspongui a la pensió calculada inicialment.

4. El complement de pensió no és aplicable en els casos d'accés anticipat a la jubilació per voluntat de la interessada ni en els de jubilació parcial, als quals es refereixen, respectivament, els articles 208 i 215.

No obstant això, s'assigna el complement de pensió que sigui procedent quan des de la jubilació parcial s'accedeixi a la jubilació plena, una vegada complerta l'edat que correspongui en cada cas.

5. En el cas de concurrència de pensions del sistema de la Seguretat Social, es reconeix el complement per fill només a una de les pensions de la beneficiària, d'acord amb l'ordre de preferència següent:

1r. A la pensió que sigui més favorable.

2n. Si concorre una pensió de jubilació amb una pensió de viduitat, el complement s'aplica a la de jubilació.

En el supòsit que la suma de les pensions reconegudes superi el límit que estableix l'article 57 sense aplicar el complement, la suma de les pensions i del complement no pot superar el límit esmentat incrementat en un 50 per cent del complement assignat.

Així mateix, si la quantia de les pensions reconegudes assoleix el límit que estableix l'article 57 aplicant només parcialment el complement, la interessada té dret, a més, a percebre el 50 per cent de la part del complement que excedeixi el límit màxim vigent en cada moment.

En els casos en què per llei o per reglament estigui permesa per altres causes la superació del límit màxim, el complement es calcula en els termes indicats en aquest apartat, i s'estima com a quantia inicial de la suma de les pensions concurrents l'import del límit màxim vigent en cada moment.

6. El dret al complement està subjecte al règim jurídic de la pensió pel que fa a naixement, durada,

suspensió, extinció i, si s'escau, actualització.

Article 61

Pensions extraordinàries originades per actes de terrorisme

1. Les pensions extraordinàries que reconegui la Seguretat Social, originades per actes de terrorisme, no estan subjectes als límits de reconeixement inicial i de revaloració de pensions que preveu aquesta Llei.
2. L'import mínim mensual de les pensions extraordinàries per actes de terrorisme que reconegui i aboni la Seguretat Social és l'equivalent al triple de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples vigent en cada moment.

Les diferències existents entre les quanties de les pensions que haurien correspost i les que realment s'abonin són finançades amb càrrec als pressupostos de l'Estat.

A l'efecte que preveu aquest apartat, les pensions per mort i supervivència causades per un mateix fet es computen conjuntament.

Subsecció tercera

Pensions no contributives

Article 62

Revaloració

Les pensions no contributives de la Seguretat Social s'han d'actualitzar a la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent, almenys, en el mateix percentatge que la Llei esmentada estableixi com a increment general de les pensions contributives de la Seguretat Social.

Secció cinquena

Serveis socials

Article 63

Objecte

Com a complement de les prestacions corresponents a les situacions protegides específicament per la Seguretat Social, aquesta, d'acord amb el que disposa el departament ministerial que correspongui i en connexió amb els seus òrgans i serveis respectius, ha d'estendre la seva acció a les prestacions de serveis socials, establertes per llei o per reglament, de conformitat amb el que preveu l'article 42.1.e.

Secció sisena

Assistència social

Article 64

Concepte

1. La Seguretat Social, amb càrrec als fons que es determinin a aquest efecte, pot dispensar a les persones incloses en el seu camp d'aplicació i els familiars o assimilats que en depenguin els serveis i

auxilis econòmics que, atenent estats i situacions de necessitat, es considerin necessaris, amb la demostració prèvia, excepte en casos d'urgència, que l'interessat manqui dels recursos indispensables per fer front a aquests estats o situacions.

En les mateixes condicions, en els casos de separació judicial o divorci, tenen dret a les prestacions d'assistència social el cònjuge o excònjuge i els descendents que hagin estat beneficiaris per raó de matrimoni o filiació.

S'han de determinar per reglament les condicions de la prestació d'assistència social al cònjuge i fills, en els casos de separació de fet, de les persones incloses en el camp d'aplicació de la Seguretat Social.

2. L'assistència social pot ser concedida per les entitats gestores amb el límit dels recursos consignats amb aquesta finalitat en els pressupostos corresponents, sense que els serveis o auxilis econòmics atorgats puguin comprometre recursos de l'exercici econòmic següent a aquell en què tingui lloc la concessió.

Article 65

Contingut de les ajudes assistencials

Les ajudes assistencials comprenen, entre d'altres, les que es dispensin per tractaments o intervencions especials, en casos de caràcter excepcional, per part d'un facultatiu determinat o en una institució determinada; per pèrdua d'ingressos com a conseqüència del trencament fortuït d'aparells de pròtesi, i qualssevol altres anàlogues la percepció de les quals no estigui regulada en aquesta Llei ni en les normes específiques aplicables als règims especials.

Capítol V

Gestió de la Seguretat Social

Secció primera

Entitats gestores

Article 66

Enumeració

1. La gestió i administració de la Seguretat Social les efectuen, sota la direcció i tutela dels departaments ministerials respectius, d'acord amb els principis de simplificació, racionalització, economia de costos, solidaritat financera i unitat de caixa, eficàcia social i descentralització, les entitats gestores següents:

a) L'Institut Nacional de la Seguretat Social, per a la gestió i administració de les prestacions econòmiques del sistema de la Seguretat Social, a excepció de les que s'esmenten a l'apartat c següent.

b) L'Institut Nacional de Gestió Sanitària, per a l'administració i gestió de serveis sanitaris.

c) L'Institut de Gent Gran i Serveis Socials, per a la gestió de les pensions no contributives d'invalidesa i de jubilació, així com dels serveis complementaris de les prestacions del sistema de la Seguretat Social.

2. Les diferents entitats gestores, per a la homogeneïtzació i racionalització deguda dels serveis, han de

coordinar la seva actuació per a la utilització d'instal·lacions sanitàries, mitjançant els concerts o les col·laboracions que a l'efecte es determinin entre aquestes.

Article 67

Estructura i competències

1. El Govern, a proposta del departament ministerial de tutela, ha de reglamentar l'estructura i les competències de les entitats a què es refereix l'article anterior.
2. Les entitats gestores han de dur a terme la seva activitat en règim descentralitzat, en els diferents àmbits territorials.
3. Els centres assistencials de les entitats gestores poden ser gestionats i administrats per les entitats locals.

Article 68

Naturalesa jurídica

1. Les entitats gestores tenen la naturalesa d'entitats de dret públic i capacitat jurídica per al compliment de les finalitats que els estan encomanades.
2. El règim jurídic de les entitats esmentades és el que estableix la disposició addicional sisena de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Article 69

Participació en la gestió

Es faculta el Govern per regular la participació en el control i la vigilància de la gestió de les entitats gestores, que efectuen, des de l'àmbit estatal al local, òrgans en els quals figuren, fonamentalment, per parts iguals, representants de les organitzacions sindicals, de les organitzacions empresarials i de l'Administració pública.

Article 70

Relacions i serveis internacionals

Les entitats gestores, amb la conformitat prèvia del departament ministerial de tutela, poden pertànyer a associacions i organismes internacionals, concertar operacions, establir reciprocitat de serveis amb institucions estrangeres de caràcter anàleg i participar, en la mesura i amb l'abast que se'ls atribueixi, en l'execució dels convenis internacionals de Seguretat Social.

Article 71

Subministrament d'informació a les entitats gestores de les prestacions econòmiques de la Seguretat Social

1. S'estableixen els supòsits següents de subministrament d'informació a les entitats gestores de la Seguretat Social:

a) Els organismes competents dependents del Ministeri d'Hisenda i Funció Pública o, si s'escau, de les comunitats autònomes o de les diputacions forals, han de facilitar, dins de cada exercici anual, a les entitats gestores de la Seguretat Social responsables de la gestió de les prestacions econòmiques i, a petició d'aquestes, les dades relatives als nivells de renda i altres ingressos dels titulars de prestacions en tant que determinin el dret a aquestes, així com dels beneficiaris, cònjuges i altres membres de les unitats familiars, sempre que s'hagin de tenir en compte per al reconeixement, manteniment o quantia de les prestacions esmentades a fi de verificar si aquells compleixen en tot moment les condicions necessàries per a la percepció de les prestacions i en la quantia legalment establerta.

També s'ha de facilitar pels mateixos organismes, a petició de les entitats gestores de la Seguretat Social, un número de compte corrent de l'interessat per procedir, quan es reconegui la prestació, al seu abonament.

b) L'organisme que designi el Ministeri de Justícia ha de facilitar a les entitats gestores de la Seguretat Social la informació que aquestes sol·licitin sobre les inscripcions i dades que tinguin relació amb el naixement, modificació, conservació o extinció del dret a les prestacions econòmiques de la Seguretat Social.

A més, l'encarregat del Registre central de penats i el del Registre de mesures cautelars, requisitòries i sentències no fermes ha de comunicar almenys setmanalment a les entitats gestores de la Seguretat Social les dades relatives a penes, mesures de seguretat i mesures cautelars imposades per existir indicis racionals de criminalitat per la comissió d'un delictes dolós d'homicidi en qualsevol de les seves formes, en què la víctima sigui ascendent, descendent, germà, cònjuge o ex cònjuge de l'investigat, o estigui o hi hagi estat lligada per una relació d'afectivitat anàloga a la conjugal. Aquestes comunicacions es realitzen als efectes del que preveuen els articles 231, 232, 233 i 234.

c) Els empresaris han de facilitar a les entitats gestores de la Seguretat Social les dades que aquestes els sol·licitin per poder efectuar les comunicacions a través de sistemes electrònics que garanteixin un procediment de comunicació àgil en el reconeixement i control de les prestacions de la Seguretat Social relatives als seus treballadors.

Les dades que es facilitin en relació amb els treballadors han identificar, en tot cas, nom i cognoms, document nacional d'identitat o número d'identificació d'estranger i domicili.

d) L'Institut Nacional d'Estadística ha de facilitar a les entitats gestores de la Seguretat Social responsables de la gestió de les prestacions econòmiques les dades de domicili relatius al padró municipal que puguin tenir relació amb el naixement, modificació, conservació o extinció del dret a les prestacions en qualsevol procediment, així com amb l'actualització de la informació que consta a les bases de dades del sistema de Seguretat Social.

e) El Ministeri de l'Interior ha de facilitar a les entitats gestores de la Seguretat Social per mitjans informàtics les dates de venciment dels permisos de residència, les seves altes, variacions o baixes o els canvis de situació i els seus efectes, així com els moviments fronterers de les persones que tinguin dret a una prestació per a la percepció de la qual sigui necessari el compliment del requisit de residència legal i

efectiva a Espanya.

f) Les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social han de facilitar a les entitats gestores responsables de la gestió de les prestacions econòmiques de la Seguretat Social les dades que puguin afectar al naixement, modificació, conservació o extinció del dret a aquestes.

2. Totes les dades relatives als sol·licitants de prestacions econòmiques del sistema de la Seguretat Social que estiguin en poder de les entitats gestores i que hagin estat remeses per altres organismes públics o per empreses mitjançant transmissió telemàtica, o quan aquelles es consolidin a les bases de dades corporatives del sistema de la Seguretat Social com a conseqüència de l'accés electrònic directe a les bases de dades corporatives d'altres organismes o empreses, tenen plens efectes i tenen la mateixa validesa que si les haguessin notificat els organismes o les empreses esmentats mitjançant un certificació en suport paper.

Els subministraments d'informació a les entitats gestores de la Seguretat Social esmentats en aquest apartat i l'anterior no requereixen el consentiment previ de l'interessat.

Les dades, els informes i els antecedents subministrats de conformitat amb el que disposen aquest apartat i l'anterior únicament es poden tractar en el marc de les funcions de gestió de prestacions atribuïdes a les entitats gestores i els serveis comuns de la Seguretat Social, sense perjudici del que disposa l'article 77.

3. En els procediments de declaració de la incapacitat permanent, a l'efecte de les prestacions econòmiques corresponents de la Seguretat Social, així com pel que fa al reconeixement o manteniment de la percepció de les prestacions per incapacitat temporal, orfandat o assignacions familiars per fill a càrrec, s'entén atorgat el consentiment de l'interessat o del seu representant legal, a l'efecte de la remissió, per part de les institucions sanitàries dels informes, documentació clínica i altres dades mèdiques estrictament relacionades amb les lesions i malalties patides per l'interessat que siguin rellevants per a la resolució del procediment, llevat que consti l'oposició expressa i per escrit d'aquells.

Les entitats gestores de la Seguretat Social, en l'exercici de les seves competències de control i reconeixement de les prestacions, poden sol·licitar la remissió dels informes mèdics d'incapacitat temporal expedits pels serveis públics de salut, les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social i les empreses col·laboradores, a l'efecte del tractament de les dades que aquests contenen. Així mateix, les entitats gestores i les entitats col·laboradores de la Seguretat Social es poden facilitar, reciprocament, les dades relatives a les beneficiàries que siguin necessàries per al reconeixement i el control de les prestacions per risc durant l'embaràs i risc durant la lactància natural.

La inspecció mèdica dels serveis públics de salut pot sol·licitar la remissió de les dades mèdiques, necessàries per a l'exercici de les seves competències, que estiguin en poder de les entitats gestores de la Seguretat Social.

4. S'ha de determinar per reglament la manera com es remeten a les entitats encarregades de la gestió de les pensions de la Seguretat Social les dades que aquelles requereixin per al compliment de les seves funcions.

Article 72

Registre de prestacions socials públiques

1. Correspon a l'Institut Nacional de la Seguretat Social la gestió i el funcionament del Registre de prestacions socials públiques, constituït a la Seguretat Social, d'acord amb les prescripcions establertes per llei i per reglament.

2. El Registre de prestacions socials públiques integra les prestacions socials públiques de caràcter econòmic, destinades a persones o famílies, que es relacionen a continuació:

a) Les pensions abonades pel règim de classes passives de l'Estat i, en general, les abonades amb càrrec a crèdits de la secció 07 del pressupost de despeses de l'Estat.

b) Les pensions abonades pel règim general i els règims especials de la Seguretat Social i, en general, qualssevol altres abonades per les entitats gestores i col·laboradores del sistema de la Seguretat Social, quan estiguin finançades amb recursos públics.

c) Les pensions abonades per les entitats que actuen com a substitutòries de les entitats gestores del sistema de la Seguretat Social, a què es refereix el Reial decret 1879/1978, de 23 de juny, pel qual es dicten normes d'aplicació a les entitats de previsió social que actuen com a substitutòries de les entitats gestores corresponents del règim general o dels règims especials de la Seguretat Social.

d) Les pensions no contributives de la Seguretat Social.

e) Les pensions abonades pel Fons especial de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat, pels fons especials de l'Institut Social de les Forces Armades i de la Mutualitat General Judicial i també, si s'escau, per aquestes mutualitats generals, així com les abonades pel Fons especial de l'Institut Nacional de la Seguretat Social.

f) Les pensions abonades pel sistema o els règims de previsió de les comunitats autònomes, les corporacions locals i pels mateixos ens.

g) Les pensions abonades per les mutualitats, mutualitats o entitats de previsió social que es financin del tot o en part amb recursos públics.

h) Les pensions abonades per empreses o societats amb participació majoritària, directa o indirecta, en el seu capital de l'Estat, comunitats autònomes, corporacions locals o organismes autònoms d'un i altres, bé directament, bé mitjançant la subscripció de la pòlissa d'assegurança corresponent amb una institució diferent sigui quina sigui la naturalesa jurídica d'aquesta, o bé per les mutualitats o entitats de previsió d'aquelles, en les quals les aportacions directes dels causants de la prestació no siguin suficients per a la cobertura de les prestacions als seus beneficiaris i el seu finançament es complementi amb recursos públics, inclosos els de la mateixa empresa o societat.

i) Les pensions abonades per l'Administració de l'Estat o les comunitats autònomes en virtut de la Llei 45/1960, de 21 de juliol, per la qual es creen determinats fons nacionals per a l'aplicació social de l'impost

i de l'estalvi, i del Reial decret 2620/1981, de 24 de juliol, pel qual es regula la concessió d'ajudes del Fons nacional d'assistència social a ancians i a malalts o invàlids incapacitats per al treball.

j) Els subsidis econòmics de garantia d'ingressos mínims i d'ajuda per tercera persona que preveu la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids, la percepció dels quals es mantingui d'acord amb el que preveu la disposició transitòria única del text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre.

k) Les prestacions econòmiques abonades en virtut del Reial decret 728/1993, de 14 de maig, pel qual s'estableixen pensions assistencials per vellesa a favor dels emigrants espanyols, així com del Reial decret 8/2008, d'11 de gener, pel qual es regula la prestació per raó de necessitat a favor dels espanyols residents a l'exterior i retornats.

l) Els subsidis de desocupació a favor de treballadors més grans de cinquanta-cinc anys, així com els de més grans de cinquanta-dos la percepció dels quals es mantingui.

m) Les assignacions econòmiques de la Seguretat Social per fill a càrrec amb divuit anys o més i amb un grau de discapacitat igual o superior al 65 per cent.

n) La prestació econòmica vinculada al servei, la prestació econòmica per a cures en l'entorn familiar i la prestació econòmica d'assistència personalitzada que regula la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

3. Les entitats, els organismes o les empreses responsables de la gestió de les prestacions que enumera l'apartat anterior queden obligats a facilitar a l'Institut Nacional de la Seguretat Social, en la forma i en els terminis que s'estableixin per reglament, les dades identificatives dels titulars de les prestacions socials econòmiques, així com, quan determinin o condicionin el reconeixement i manteniment del dret a aquelles, dels beneficiaris, cònjuges i altres membres de les unitats familiars, i els imports i les classes de les prestacions abonades i la data d'efectes de la seva concessió.

4. Les entitats i els organismes responsables de la gestió de les prestacions socials públiques que enumera l'apartat 2 poden consultar les dades incloses al Registre de prestacions socials públiques que siguin necessàries per al reconeixement i manteniment de les prestacions que gestionen, en els termes que s'estableixin per reglament.

Secció segona

Serveis comuns

Article 73

Creació

Correspon al Govern, a proposta del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, establir serveis comuns i reglamentar-ne l'estructura i les competències.

Article 74

Tresoreria General de la Seguretat Social

1. La Tresoreria General de la Seguretat Social és un servei comú amb personalitat jurídica pròpia, en el qual, per aplicació dels principis de solidaritat financera i caixa única, s'unifiquen tots els recursos financers, tant per operacions pressupostàries com extrapressupostàries. Té a càrrec seu la custòdia dels fons, valors i crèdits i les atencions generals i dels serveis de recaptació de drets i pagaments de les obligacions del sistema de la Seguretat Social.

2. A la Tresoreria General de la Seguretat Social és aplicable el que preveu per a les entitats gestores l'article 70.

Article 74 bis

Gerència d'Informàtica de la Seguretat Social

1. La Gerència d'Informàtica de la Seguretat Social és un servei comú per a la gestió i administració de les tecnologies de la informació i les comunicacions en el sistema de Seguretat Social, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per al compliment dels seus fins, dependent del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social i adscrita a la Secretaria d'Estat de la Seguretat Social, amb rang de Subdirecció General.

2. El seu règim jurídic és el que estableix la disposició addicional tretzena de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, per a les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social.

Secció tercera

Normes comunes a les entitats gestores i serveis comuns

Article 75

Reserva de nom

Cap entitat pública o privada no pot fer servir a Espanya el títol o els noms de les entitats gestores i els serveis comuns de la Seguretat Social, ni els que puguin resultar de l'addició a aquests d'algunes paraules o de la mera combinació, en una altra forma, de les principals que els constitueixen. Tampoc poden incloure en la seva denominació l'expressió Seguretat Social, llevat d'autorització expressa del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

Article 76

Exempcions tributàries i altres beneficis

1. Les entitats gestores i els serveis comuns gaudeixen, en la mateixa mesura que l'Estat, amb les limitacions i excepcions que, en cada cas, estableixi la legislació fiscal vigent, d'exempció tributària absoluta, inclosos els drets i honoraris notariais i registrals, pels actes que duguin a terme o els béns que adquireixin o posseeixin afectes a les seves finalitats, sempre que els tributs o les exaccions de què es tracti recaiguin directament sobre els organismes de referència en concepte legal de contribuent i sense que sigui possible legalment la translació de la càrrega tributària a altres persones.

2. També gaudeixen, en la mateixa mesura que l'Estat, de franquícia postal i telegràfica.

3. Les exempcions i altres privilegis que considera aquest article inclouen també les entitats gestores quan afectin la gestió de les millores voluntàries que preveu l'article 43.

Article 77

Reserva de dades

1. Les dades, els informes o els antecedents obtinguts per l'Administració de la Seguretat Social en l'exercici de les seves funcions tenen caràcter reservat i només es poden utilitzar per a les finalitats encomanades a les diferents entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social; no es poden cedir ni comunicar a tercers, llevat que la cessió o comunicació tingui per objecte:

a) La investigació o persecució de delictes públics per part dels òrgans jurisdiccionals, el ministeri públic o l'Administració de la Seguretat Social.

b) La col·laboració amb les administracions tributàries a l'efecte del compliment d'obligacions fiscals en l'àmbit de les seves competències.

c) La col·laboració amb el sistema de la Inspecció de Treball i Seguretat Social i la Intervenció General de la Seguretat Social, en l'exercici de les seves funcions d'inspecció i control intern o amb les altres entitats gestores de la Seguretat Social diferents del cedent i altres òrgans de l'Administració de la Seguretat Social i per a les finalitats d'estadística pública en els termes de la Llei esmentada, reguladora de la funció pública.

d) La col·laboració amb qualssevol altres administracions públiques per a la lluita contra el frau en l'obtenció o percepció d'ajudes o subvencions a càrrec de fons públics, inclosos els de la Unió Europea, així com en l'obtenció o percepció de prestacions incompatibles en els diferents règims del sistema de la Seguretat Social.

e) La col·laboració amb les comissions parlamentàries d'investigació en el marc establert legalment.

f) La protecció dels drets i interessos dels menors o persones amb capacitat modificada pels òrgans jurisdiccionals o el ministeri públic.

g) La col·laboració amb el Tribunal de Comptes en l'exercici de les seves funcions de fiscalització de l'Administració de la Seguretat Social.

h) La col·laboració amb els jutges i tribunals en el curs del procés i per a l'execució de resolucions judicials fermes. La sol·licitud judicial d'informació exigeix una resolució expressa, que, pel fet d'haver-se esgotat els altres mitjans o fonts de coneixement sobre l'existència de béns i drets del deutor, motivi la necessitat de sol·licitar dades a l'Administració de la Seguretat Social.

2. L'accés a les dades, els informes o els antecedents de tot tipus obtinguts per l'Administració de la Seguretat Social sobre persones físiques o jurídiques, sigui quin sigui el seu suport, per part del personal al servei d'aquella i per a finalitats diferents de les funcions que li són pròpies, es considera sempre una

falta disciplinària greu.

3. Totes les autoritats i el personal al servei de l'Administració de la Seguretat Social que tinguin coneixement d'aquestes dades o informes estan obligats al sigil més estricte i complet respecte d'aquests, excepte en els casos dels delictes esmentats, en els quals s'han de limitar a deduir el tant de culpa o a remetre al Ministeri Fiscal una relació circumstanciada dels fets que es considerin constitutius de delictes. Amb independència de les responsabilitats penals o civils que puguin correspondre, la infracció d'aquest deure de sigil particular es considera sempre una falta disciplinària molt greu.

Article 78

Règim de personal

1. Els funcionaris de l'Administració de la Seguretat Social es regeixen pel que disposen la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, i les altres disposicions que els siguin aplicables.

2. Correspon al Govern, a proposta del ministre competent, el nomenament i cessament dels càrrecs directius amb categoria de director general o assimilada.

Capítol VI

Col·laboració en la gestió de la Seguretat Social

Secció primera

Entitats col·laboradores

Article 79

Enumeració

1. La col·laboració en la gestió del sistema de la Seguretat Social la porten a terme mútues col·laboradores amb la Seguretat Social i empreses, d'acord amb el que estableix aquest capítol.

2. La col·laboració en la gestió també la poden dur a terme associacions, fundacions i entitats públiques i privades, amb la inscripció prèvia en un registre públic.

Secció segona

Mútues col·laboradores amb la Seguretat Social

Subsecció primera

Disposicions generals

Article 80

Definició i objecte

1. Són mútues col·laboradores amb la Seguretat Social les associacions privades d'empresaris constituïdes mitjançant l'autorització del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social i inscripció en el registre especial dependent d'aquest, que tenen com a finalitat col·laborar en la gestió de la Seguretat Social, sota la direcció i tutela d'aquest, sense ànim de lucre i amb responsabilitat mancomunada dels seus associats en els supòsits i amb l'abast que estableix aquesta Llei.

Les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social, una vegada constituïdes, adquireixen personalitat jurídica i capacitat d'obrar per al compliment de les seves finalitats. El seu àmbit d'actuació s'estén a tot el territori de l'Estat.

2. Les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social tenen per objecte exercir, mitjançant la col·laboració amb el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, les activitats següents de la Seguretat Social:

a) La gestió de les prestacions econòmiques i de l'assistència sanitària, inclosa la rehabilitació, compreses en la protecció de les contingències d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, així com de les activitats de prevenció de les mateixes contingències que dispensa l'acció protectora.

b) La gestió de la prestació econòmica per incapacitat temporal derivada de contingències comunes.

c) La gestió de les prestacions per risc durant l'embaràs i risc durant la lactància natural.

d) La gestió de les prestacions econòmiques per cessament de l'activitat dels treballadors per compte propi, en els termes que estableix el títol V.

e) La gestió de la prestació per cura de menors afectats per càncer o una altra malaltia greu.

f) Les altres activitats de la Seguretat Social que els siguin atribuïdes legalment.

3. La col·laboració de les mútues en la gestió de la Seguretat Social no pot servir de fonament a operacions de lucre mercantil ni comprèn activitats de captació d'empreses associades o de treballadors adherits. Tampoc pot donar lloc a la concessió de beneficis de cap classe a favor dels empresaris associats, ni a la substitució d'aquests en les obligacions que els corresponguin per la seva condició d'empresaris.

4. Les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social formen part del sector públic estatal de caràcter administratiu, de conformitat amb la naturalesa pública de les seves funcions i dels recursos econòmics que gestionen, sense perjudici de la naturalesa privada de l'entitat.

Article 81

Constitució de les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social

1. La constitució d'una mútua col·laboradora amb la Seguretat Social exigeix el compliment dels requisits següents:

a) Que concorrin un mínim de cinquanta empresaris, que tinguin al seu torn un mínim de trenta mil treballadors i un volum de cotització per contingències professionals no inferior a vint milions d'euros.

b) Que limitin la seva activitat a l'exercici de les funcions que estableix l'article 80.

c) Que prestin fiança, en la quantia que estableixin les disposicions d'aplicació i desplegament d'aquesta Llei, per garantir el compliment de les seves obligacions.

d) Que tinguin l'autorització del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, amb l'aprovació prèvia dels estatuts de la mútua, i inscripció en el registre administratiu dependent d'aquest.

2. El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, una vegada comprovada la concurrència dels requisits que estableixen les lletres *a*, *b* i *c* de l'apartat anterior i que els estatuts s'ajusten a l'ordenament jurídic, ha d'autoritzar la constitució de la mútua col·laboradora amb la Seguretat Social i n'ha d'ordenar la inscripció al registre de mútues col·laboradores amb la Seguretat Social dependent d'aquest. L'ordre d'autorització s'ha de publicar al *Butlletí Oficial de l'Estat*, en què s'ha de consignar també el número de registre, moment a partir del qual adquireix personalitat jurídica.

3. La denominació de la mútua ha d'incloure l'expressió «mútua col·laboradora amb la Seguretat Social», seguida del número amb el qual s'hagi inscrit. S'ha d'utilitzar aquesta denominació a tots els centres i dependències de l'entitat, així com en les relacions amb els seus associats, adherits i treballadors protegits, i amb tercers.

Article 82

Particularitats de les prestacions i els serveis gestionats

1. Les prestacions i els serveis atribuïts a la gestió de les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social formen part de l'acció protectora del sistema i s'han de dispensar a favor dels treballadors al servei dels empresaris associats i dels treballadors per compte propi adherits, de conformitat amb les normes del règim de la Seguretat Social en el qual estiguin enquadrats, i amb el mateix abast que dispensen les entitats gestores en els supòsits atribuïts a aquestes, amb les particularitats que estableixen els apartats següents.

2. Respecte de les contingències professionals, correspon a les mútues la determinació inicial del caràcter professional de la contingència, sense perjudici de la seva possible revisió o qualificació per part de l'entitat gestora competent d'acord amb les normes aplicables.

Els actes que dictin les mútues, pels quals reconeixin, suspenguin, anul·lin o extingeixin drets en els supòsits atribuïts a aquestes, han de ser motivats i s'han de formalitzar per escrit, i la seva eficàcia està supeditada a la notificació a l'interessat. Així mateix, s'han de notificar a l'empresari quan el beneficiari hi mantingui una relació laboral i produeixin efectes en aquesta.

Les prestacions sanitàries compreses en la protecció de les contingències professionals s'han de dispensar a través dels mitjans i les instal·lacions gestionats per les mútues, mitjançant convenis amb altres mútues o amb les administracions públiques sanitàries, així com mitjançant concerts amb mitjans privats, en els termes que estableixen l'article 258 i les normes reguladores del funcionament de les entitats.

3. Les activitats preventives de l'acció protectora de la Seguretat Social són prestacions assistencials a favor dels empresaris associats i dels seus treballadors dependents, així com dels treballadors per compte propi adherits, que no generen drets subjectius, dirigides a assistir aquests en el control i, si s'escau, la reducció dels accidents de treball i de les malalties professionals de la Seguretat Social. També comprenen activitats d'assessorament a les empreses associades i als treballadors autònoms per tal que adaptin els

seus llocs de treball i estructures per recol·locar els treballadors accidentats o amb patologies d'origen professional, així com activitats de recerca, desenvolupament i innovació que han de dur a terme directament les mútues, dirigides a reduir les contingències professionals de la Seguretat Social.

Correspon a l'òrgan de direcció i tutela de les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social, dependent del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, establir la planificació periòdica de les activitats preventives de la Seguretat Social que aquelles han de dur a terme, els seus criteris, el contingut i l'ordre de preferències, així com tutelar el seu desenvolupament i avaluar-ne l'eficàcia i l'eficiència. Les comunitats autònomes que tinguin competència d'execució compartida en matèria d'activitats de prevenció de riscos laborals, i sense perjudici del que estableixin els estatuts d'autonomia respectius, poden comunicar a l'òrgan de tutela de les mútues les activitats que considerin que cal efectuar en els seus àmbits territorials respectius perquè s'incorporin a la planificació de les activitats preventives de la Seguretat Social.

4. La gestió de la prestació econòmica per incapacitat temporal derivada de contingències comunes a favor dels treballadors al servei dels empresaris associats i dels treballadors per compte propi adherits s'ha d'efectuar de conformitat amb el que disposen els articles 83.1.a, paràgraf segon, i 83.1.b, paràgraf primer, i les normes que conté el capítol V del títol II, així com les seves disposicions d'aplicació i desplegament, amb les particularitats que preveuen els règims especials i sistemes en què aquells estiguin enquadrats i aquest apartat.

a) Correspon a les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social la funció de declaració del dret a la prestació econòmica, així com les de denegació, suspensió, anul·lació i declaració d'extinció d'aquest, sense perjudici del control sanitari de les altes i baixes mèdiques per part dels serveis públics de salut i dels efectes que aquesta Llei i les seves normes de desplegament atribueixen als informes mèdics.

Els actes que es dictin en l'exercici de les funcions esmentades al paràgraf anterior han de ser motivats i s'han de formalitzar per escrit, i la seva eficàcia està supeditada a la notificació al beneficiari. Així mateix, s'ha de notificar també l'empresari en els supòsits en què el beneficiari hi mantingui una relació laboral.

Una vegada rebut l'informe mèdic de baixa, la mútua ha de comprovar que el beneficiari compleix els requisits d'afiliació, alta, període de carència i restants que exigeixi el règim de la Seguretat Social corresponent, ha de determinar l'import del subsidi i ha d'adoptar l'acord de declaració inicial del dret a la prestació.

Durant el termini de dos mesos següents a la liquidació i el pagament del subsidi, els pagaments que es facin tenen caràcter provisional, i les mútues poden regularitzar els pagaments provisionals, els quals adquireixen el caràcter de definitius quan transcorri el termini de dos mesos esmentat.

b) Quan les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social, basant-se en el contingut dels informes mèdics i dels informes emesos en el procés, així com a través de la informació obtinguda de les actuacions de control i seguiment o de les assistències sanitàries que preveu la lletra d, considerin que el beneficiari podria no estar impedit per treballar, poden formular propostes motivades d'alta mèdica a través dels metges dependents d'aquestes, dirigides a la inspecció mèdica dels serveis públics de salut. Les mútues han de comunicar simultàniament al treballador afectat i a l'Institut Nacional de la Seguretat Social, perquè en tinguin coneixement, que s'ha enviat la proposta d'alta.

La inspecció mèdica dels serveis públics de salut està obligada a comunicar a la mútua i a l'Institut Nacional de la Seguretat Social, en un termini màxim de cinc dies hàbils des de l'endemà de la recepció de la proposta d'alta, l'estimació d'aquesta, amb l'emissió de l'alta o amb la denegació; en aquest cas, s'ha d'acompanyar d'un informe mèdic motivat que la justifiqui. Amb l'estimació de la proposta d'alta, la mútua ha de notificar l'extinció del dret al treballador i a l'empresa, i n'ha d'assenyalar la data d'efecte.

En el supòsit que la inspecció mèdica consideri necessari citar el treballador per a una revisió mèdica, aquesta s'ha de fer dins del termini de cinc dies que preveu el paràgraf anterior, i no suspèn el compliment de l'obligació que s'hi estableix. No obstant això, en el cas d'incompareixença del treballador el dia assenyalat per a la revisió mèdica, s'ha de comunicar la inassistència en el mateix dia a la mútua que va fer la proposta. La mútua disposa d'un termini de quatre dies per comprovar si la incompareixença va ser justificada i ha de suspendre el pagament del subsidi amb efectes des de l'endemà de la incompareixença. En cas que el treballador justifiqui la incompareixença, la mútua ha d'acordar aixecar la suspensió i ha de reposar el dret al subsidi, i en cas que la consideri no justificada, ha d'adoptar l'acord d'extinció del dret tal com estableix la lletra *a* i notificar-ho al treballador i a l'empresa, i n'ha de consignar la data d'efecte, que s'ha de correspondre amb el primer dia següent al de la notificació al treballador.

Quan la inspecció mèdica del servei públic de salut hagi desestimat la proposta d'alta formulada per la mútua o bé no hi respongui en la forma i el termini establerts, aquesta pot sol·licitar l'emissió de la part d'alta a l'Institut Nacional de la Seguretat Social o a l'Institut Social de la Marina, d'acord amb les atribucions conferides a l'article 170.1. En tots dos casos, el termini per resoldre la sol·licitud és de quatre dies següents al de la recepció.

c) Les comunicacions que tinguin lloc entre els metges de les mútues, els pertanyents al servei públic de salut i les entitats gestores s'han de fer preferentment per mitjans electrònics, i són vàlides i eficaces des del moment en què es rebin al centre on aquells exerceixen les seves funcions.

Igualment, les mútues han de comunicar les incidències que es produeixen en les seves relacions amb el servei públic de salut o quan l'empresa incompleixi les seves obligacions al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, el qual ha d'adoptar, si s'escau, les mesures que corresponguin.

Les mútues no poden exercir les funcions de gestió de la prestació a través de mitjans concertats, sense perjudici de sol·licitar, en els termes que estableix la lletra *d*, els serveis dels centres sanitaris autoritzats per efectuar proves diagnòstiques o tractaments terapèutics i rehabilitadors que aquestes sol·licitin.

d) Són actes de control i seguiment de la prestació econòmica els dirigits a comprovar la concurrència dels fets que originen la situació de necessitat i dels requisits que condicionen el naixement o manteniment del dret, així com els exàmens i reconeixements mèdics. Les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social poden dur a terme aquests actes a partir del dia de la baixa mèdica i, respecte de les citacions per a examen o reconeixement mèdic, la incompareixença injustificada del beneficiari és causa d'extinció del dret a la prestació econòmica, de conformitat amb el que estableix l'article 174, en els termes que s'estableixin per reglament, sense perjudici de la suspensió cautelar que preveu l'article 175.3.

Així mateix, les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social poden efectuar proves diagnòstiques i

tractaments terapèutics i rehabilitadors, amb la finalitat d'evitar la prolongació innecessària dels processos que preveu aquesta disposició, amb l'autorització prèvia del metge del servei públic de salut i el consentiment informat del pacient.

Els resultats d'aquestes proves i tractaments s'han de posar a disposició del facultatiu del servei públic de salut que assisteixi el treballador a través dels serveis d'interoperabilitat del Sistema Nacional de Salut, perquè els incorpori a la història clínica electrònica del pacient.

Les proves diagnòstiques i els tractaments terapèutics i rehabilitadors s'han de dur a terme principalment als centres assistencials gestionats per les mútues per dispensar l'assistència derivada de les contingències professionals, en el marge que permeti el seu aprofitament, utilitzant els mitjans destinats a l'assistència de patologies d'origen professional i, amb caràcter subsidiari, es poden fer en centres concertats, autoritzats per dispensar els seus serveis en l'àmbit de les contingències professionals, d'acord amb el que estableix el paràgraf anterior i en els termes que s'estableixin per reglament. Les proves i els tractaments no impliquen en cap cas l'assumpció de la prestació d'assistència sanitària derivada de contingències comunes, ni donen lloc a la dotació de recursos destinats a aquesta última.

e) Les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social poden establir convenis i acords amb les entitats gestores de la Seguretat Social i amb els serveis públics de salut, amb l'autorització prèvia del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, per dur a terme en els centres assistencials que gestionen els reconeixements mèdics, les proves diagnòstiques, els informes i els tractaments sanitaris i rehabilitadors, incloses les intervencions quirúrgiques, que aquells els sol·licitin, en el marge que permeti la seva destinació a les funcions de la col·laboració. Els convenis i acords autoritzats han de fixar les compensacions econòmiques que s'hagin de satisfer com a compensació a la mútua pels serveis dispensats, així com la forma i les condicions de pagament.

Amb caràcter subsidiari respecte dels convenis i acords que preveu el paràgraf anterior, sempre que els centres assistencials que gestionen disposin d'un marge d'aprofitament que ho permeti, les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social poden establir concerts amb entitats privades, amb l'autorització prèvia del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social i mitjançant una compensació econòmica tal com s'estableixi per reglament, per dur a terme les proves i els tractaments assenyalats a favor de les persones que aquells els sol·licitin, els quals s'han de supeditar a la condició que les actuacions que s'estableixin no perjudiquin els serveis als quals estan destinats els centres, ni pertorbin l'atenció deguda als treballadors protegits ni als que remetin les entitats públiques, ni minorin els nivells de qualitat establerts per a aquests.

Els drets de crèdits que generin els convenis, acords i concerts són recursos públics de la Seguretat Social, i els és aplicable el que disposa l'article 84.2.

f) Sense perjudici dels mecanismes i procediments que regulen els apartats anteriors, les entitats gestores de la Seguretat Social o les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social poden establir acords de col·laboració, amb la finalitat de millorar l'eficàcia en la gestió i el control de la incapacitat temporal, amb l'Institut Nacional de Gestió Sanitària o els serveis de salut de les comunitats autònomes.

g) La mútues col·laboradores amb la Seguretat Social assumeixen a càrrec seu, sense perjudici del

possible rescabament posterior pels serveis de salut o per les entitats gestores de la Seguretat Social, el cost originat per la realització de proves diagnòstiques, tractaments i processos de recuperació funcional dirigits a evitar la prolongació innecessària dels processos de baixa laboral per contingències comunes dels treballadors del sistema de la Seguretat Social i que derivin dels acords o convenis que se subscriuguin d'acord amb el que es prevegi per reglament.

Article 83

Règim d'opció dels empresaris associats i dels treballadors per compte propi adherits

1. Els empresaris i els treballadors per compte propi, en el moment de complir davant la Tresoreria General de la Seguretat Social les seves respectives obligacions d'inscripció d'empresa, afiliació i alta, han de fer constar l'entitat gestora o la mútua col·laboradora amb la Seguretat Social per la qual hagin optat per protegir les contingències professionals, la prestació econòmica per incapacitat temporal derivada de contingències comunes i la protecció per cessament d'activitat, d'acord amb les normes reguladores del règim de la Seguretat Social en què s'enquadrin, i han de comunicar a aquella les seves modificacions posteriors. Correspon a la Tresoreria General de la Seguretat Social reconèixer aquestes declaracions i els seus efectes legals, en els termes establerts per reglament i sense perjudici de les particularitats que disposen els apartats següents en cas que s'opti a favor d'una mútua col·laboradora amb la Seguretat Social.

L'opció a favor d'una mútua col·laboradora amb la Seguretat Social s'ha de fer en la forma i té l'abast que s'estableixen seguidament:

a) Els empresaris que optin per una mútua per a la protecció dels accidents de treball i les malalties professionals de la Seguretat Social han de formalitzar amb aquesta el conveni d'associació i protegir a la mateixa entitat tots els treballadors corresponents als centres de treball situats a la mateixa província; s'entén per aquests la definició que conté el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

Igualment, els empresaris associats poden optar perquè la mateixa mútua gestioni la prestació econòmica per incapacitat temporal derivada de contingències comunes respecte dels treballadors protegits enfront de les contingències professionals.

El conveni d'associació és l'instrument pel qual es formalitza l'associació a la mútua i té un període de vigència d'un any, el qual es pot prorrogar per períodes de la mateixa durada. Es regula per reglament el procediment per formalitzar el conveni, el seu contingut i efectes.

b) Els treballadors compresos en l'àmbit d'aplicació del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms l'acció protectora dels qual inclogui, voluntàriament o obligatòriament, la prestació econòmica per incapacitat temporal, l'han de formalitzar amb una mútua col·laboradora amb la Seguretat Social, així com aquells que canviïn d'entitat.

Els treballadors autònoms adherits a una mútua de conformitat amb el que estableix el paràgraf anterior i que també cobreixin les contingències professionals, voluntàriament o obligatòriament, han de formalitzar la seva protecció amb la mateixa mútua. Igualment, s'hi han d'adherir els que cobreixin exclusivament les contingències professionals.

Els treballadors per compte propi inclosos en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar poden optar per protegir les contingències professionals amb l'entitat gestora o amb una mútua col·laboradora amb la Seguretat Social. Els treballadors inclosos en el grup tercer de cotització han de formalitzar la protecció de les contingències comunes amb l'entitat gestora de la Seguretat Social.

La protecció s'ha de formalitzar mitjançant un document d'adhesió, pel qual el treballador per compte propi s'incorpora a l'àmbit gestor de la mútua de manera externa a la base associativa d'aquesta i sense adquirir els drets i les obligacions derivats de l'associació. El període de vigència de l'adhesió és d'un any i es pot prorrogar per períodes de la mateixa durada. El procediment per formalitzar el document d'adhesió, el seu contingut i efectes es regula per reglament.

c) Els treballadors compresos en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms han de formalitzar la gestió per cessament d'activitat amb la mútua a la qual estiguin adherits mitjançant la subscripció de l'annex corresponent al document d'adhesió, en els termes que estableixin les normes reglamentàries que regulen la col·laboració. Per la seva banda, els treballadors autònoms compresos en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar han de formalitzar la protecció amb l'entitat gestora o amb la mútua amb què protegeixin les contingències professionals.

2. Les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social han d'acceptar tota proposició d'associació i d'adhesió que se'ls formuli, sense que la falta de pagament de les cotitzacions socials les excusi del compliment de l'obligació ni constitueixi causa de resolució del conveni o document subscrit, o els seus annexos.

3. La informació i les dades sobre els empresaris associats, els treballadors per compte propi adherits i els treballadors protegits que estiguin en poder de les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social i, en general, les generades en l'exercici de la seva activitat col·laboradora en la gestió de la Seguretat Social, tenen caràcter reservat i estan sotmeses al règim que estableix l'article 77; en conseqüència, no es poden cedir ni comunicar a tercers, excepte en els supòsits que estableix l'article esmentat.

Article 84

Règim economicofinancer

1. El sosteniment i funcionament de les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social, així com de les activitats, les prestacions i els serveis compresos en el seu objecte, s'han de finançar mitjançant les quotes de la Seguretat Social adscrites a aquestes, els rendiments, els increments, les contraprestacions i les compensacions que s'obtinguin tant de la inversió financera d'aquests recursos com de l'alienació i el cessament de l'adscripció per qualsevol títol dels béns mobles i immobles de la Seguretat Social que estiguin adscrits a aquelles i, en general, mitjançant qualsevol ingrés obtingut en virtut de l'exercici de la col·laboració o per l'ús dels mitjans d'aquesta.

La Tresoreria General de la Seguretat Social ha de lliurar a les mútues les quotes per accidents de treball i malalties professionals ingressades en aquella pels empresaris associats a cadascuna o pels treballadors per compte propi adherits, així com la fracció de quota corresponent a la gestió de la prestació econòmica

per incapacitat temporal derivada de contingències comunes, la quota per cessament de l'activitat dels treballadors autònoms i la resta de cotitzacions que corresponguin per les contingències i prestacions que gestionin, amb la deducció prèvia de les aportacions destinades a les entitats públiques del sistema per la reasserança obligatòria i per la gestió dels serveis comuns, així com de les quantitats que, si s'escau, s'estableixin legalment.

2. Els drets de crèdit que es generin com a conseqüència de prestacions o serveis que dispensin les mútues a favor de persones no protegides per aquestes o, quan estiguin protegides i correspongui a un tercer el seu pagament per qualsevol títol, així com els originats per prestacions satisfetes indegudament, són recursos públics del sistema de la Seguretat Social adscrits a aquelles.

L'import d'aquests crèdits l'han de liquidar les mútues, les quals n'han de reclamar el pagament al subjecte obligat en la forma i les condicions que estableixen la norma o el concert del qual neixi l'obligació i fins a obtenir-ne el pagament o, si no n'hi ha, el títol jurídic que habiliti l'exigibilitat del crèdit, el qual han de comunicar a la Tresoreria General de la Seguretat Social perquè procedeixi a la recaptació d'acord amb el procediment que estableixen aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

Els ingressos per serveis que preveu l'article 82.2 dispensats a treballadors no inclosos en l'àmbit d'actuació de la mútua han de generar crèdit en el pressupost de despeses de la mútua que presta el servei, en els conceptes corresponents a les despeses de la mateixa naturalesa que les que es van originar per la prestació dels serveis.

El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, en tots els procediments dirigits a cobrar el deute, pot autoritzar el pagament dels drets de crèdit de manera diferent de la del seu ingrés en metàl·lic, i ha de determinar l'import líquid del crèdit que resulti extingit, així com els termes i les condicions aplicables fins que s'extingeixi el dret. Quan el subjecte obligat sigui una administració pública o una entitat de la mateixa naturalesa i els deutes estiguin causats per la dispensació d'assistència sanitària, el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social pot autoritzar, així mateix, el pagament mitjançant la dació de béns, sense perjudici que s'apliquin la resta de facultats que s'atribueixen a aquest fins que s'extingeixi el dret.

3. Les obligacions econòmiques que s'atribueixen a les mútues s'han de pagar amb càrrec als recursos públics adscrits per dur a terme la col·laboració, sense perjudici que aquelles obligacions que tinguin per objecte pensions es financin de conformitat amb el que disposa l'article 110.3.

4. Són despeses d'administració de les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social les derivades del sosteniment i funcionament dels serveis administratius de la col·laboració, i comprenen les despeses de personal, les despeses corrents en béns i serveis, les despeses financeres i les amortitzacions de béns inventariables. Estan limitades anualment a l'import resultant d'aplicar sobre els ingressos de cada exercici el percentatge que correspongui de l'escala que s'ha d'establir per reglament.

5. Les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social gaudeixen d'exempció tributària, en els termes que estableix l'article 76.1 per a les entitats gestores.

Subsecció segona

Òrgans de govern i participació

Article 85

Enumeració

Els òrgans de govern de les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social són la Junta General, la Junta Directiva i el director gerent.

L'òrgan de participació institucional és la Comissió de Control i Seguiment.

La Comissió de Prestacions Especials és l'òrgan al qual correspon la concessió dels beneficis de l'assistència social potestativa que preveu l'article 96.1.b.

Article 86

La Junta General

1. La Junta General és l'òrgan de govern superior de la mútua i està integrada per tots els empresaris associats, per una representació dels treballadors per compte propi adherits en els termes que s'estableixin per reglament, i per un representant dels treballadors dependents de la mútua. No tenen dret a vot els empresaris associats, així com els representants dels treballadors per compte propi adherits, que no estiguin al corrent en el pagament de les cotitzacions socials.

2. La Junta General s'ha de reunir amb caràcter ordinari un cop l'any per aprovar l'avantprojecte de pressupostos i els comptes anuals, i amb caràcter extraordinari les vegades que sigui convocada per la Junta Directiva una vegada complerts els requisits que s'estableixin per reglament per convocar-la i que tingui lloc.

3. És competència de la Junta General, en tot cas, designar i renovar els membres de la Junta Directiva, ser informada sobre les dotacions i aplicacions del patrimoni històric, reformar els estatuts, dur a terme la fusió, absorció i dissolució de l'entitat, designar els liquidadors i exigir responsabilitat als membres de la Junta Directiva.

4. Cal regular per reglament el procediment i els requisits de convocatòria de la Junta General i el règim de deliberació i adopció dels seus acords, així com l'exercici per part dels associats de les accions d'impugnació dels acords que siguin contraris a la llei, als reglaments i a les instruccions aplicables a la mútua o lesionin l'interès de l'entitat en benefici d'un o diversos associats o de tercers, així com els interessos de la Seguretat Social. L'acció d'impugnació caduca en el termini d'un any des de la data d'adopció.

Article 87

La Junta Directiva

1. La Junta Directiva és l'òrgan col·legiat al qual correspon el govern directe de la mútua. Està composta per entre deu i vint empresaris associats, el trenta per cent dels quals correspon a les empreses que tinguin un nombre més gran de treballadors, determinades d'acord amb els trams que s'han d'establir per reglament, i un treballador per compte propi adherit, tots ells designats per la Junta General. També n'ha de formar part el representant dels treballadors que s'esmenta a l'article anterior.

El nomenament com a membre de la Junta Directiva està supeditat a la confirmació del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, a excepció del representant dels treballadors, i se n'ha de designar el president entre els seus membres, que ha de ser el president de l'entitat.

2. És competència de la Junta Directiva convocar la Junta General, executar els acords adoptats per aquesta, formular els avantprojectes de pressupostos i els comptes anuals, que ha de signar el president de la Junta Directiva, així com exigir responsabilitat al director gerent i altres funcions que s'estableixin que no estiguin reservades a la Junta General. Cal regular per reglament el règim de funcionament de la Junta Directiva i d'exigència de responsabilitat.

3. Correspon al president de la Junta Directiva representar la mútua col·laboradora amb la Seguretat Social, convocar les reunions a aquesta i moderar-ne les deliberacions.

El règim d'indemnitzacions que s'estableixi ha de regular les que corresponguin al president de la Junta Directiva per les funcions específiques atribuïdes, i que en cap cas poden superar en conjunt les retribucions del director gerent.

4. No pot recaure simultàniament en la mateixa persona més d'un càrrec de la Junta Directiva, ja sigui per si mateixa o en representació d'altres empreses associades, ni poden formar part de la Junta les persones o empreses que mantinguin una relació laboral o de serveis amb la mútua, a excepció del representant dels treballadors.

Article 88

El director gerent i la resta de personal de la mútua

1. El director gerent exerceix la direcció executiva de la mútua. Li correspon el desenvolupament dels seus objectius generals i la direcció ordinària de l'entitat, sense perjudici d'estar subjecte als criteris i les instruccions que provinguin de la Junta Directiva i el president, si s'escau.

El director gerent ha de mantenir informat el president de la gestió de la mútua i ha de seguir les indicacions que, si s'escau, provinguin d'aquest.

El director gerent està vinculat mitjançant un contracte d'alta direcció regulat pel Reial decret 1382/1985, d'1 d'agost, pel qual es regula la relació laboral de caràcter especial del personal d'alta direcció. L'ha de nomenar la Junta Directiva, i l'eficàcia del nomenament i la del contracte de treball estan supeditades a la confirmació del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

No poden ocupar el càrrec de director gerent les persones que pertanyin al Consell d'Administració o exerceixin una activitat remunerada en qualsevol empresa associada a la mútua, tant si són titulars d'una participació igual o superior al 10 per cent del capital social d'aquelles com si la titularitat correspon al cònjuge o als fills. Tampoc poden ser designades les persones que hagin estat suspeses de les seves funcions en virtut d'un expedient sancionador fins que s'extingeixi la suspensió.

2. La resta de personal que exerceixi funcions executives depèn del director gerent, està vinculat per

contractes d'alta direcció i també està subjecte al règim d'incompatibilitats i limitacions previstes per al director gerent.

3. A efectes retributius, així com per determinar el nombre màxim de persones que exerceixen funcions executives a les mútues, el titular del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha de classificar les mútues per grups en funció del seu volum de quotes, nombre de treballadors protegits i eficiència en la gestió.

4. Les retribucions del director gerent i del personal que exerceix funcions executives a les mútues s'han de classificar en bàsiques i en complementàries, i estan subjectes als límits màxims que fixa per a cada grup el Reial decret 451/2012, de 5 de març, pel qual es regula el règim retributiu dels màxims responsables i directius en el sector públic empresarial i altres entitats. Així mateix, també estan subjectes als límits que preveu el dit Reial decret 451/2012, de 5 de març, el nombre màxim de persones que exerceixen funcions executives a cada mútua.

Les retribucions bàsiques del director gerent i del personal que exerceix funcions executives inclouen la seva retribució mínima obligatòria, i les ha de fixar la Junta Directiva de conformitat amb el grup de classificació en què es catalogui la mútua.

Les retribucions complementàries del director gerent i del personal que exerceix funcions executives comprenen un complement del lloc i un complement variable que ha de fixar la Junta Directiva de la mútua.

El complement del lloc s'ha d'assignar tenint en compte la situació retributiva del directiu en comparació amb llocs similars del mercat de referència, l'estructura organitzativa dependent del lloc, el pes relatiu d'aquest dins de l'organització i el nivell de responsabilitat.

El complement variable, que té caràcter potestatiu, ha de retribuir la consecució d'uns objectius establerts prèviament per la Junta Directiva de la mútua de conformitat amb els criteris que pugui fixar el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social. Aquests objectius tenen caràcter anual i s'han de fonamentar en els resultats de l'exercici generats per la mútua en la gestió de les diferents activitats de la Seguretat Social en les quals col·labora.

La retribució total no pot excedir en cap cas el doble de la retribució bàsica, i cap lloc pot tenir una retribució total superior a la que tenia abans que entrés en vigor la Llei 35/2014, de 26 de desembre, per la qual es modifica el text refós de la Llei general de la Seguretat Social en relació amb el règim jurídic de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social.

5. El personal no directiu està subjecte a una relació laboral ordinària, regulada al text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors. En tot cas, cap membre del personal de la mútua pot obtenir unes retribucions totals superiors a les del director gerent. En tot cas, les retribucions del conjunt del personal estan subjectes a les disposicions sobre la massa salarial i les limitacions o restriccions que estableixin, si s'escau, les lleis de pressupostos generals de l'Estat de cada any.

6. Amb càrrec als recursos públics, les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social no poden satisfer indemnitzacions per extinció de la relació laboral amb el seu personal, sigui quina sigui la forma d'aquesta

relació i la causa de la seva extinció, que superin les que estableixen les disposicions legals i reglamentàries reguladores de la relació en qüestió.

7. Així mateix, les mútues no poden establir plans de pensions per al seu personal, ni assegurances col·lectives que instrumentin compromisos per pensions, ni plans de previsió social empresarial sense l'aprovació del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social. Els plans de pensions, els contractes d'assegurances i els plans de previsió social empresarial, així com les aportacions i primes periòdiques que s'efectuïn, estan subjectes als límits i criteris que les lleis de pressupostos generals de l'Estat estableixin en aquesta matèria per al sector públic.

Article 89

La Comissió de Control i Seguiment

1. La Comissió de Control i Seguiment és l'òrgan de participació dels agents socials, al qual correspon conèixer i informar de la gestió que efectua l'entitat en les diferents modalitats de col·laboració, proposar mesures per millorar-ne el desenvolupament en el marc dels principis i objectius de la Seguretat Social, emetre informe de l'avantprojecte de pressupostos i els comptes anuals, i conèixer els criteris que manté i aplica la mútua per complir el seu objecte social.

Per dur a terme aquesta tasca, la Comissió ha de disposar periòdicament dels informes sobre litigiositat, reclamacions i recursos, així com dels requeriments dels òrgans de supervisió i direcció i tutela, juntament amb la informació relativa al seu compliment. Ha d'elaborar anualment una sèrie de recomanacions, que cal enviar tant a la Junta Directiva com a l'òrgan de direcció i tutela.

2. La Comissió s'ha de compondre d'un màxim de dotze membres designats per les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, així com d'una representació de les associacions professionals dels treballadors autònoms. Ha de ser president de la Comissió aquell qui en cada moment ho sigui de la Junta Directiva.

No pot formar part de la Comissió de Control i Seguiment cap membre de la Junta Directiva, a excepció del president, ni cap persona que treballi per a l'entitat.

3. El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social regula la composició i el règim de funcionament de les comissions de control i seguiment, amb l'informe previ del Consell General de l'Institut Nacional de la Seguretat Social.

Article 90

La Comissió de Prestacions Especials

1. La Comissió de Prestacions Especials és competent per concedir els beneficis derivats de la reserva d'assistència social que tingui establerts la mútua col·laboradora amb la Seguretat Social a favor dels treballadors protegits o adherits i els seus drethavents que hagin patit un accident de treball o una malaltia professional i estiguin en un estat o una situació especials de necessitat. Els beneficis són potestatus i independents dels compresos en l'acció protectora de la Seguretat Social.

2. La Comissió ha d'estar integrada pel nombre de membres que s'estableixi per reglament, els quals han d'estar distribuïts, per parts iguals, entre els representants dels treballadors de les empreses associades i els representants d'empresaris associats (aquests últims designats per la Junta Directiva); també hi tenen representació els treballadors adherits. La Comissió ha de designar el president entre els seus membres.

Article 91

Incompatibilitats i responsabilitats dels membres dels òrgans de govern i de participació

1. No poden formar part de la Junta Directiva, de la Comissió de Control i Seguiment ni de la Comissió de Prestacions Especials d'una mútua col·laboradora amb la Seguretat Social les persones que formin part de qualsevol d'aquests òrgans en una altra mútua, per si mateixes o en representació d'empreses associades o d'organitzacions socials, així com les que exerceixin funcions executives en una altra entitat.

2. Els càrrecs anteriors o els seus representants en aquests, així com les persones que exerceixin funcions executives en les mútues, no poden comprar ni vendre per a si mateixos cap actiu patrimonial de l'entitat ni subscriure contractes d'execució d'obres, de realització de serveis o de lliurament de subministraments, excepte les empreses de serveis financers o de subministraments essencials, que requereixen per contractar una autorització prèvia del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, ni subscriure contractes en què concorrin conflictes d'interessos. Tampoc poden dur a terme aquests actes els qui estiguin vinculats a aquells càrrecs o persones per una relació conjugal o de parentesc, en línia directa o col·lateral, per consanguinitat, adopció o afinitat, fins al quart grau, ni les persones jurídiques en què qualsevol de les persones, càrrecs o parents esmentats siguin titulars, directament o indirectament, d'un percentatge igual o superior al 10 per cent del capital social, hi exerceixin funcions que impliquin poder de decisió o en formin part dels òrgans d'administració o govern.

3. La condició de membre de la Junta Directiva, de la Comissió de Control i Seguiment i de les comissions de prestacions especials és gratuïta, sense perjudici que la mútua en la qual s'integrin els indemnitzats i compensi per les despeses d'assistència a les reunions dels òrgans respectius, en els termes que s'estableixin per reglament, tenint en compte el que estableix l'article 87.3 en relació amb el president de la Junta Directiva.

4. Els membres de la Junta Directiva, el director gerent i les persones que exerceixen funcions executives són responsables directes enfront de la Seguretat Social, la mútua i els empresaris associats dels danys que causin pels seus actes o omissions contraris a les normes jurídiques aplicables, als estatuts o a les instruccions dictades per l'òrgan de tutela, així com pels efectuatss incomplint els deures inherents a l'exercici del càrrec, sempre que hi hagi intervingut dol o culpa greu. S'entenen com a acte propi les accions i omissions compreses en els àmbits funcionals o de competències respectius.

La responsabilitat dels membres de la Junta Directiva ha de ser solidària. No obstant això, n'estan exempts els membres que provin que, sense que hagin intervingut en l'adopció o execució de l'acte, en desconeixien l'existència o, si la coneixien, van fer tot el que convingués per evitar el dany o, almenys, s'hi van oposar expressament.

Les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social, mitjançant la responsabilitat mancomunada que regula l'article 100.4, responen directament dels actes lesius en l'execució dels quals concorri culpa lleu o

en els quals no hi hagi un responsable directe. Així mateix, responen subsidiàriament en els supòsits d'insuficiència patrimonial dels responsables directes.

5. Els drets de crèdit que neixen de les responsabilitats que estableix aquest article, així com de la responsabilitat mancomunada que assumeixen els empresaris associats, prevista a l'article 100.4, són recursos públics de la Seguretat Social adscrits a les mútues en les quals van concórrer els fets origen de la responsabilitat.

Correspon a l'òrgan de direcció i tutela declarar les responsabilitats establertes al paràgraf anterior, les obligacions objecte d'aquestes, així com determinar-ne l'import líquid, reclamar-ne el pagament d'acord amb les normes que regulen la col·laboració de les entitats, i determinar els mitjans de pagament, que poden incloure la dació de béns, les modalitats, les formes, els termes i les condicions aplicables fins que s'extingeixin. Quan el Tribunal de Comptes iniciï un procediment de reintegrament per abast pels mateixos fets, l'òrgan de direcció i tutela ha d'acordar la suspensió del procediment administratiu fins que aquell adopti una resolució ferma, les disposicions de naturalesa material de la qual produeixen plens efectes en el procediment administratiu.

L'òrgan de direcció i tutela pot sol·licitar a la Tresoreria General de la Seguretat Social la recaptació executiva dels drets de crèdit derivats d'aquestes responsabilitats, per a la qual cosa li ha de traslladar l'acte de liquidació dels drets i la determinació dels subjectes obligats. Les quantitats que s'obtinguin s'han d'ingressar als comptes que van donar lloc a l'exigència de la responsabilitat en els termes que estableixi l'òrgan de direcció i tutela.

El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, en aplicació de les seves facultats de direcció i tutela, pot reclamar el pagament o exercir les accions legals que siguin necessàries per declarar o exigir les responsabilitats generades amb motiu del desenvolupament de la col·laboració, així com comparèixer i ser part en els processos legals que afectin les responsabilitats establertes.

Subsecció tercera

Patrimoni i règim de contractació

Article 92

Patrimoni de la Seguretat Social adscrit a les mútues

1. D'acord amb el que preveuen els articles 19.3 i 103.1, els ingressos establerts a l'article 84.1, així com els béns mobles i immobles en què es puguin invertir aquests ingressos, i, en general, els drets, les accions i els recursos relacionats amb aquests, formen part del patrimoni de la Seguretat Social i estan adscrits a les mútues per a l'exercici de les funcions de la Seguretat Social atribuïdes, sota la direcció i tutela del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

2. L'adquisició per qualsevol títol dels immobles necessaris per a l'exercici de les funcions atribuïdes i la seva alienació l'han d'acordar les mútues, amb l'autorització prèvia del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, amb la Tresoreria General de la Seguretat Social com a responsable de formalitzar l'acte en els termes autoritzats, i s'han de titular i inscriure al Registre de la Propietat a nom del servei comú. L'adquisició porta implícita la seva adscripció a la mútua autoritzada. Igualment, poden sol·licitar una

autorització perquè se'ls adscriuin immobles del patrimoni de la Seguretat Social adscrits a les entitats gestores, els serveis comuns o altres mútues, així com per al cessament de l'adscripció dels afectats, fet que requereix la conformitat dels interessats i obliga l'entitat que rep la possessió dels béns a compensar econòmicament l'entitat cedent.

Correspon a les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social la conservació, el gaudi, la millora i la defensa dels béns adscrits, sota la direcció i tutela del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social. Respecte dels béns immobles, correspon a les mútues exercir les accions possessòries i a la Tresoreria General de la Seguretat Social exercir les accions dominicals.

3. No obstant la titularitat pública del patrimoni, atesa la gestió singularitzada d'aquest i el règim economicofinancer establert per a les activitats de la col·laboració, els béns que integren el patrimoni adscrit estan subjectes als resultats de la gestió, i es poden liquidar per atendre les necessitats d'aquesta i el pagament de prestacions o altres obligacions derivades de les activitats expressades, sense perjudici de la responsabilitat mancomunada dels empresaris associats. El producte que s'obtingui de l'alienació d'aquests béns o del canvi d'adscripció a favor d'una altra mútua o de les entitats públiques del sistema s'ha d'ingressar a la mútua de la qual procedeixin.

Article 93

Patrimoni històric

1. Els béns incorporats al patrimoni de les mútues abans de l'1 de gener de 1967 o durant el període comprès entre aquesta data i el 31 de desembre de 1975, sempre que en aquest últim cas es tracti de béns que provenguin del 20 per 100 de l'excés d'excedents, així com els que procedeixin de recursos diferents dels que tinguin origen en les quotes de la Seguretat Social, constitueixen el patrimoni històric de les mútues, la propietat del qual els correspon en la seva qualitat d'associació d'empresaris, sense perjudici de la tutela a què es refereix l'article 98.1.

Així mateix, aquest patrimoni històric està afectat estrictament al fi social de l'entitat, i de la seva dedicació al patrimoni no poden derivar rendiments o increments patrimonials que, al seu torn, constitueixin gravamen per al patrimoni únic de la Seguretat Social. Considerant l'estricta afectació d'aquest patrimoni als fins de col·laboració de les mútues amb la Seguretat Social, no es poden desviar a la realització d'activitats mercantils els béns ni els rendiments que, si s'escau, produeixin.

2. Sense perjudici del que estableix amb caràcter general l'apartat anterior, amb l'autorització prèvia del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social i en els termes i les condicions que s'estableixin per reglament, formen part del patrimoni històric de les mútues els ingressos als quals es refereixen els apartats següents:

a) Les mútues que disposin de béns immobles integrants del seu patrimoni històric, destinats a ubicar centres i serveis sanitaris o administratius adscrits a l'exercici de les activitats pròpies de la col·laboració amb la Seguretat Social que tenen encomanada, poden imputar en els seus comptes de resultats corresponents un cànon o cost de compensació per la utilització d'aquests immobles.

b) Les mútues amb immobles buits pertanyents al seu patrimoni històric, que per les circumstàncies

concurrents no es puguin utilitzar per ubicar centres i serveis sanitaris o administratius per a l'exercici d'activitats pròpies de la col·laboració amb la Seguretat Social i que siguin susceptibles de ser llogats a tercers, ho poden fer a preus de mercat.

c) Les mútues poden percebre de les empreses que contribueixin eficaçment a reduir les contingències professionals de la Seguretat Social una part dels incentius que recull l'article 97.2, amb l'acord previ de les parts. El límit màxim de participació de les mútues en aquests incentius s'ha d'establir per reglament.

Article 94

Contractació

1. Les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social han d'ajustar la seva activitat contractual a les normes d'aplicació als poders adjudicadors que no tenen el caràcter d'administració pública, contingudes al text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, i les normes que el despleguen.

2. El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha d'aprovar els plecs generals que regeixen la contractació, així com les instruccions d'aplicació als procediments que tinguin per objecte contractes no subjectes a regulació harmonitzada, amb l'informe previ del Servei Jurídic de l'Administració de la Seguretat Social.

3. En els procediments de contractació s'han de garantir els principis de publicitat, concurrència, transparència, confidencialitat, igualtat i no-discriminació, i hi poden licitar els empresaris associats i els treballadors adherits, a condició que no formin part dels òrgans de contractació, per si mateixos ni a través de mandatariis. Tampoc poden formar part dels òrgans de contractació les persones vinculades al licitador per parentesc, en línia directa o col·lateral, per consanguinitat o afinitat, fins al quart grau, ni les societats en què aquestes tinguin una participació, directa o indirecta, igual o superior al 10 per cent del capital social o exerceixin funcions que impliquin l'exercici de poder de decisió.

4. S'han de regular per reglament les especialitats d'aplicació a les operacions que impliquin inversions reals, inversions financeres o a l'activitat contractual exclosa de l'àmbit d'aplicació del text refós de la Llei de contractes del sector públic.

Subsecció quarta

Resultats de la gestió

Article 95

Resultat econòmic i reserves

1. El resultat econòmic patrimonial s'ha de determinar anualment per la diferència entre els ingressos i les despeses imputables a les activitats compreses en cadascun dels àmbits de gestió següents:

a) Gestió de les contingències d'accidents de treball i de les malalties professionals, de la prestació econòmica per risc durant l'embaràs o la lactància natural, de la prestació per cura de menors afectats per càncer o una altra malaltia greu, i de les activitats preventives de la Seguretat Social.

b) Gestió de la prestació econòmica per incapacitat temporal derivada de contingències comunes.

c) Gestió de la protecció per cessament d'activitat dels treballadors per compte propi, sense perjudici que la mútua actui en aquest àmbit exclusivament com a organisme gestor.

En l'àmbit de la gestió de les contingències professionals, s'ha de constituir una provisió per a contingències en tramitació que compregui la part no reassegurada de l'import estimat de les prestacions de caràcter periòdic previstes per incapacitat permanent i per mort i supervivència derivades d'accidents de treball i malalties professionals, el reconeixement de la qual estigui pendent en el moment de tancament de l'exercici.

2. En cadascun dels àmbits que s'esmenten a l'apartat 1 s'ha de constituir una reserva d'estabilització, dotada amb el resultat econòmic positiu obtingut anualment, que s'ha de destinar a corregir les possibles desigualtats dels resultats econòmics generats entre els diferents exercicis en cadascun dels àmbits. Les quanties de les reserves han de ser les següents:

a) La reserva d'estabilització de contingències professionals té una quantia mínima equivalent al 30 per cent de la mitjana anual de les quotes ingressades en l'últim trienni per les contingències i prestacions assenyalades a l'apartat 1.a, la qual es pot elevar voluntàriament fins al 45 per cent, que és el nivell màxim de dotació de la reserva.

b) La reserva d'estabilització de contingències comunes té una quantia mínima equivalent al 5 per cent de les quotes ingressades durant l'exercici econòmic per les contingències esmentades, la qual es pot incrementar voluntàriament fins al 25 per cent, que és el nivell màxim de cobertura.

c) La reserva d'estabilització per cessament d'activitat té una quantia mínima equivalent al 5 per cent de les quotes ingressades per aquesta contingència durant l'exercici, la qual es pot incrementar voluntàriament fins al 25 per cent de les quotes, que és el nivell màxim de cobertura.

Així mateix, les mútues han d'ingressar a la Tresoreria General de la Seguretat Social la dotació de la reserva complementària d'estabilització per cessament d'activitat, que aquesta ha de constituir, amb la finalitat de garantir la suficiència financera d'aquest sistema de protecció. La quantia es correspon amb la diferència entre l'import destinat a la reserva d'estabilització per cessament d'activitat i la totalitat del resultat net positiu.

3. Els resultats negatius obtinguts en els àmbits que preveuen les lletres *a* i *b* de l'apartat 1 s'han de cancel·lar aplicant la reserva d'estabilització respectiva. En cas que aquesta se situï per sota del seu nivell mínim de cobertura, s'ha de compensar fins a aquest nivell amb càrrec a la reserva complementària que preveu l'article 96.1.b.

Si després d'efectuar les operacions que estableix el paràgraf anterior persisteix el dèficit en l'àmbit de la gestió de les contingències professionals o la dotació de la reserva d'estabilització específica és inferior al mínim obligatori, s'ha d'aplicar a cancel·lar el dèficit i a dotar la reserva fins al nivell mínim obligatori el tram de dotació voluntària de la reserva d'estabilització de contingències comunes. En cas que sigui insuficient, és aplicable, si s'escau, el que estableix l'article 100.

Pel que fa a l'àmbit de la gestió de la prestació econòmica per incapacitat temporal derivada de contingències comunes, en el supòsit que una vegada aplicada la reserva complementària que preveu el paràgraf primer persisteixi el dèficit o la dotació de la reserva específica se situï en una quantia inferior al seu nivell mínim obligatori, s'ha d'aplicar a la cancel·lació del dèficit i a dotar la reserva d'estabilització específica d'aquest àmbit, fins a situar-la en el nivell mínim de cobertura, la reserva d'estabilització de contingències professionals. Si una vegada aplicada aquesta última reserva, aquesta se situa en els nivells que preveu l'article 100.1.a, són aplicables les mesures que estableix aquest article.

Així mateix, el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social pot establir les condicions en les quals s'ha d'autoritzar, si s'escau, l'aplicació d'un percentatge addicional sobre la fracció de quota que finança la gestió de les prestacions econòmiques per incapacitat temporal derivades de contingències comunes a les mútues que acreditin una insuficiència financera del coeficient general sobre la base de circumstàncies estructurals en els termes que es determinin.

4. El resultat negatiu de la gestió de les prestacions per cessament de l'activitat s'ha de cancel·lar aplicant la reserva específica constituïda en les mútues i, en cas que sigui insuficient, s'ha d'aplicar la reserva complementària d'estabilització per cessament d'activitat constituïda en la Tresoreria General de la Seguretat Social fins que s'extingeixi el dèficit i es compensi fins al seu nivell mínim de dotació aquella reserva, en els termes que s'estableixin per reglament.

Article 96

Excedents

1. L'excedent que resulti després de dotar la reserva d'estabilització de contingències professionals s'ha d'aplicar de la manera següent:

a) El 80 per cent de l'excedent obtingut en l'àmbit de la gestió que assenyala l'article 95.1.a s'ha d'ingressar abans del 31 de juliol de cada exercici al compte especial del Fons de contingències professionals de la Seguretat Social, obert al Banc d'Espanya a nom de la Tresoreria General de la Seguretat Social i a disposició del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

b) El 10 per cent de l'excedent que assenyala el primer paràgraf d'aquest apartat s'ha d'aplicar a la dotació de la reserva complementària que han de constituir les mútues, i els seus recursos es poden destinar al pagament d'excés de despeses d'administració, de despeses processals derivades de pretensions que no tinguin per objecte prestacions de la Seguretat Social i de sancions administratives, en cas que no sigui necessari aplicar-los als fins que estableix l'article 95.3.

Un altre 10 per cent de l'excedent assenyalat al primer paràgraf d'aquest apartat s'ha d'aplicar a la dotació de la reserva d'assistència social, que s'ha de destinar al pagament de prestacions d'assistència social autoritzades, les quals comprenen, entre d'altres, accions de rehabilitació i de recuperació i reorientació professional i mesures de suport a l'adaptació de mitjans essencials i llocs de treball, a favor dels treballadors accidentats protegits per aquestes i, en particular, per a aquells amb discapacitat sobrevinguda, així com, si s'escau, ajudes als seus drethavents, que han de ser alienes i complementàries a les incloses en l'acció protectora de la Seguretat Social. El règim de les aplicacions d'aquestes reserves s'ha de desplegar per reglament.

L'import màxim de la reserva complementària no pot superar la quantia equivalent al 25 per cent del nivell màxim de la reserva d'estabilització de contingències professionals al qual fa referència l'article 95.2.a.

2. En cap cas no es pot aplicar la reserva complementària ni la reserva d'assistència social al pagament de despeses indegudes, per no correspondre a prestacions, serveis o altres conceptes compresos en la col·laboració, o a retribucions o indemnitzacions del personal de les mútues per una quantia superior a la que estableixen les normes d'aplicació, les quals s'han de pagar tal com estableix l'article 100.4.

3. L'excedent que resulti després de dotar la reserva d'estabilització de contingències comunes s'ha d'ingressar al Fons de Reserva de la Seguretat Social.

4. L'excedent que resulti després de dotar la reserva d'estabilització per cessament d'activitat s'ha d'ingressar a la Tresoreria General de la Seguretat Social amb destinació a la dotació de la reserva complementària d'estabilització per cessament d'activitat. Aquest excedent s'ha de destinar a cancel·lar els dèficits que puguin generar les mútues en aquest àmbit de la gestió una vegada aplicada la seva reserva d'estabilització per cessament d'activitat, així com a la reposició d'aquesta al nivell mínim obligatori, en els termes que estableix l'article 95.4, sense perjudici que li siguin aplicables les previsions que estableix l'article 97.3, sobre materialització i disposicions transitòries dels fons.

Article 97

Fons de contingències professionals de la Seguretat Social

1. El Fons de contingències professionals de la Seguretat Social està integrat pel metàl·lic dipositat en el compte especial, pels valors mobiliaris i altres béns mobles i immobles en què s'inverteixin aquells fons i, en general, pels recursos, rendiments i increments que tinguin origen en l'excedent dels recursos de la Seguretat Social generat per les mútues. S'han d'imputar a aquesta els rendiments i les despeses que produeixin els actius financers i els del compte especial, llevat que el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social disposi una altra cosa.

El Fons està subjecte a la direcció del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social i adscrit als fins de la Seguretat Social.

2. El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social pot aplicar els recursos del Fons de contingències professionals de la Seguretat Social a la creació o renovació de centres assistencials i de rehabilitació adscrits a les mútues, a activitats de recerca, desenvolupament i innovació de tècniques i tractaments terapèutics i rehabilitadors de patologies derivades d'accidents de treball i de malalties professionals que s'han d'efectuar als centres assistencials adscrits a les mútues, així com a incentivar en les empreses l'adopció de mesures i processos que contribueixin eficaçment a reduir les contingències professionals de la Seguretat Social, mitjançant un sistema que s'ha de regular per reglament i, si s'escau, a dispensar serveis relacionats amb la prevenció i el control de les contingències professionals. Els béns mobles i immobles que s'adquireixin estan subjectes al règim que estableix l'article 92.

3. La Tresoreria General de la Seguretat Social pot materialitzar els fons dipositats al compte especial en actius financers emesos per persones jurídiques públiques, així com alienar-los en les quantitats, terminis i

altres condicions que determini el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, fins que aquest disposi que s'utilitzin per a les aplicacions expressades.

Igualment, la Tresoreria General de la Seguretat Social pot disposar dels fons dipositats al compte especial, amb caràcter transitori, per atendre els fins propis del sistema de la Seguretat Social, així com les necessitats o els desfasaments de tresoreria, en la forma i les condicions que estableixi el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, fins que els apliqui el Ministeri per als fins assenyalats.

Subsecció cinquena

Altres disposicions

Article 98

Competències del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social

1. De conformitat amb el que estableix l'article 5, corresponen al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social les facultats de direcció i tutela sobre les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social, les quals s'han d'exercir a través de l'òrgan administratiu al qual s'atribueixin les funcions.
2. Les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social han de ser objecte anualment d'una auditoria de comptes, de conformitat amb el que estableix l'article 168.a de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, que ha de dur a terme la Intervenció General de la Seguretat Social. Aquesta també ha d'efectuar anualment una auditoria de compliment, de conformitat amb el que preveu l'article 169 de la Llei referida.
3. Les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social han d'elaborar anualment els seus avantprojectes de pressupostos d'ingressos i despeses de la gestió de la Seguretat Social, que han de remetre al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social perquè s'integrin en el projecte de pressupostos de la Seguretat Social. Igualment, estan subjectes al règim comptable establert al títol V de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, que regula la comptabilitat en el sector públic estatal, en els termes d'aplicació a les entitats del sistema de la Seguretat Social, sense perjudici de presentar en els seus comptes anuals el resultat econòmic assolit com a conseqüència de la gestió de cadascuna de les activitats assenyalades a l'article 95.1, de conformitat amb les disposicions que estableixi l'organisme competent d'acord amb el que disposa la Llei esmentada. Les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social han de retre els seus comptes anuals al Tribunal de Comptes en els termes que preveu el títol V de la Llei 47/2003, de 26 de novembre.
4. La inspecció de les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social l'ha d'exercir la Inspecció de Treball i Seguretat Social d'acord amb el que disposa el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, que ha de comunicar a l'òrgan de direcció i tutela el resultat de les actuacions efectuades i els informes i les propostes que en resultin.
5. Les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social estan obligades a facilitar al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social totes les dades i informació que aquest els sol·liciti per tal de tenir un coneixement adequat de l'estat de la col·laboració i de les funcions i activitats que duen a terme, així com de la gestió i l'administració del patrimoni històric, i han de complir les instruccions que provinguin de l'òrgan de direcció i tutela.

6. El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha d'editar anualment, per al coneixement general, un informe comprensiu de les activitats efectuades per les mútues durant l'exercici en el desenvolupament de la seva col·laboració en la gestió, en els diferents àmbits autoritzats, així com dels recursos i mitjans públics adscrits, la seva gestió i les seves aplicacions. Igualment, ha d'editar un informe sobre les queixes i peticions formulades davant aquesta, de conformitat amb el que estableix l'apartat anterior, i la seva incidència en els àmbits de la gestió atribuïts.

Article 99

Dret d'informació, queixes i reclamacions

1. Els empresaris associats, els seus treballadors i els treballadors per compte propi adherits tenen dret a ser informats per les mútues sobre les dades referents a ells que aquestes obtinguin. Així mateix, es poden dirigir a l'òrgan de direcció i tutela per formular queixes i peticions amb motiu de les deficiències que apreïïn en l'exercici de les funcions atribuïdes, per a la qual cosa les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social han de mantenir a tots els seus centres administratius o assistencials un llibre de reclamacions a disposició dels interessats, destinades a l'òrgan administratiu esmentat, sense perjudici que aquests puguin utilitzar els mitjans que estableix l'article 38 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i els que s'estableixin per reglament.

En tot cas, la mútua ha de donar resposta directament a les queixes i reclamacions que rebí i les ha de comunicar juntament amb la resposta donada a l'òrgan de direcció i tutela.

2. Les reclamacions que tinguin per objecte prestacions i serveis de la Seguretat Social objecte de la col·laboració en la seva gestió o que es fonamentin en aquestes, incloses les de caràcter indemnitzatori, s'han de substanciar davant l'ordre jurisdiccional social de conformitat amb el que estableix la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social.

Article 100

Mesures cautelars i responsabilitat mancomunada

1. El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social pot adoptar les mesures cautelars que estableix l'apartat 2 quan la mútua estigui en alguna de les situacions següents:

a) Quan la reserva d'estabilització de contingències professionals no arribi al 80 per cent de la seva quantia mínima.

b) Quan concorrin circumstàncies de fet, determinades en virtut de comprovacions de l'Administració General de l'Estat, que mostrin l'existència d'un desequilibri economicofinancer en l'entitat, el qual, al seu torn, posi en perill la solvència o liquiditat d'aquesta, els interessos dels associats, dels beneficiaris i de la Seguretat Social, o el compliment d'obligacions concretes. Així mateix, quan aquelles comprovacions determinin la insuficiència o irregularitat de la comptabilitat o de l'administració, en termes que impedeixin conèixer la situació real de la mútua.

2. Les mesures cautelars que es poden adoptar han de ser adequades i proporcionals en funció de les característiques de la situació, i consisteixen en:

a) Requerir a l'entitat que en el termini d'un mes presenti un pla de viabilitat, rehabilitació o sanejament a curt o mitjà termini, aprovat per la seva junta directiva, en què es proposin les mesures adequades de caràcter financer, administratiu o d'un altre tipus, que formuli una previsió dels resultats i dels seus efectes, i que fixi els terminis d'execució del pla, amb la finalitat de superar la situació que va donar origen al requeriment en qüestió, garantint en tot cas els drets dels treballadors protegits i de la Seguretat Social.

El pla no ha de tenir una durada superior a tres anys, segons les circumstàncies, i ha de concretar la forma i periodicitat de les actuacions que s'han de dur a terme.

El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha d'aprovar o denegar el pla proposat en el termini d'un mes des de la presentació i, si s'escau, fixar la periodicitat amb què l'entitat ha d'informar del seu desenvolupament.

b) Convocar els òrgans de govern de l'entitat, així com designar la persona que ha de presidir la reunió i donar compte de la situació.

c) Suspendre en les seves funcions tots o alguns dels directius de l'entitat, la qual ha de designar les persones que, acceptades prèviament pel Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, els han de substituir interinament. Si l'entitat no ho fa, el Ministeri esmentat pot procedir a aquesta designació.

d) Ordenar l'execució de mesures correctores de les tendències desfavorables registrades en el seu desenvolupament econòmic i en el compliment dels seus fins socials durant els últims exercicis analitzats.

e) Intervenir l'entitat per comprovar i garantir que es compleixen correctament les ordres concretes emanades del Ministeri esmentat quan, si passa altrament, es puguin infringir aquestes ordres i això provoqui un perjudici mediat o immediat per als treballadors protegits o la Seguretat Social.

f) Ordenar el cessament en la col·laboració en cas d'infracció qualificada de molt greu de conformitat amb el que disposa el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

3. Per adoptar les mesures cautelars que preveu l'apartat anterior, s'ha d'instruir el procediment administratiu corresponent amb l'audiència prèvia de l'entitat interessada. Aquestes mesures cessen per acord del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social quan hagin desaparegut les causes que les van motivar.

Les mesures cautelars són independents de les sancions que siguin procedents legalment pels mateixos fets i de la responsabilitat mancomunada que regula l'apartat següent.

4. La responsabilitat mancomunada dels empresaris associats a les mútues té per objecte les obligacions següents:

a) La reposició de la reserva d'estabilització de contingències professionals fins al nivell mínim de

cobertura, quan aquesta no arribi al 80 per cent de la seva quantia mínima, quan s'hagin aplicat les reserves tal com estableix l'article 95 i el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ho consideri necessari per garantir la dispensació adequada per part de l'entitat de les prestacions de la Seguretat Social o el compliment de les seves obligacions.

b) Les despeses indegudes per no correspondre a prestacions, serveis o altres conceptes compresos en la col·laboració en la gestió de la Seguretat Social.

c) Els excessos en les despeses d'administració i per sancions econòmiques imposades.

d) Les retribucions o indemnitzacions del personal al servei de la mútua per una quantia superior a l'establerta a les normes que regulin la relació laboral d'aplicació o per superar les limitacions establertes legalment.

e) La cancel·lació del dèficit que resulti de la liquidació de la mútua, per la inexistència de recursos suficients una vegada esgotats els patrimonis en liquidació, inclòs el patrimoni que preveu l'article 93.

f) Les obligacions concretes per la mútua quan aquesta no les compleixi tal com s'estableix legalment.

g) Les obligacions atribuïdes a la mútua en virtut de la responsabilitat directa o subsidiària, establertes a l'article 91.4.

La responsabilitat mancomunada s'estén fins al pagament de les obligacions que s'hagin contret durant el període de temps en què l'empresari hagi estat associat o que siguin conseqüència d'operacions efectuades durant aquest. En cas de cessament de l'associació, la responsabilitat prescriu al cap de cinc anys del tancament de l'exercici en què l'associació va finalitzar.

El sistema que s'apliqui per determinar les derrames ha de salvaguardar la igualtat dels drets i les obligacions dels empresaris associats, i ha de ser proporcional a l'import de les quotes de la Seguretat Social que els correspongui satisfer per les contingències protegides per la mútua.

Les derrames tenen caràcter de recursos públics de la Seguretat Social. La declaració dels crèdits que resultin de la derrama i, en general, de l'aplicació de la responsabilitat mancomunada, correspon al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, el qual n'ha d'establir l'import líquid, n'ha de reclamar el pagament i ha de determinar la forma, els mitjans, les modalitats i les condicions aplicables fins que s'extingeixi, en els termes que estableix l'article 91.5.

5. Així mateix, la mútua pot fer front a aquesta responsabilitat mitjançant el patrimoni que preveu l'article 93. En cas que aquest patrimoni no sigui suficient per atendre la responsabilitat a curt termini, el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, a proposta de la Junta General de la mútua, pot autoritzar un pla de viabilitat i/o un ajornament en el qual pot no ser necessari constituir garanties, en les condicions i els terminis que s'estableixin per reglament.

Article 101

Dissolució i liquidació

Les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social han de cessar de col·laborar en la gestió d'aquesta, amb la qual cosa es produeix la dissolució de l'entitat, en els supòsits següents:

- a) Acord adoptat en junta general extraordinària.
- b) Fusió o absorció de la mútua.
- c) Absència d'algun dels requisits exigits per a la constitució o el funcionament.
- d) Acord del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social per incompliment del pla de viabilitat, rehabilitació o sanejament que preveu l'article 100.2.a, dins del termini que estableixi la resolució que aprovi el pla.
- e) En el supòsit que preveu l'article 100.2.f.
- f) Quan el patrimoni que preveu l'article 93 per fer front al total de la responsabilitat mancomunada que preveu l'article 100.5 sigui insuficient, o s'incompleixin el pla de viabilitat o l'ajornament de l'article esmentat.

En els supòsits anteriors i de conformitat amb el procediment que s'ha de regular per reglament, el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha d'acordar la dissolució de la mútua. Tot seguit s'inicia el procés liquidador, les operacions i resultat del qual requereixen l'aprovació d'aquest Ministeri. Els excedents que resultin s'han d'ingressar en la Tresoreria General de la Seguretat Social per als fins del sistema, excepte els que s'obtinguin de la liquidació del patrimoni històric, que s'han d'aplicar als fins que estableixen els estatuts una vegada extingides les obligacions de la mútua.

Un cop aprovada la liquidació, el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha d'acordar el cessament de l'entitat com a mútua en liquidació, ordenar la cancel·lació de la seva inscripció registral i publicar l'acord al *Butlletí Oficial de l'Estat*.

En els supòsits de fusió i absorció, no s'inicia cap procés liquidador de les mútues integrades. La mútua resultant de la fusió o la que absorbeix s'ha de subrogar en els drets i les obligacions de les que s'extingeixin.

Secció tercera

Empreses

Article 102

Col·laboració de les empreses

1. Les empreses, considerades individualment i en relació amb el seu propi personal, poden col·laborar en la gestió de la Seguretat Social exclusivament en alguna o algunes de les formes següents:

- a) Assumint directament, a càrrec seu, el pagament de les prestacions per incapacitat temporal derivada d'accident de treball i malaltia professional i les prestacions d'assistència sanitària i recuperació

professional, inclòs el subsidi consegüent que correspongui durant la situació indicada.

b) Assumint directament, a càrrec seu, el pagament de les prestacions econòmiques per incapacitat temporal derivada de malaltia comuna o accident no laboral, en les condicions que estableixi el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

Les empreses que s'acullin a aquesta forma de col·laboració tenen dret a reduir la quota a la Seguretat Social mitjançant l'aplicació del coeficient que fixi, a aquest efecte, el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

c) Pagant als seus treballadors, a càrrec de l'entitat gestora o la mútua obligada, les prestacions econòmiques per incapacitat temporal, així com les altres que es puguin determinar per reglament.

2. El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social pot establir amb caràcter obligatori, per a totes les empreses o per a algunes de característiques determinades, la col·laboració en el pagament de prestacions a què es refereix l'apartat c anterior.

La col·laboració obligatòria consisteix en el pagament per part de l'empresa als seus treballadors, a càrrec de l'entitat gestora o col·laboradora, de les prestacions econòmiques; l'import es compensa en la liquidació de les cotitzacions socials que aquella ha d'ingressar. L'empresa ha de comunicar a l'entitat gestora, a través dels mitjans electrònics establerts, les dades obligació d'aquesta requerides a l'informe mèdic de baixa, en els termes que s'estableixin per reglament. El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social pot suspendre o deixar sense efecte la col·laboració obligatòria quan l'empresa incompleixi les obligacions establertes.

3. El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha de determinar les condicions per les quals s'ha de regir la col·laboració que preveuen els números anteriors d'aquest article.

4. La modalitat de col·laboració de les empreses en la gestió de la Seguretat Social a què es refereix l'apartat 1 pot ser autoritzada a agrupacions d'empreses, constituïdes a aquest únic efecte, sempre que compleixin les condicions que determini el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

5. En la regulació de les modalitats de col·laboració que estableixen les lletres a i b de l'apartat 1 i l'apartat 4 s'ha d'harmonitzar l'interès particular per la millora de prestacions i mitjans d'assistència amb les exigències de la solidaritat nacional.

Capítol VII

Règim econòmic

Secció primera

Patrimoni de la Seguretat Social

Article 103

Patrimoni

1. Les quotes, els béns, els drets, les accions i els recursos de qualsevol altre gènere de la Seguretat

Social constitueixen un patrimoni únic afecte als seus fins, diferent del patrimoni de l'Estat.

2. La regulació del patrimoni de la Seguretat Social es regeix per les disposicions específiques que conté aquesta Llei, les seves normes d'aplicació i desplegament i, en el que aquestes no preveuen, pel que estableix la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques. Les referències que fa la Llei esmentada a les delegacions d'Economia i Hisenda, a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat i al Ministeri d'Hisenda s'entenen fetes, respectivament, a les direccions provincials de la Tresoreria General de la Seguretat Social, a la Direcció General de la Tresoreria General de la Seguretat Social i al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

Article 104

Titularitat, adscripció, administració i custòdia

1. La titularitat del patrimoni únic de la Seguretat Social correspon a la Tresoreria General de la Seguretat Social. Aquesta titularitat, així com l'adscripció, administració i custòdia del patrimoni esmentat, es regeixen pel que estableixen aquesta Llei i altres disposicions reglamentàries.

En tot cas, en relació amb els béns immobles del patrimoni de la Seguretat Social que figurin adscrits o transferits a altres administracions públiques o a entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia o vinculades o que en depenen, corresponen a aquestes les funcions següents, llevat que en l'acord de traspàs o sobre la base d'aquest s'hagi previst una altra cosa:

- a) Efectuar les reparacions necessàries amb vista a la seva conservació.
- b) Efectuar les obres de millora que considerin convenients.
- c) Exercir les accions possessòries que, en defensa dels béns esmentats, siguin procedents en dret.
- d) Assumir, per subrogació, el pagament de les obligacions tributàries que afectin els béns esmentats.

Els béns immobles del patrimoni de la Seguretat Social adscrits a altres administracions o entitats de dret públic, llevat que s'estableixi una altra cosa a l'acord de traspàs o sobre la base d'aquest, reverteixen a la Tresoreria General de la Seguretat Social en cas que no s'utilitzin o que canviï la destinació per a la qual es van adscriure, de conformitat amb el que disposa la Llei del patrimoni de les administracions públiques, i són a càrrec de l'administració o l'entitat a la qual es van adscriure les despeses derivades de la seva conservació i el manteniment, així com la subrogació en el pagament de les obligacions tributàries que els afectin, fins que finalitzi l'exercici econòmic en què es produeixi el canvi o la falta d'ús esmentats.

2. Els certificats que es lliurin en relació amb els inventaris i documents oficials que es conservin a l'Administració de la Seguretat Social són suficients per a la seva titulació i inscripció en els registres oficials corresponents.

Article 105

Adquisició de béns immobles

1. L'adquisició a títol oneros de béns immobles de la Seguretat Social, per al compliment dels seus fins, l'ha d'efectuar la Tresoreria General de la Seguretat Social mitjançant concurs públic, llevat que, atenent les peculiaritats de la necessitat que s'ha de satisfer o la urgència de l'adquisició que s'ha d'efectuar, el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social n'autoritzi l'adquisició directa.
2. Correspon al director general de l'Institut Nacional de Gestió Sanitària autoritzar els contractes d'adquisició de béns immobles que aquest Institut necessiti per al compliment dels seus fins, amb l'informe previ de la Tresoreria General de la Seguretat Social. És necessària l'autorització del ministre de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, segons la quantia que fixi la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent.
3. El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha de determinar el procediment aplicable per a l'adquisició dels béns afectes al compliment dels fins de col·laboració en la gestió de les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social.

Article 106

Alienació de béns immobles i de títols valors

1. L'alienació dels béns immobles integrats en el patrimoni de la Seguretat Social requereix l'autorització oportuna del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social si el seu valor, segons la taxació pericial, no excedeix les quanties que fixen la Llei del patrimoni de les administracions públiques, o el Govern en els altres casos.

L'alienació dels béns que assenyala el paràgraf anterior s'ha de dur a terme mitjançant subhasta pública, llevat que el Consell de Ministres, a proposta del titular del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, n'autoritzi l'alienació directa. Aquesta pot ser autoritzada pel titular del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social quan es tracti de béns que no superin el valor que fixa la Llei del patrimoni de les administracions públiques.

2. L'alienació de títols valors, tant si són de renda variable o fixa, s'ha d'efectuar amb l'autorització prèvia en els termes que estableix l'apartat anterior. Per excepció, els títols admesos a negociació en mercats oficials s'han d'alienar necessàriament a través dels sistemes reconeguts als mercats esmentats segons la legislació vigent reguladora del mercat de valors, sense que es requereixi l'autorització prèvia per a la seva venda quan aquesta sigui exigida per atendre el pagament de prestacions reconegudes per reglament i l'import brut de la venda no excedeixi l'import que fixi la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent. De les alienacions d'aquests títols, se n'ha de retre compte immediatament al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

Article 107

Arrendament i cessió de béns immobles

1. Els arrendaments de béns immobles que hagi d'efectuar la Seguretat Social s'han de concertar mitjançant concurs públic, llevat dels casos en què, segons el parer del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, sigui necessari o convenient concertar-los de manera directa.

2. Correspon al director general de l'Institut Nacional de Gestió Sanitària autoritzar els contractes d'arrendament de béns immobles que aquest Institut necessiti per al compliment dels seus fins. És necessària l'autorització de la persona titular del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat quan l'import superi la quantia de renda anual que estableixi la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent.

3. El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha de determinar el procediment aplicable per a l'arrendament dels béns afectes al compliment dels fins de col·laboració en la gestió de les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social.

4. Els béns immobles del patrimoni de la Seguretat Social que no siguin necessaris per al compliment dels seus fins, i respecte dels quals no es consideri convenient la seva alienació o explotació, els pot cedir gratuïtament, per a fins d'utilitat pública o d'interès de la Seguretat Social, el titular del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social a proposta de la Tresoreria General de la Seguretat Social amb la comunicació prèvia a la Direcció General de Patrimoni de l'Estat.

Article 108

Inembargabilitat

Els béns i drets que integren el patrimoni de la Seguretat Social són inembargables. Cap tribunal ni autoritat administrativa pot dictar una providència d'embargament ni despatxar un manament d'execució contra els béns i drets del patrimoni de la Seguretat Social, ni contra les seves rendes, els seus fruits o els seus productes; hi és aplicable, si s'escau, el que disposen sobre aquesta matèria els articles 23, 24 i 25 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

Secció segona

Recursos i sistemes financers de la Seguretat Social

Article 109

Recursos generals

1. Els recursos per al finançament de la Seguretat Social estan constituïts per:

a) Les aportacions progressives de l'Estat, que s'han de consignar amb caràcter permanent en els pressupostos generals, i les que s'acordin per a atencions especials o siguin necessàries per exigència de la conjuntura.

b) Les quotes de les persones obligades.

c) Les quantitats recaptades en concepte de recàrrecs, sancions o altres de naturalesa anàloga.

d) Els fruits, les rendes o els interessos i qualsevol altre producte dels seus recursos patrimonials.

e) Qualsevol altres ingressos, sense perjudici del que preveu la disposició addicional desena.

2. L'acció protectora de la Seguretat Social, en la modalitat no contributiva i universal, es finança

mitjançant aportacions de l'Estat al pressupost de la Seguretat Social, sense perjudici del que estableix l'article 10.3, primer incís, en relació amb la lletra c de l'apartat 2 del mateix article, a excepció de les prestacions i els serveis d'assistència sanitària de la Seguretat Social i els serveis socials la gestió dels quals estigui transferida a les comunitats autònomes; en aquest cas, el finançament s'efectua de conformitat amb el sistema de finançament autonòmic vigent en cada moment.

Les prestacions contributives, les despeses derivades de la seva gestió i les de funcionament dels serveis corresponents a les funcions d'afiliació, recaptació i gestió economicofinancera i patrimonial es financen bàsicament amb els recursos a què es refereixen les lletres b, c, d i e de l'apartat anterior, així com, si s'escau, amb les aportacions de l'Estat que s'acordin per a atencions específiques.

3. A l'efecte que preveu l'apartat anterior, la naturalesa de les prestacions de la Seguretat Social és la següent:

a) Tenen naturalesa contributiva:

1a. Les prestacions econòmiques de la Seguretat Social, a excepció de les que assenyalen la lletra b següent.

2a. La totalitat de les prestacions derivades de les contingències d'accidents de treball i malalties professionals.

b) Tenen naturalesa no contributiva:

1a. Les prestacions i els serveis d'assistència sanitària inclosos en l'acció protectora de la Seguretat Social i els corresponents als serveis socials, llevat que derivin d'accidents de treball i malalties professionals.

2a. Les pensions no contributives per invalidesa i jubilació.

3a. El subsidi per maternitat que regulen els articles 181 i 182 d'aquesta Llei.

4a. Els complements per mínims de les pensions de la Seguretat Social.

5a. Les prestacions familiars que regula el capítol I del títol VI.

Article 110

Sistema financer

1. El sistema financer de tots els règims que integren el sistema de la Seguretat Social és el de repartiment, per a totes les contingències i situacions emparades per cadascun d'aquests, sense perjudici del que preveu l'apartat 3.

2. A la Tresoreria General de la Seguretat Social s'ha de constituir un fons d'estabilització únic per a tot el sistema de la Seguretat Social, que té com a finalitat atendre les necessitats originades per desviacions entre ingressos i despeses.

3. En matèria de pensions causades per incapacitat permanent o mort derivades d'accident de treball o malaltia professional la responsabilitat del qual hagin d'assumir les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social o, si s'escau, les empreses declarades responsables, s'ha de procedir a la capitalització de l'import de les pensions esmentades. Les entitats assenyalades han de constituir a la Tresoreria General de la Seguretat Social, fins al límit de la seva responsabilitat respectiva, els capitals cost corresponents.

S'entén per capital cost el valor actual de les prestacions esmentades, que es determina en funció de les característiques de cada pensió i aplicant els criteris tecnicoactuarials més apropiats, de manera que els imports que s'obtinguin garanteixin la cobertura de les prestacions amb el grau d'aproximació més adequat i per a la qual cosa el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social aprova les taules de mortalitat i la taxa d'interès aplicables.

Així mateix, el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social pot establir l'obligació de les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social de reassegurar els riscos assumits que es determinin, a través d'un règim de reassegurança proporcional obligatori i no proporcional facultatiu o mitjançant qualsevol altre sistema de compensació de resultats.

4. Les matèries a què es refereix aquest article han de ser regulades pels reglaments a què al·ludeix l'article 5.2.a.

Article 111

Inversions

Les reserves d'estabilització que no s'hagin de destinar de manera immediata al compliment de les obligacions reglamentàries s'han d'invertir de manera que es coordinin les finalitats de caràcter social amb l'obtenció del grau de liquiditat, rendibilitat i seguretat tècnicament necessari.

Secció tercera

Pressupost, intervenció i comptabilitat de la Seguretat Social

Article 112

Disposició general i normes reguladores de la intervenció

1. El pressupost de la Seguretat Social, integrat en els pressupostos generals de l'Estat, es regeix pel que preveu el títol II de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i la comptabilitat i la intervenció de la Seguretat Social, respectivament, pel que preveuen els títols V i VI de la mateixa Llei, així com, en tots dos casos, per les normes d'aquesta secció.

2. A l'efecte de procurar una execució i un control pressupostari millors i més eficaços, el Govern, a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat i a iniciativa de la Intervenció General de la Seguretat Social, ha d'aprovar les normes per a l'exercici per part d'aquesta última del control a les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social.

En els hospitals i altres centres sanitaris de l'Institut Nacional de Gestió Sanitària, la funció interventora pot ser substituïda pel control financer de caràcter permanent a càrrec de la Intervenció General de la

Seguretat Social.

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat pot delegar en els interventors de la Seguretat Social l'exercici de la funció interventora respecte de tots els actes que dugui a terme l'Institut Nacional de Gestió Sanitària en nom i per compte de l'Administració de l'Estat.

Article 113

Modificació de crèdits, romanents i insuficiències pressupostàries a l'Institut Nacional de Gestió Sanitària

1. No obstant el que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, qualsevol increment de la despesa de l'Institut Nacional de Gestió Sanitària, a excepció del que pugui resultar de les generacions de crèdit, que no es pugui finançar amb redistribució interna dels seus crèdits ni amb càrrec al romanent afecte a l'entitat, s'ha de finançar durant l'exercici per aportació de l'Estat.
2. Els romanents derivats d'una disminució en el pressupost de dotacions de l'Institut Nacional de Gestió Sanitària i els produïts per un increment en els ingressos previstos per assistència sanitària s'han d'utilitzar per al finançament de les despeses de l'entitat esmentada.
3. S'autoritza el titular del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques a reflectir, mitjançant ampliacions de crèdit en el pressupost de l'Institut Nacional de Gestió Sanitària, les repercussions que hi tinguin les variacions que experimenti l'aportació de l'Estat. També correspon al titular del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques l'autorització de les modificacions de crèdit que es financin amb càrrec al romanent d'aquesta entitat.

Article 114

Amortització d'adquisicions

L'immobilitzat de la Seguretat Social ha de ser objecte de l'amortització anual, dins dels límits que fixi el titular del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, pels principis i procediments que estableix el Pla general de comptabilitat pública.

Article 115

Pla anual d'auditories

1. El Pla anual d'auditories de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha d'incloure l'elaborat per la Intervenció General de la Seguretat Social, en el qual han d'estar incloses les entitats gestores, els serveis comuns, així com les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social, d'acord amb el que preveu l'article 98.2.

Per a l'execució del Pla d'auditories de la Seguretat Social es pot demanar la col·laboració d'empreses privades, en cas d'insuficiència dels serveis de la Intervenció General de la Seguretat Social, que s'han d'ajustar a les normes i instruccions que determini el centre directiu esmentat, el qual pot efectuar les revisions i els controls de qualitat que consideri oportuns.

2. Per demanar la col·laboració de les empreses privades, és necessària la inclusió de l'autorització corresponent a l'ordre a què es refereix la disposició addicional segona de la Llei 47/2003, de 26 de

novembre, general pressupostària.

És necessària una ordre del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social o del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat si el finançament de la col·laboració indicada s'efectua amb càrrec a crèdits dels pressupostos de les entitats i els serveis de la Seguretat Social adscrits a un departament o a un altre.

Article 116

Comptes de la Seguretat Social

1. Els comptes de les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social es formen i es reten d'acord amb els principis i les normes que estableix el títol V de la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

2. S'autoritza la persona titular del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social perquè pugui disposar la no-liquidació o, si s'escau, l'anul·lació i baixa en comptabilitat de totes les liquidacions de les quals resultin deutes inferiors a la quantia que s'estimi i es fixi com a insuficient per a la cobertura del cost que representin la seva exacció i recaptació.

Secció quarta

Fons de Reserva de la Seguretat Social

Article 117

Constitució del Fons de Reserva de la Seguretat Social

A la Tresoreria General de la Seguretat Social s'ha de constituir un fons de reserva de la Seguretat Social amb la finalitat d'atendre les necessitats futures del sistema de la Seguretat Social en matèria de prestacions contributives, en la forma i les condicions que preveu aquesta Llei.

Article 118

Dotació del Fons

1. Els excedents d'ingressos que financen les prestacions de caràcter contributiu i altres despeses necessàries per a la seva gestió que, si s'escau, resultin de la consignació pressupostària de cada exercici o de la liquidació pressupostària d'aquest s'han de destinar, prioritàriament i majoritàriament, sempre que les possibilitats econòmiques i la situació financera del sistema de Seguretat Social ho permetin, al Fons de Reserva de la Seguretat Social.

2. De conformitat amb el que disposa l'article 96.3, l'excedent que resulti una vegada dotada la reserva d'estabilització de contingències comunes de les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social s'ha d'ingressar al Fons de Reserva de la Seguretat Social.

Article 119

Determinació de l'excedent pressupostari

L'excedent pressupostari és el corresponent a les operacions que financen prestacions de caràcter contributiu i altres despeses per a la seva gestió del sistema de la Seguretat Social i, en concret, pel que fa a les prestacions contributives, de conformitat amb la delimitació que estableix l'article 109.3.a, a exclusió

del resultat obtingut per les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social.

L'excedent pressupostari per despeses relatives a prestacions de naturalesa contributiva del sistema de la Seguretat Social en cada exercici econòmic és el constituït per la diferència entre els drets i les obligacions pels imports reconeguts nets per operacions no financeres, corresponents a les entitats gestores i la Tresoreria General de la Seguretat Social, corregida d'acord amb criteris de màxima prudència, tal com s'estableixi per reglament, respectant els principis i les normes de comptabilitat que estableix el Pla general de comptabilitat pública.

Article 120

Acord per a la dotació del Fons i la seva materialització

1. Les dotacions efectives i materialitzacions del Fons de Reserva de la Seguretat Social, sempre que les possibilitats econòmiques i la situació financera del sistema ho permetin, són les que acordi, almenys una vegada en cada exercici econòmic, el Consell de Ministres, a proposta conjunta de les persones titulars dels ministeris d'Ocupació i Seguretat Social, d'Hisenda i Administracions Públiques i d'Economia i Competitivitat.
2. Els rendiments de qualsevol naturalesa que generin el compte del Fons de Reserva i els actius financers en què s'hagin materialitzat les dotacions del Fons de Reserva s'han d'integrar automàticament en les dotacions del Fons.

Article 121

Disposició d'actius del Fons

La disposició dels actius del Fons de Reserva de la Seguretat Social s'ha de destinar amb caràcter exclusiu al finançament de les pensions de caràcter contributiu i altres despeses necessàries per a la seva gestió, i només és possible en situacions estructurals de dèficit per operacions no financeres del sistema de la Seguretat Social; cada any, no pot excedir el tres per cent de la suma de tots dos conceptes i requereix l'autorització prèvia del Consell de Ministres, a proposta conjunta dels titulars dels ministeris d'Ocupació i Seguretat Social, d'Hisenda i Administracions Públiques i d'Economia i Competitivitat.

Article 122

Gestió financera del Fons

Els valors en què es materialitzi el Fons de Reserva són títols emesos per persones jurídiques públiques.

S'han de determinar per reglament els valors que han de constituir la cartera del Fons de Reserva, els graus de liquiditat d'aquesta, els supòsits d'alienació dels actius financers que l'integren i altres actes de gestió financera del Fons de Reserva.

Article 123

Comitè de Gestió del Fons de Reserva de la Seguretat Social

1. Correspon al Comitè de Gestió del Fons de Reserva de la Seguretat Social l'assessorament superior, el control i l'ordenació de la gestió econòmica del Fons de Reserva.

2. Aquest comitè està presidit pel secretari d'Estat de la Seguretat Social i es compon, a més, de:

a) Un vicepresident primer, que és el secretari d'Estat d'Economia i Suport a l'Empresa.

b) Un vicepresident segon, que és el secretari d'Estat de Pressupostos i Despeses.

c) El director general de la Tresoreria General de la Seguretat Social.

d) El director general del Tresor.

e) L'interventor general de la Seguretat Social.

f) El subdirector general d'Ordenació de Pagaments i Gestió del Fons de Reserva de la Tresoreria General de la Seguretat Social, que exerceix les funcions de secretari de la Comissió, sense veu ni vot.

3. Les funcions d'aquest Comitè són: la formulació de propostes d'ordenació, assessorament, selecció dels valors que han de constituir la cartera del Fons, alienació d'actius financers que l'integrin i altres actuacions que els mercats financers aconsellin i el control superior de la gestió del Fons de Reserva de la Seguretat Social, així com l'elaboració de l'informe que s'ha de presentar a les Corts Generals sobre l'evolució del Fons en qüestió.

Article 124

Comissió Assessora d'Inversions del Fons de Reserva de la Seguretat Social

1. La funció de la Comissió Assessora d'Inversions del Fons de Reserva de la Seguretat Social consisteix a assessorar el Comitè de Gestió del Fons de Reserva de la Seguretat Social amb vista a la selecció dels valors que han de constituir la cartera del Fons, la formulació de propostes d'adquisició d'actius i d'alienació d'aquests i altres actuacions financeres del Fons.

2. Aquesta Comissió està presidida pel secretari d'Estat d'Economia i Suport a l'Empresa i està composta, a més, per:

a) El director general de la Tresoreria General de la Seguretat Social.

b) El director general del Tresor.

c) El director general de Política Econòmica.

d) L'interventor general de la Seguretat Social.

e) El subdirector general d'Ordenació de Pagaments i Gestió del Fons de Reserva de la Tresoreria General de la Seguretat Social, que exerceix les funcions de secretari de la Comissió, amb veu però sense vot.

Article 125

Comissió de Seguiment del Fons de Reserva de la Seguretat Social

1. El coneixement de l'evolució del Fons de Reserva de la Seguretat Social correspon a la Comissió de Seguiment del Fons de Reserva de la Seguretat Social.

2. Aquesta Comissió de Seguiment està presidida pel secretari d'Estat de la Seguretat Social o per la persona que aquest designi i es compon, a més, de:

a) Tres representants del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, designats pel secretari d'Estat de la Seguretat Social.

b) Un representant del Ministeri d'Economia i Competitivitat.

c) Un representant del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

d) Quatre representants de les diferents organitzacions sindicals de més implantació.

e) Quatre representants de les organitzacions empresarials de més implantació.

f) El subdirector general d'Ordenació de Pagaments i Gestió del Fons de Reserva de la Tresoreria General de la Seguretat Social actua com a secretari de la Comissió, sense veu ni vot.

3. La Comissió de Seguiment ha de conèixer semestralment de l'evolució i composició del Fons de Reserva de la Seguretat Social, per a la qual cosa el Comitè de Gestió, la Comissió Assessora d'Inversions i la Tresoreria General de la Seguretat Social han de facilitar informació sobre aquests aspectes amb caràcter previ a les reunions que mantingui la Comissió esmentada.

Article 126

Caràcter de les operacions de gestió i imputació pressupostària

Les materialitzacions, inversions, reinversions, desinversions i altres operacions d'adquisició, disposició i gestió dels actius financers del Fons de Reserva de la Seguretat Social corresponents a cada exercici tenen caràcter extrapressupostari i s'imputen definitivament, a l'últim dia hàbil d'aquest, al pressupost de la Tresoreria General de la Seguretat Social, d'acord amb la situació patrimonial del Fons en la data esmentada, i amb aquest efecte són objecte d'adequació els crèdits pressupostaris.

Article 127

Informe anual

El Govern ha de presentar a les Corts Generals un informe anual sobre l'evolució i la composició del Fons de Reserva de la Seguretat Social.

El Govern ha de remetre aquest informe a les Corts Generals a través de la seva Oficina Pressupostària, la qual l'ha de posar a disposició dels diputats, els senadors i les comissions parlamentàries.

Secció cinquena

Contractació a la Seguretat Social

Article 128

Contractació

El règim de contractació de les entitats gestores i els serveis comuns de la Seguretat Social s'ha d'ajustar al que disposen el text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, el Reial decret 1098/2001, de 12 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament general de la Llei de contractes de les administracions públiques, i altres normes de desplegament i complementàries, amb les especialitats següents:

a) La facultat de subscriure contractes correspon als directors de les diferents entitats gestores i serveis comuns, però necessiten autorització per a aquells amb una quantia superior al límit que fixi la Llei de pressupostos generals de l'Estat respectiva.

L'autorització l'han d'adoptar, a proposta de les entitats i els serveis esmentats, els titulars dels departaments ministerials a què estiguin adscrits i, si s'escau, el Consell de Ministres, segons les competències que defineix el text refós de la Llei de contractes del sector públic.

b) Els directors de les entitats gestores i els serveis comuns no poden delegar o desconcentrar la facultat de subscriure contractes, sense l'autorització prèvia del titular del ministeri al qual estiguin adscrits.

c) Els projectes d'obres que elaborin les entitats gestores i els serveis comuns de la Seguretat Social han de ser supervisats per l'oficina de supervisió de projectes del departament ministerial del qual depenguin, llevat que ja tinguin establertes oficines pròpies; en aquest cas, aquestes n'han de ser les supervisoras.

d) Els informes jurídics o tècnics que exigeixi preceptivament la legislació de l'Estat els poden emetre els òrgans competents en l'àmbit de la Seguretat Social o dels ministeris respectius.

Capítol VIII

Procediments i notificacions en matèria de Seguretat Social

Article 129

Normes de procediment

1. La tramitació de les prestacions i altres actes en matèria de Seguretat Social, inclosa la protecció per desocupació, que no tinguin caràcter recaptador o sancionador s'ha d'ajustar al que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, amb les especialitats que la Llei preveu per a aquests actes quant a impugnació i revisió d'ofici, així com amb les que estableixen aquest capítol o altres disposicions que siguin aplicables.

2. En cas d'actuació per mitjà de representant, la representació s'ha d'acreditar per qualsevol mitjà vàlid en dret que en deixi constància fidedigna o mitjançant la declaració en compareixença personal de l'interessat davant l'òrgan administratiu competent. A aquest efecte, són vàlids els documents normalitzats de representació que aprovi l'Administració de la Seguretat Social per a determinats procediments.

3. En els procediments iniciats a sol·licitud dels interessats, una vegada transcorregut el termini màxim per dictar resolució i notificar-la que fixi la norma reguladora del procediment de què es tracti sense que hagi recaigut cap resolució expressa, s'entén desestimada la petició per silenci administratiu.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior els procediments relatius a la inscripció d'empreses i a l'afiliació, altes i baixes i variacions de dades dels treballadors iniciats a sol·licitud dels interessats, així com els de convenis especials, en què la falta de resolució expressa en el termini previst té com a efecte l'estimació de la sol·licitud respectiva per silenci administratiu.

Article 130

Tramitació electrònica de procediments en matèria de prestacions

D'acord amb el que disposen els articles 38 i 39 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, es poden adoptar i notificar resolucions de manera automatitzada en els procediments de gestió tant de la protecció per desocupació que preveu el títol III com de les altres prestacions del sistema de la Seguretat Social que preveu aquesta Llei, excloses les pensions no contributives.

Amb aquesta finalitat, mitjançant una resolució del director general de l'Institut Nacional de la Seguretat Social o del Servei Públic d'Ocupació Estatal, o del director de l'Institut Social de la Marina, segons que correspongui, s'ha d'establir prèviament el procediment o els procediments de què es tracti i l'òrgan o els òrgans competents, segons els casos, per definir les especificacions, la programació, el manteniment, la supervisió i el control de qualitat i, si s'escau, l'auditoria del sistema d'informació i del seu codi font. Així mateix, s'ha d'indicar l'òrgan que ha de ser considerat responsable a l'efecte d'impugnació.

Article 131

Aportacions de dades de Seguretat Social per mitjans electrònics

A l'efecte de la gestió recaptadora dels recursos del sistema de la Seguretat Social, el titular del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social pot determinar els supòsits i les condicions en què les empreses han de presentar per mitjans electrònics les dades relatives a les seves actuacions en matèria d'enquadrament, cotització i recaptació en l'àmbit de la Seguretat Social, així com qualssevol altres que exigeixi la seva normativa.

De la mateixa manera, el titular del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social pot determinar els supòsits i les condicions en què les empreses han de presentar per mitjans electrònics els informes de baixa i d'alta, corresponents a processos d'incapacitat temporal, dels treballadors al seu servei.

Article 132

Notificacions d'actes administratius per mitjans electrònics

1. Les notificacions per mitjans electrònics d'actes administratius en l'àmbit de la Seguretat Social s'han d'efectuar a la seu electrònica de la Seguretat Social, respecte als subjectes obligats que determini el titular del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, així com respecte als subjectes que, tot i no estar obligats, hagin optat per la classe de notificació esmentada.

Els subjectes no obligats a ser notificats per mitjans electrònics a la seu electrònica de la Seguretat Social que no hagin optat per la forma de notificació esmentada han de ser notificats al domicili que hagin indicat expressament per a cada procediment i, si no n'hi ha, en el que figuri als registres de l'Administració de la Seguretat Social.

2. Les notificacions dels actes administratius que derivin o es dictin com a conseqüència de les dades que s'hagin de comunicar electrònicament a través del Sistema RED, fetes als autoritzats per a la transmissió esmentada, s'han d'efectuar obligatòriament per mitjans electrònics a la seu electrònica de la Seguretat Social, i són vàlides i vinculants a tots els efectes legals per a les empreses i els subjectes obligats a què es refereixin les dades esmentades, llevat que aquests últims hagin manifestat la seva preferència perquè la notificació en seu electrònica se'ls efectui directament a ells o a un tercer.

3. A l'efecte que preveu l'article 59.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, les notificacions efectuades a la seu electrònica de la Seguretat Social s'entenen rebutjades quan, tot i haver-hi constància de la posada a disposició de l'interessat de l'acte objecte de notificació, transcorrin deu dies naturals sense que s'accedeixi al contingut.

4. En els supòsits que preveu l'article 59.5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, les notificacions que no s'hagin pogut efectuar a la seu electrònica de la Seguretat Social o al domicili de l'interessat, de conformitat amb el que indiquen els apartats anteriors, s'han de practicar exclusivament per mitjà d'un anunci publicat al *Butlletí Oficial de l'Estat*, d'acord amb la disposició addicional vint-i-unena de la Llei esmentada.

Fora dels supòsits que indica el paràgraf anterior, els anuncis, els acords, les resolucions i les comunicacions emesos per l'Administració de la Seguretat Social en exercici de les seves competències, i qualssevol altres informacions d'interès general de l'administració esmentada, s'han de publicar al tauler d'anuncis de la Seguretat Social, situat en la seva seu electrònica i gestionat per la Secretaria d'Estat de la Seguretat Social. Aquesta publicació té caràcter complementari en relació amb els actes en què una norma n'exigeixi la publicació per altres mitjans.

Les publicacions al tauler esmentat s'han d'efectuar en els termes que es determinin per ordre del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

Capítol IX

Inspecció i infraccions i sancions en matèria de Seguretat Social

Article 133

Competències de la Inspecció

1. La inspecció en matèria de Seguretat Social s'exerceix a través de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, que exerceix les funcions i competències que li atribueixen la Llei 23/2015, de 21 de juliol, ordenadora del Sistema d'Inspecció de Treball i Seguretat Social, aquesta Llei i normes concordants.

2. Específicament, correspon a la Inspecció de Treball i Seguretat Social:

a) La vigilància en el compliment de les obligacions que deriven d'aquesta Llei i, en especial, dels fraus i la morositat en l'ingrés i la recaptació de quotes de la Seguretat Social.

b) La inspecció de la gestió, el funcionament i el compliment de la legislació que sigui aplicable a les entitats col·laboradores en la gestió.

c) L'assistència tècnica a entitats i organismes de la Seguretat Social, quan se'ls sol·liciti.

3. Les competències transcrites s'han d'exercir d'acord amb les facultats i els procediments que estableixin les disposicions aplicables.

4. El que disposa aquesta Llei en matèria d'inspecció no és aplicable als règims especials de funcionaris civils de l'Estat, Forces Armades i funcionaris al servei de l'Administració de justícia, mentre que el Govern no disposi una altra cosa.

Article 134

Col·laboració amb la Inspecció

Les entitats gestores i col·laboradores i els serveis comuns de la Seguretat Social han de prestar la seva col·laboració a la Inspecció de Treball i Seguretat Social a l'efecte de la vigilància que aquesta té atribuïda respecte al compliment de les obligacions d'empresaris i treballadors que estableix aquesta Llei.

Article 135

Infraccions i sancions

1. En matèria d'infraccions i sancions, cal atènyer-se al que disposen aquesta Llei i el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

2. Les resolucions relatives a les sancions que les entitats gestores de les prestacions imposin als treballadors i beneficiaris de prestacions, de conformitat amb el que estableix l'article 47 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, són recurribles davant els òrgans jurisdiccionals de l'ordre social, amb la reclamació prèvia davant l'entitat gestora competent tal com preveu l'article 71 de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social.

Títol II

Règim general de la Seguretat Social

Capítol I

Camp d'aplicació

Article 136

Extensió

1. Estan obligatòriament inclosos en el camp d'aplicació del règim general de la Seguretat Social els treballadors per compte d'altri i els assimilats als quals es refereix l'article 7.1.a d'aquesta Llei, llevat que per raó de la seva activitat hagin de quedar compresos en el camp d'aplicació d'algun règim especial de la Seguretat Social.

2. A l'efecte d'aquesta Llei, es declaren expressament compresos a l'apartat anterior:

a) Els treballadors inclosos en el sistema especial per a empleats de la llar i en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris, així com en qualsevol altre dels sistemes especials a què es refereix l'article 11, que estableix el règim general de la Seguretat Social.

b) Els treballadors per compte d'altri i els socis treballadors de les societats de capital, encara que siguin membres del seu òrgan d'administració, si l'exercici d'aquest càrrec no comporta la realització de les funcions de direcció i gerència de la societat, ni en tenen el control en els termes que preveu l'article 305.2.b.

c) Com a assimilats a treballadors per compte d'altri, els consellers i administradors de les societats de capital, sempre que no en tinguin el control en els termes que preveu l'article 305.2.b, quan l'exercici del seu càrrec comporti la realització de les funcions de direcció i gerència de la societat, i siguin retribuïts per això o per la seva condició de treballadors a compte d'aquesta.

Aquests consellers i administradors queden exclosos de la protecció per desocupació i del Fons de Garantia Salarial.

d) Els socis treballadors de les societats laborals, la participació dels quals en el capital social s'ajusti al que estableix l'article 1.2.b de la Llei 44/2015, de 14 d'octubre, de societats laborals i participades, i encara que siguin membres del seu òrgan d'administració, si l'exercici d'aquest càrrec no comporta la realització de les funcions de direcció i gerència de la societat, ni en tenen el control en els termes que preveu l'article 305.2.e.

e) Com a assimilats a treballadors per compte d'altri, els socis treballadors de les societats laborals que, per la seva condició d'administradors d'aquestes, exerceixin funcions de direcció i gerència de la societat, i siguin retribuïts per això o per la seva vinculació simultània a la societat laboral mitjançant una relació laboral de caràcter especial d'alta direcció, i no en tinguin el control en els termes que preveu l'article 305.2.e.

Aquests socis treballadors queden exclosos de la protecció per desocupació i del Fons de Garantia Salarial, excepte quan el nombre de socis de la societat laboral no superi els vint-i-cinc.

f) El personal contractat al servei de notaries, registres de la propietat i altres oficines o centres similars.

g) Els treballadors que duguin a terme les operacions de manipulació, empaquetatge, envasament i comercialització del plàtan, tant si aquestes tasques es porten a terme al lloc de producció del producte o fora d'aquest, ja provinquin d'explotacions pròpies o de tercers i es duguin a terme individualment o en comú mitjançant qualsevol tipus d'associació o agrupació, incloses les cooperatives en les seves diferents classes.

h) Les persones que prestin serveis retribuïts en entitats o institucions de caràcter beneficosocial.

- í) Els laics o seglars que prestin serveis retribuïts en els establiments o les dependències de les entitats o institucions eclesiàstiques. Per acord especial amb la jerarquia eclesiàstica competent, s'ha de regular la situació dels treballadors laics i seglars que prestin serveis retribuïts en organismes o dependències de l'església i la missió primordial dels quals consisteixi a ajudar directament en la pràctica del culte.
- j) Els conductors de vehicles de turisme al servei de particulars.
- k) El personal civil no funcionari de les administracions públiques i de les entitats i els organismes vinculats o dependents d'aquestes sempre que no estiguin inclosos en virtut d'una llei especial en un altre règim obligatori de previsió social.
- l) El personal funcionari al servei de les administracions públiques i de les entitats i els organismes vinculats o dependents d'aquestes, inclòs el seu període de pràctiques, llevat que estiguin inclosos en el règim de classes passives de l'Estat o en un altre règim en virtut d'una llei especial.
- m) El personal funcionari a què es refereix la disposició addicional tercera, en els termes que s'hi preveuen.
- n) Els funcionaris de l'Estat transferits a les comunitats autònomes que hagin ingressat o ingressin voluntàriament en cossos o escales propis de la comunitat autònoma de destinació, sigui quin sigui el sistema d'accés.
- ñ) Els alts càrrecs de les administracions públiques i de les entitats i els organismes vinculats o dependents d'aquestes, que no tinguin la condició de funcionaris públics.
- o) Els membres de les corporacions locals i els membres de les juntes generals dels territoris històrics forals, cabildos insulars canaris i consells insulars balears que exerceixin els seus càrrecs amb dedicació exclusiva o parcial, llevat del que preveuen els articles 74 i 75 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.
- p) Els càrrecs representatius de les organitzacions sindicals constituïdes a l'empara de la Llei orgànica 11/1985, de 2 d'agost, de llibertat sindical, que exerceixin funcions sindicals de direcció amb dedicació exclusiva o parcial i percebent una retribució.
- q) Qualsevol altres persones que, per raó de la seva activitat, siguin objecte de l'assimilació que preveu l'apartat 1 per reial decret, a proposta del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

Article 137

Exclusions

No donen lloc a inclusió en aquest règim general els treballs següents:

- a) Els que s'executin ocasionalment mitjançant els anomenats serveis amistosos, benèvolos o de bon veïnatge.

b) Els que donin lloc a la inclusió en algun dels règims especials de la Seguretat Social.

c) Els duts a terme pels professors universitaris emèrits, de conformitat amb el que preveu l'apartat 2 de la disposició addicional vint-i-dosena de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, així com pel personal llicenciat sanitari emèrit nomenat a l'empara de la disposició addicional quarta de la Llei 55/2003, de 16 de desembre, de l'Estatut marc del personal estatutari dels serveis de salut.

Capítol II

Inscripció d'empreses i normes sobre afiliació, cotització i recaptació

Secció primera

Inscripció d'empreses i afiliació de treballadors

Article 138

Inscripció d'empreses

1. Els empresaris, com a requisit previ i indispensable a la iniciació de les seves activitats, han de sol·licitar la seva inscripció en el règim general de la Seguretat Social i han de fer constar l'entitat gestora o, si s'escau, la mútua col·laboradora amb la Seguretat Social per la qual hagin optat per protegir les contingències professionals i, si s'escau, la prestació econòmica per incapacitat temporal derivada de contingències comunes del personal al seu servei.

Els empresaris han de comunicar les variacions que es produeixin de les dades facilitades en sol·licitar la seva inscripció, i en especial la relativa al canvi de l'entitat que ha d'assumir la cobertura de les contingències indicades anteriorment.

2. La inscripció s'ha d'efectuar davant l'organisme corresponent de l'Administració de la Seguretat Social, a nom de la persona física o jurídica o l'entitat sense personalitat titular de l'empresa.

3. A l'efecte d'aquesta Llei, es considera empresari, encara que la seva activitat no estigui motivada per ànim de lucre, qualsevol persona física o jurídica o entitat sense personalitat, pública o privada, per compte de la qual treballin les persones incloses a l'article 136.

Article 139

Afiliació, altes i baixes

1. Els empresaris estan obligats a sol·licitar l'afiliació al sistema de la Seguretat Social dels treballadors que ingressin al seu servei, així com a comunicar aquest ingrés i, si s'escau, el cessament a l'empresa d'aquests treballadors perquè siguin donats d'alta i de baixa, respectivament, en el règim general.

2. En cas que l'empresari incompleixi les obligacions que li imposa l'apartat anterior, el treballador pot instar-ne l'afiliació, alta o baixa, directament a l'organisme competent de l'Administració de la Seguretat Social. Aquest organisme també pot efectuar aquests actes d'ofici en els supòsits a què es refereix l'article 16.4 d'aquesta Llei.

3. El reconeixement del dret a l'alta i a la baixa en el règim general correspon a l'organisme de

l'Administració de la Seguretat Social que s'estableixi per reglament.

4. Llevat que hi hagi una disposició legal expressa en contra, la situació d'alta del treballador en aquest règim general condiona l'aplicació a aquest de les normes d'aquest títol.

Article 140

Procediment i terminis

1. El compliment de les obligacions que estableixen els articles anteriors s'ha d'ajustar, respecte a la forma, els terminis i el procediment, a l'establert per reglament.

2. L'afiliació i les altes successives sol·licitades fora de termini per l'empresari o el treballador no tenen cap mena d'efecte retroactiu. Si aquests actes es practiquen d'ofici, la seva eficàcia temporal i la imputació de responsabilitats resultants són les que determinen aquesta Llei i les seves disposicions d'aplicació i desplegament.

Secció segona

Cotització

Subsecció primera

Disposicions generals

Article 141

Subjectes obligats

1. Estan subjectes a l'obligació de cotitzar al règim general de la Seguretat Social els treballadors i assimilats compresos en el seu camp d'aplicació i els empresaris per compte dels quals treballin.

2. La cotització comprèn dues aportacions:

a) dels empresaris, i

b) dels treballadors.

3. No obstant el que disposen els apartats anteriors, per les contingències d'accidents de treball i malalties professionals la cotització completa és a càrrec exclusivament dels empresaris.

Article 142

Subjecte responsable

1. L'empresari és subjecte responsable del compliment de l'obligació de cotitzar i ha d'ingressar les aportacions pròpies i les dels seus treballadors, en la seva totalitat.

Així mateix, n'han de respondre, solidàriament, subsidiàriament o per causa de mort, les persones o entitats sense personalitat a què es refereixen els articles 18 i 168.1 i 2.

La responsabilitat solidària per successió en la titularitat de l'explotació, la indústria o el negoci que

estableix l'article 168 esmentat s'estén a la totalitat dels deutes generats abans del fet de la successió. S'entén que hi ha la successió esmentada encara que sigui una societat laboral la que continuï l'explotació, la indústria o el negoci, estigui o no constituïda per treballadors que prestin serveis a compte de l'empresari anterior.

En cas que l'empresari sigui una societat o entitat dissolta i liquidada, les seves obligacions de cotització a la Seguretat Social pendents es transmeten als socis o partícips en el capital, que n'han de respondre solidàriament i fins al límit del valor de la quota de liquidació que se'ls hagi adjudicat.

2. L'empresari ha de descomptar als treballadors, en el moment de fer-los efectives les retribucions, l'aportació que correspongui a cadascun d'ells. Si no efectua el descompte en aquest moment, no el pot fer amb posterioritat, i està obligat a ingressar la totalitat de les quotes al seu càrrec exclusivament.

En els justificants de pagament de les retribucions esmentades, l'empresari ha d'informar els treballadors de la quantia total de la cotització a la Seguretat Social i ha d'indicar, d'acord amb el que estableix l'article 141.2, la part de la cotització que correspon a l'aportació de l'empresari i la part corresponent al treballador, en els termes que es determinin per reglament.

3. L'empresari que, havent efectuat el descompte, no ingressi dins del termini la part de quota corresponent als seus treballadors, incorre en responsabilitat davant seu i davant els organismes de l'Administració de la Seguretat Social afectats, sense perjudici de les responsabilitats penal i administrativa que siguin procedents.

Article 143

Nul·litat de pactes

És nul qualsevol pacte, individual o col·lectiu, pel qual el treballador assumeixi l'obligació de pagar totalment o parcialment la prima o part de quota a càrrec de l'empresari.

Igualment, és nul qualsevol pacte que vulgui alterar les bases de cotització que fixa l'article 147.

Article 144

Durada de l'obligació de cotitzar

1. L'obligació de cotitzar neix amb l'inici de la prestació del treball, inclòs el període de prova. La mera sol·licitud de l'afiliació o alta del treballador a l'organisme competent de l'Administració de la Seguretat Social té en tot cas el mateix efecte.

2. L'obligació de cotitzar es manté per tot el període en què el treballador estigui en alta en el règim general o presti els seus serveis, encara que aquests revesteixin caràcter discontinu. Aquesta obligació subsisteix així mateix respecte als treballadors que estiguin complint deures de caràcter públic o ocupant càrrecs de representació sindical, sempre que això no doni lloc a l'excedència en el treball.

3. Aquesta obligació només s'extingeix amb la sol·licitud en regla de la baixa en el règim general a l'organisme competent de l'Administració de la Seguretat Social. Tanmateix, la comunicació esmentada no

extingeix l'obligació de cotitzar si continua la prestació de treball.

4. L'obligació de cotitzar continua en la situació d'incapacitat temporal, sigui quina sigui la causa, en la de maternitat, en la de paternitat, en la de risc durant l'embaràs i en la de risc durant la lactància natural, així com en les altres situacions que preveu l'article 166 en què s'estableixi per reglament.

5. L'obligació de cotitzar se suspèn durant les situacions de vaga i tancament patronal.

6. L'obligació de cotitzar per les contingències d'accidents de treball i malalties professionals existeix encara que l'empresa, amb infracció del que disposa aquesta Llei, no tingui establerta la protecció del seu personal, o d'una part, respecte a les contingències esmentades. En aquest cas, les primes degudes es meriten a favor de la Tresoreria General de la Seguretat Social.

Article 145

Tipus de cotització

1. El tipus de cotització té caràcter únic per a tot l'àmbit de protecció d'aquest règim general. El seu establiment i la seva distribució, per determinar les aportacions respectives de l'empresari i treballador obligats a cotitzar, s'han d'efectuar a la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent.

2. El tipus de cotització s'ha de reduir en el percentatge o els percentatges corresponents a les situacions i contingències que no quedin compreses en l'acció protectora que es determini d'acord amb el que preveu l'article 155.2, per als qui siguin assimilats a treballadors per compte d'altri, així com per a altres supòsits per llei o per reglament.

Article 146

Cotització per accidents de treball i malalties professionals

1. No obstant el que disposa l'article anterior, la cotització per les contingències d'accidents de treball i malalties professionals s'ha de fer mitjançant l'aplicació dels tipus de cotització establerts per a cada activitat econòmica, ocupació o situació en la tarifa de primes establerta legalment. Per calcular els tipus de cotització esmentats s'ha de computar el cost de les prestacions i les exigències dels serveis preventius i rehabilitadors.

2. De la mateixa manera es poden establir, per a les empreses que ofereixin riscos de malalties professionals, tipus addicionals a la cotització d'accidents de treball, en relació amb la perillositat de la indústria o classe de treball i amb l'eficàcia dels mitjans de prevenció que es facin servir.

3. La quantia dels tipus de cotització a què es refereixen els apartats anteriors es pot reduir en el supòsit d'empreses que es distingeixin per l'ús de mitjans eficaços de prevenció. Així mateix, aquesta quantia es pot augmentar en el cas d'empreses que incompleixin les seves obligacions en matèria de seguretat i salut en el treball. La reducció i l'augment que preveu aquest apartat no poden excedir el 10 per cent dels tipus de cotització, si bé l'augment pot arribar fins a un 20 per cent en cas d'incompliment reiterat de les obligacions al·ludides.

Article 147

Base de cotització

1. La base de cotització per a totes les contingències i situacions emparades per l'acció protectora del règim general, incloses les d'accident de treball i malaltia professional, està constituïda per la remuneració total, sigui quina sigui la seva forma o denominació, tant en metàl·lic com en espècie, que amb caràcter mensual tingui dret a percebre el treballador o assimilat, o la que efectivament percebi si aquesta és superior, per raó del treball que dugui a terme per compte d'altri.

Les percepcions de venciment superior al mensual s'han de prorratejar al llarg dels dotze mesos de l'any.

Les percepcions corresponents a vacances anuals meritades i no gaudides i que es retribueixin a la finalització de la relació laboral han de ser objecte de liquidació i cotització complementària a la del mes de l'extinció del contracte. La liquidació i la cotització complementària han de comprendre els dies de durada de les vacances, encara que arribin també al mes natural següent o s'iniciï una nova relació laboral durant aquests dies, sense cap prorrateig i amb aplicació, si s'escau, del límit màxim de cotització corresponent al mes o als mesos que estiguin afectats.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, són aplicables les normes generals de cotització en els termes que es determinin per reglament quan, mitjançant una llei o en execució d'aquesta, s'estableixi que la remuneració del treballador ha d'incloure, conjuntament amb el salari, la part proporcional corresponent a les vacances meritades.

2. No s'han de computar a la base de cotització únicament els conceptes següents:

a) Les assignacions per a despeses de locomoció del treballador que es desplaci fora del seu centre habitual de treball per portar-lo a terme en un lloc diferent, quan utilitzi mitjans de transport públic, sempre que l'import de les despeses esmentades es justifiqui mitjançant una factura o un document equivalent.

b) Les assignacions per a despeses de locomoció del treballador que es desplaci fora del seu centre habitual de treball per portar-lo a terme en un lloc diferent, no compreses a l'apartat anterior, així com per a despeses normals de manutenció i estada generades en un municipi diferent del lloc del treball habitual del perceptor i del que constitueixi la seva residència, en la quantia i amb l'abast que preveu la normativa estatal reguladora de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

c) Les indemnitzacions per mort i les corresponents a trasllats, suspensions i acomiadaments.

Les indemnitzacions per mort i les corresponents a trasllats i suspensions estan exemptes de cotització fins a la quantia màxima que prevegi la norma sectorial o el conveni col·lectiu aplicable.

Les indemnitzacions per acomiadament o cessament del treballador estan exemptes en la quantia que estableixen amb caràcter obligatori el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, la seva normativa de desplegament o, si s'escau, la normativa reguladora de l'execució de sentències; no es pot considerar com a tal l'establerta en virtut de conveni, pacte o contracte.

Quan s'extingeixi el contracte de treball abans de l'acte de conciliació, estan exemptes les indemnitzacions per acomiadament que no excedeixin la que hauria correspost en cas que aquest hagués estat declarat improcedent, i no es tracti d'extincions de mutu acord en el marc de plans o sistemes col·lectius de baixes incentivades.

Sense perjudici del que disposen els paràgrafs anteriors, en els supòsits d'acomiadament o cessament com a conseqüència d'acomiadaments col·lectius, tramitats de conformitat amb el que disposa l'article 51 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, o produïts per les causes que preveu l'article 52.c del text refós esmentat, sempre que en tots dos casos es deguin a causes econòmiques, tècniques, organitzatives, de producció o per força major, queda exempta la part d'indemnització percebuda que no superi els límits que estableix amb caràcter obligatori l'Estatut esmentat per a l'acomiadament improcedent.

d) Les prestacions de la Seguretat Social, les millores de les prestacions per incapacitat temporal concedides per les empreses i les assignacions destinades per aquestes per satisfer despeses d'estudis dirigides a l'actualització, la capacitat o el reciclatge del personal al seu servei, quan aquests estudis els exigeixi l'exercici de les seves activitats o les característiques dels llocs de treball.

e) Les hores extraordinàries, excepte per a la cotització per accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social.

3. Els empresaris han de comunicar a la Tresoreria General de la Seguretat Social en cada període de liquidació l'import de tots els conceptes retributius abonats als seus treballadors, amb independència de la seva inclusió o no en la base de cotització a la Seguretat Social i encara que siguin aplicables bases úniques.

4. No obstant el que disposa l'apartat 2.e, el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social pot establir el còmput de les hores extraordinàries, ja sigui amb caràcter general, ja sigui per sectors laborals en què la prolongació de la jornada sigui característica de la seva activitat.

Article 148

Límits màxim i mínim de la base de cotització

1. El límit màxim de la base de cotització, únic per a totes les activitats, categories professionals i contingències incloses en aquest règim, és el que estableix, per a cada any, la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent.

2. El límit màxim de la base de cotització així establert també és aplicable en els casos de pluriocupació. A l'efecte d'aquesta Llei, s'entén per pluriocupació la situació del qui treballa en dues o més empreses diferents, en activitats que donen lloc a la seva inclusió en el camp d'aplicació d'aquest règim general.

3. La base de cotització té com a límit mínim la quantia que estableix l'article 19.2.

4. El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha d'adequar, en funció dels dies i les hores treballats, els

límits mínims i les bases mínimes fixats per a cada grup de categories professionals, en relació amb els supòsits en què, per disposició legal, s'estableixi expressament la cotització per dies o per hores.

Article 149

Cotització addicional per hores extraordinàries

La remuneració que obtinguin els treballadors pel concepte d'hores extraordinàries, amb independència de la seva cotització a l'efecte d'accidents de treball i malalties professionals, està subjecta a una cotització addicional per part d'empresaris i treballadors, d'acord amb els tipus que estableixi la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent.

La cotització addicional per hores extraordinàries estructurals que superin el límit màxim de vuitanta hores que estableix l'article 35.2 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors s'ha d'efectuar mitjançant l'aplicació del tipus general de cotització que estableix per a les hores extraordinàries la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

Article 150

Normalització

El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha d'establir la normalització de les bases de cotització que resultin conformes amb el que estableix aquesta secció.

Subsecció segona

Cotització en supòsits especials

Article 151

Cotització en contractes de curta durada

En els contractes de caràcter temporal la durada efectiva dels quals sigui inferior a set dies, la quota empresarial a la Seguretat Social per contingències comunes s'incrementa en un 36 per cent. Aquest increment no és aplicable als contractes d'interinitat ni als treballadors inclosos en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris.

Article 152

Cotització amb seixanta-cinc anys o més

1. Els empresaris i treballadors queden exempts de cotitzar a la Seguretat Social per contingències comunes, excepte per incapacitat temporal derivada d'aquestes, respecte dels treballadors per compte d'altri amb contractes de treball de caràcter indefinit, així com dels socis treballadors o de treball de les cooperatives, sempre que estiguin en algun d'aquests supòsits:

a) Seixanta-cinc anys d'edat i trenta-vuit anys i sis mesos de cotització.

b) Seixanta-set anys d'edat i trenta-set anys de cotització.

En tots els casos esmentats, a l'efecte del còmput d'anys de cotització no es tenen en compte les parts

proporcionals de pagues extraordinàries.

2. Si en complir l'edat corresponent a què es refereix l'apartat anterior el treballador no té cotitzats el nombre d'anys que es requereixi en cada cas, l'exempció que preveu aquest article és aplicable a partir de la data en què s'acreditin els anys de cotització exigits per a cada supòsit.

3. Les exempcions que estableix aquest article no són aplicables a les cotitzacions relatives a treballadors que prestin els seus serveis a les administracions públiques o als organismes públics que regula el títol III de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

4. L'exoneració de la cotització que preveu aquest article comprèn també les aportacions per desocupació, Fons de Garantia Salarial i formació professional.

Article 153

Cotització en supòsits de compatibilitat de jubilació i treball

Durant la realització d'un treball per compte d'altri compatible amb la pensió de jubilació, en els termes que estableix l'article 214, els empresaris i els treballadors han de cotitzar al règim general únicament per incapacitat temporal i per contingències professionals, segons la normativa reguladora del règim esmentat, si bé queden subjectes a una cotització especial de solidaritat del 8 per cent sobre la base de cotització per contingències comunes, no computable a l'efecte de prestacions, que s'ha de distribuir entre aquests; és a càrrec de l'empresari el 6 per cent i del treballador, el 2 per cent.

Secció tercera

Recaptació

Article 154

Normes generals

1. A l'efecte del que disposa el capítol III del títol I d'aquesta Llei, els empresaris i, si s'escau, les persones que assenyalen els articles 18 i 168.1 i 2, són els obligats a ingressar la totalitat de les quotes d'aquest règim general en el termini, el lloc i la forma que estableixen aquesta Llei i les seves normes d'aplicació i desplegament.

2. Són imputables als subjectes responsables del compliment de l'obligació de cotitzar els recàrrecs i l'interès de demora que estableixen els articles 30 i 31.

3. L'ingrés de les quotes fora de termini reglamentari s'ha d'efectuar d'acord amb el tipus de cotització vigent en la data en què es van meritjar les quotes.

Capítol III

Aspectes comuns de l'acció protectora

Article 155

Abast de l'acció protectora

1. L'acció protectora del règim general és la que estableix l'article 42, a excepció de la protecció per

cessament d'activitat i les prestacions no contributives.

Les prestacions i els beneficis s'han de facilitar en les condicions que determinen aquest títol i les seves disposicions reglamentàries.

2. En el supòsit d'assimilació a treballadors per compte d'altri a què es refereix l'article 136.2.g, la mateixa norma que disposi l'assimilació esmentada ha de determinar l'abast de la protecció atorgada.

Article 156

Concepte d'accident de treball

1. S'entén per accident de treball qualsevol lesió corporal que el treballador pateixi en ocasió o per conseqüència del treball que executi per compte d'altri.

2. Tenen la consideració d'accidents de treball:

a) Els que pateix el treballador en anar al lloc de treball o en tornar-hi.

b) Els que pateix el treballador en ocasió o com a conseqüència de l'exercici de càrrecs electius de caràcter sindical, així com els ocorreguts en anar al lloc en què s'exerceixin les funcions pròpies dels càrrecs esmentats o en tornar-hi.

c) Els esdevinguts en ocasió o per conseqüència de les tasques que, tot i ser diferents de les del seu grup professional, executi el treballador en compliment de les ordres de l'empresari o espontàniament en interès del bon funcionament de l'empresa.

d) Els esdevinguts en actes de salvament i en altres de naturalesa anàloga, si els uns i els altres tenen connexió amb la feina.

e) Les malalties, no incloses a l'article següent, que contregui el treballador amb motiu de la realització de la seva feina, sempre que es provi que la malaltia ha tingut com a causa exclusiva l'execució del treball.

f) Les malalties o els defectes, que patia amb anterioritat el treballador, que s'agreugin com a conseqüència de la lesió constitutiva de l'accident.

g) Les conseqüències de l'accident que resultin modificades en la seva naturalesa, durada, gravetat o terminació, per malalties intercurrents, que constitueixin complicacions derivades del procés patològic determinat per l'accident mateix o tinguin l'origen en afeccions adquirides en el nou mitjà en què s'hagi situat el pacient per a la seva curació.

3. Es considera, llevat que hi hagi una prova en contra, que són constitutives d'accident de treball les lesions que pateixi el treballador durant el temps i en el lloc del treball.

4. No obstant el que estableixen els apartats anteriors, no tenen la consideració d'accident de treball:

a) Els que siguin deguts a una força major estranya a la feina; s'entén com a tal la que sigui d'una naturalesa que no tingui cap relació amb la feina que s'executava en esdevenir l'accident.

En cap cas no es considera força major estranya a la feina la insolació, el llamp i altres fenòmens anàlegs de la naturalesa.

b) Els que siguin deguts a dol o a imprudència temerària del treballador accidentat.

5. No impedeixen la qualificació d'un accident com de treball:

a) La imprudència professional que sigui conseqüència de l'exercici habitual d'una feina i derivi de la confiança que aquest inspira.

b) La concurrència de culpabilitat civil o criminal de l'empresari, d'un company de feina de l'accidentat o d'un tercer, llevat que no tingui cap relació amb la feina.

Article 157

Concepte de malaltia professional

S'entén per malaltia professional la contreta a conseqüència del treball executat per compte d'altri en les activitats que s'especifiquin en el quadre que aprovin les disposicions d'aplicació i desplegament d'aquesta Llei, i que estigui provocada per l'acció dels elements o substàncies que en aquest quadre s'indiquin per a cada malaltia professional.

En aquestes disposicions s'ha d'establir el procediment que s'ha d'observar per a la inclusió en aquest quadre de noves malalties professionals que es consideri que s'hi han d'incorporar. Aquest procediment ha de comprendre, en tot cas, com a tràmit preceptiu, l'informe del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat.

Article 158

Concepte d'accident no laboral i de malaltia comuna

1. Es considera accident no laboral el que, d'acord amb el que estableix l'article 156, no tingui el caràcter d'accident de treball.

2. Es considera que constitueixen malaltia comuna les alteracions de la salut que no tinguin la condició d'accidents de treball ni de malalties professionals, d'acord amb el que disposen, respectivament, els apartats 2.e, f i g de l'article 156 i l'article 157.

Article 159

Concepte de les altres contingències

El concepte legal de les altres contingències és el que resulta de les condicions exigides per al reconeixement del dret a les prestacions atorgades en consideració a cadascuna d'aquestes.

Article 160

Riscos catastròfics

En cap cas no són objecte de protecció pel règim general els riscos declarats catastròfics a l'empara de la seva legislació especial.

Capítol IV

Normes generals en matèria de prestacions

Article 161

Quantia de les prestacions

1. La quantia de les prestacions econòmiques no determinada en aquesta Llei és la que fixen les seves normes de desplegament.

2. La quantia de les pensions i de les altres prestacions l'import de les quals es calculi sobre una base reguladora es determina en funció de la totalitat de les bases per les quals s'hagi cotitzat durant els períodes que s'assenyalin per a cadascuna d'aquestes.

La cotització addicional per hores extraordinàries a què es refereix l'article 149 no és computable a l'efecte de determinar la base reguladora de les prestacions.

En tot cas, la base reguladora de cada prestació no pot excedir el límit màxim de la base de cotització que preveu l'article 148.

3. En els casos de pluriocupació, la base reguladora de les prestacions es determina en funció de la suma de les bases per les quals s'ha cotitzat en les diferents empreses, i és aplicable a la base reguladora així determinada el límit màxim a què es refereix l'apartat anterior.

4. Pels períodes d'activitat en els quals no s'hagin efectuat cotitzacions per contingències comunes, en els termes que preveu l'article 152, a l'efecte de determinar la base reguladora de les prestacions excloses de cotització, les bases de cotització corresponents a les mensualitats de cada exercici econòmic exemptes de cotització no poden ser superiors al resultat d'incrementar la mitjana de les bases de cotització de l'any natural immediatament anterior en el percentatge de variació mitjana coneguda de l'índex de preus de consum en l'últim any indicat més dos punts percentuals.

Article 162

Caràcters de les prestacions

1. Les prestacions del règim general de la Seguretat Social tenen els caràcters que els atribueix genèricament l'article 44.

2. Les prestacions que han de satisfer els empresaris a càrrec seu, d'acord amb el que estableixen l'article 167.2 i el paràgraf segon de l'article 173.1, o per la seva col·laboració en la gestió i, si s'escau, les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social en règim de liquidació, tenen el caràcter de crèdits privilegiats, i gaudeixen, a aquest efecte, del règim que estableix l'article 32 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

3. El que disposen els apartats anteriors també és aplicable al recàrrec de prestacions a què es refereix l'article 164.

Article 163

Incompatibilitat de pensions

1. Les pensions d'aquest règim general són incompatibles entre si quan coincideixin en un mateix beneficiari, llevat que es disposi expressament el contrari, per llei o per reglament. En cas d'incompatibilitat, el qui pot tenir dret a dues pensions o més ha d'optar per una d'aquestes.

2. El règim d'incompatibilitat que estableix l'apartat anterior també és aplicable a la indemnització a preu fet que preveu l'article 196.2 com a prestació substitutiva de pensió d'incapacitat permanent en el grau de total.

Article 164

Recàrrec de les prestacions econòmiques derivades d'accident de treball o malaltia professional

1. Totes les prestacions econòmiques causades per un accident de treball o una malaltia professional s'han d'augmentar, segons la gravetat de la falta, d'un 30 a un 50 per cent, quan la lesió la produeixin equips de treball o es produeixi en instal·lacions, centres o llocs de treball que no tinguin els mitjans de protecció reglamentaris, que els tinguin inutilitzats o en males condicions, o quan no s'hagin observat les mesures generals o particulars de seguretat i salut en el treball, o les d'adequació personal a cada treball, tenint en compte les seves característiques i l'edat, el sexe i altres condicions del treballador.

2. La responsabilitat del pagament del recàrrec que estableix l'apartat anterior recau directament sobre l'empresari infractor i no pot ser objecte de cap assegurança, i és nul de ple dret qualsevol pacte o contracte que s'efectuï per cobrir-la, compensar-la o transmetre-la.

3. La responsabilitat que regula aquest article és independent i compatible amb les de qualsevol ordre, fins i tot penal, que puguin derivar de la infracció.

Article 165

Condicions del dret a les prestacions

1. Per causar dret a les prestacions del règim general, les persones incloses en el seu camp d'aplicació han de complir, a més dels requisits particulars exigits per accedir a cadascuna d'aquestes, el requisit general d'estar afiliades i en alta en aquest règim o en situació assimilada a la d'alta, en esdevenir-se la contingència o situació protegida, llevat que hi hagi una disposició legal expressa en contra.

2. En les prestacions el reconeixement o la quantia de les quals estigui subordinat, a més, al compliment de determinats períodes de cotització, només són computables a aquest efecte les cotitzacions fetes efectivament o les assimilades a aquestes expressament en aquesta Llei o en les seves disposicions reglamentàries.

3. Les quotes corresponents a la situació d'incapacitat temporal, de maternitat, de paternitat, de risc

durant l'embaràs o de risc durant la lactància natural són computables a l'efecte dels diferents períodes previs de cotització exigits per al dret a les prestacions.

4. No s'exigeixen períodes previs de cotització per al dret a les prestacions que derivin d'accident, sigui de treball o no, o de malaltia professional, llevat que hi hagi una disposició legal expressa en contra.

5. El període de suspensió amb reserva del lloc de treball, que preveu l'article 48.10 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors per a supòsits de violència de gènere, té la consideració de període de cotització efectiva a l'efecte de les prestacions corresponents de la Seguretat Social per jubilació, incapacitat permanent, mort i supervivència, maternitat, desocupació i cura de menors afectats per càncer o una altra malaltia greu.

6. El període per maternitat o paternitat que subsisteixi en la data d'extinció del contracte de treball, o que s'iniciï durant la percepció de la prestació per desocupació, es considera període de cotització efectiva a l'efecte de les prestacions corresponents de la Seguretat Social per jubilació, incapacitat permanent, mort i supervivència, maternitat, paternitat i cura de menors afectats per càncer o una altra malaltia greu.

Article 166

Situacions assimilades a la d'alta

1. Als efectes indicats a l'article 165.1, la situació legal de desocupació total durant la qual el treballador percep una prestació per la contingència esmentada és assimilada a la d'alta.

2. També té la consideració de situació assimilada a la d'alta, amb cotització, llevat en el cas de subsidis per risc durant l'embaràs i per risc durant la lactància natural, la situació del treballador durant el període corresponent a vacances anuals retribuïdes que aquest no hagi gaudit abans de la finalització del contracte.

3. Els casos d'excedència forçosa, trasllat per l'empresa fora del territori nacional, conveni especial amb l'Administració de la Seguretat Social i els altres que assenyali el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, poden ser assimilats a la situació d'alta per a determinades contingències, amb l'abast i les condicions que s'estableixin per reglament.

4. Els treballadors compresos en el camp d'aplicació d'aquest règim general es consideren, de ple dret, en situació d'alta a l'efecte d'accidents de treball, malalties professionals i desocupació, encara que el seu empresari hagi incomplert les obligacions.

La mateixa norma s'aplica a l'efecte exclusiu de l'assistència sanitària per malaltia comuna, maternitat i accident no laboral.

5. El Govern, a proposta del titular del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social i amb la determinació prèvia dels recursos financers necessaris, pot estendre la presumpció d'alta a què es refereix l'apartat anterior a alguna o algunes de les altres contingències que regula aquest títol.

6. El que estableixen els dos apartats anteriors s'entén sense perjudici de l'obligació dels empresaris de

sol·licitar l'alta dels seus treballadors en el règim general, d'acord amb el que disposa l'article 139, i de la responsabilitat empresarial que sigui procedent d'acord amb el que preveu l'article següent.

7. Durant les situacions de vaga i tancament patronal el treballador roman en situació d'alta especial a la Seguretat Social.

Article 167

Responsabilitat a l'efecte de les prestacions

1. Quan s'hagi causat dret a una prestació perquè s'hagin complert les condicions a què es refereix l'article 165, la responsabilitat corresponent s'ha d'imputar, d'acord amb les competències respectives, a les entitats gestores, les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social o els empresaris que col·laborin en la gestió o, si s'escau, als serveis comuns.

2. L'incompliment de les obligacions en matèria d'afiliació, altes i baixes i de cotització determina l'exigència de responsabilitat, respecte al pagament de les prestacions, amb la fixació prèvia dels supòsits d'imputació i del seu abast i la regulació del procediment per fer-la efectiva.

3. No obstant el que estableix l'apartat anterior, les entitats gestores, les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social o, si s'escau, els serveis comuns han de procedir, d'acord amb les competències respectives, al pagament de les prestacions als beneficiaris en els casos, inclosos en aquest apartat, en els quals es determini per reglament, amb la subrogació consegüent en els drets i les accions d'aquests beneficiaris. Aquest pagament és procedent, tot i tractar-se d'empreses desaparegudes o d'aquelles que per la seva naturalesa especial no poden ser objecte de procediment de constreyniment. Igualment, aquestes entitats, mútues i serveis han d'assumir el pagament de les prestacions, en la mesura en què s'atenuï l'abast de la responsabilitat dels empresaris respecte a aquest pagament.

L'avançament de les prestacions no pot excedir en cap cas la quantitat equivalent a dues vegades i mitja l'import de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples vigent en el moment del fet causant o, si s'escau, de l'import del capital cost necessari per al pagament anticipat, amb el límit indicat per les entitats gestores, mútues o serveis. En tot cas, el càlcul de l'import de les prestacions o del capital cost per al pagament d'aquestes per les mútues o empreses declarades responsables d'aquelles ha d'incloure l'interès de capitalització i el recàrrec per falta d'assegurament establert, però a exclusió del recàrrec per falta de mesures de seguretat i salut en el treball a què es refereix l'article 164.

Els drets i les accions que, per subrogació en els drets i les accions dels beneficiaris, corresponguin a aquelles entitats, mútues o serveis enfront de l'empresari declarat responsable de prestacions per resolució administrativa o judicial o enfront de les entitats de la Seguretat Social en funcions de garantia, únicament es poden exercir contra el responsable subsidiari després de la declaració administrativa o judicial prèvia d'insolvència, provisional o definitiva, de l'empresari esmentat.

Si, en virtut del que disposa aquest apartat, les entitats gestores, les mútues i, si s'escau, els serveis comuns se subroguen en els drets i les accions dels beneficiaris, aquells poden utilitzar enfront de l'empresari responsable la mateixa via administrativa o judicial que s'hagi seguit per a l'efectivitat del dret i de l'acció objecte de subrogació.

4. Correspon a l'entitat gestora competent declarar, en via administrativa, la responsabilitat a l'efecte de les prestacions, sigui quina sigui la prestació de què es tracti, així com l'entitat que, si s'escau, hagi d'anticipar aquella o constituir el capital cost corresponent.

Article 168

Supòsits especials de responsabilitat a l'efecte de les prestacions

1. Sense perjudici del que disposa l'article 42 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, per a les contractes i subcontractes d'obres i serveis corresponents a l'activitat pròpia de l'empresari contractant, quan un empresari hagi estat declarat responsable, del tot o en part, del pagament d'una prestació, segons el que preveu l'article anterior, si l'obra o indústria corresponent està contractada, el propietari d'aquesta ha de respondre de les obligacions de l'empresari si aquest és declarat insolvent.

No es produeix aquesta responsabilitat subsidiària si l'obra contractada es refereix exclusivament a les reparacions que pot contractar el titular d'una llar respecte al seu habitatge.

2. En els casos de successió en la titularitat de l'explotació, la indústria o el negoci, l'adquirent ha de respondre solidàriament amb l'anterior o amb els hereus del pagament de les prestacions causades abans d'aquesta successió. La mateixa responsabilitat s'estableix entre l'empresari cedent i cessionari en els casos de cessió temporal de mà d'obra, encara que sigui a títol amistós o no lucratiu, sense perjudici del que estableix l'article 16.3 de la Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal.

S'ha de regular per reglament l'expedició de certificats per l'Administració de la Seguretat Social que impliquin garantia de no-responsabilitat per als adquirents.

3. Quan la prestació hagi tingut com a origen supòsits de fet que impliquin responsabilitat criminal o civil d'alguna persona, inclòs l'empresari, la prestació l'ha de fer efectiva, un cop complertes les altres condicions, l'entitat gestora, el servei comú o la mútua col·laboradora amb la Seguretat Social, si s'escau, sense perjudici d'aquelles responsabilitats. En aquests casos, el treballador o els seus drethavents poden exigir les indemnitzacions que siguin procedents dels presumptes responsables criminalment o civilment.

Amb independència de les accions que exerceixin els treballadors o els seus drethavents, l'Institut Nacional de Gestió Sanitària o la comunitat autònoma corresponent i, si s'escau, les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social, tenen dret a reclamar al tercer responsable o, si s'escau, al subrogat legalment o contractualment en les seves obligacions, el cost de les prestacions sanitàries que hagin satisfet. El mateix dret té, si s'escau, l'empresari que col·labori en la gestió de l'assistència sanitària, d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

Per exercir el dret al rescabament a què es refereix el paràgraf anterior, l'entitat gestora que s'hi assenyala i, si s'escau, les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social o els empresaris, tenen facultat plena per personar-se directament en el procediment penal o civil seguit per fer efectiva la indemnització, així com per promoure'l directament, i es consideren tercers perjudicats a l'efecte de l'article 113 del Codi penal.

Capítol V

Incapacitat temporal

Article 169

Concepte

1. Tenen la consideració de situacions determinants d'incapacitat temporal:

a) Les degudes a malaltia comuna o professional i a accident, sigui o no de treball, mentre el treballador rebi assistència sanitària de la Seguretat Social i estigui impedit per treballar, amb una durada màxima de tres-cents seixanta-cinc dies, prorrogables cent vuitanta dies més quan es presumeixi que durant aquest temps el treballador pot ser donat d'alta mèdica per curació.

b) Els períodes d'observació per malaltia professional en els quals es prescriu la baixa a la feina durant aquests, amb una durada màxima de sis mesos, prorrogables sis mesos més quan es consideri necessari per estudiar i diagnosticar la malaltia.

2. A l'efecte del període màxim de durada de la situació d'incapacitat temporal que s'assenyala a la lletra a de l'apartat anterior, i de la seva possible pròrroga, es computen els períodes de recaiguda i d'observació.

Es considera que hi ha recaiguda en un mateix procés quan es produeixi una nova baixa mèdica per la mateixa patologia o una de similar dins dels cent vuitanta dies naturals següents a la data d'efecte de l'alta mèdica anterior.

Article 170

Competències sobre els processos d'incapacitat temporal

1. Fins al compliment del termini de durada de tres-cents seixanta-cinc dies dels processos d'incapacitat temporal, l'Institut Nacional de la Seguretat Social ha d'exercir, a través dels inspectors mèdics adscrits a l'entitat esmentada, les mateixes competències que la Inspecció de Serveis Sanitaris de la Seguretat Social o òrgan equivalent del servei públic de salut respectiu, per emetre una alta mèdica a tots els efectes.

Quan l'alta l'hagi expedit l'Institut Nacional de la Seguretat Social, aquest és l'únic competent, mitjançant els seus propis inspectors mèdics, per emetre una nova baixa mèdica produïda per la mateixa patologia o una de similar en els cent vuitanta dies següents a l'alta mèdica en qüestió.

2. Esgotat el termini de durada de tres-cents seixanta-cinc dies indicat en l'apartat anterior, l'Institut Nacional de la Seguretat Social, a través dels òrgans competents per avaluar, qualificar i revisar la incapacitat permanent del treballador, és l'únic competent per reconèixer la situació de pròrroga expressa amb un límit de cent vuitanta dies més, o bé per determinar la iniciació d'un expedient d'incapacitat permanent, o bé per emetre l'alta mèdica, per cura o per incompareixença injustificada als reconeixements mèdics convocats per l'Institut Nacional de la Seguretat Social. D'igual manera, l'Institut Nacional de la Seguretat Social és l'únic competent per emetre una nova baixa mèdica en la situació d'incapacitat temporal produïda, per la mateixa o similar patologia, en els cent vuitanta dies naturals posteriors a l'alta

mèdica esmentada.

En el supòsit que l'Institut Nacional de la Seguretat Social emeti una resolució per la qual s'acordi l'alta mèdica, conforme a allò que indica el paràgraf anterior, cessa la col·laboració obligatòria de les empreses en el pagament de la prestació el dia en què es dicti la resolució esmentada, i s'ha d'abonar directament per l'entitat gestora o la mútua col·laboradora amb la Seguretat Social el subsidi corresponent durant el període que transcorre entre la data de la resolució esmentada i la seva notificació a l'interessat. Les empreses que col·laborin en la gestió de la prestació econòmica per incapacitat temporal conforme al que preveu l'article 102.1.a o b, estan igualment obligades al pagament directe del subsidi corresponent al període esmentat.

Davant de la resolució per la qual l'Institut Nacional de la Seguretat Social acordi l'alta mèdica conforme a allò que s'indica en els paràgrafs anteriors, l'interessat pot manifestar, en el termini màxim de quatre dies naturals, la seva disconformitat davant la inspecció mèdica del servei públic de salut. Si aquesta discrepa del criteri de l'entitat gestora, té la facultat de proposar-li, en el termini màxim de set dies naturals, la reconsideració de la seva decisió, especificant les raons i fonament de la seva discrepància.

Si la inspecció mèdica es pronuncia confirmant la decisió de l'entitat gestora o si no es produeix cap pronunciament en els onze dies naturals següents a la data de la resolució, l'alta mèdica esmentada adquireix plens efectes. Durant el període de temps transcorregut entre la data de l'alta mèdica i aquella en la qual aquesta adquireix plens efectes es considera prorrogada la situació d'incapacitat temporal.

Si, en el termini màxim de set dies naturals al·ludit, la inspecció mèdica manifesta la seva discrepància amb la resolució de l'entitat gestora, aquesta s'ha de pronunciar expressament en els set dies naturals següents, notificant a l'interessat la resolució corresponent, que ha de ser també comunicada a la inspecció mèdica.

Si l'entitat gestora, en funció de la proposta formulada, reconsidera l'alta mèdica, s'ha de reconèixer a l'interessat la pròrroga de la seva situació d'incapacitat temporal a tots els efectes. Si, per contra, l'entitat gestora es reafirma en la seva decisió, per a la qual cosa ha d'aportar les proves complementàries que la fonamenten, únicament es pot prorrogar la situació d'incapacitat temporal fins a la data de l'última resolució.

3. En el desplegament reglamentari d'aquest article s'ha de regular la manera d'efectuar les comunicacions que s'hi preveuen, així com l'obligació d'informar les empreses de les decisions que s'adoptin i que els afectin.

4. Així mateix, d'acord amb el que preveu la disposició addicional dinovena de la Llei 40/2007, de 4 de desembre, de mesures en matèria de Seguretat Social, s'ha de regular reglamentàriament el procediment administratiu de revisió, per part de l'Institut Nacional de la Seguretat Social i a instància de l'interessat, de les altes que expedeixin les entitats col·laboradores en els processos d'incapacitat temporal.

5. Els processos d'impugnació de les altes mèdiques emeses per l'Institut Nacional de la Seguretat Social es regeixen pel que estableixen els articles 71 i 140 de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social.

Article 171

Prestació econòmica

La prestació econòmica en les diverses situacions constitutives d'incapacitat temporal consisteix en un subsidi equivalent a un tant per cent sobre la base reguladora, que s'ha de fixar i fer efectiu en els termes que estableixen aquesta llei i les seves normes de desplegament.

Article 172

Beneficiaris

Són beneficiàries del subsidi per incapacitat temporal les persones incloses en aquest règim general que estiguin en qualsevol de les situacions que determina l'article 169, sempre que, a més de complir la condició general que exigeix l'article 165.1, acreditin els períodes mínims de cotització següents:

a) En cas de malaltia comuna, cent vuitanta dies dins dels cinc anys immediatament anteriors al fet causant.

b) En cas d'accident, sigui o no de treball, i de malaltia professional, no s'exigeix cap període previ de cotització.

Article 173

Naixement i durada del dret al subsidi

1. En cas d'accident de treball o malaltia professional, el subsidi s'ha d'abonar des de l'endemà de la baixa a la feina, i el salari íntegre corresponent al dia de la baixa és a càrrec de l'empresari.

En cas de malaltia comuna o d'accident no laboral, el subsidi s'ha d'abonar a partir del quart dia de baixa a la feina, si bé des del quart fins al quinè dia de baixa, tots dos inclosos, el subsidi és a càrrec de l'empresari.

2. El subsidi s'ha d'abonar mentre el beneficiari estigui en situació d'incapacitat temporal, de conformitat amb el que estableix l'article 169.

3. Durant les situacions de vaga i tancament patronal el treballador no té dret a la prestació econòmica per incapacitat temporal.

Article 174

Extinció del dret al subsidi

1. El dret al subsidi s'extingeix pel transcurs del termini màxim de cinc-cents quaranta-cinc dies naturals des de la baixa mèdica; per alta mèdica per curació o millora que permeti al treballador dur a terme el seu treball habitual; perquè el treballador ha estat donat d'alta amb declaració d'incapacitat permanent o sense; pel reconeixement de la pensió de jubilació; per la incompareixença injustificada en qualsevol de les convocatòries per als exàmens i reconeixements establerts pels metges adscrits a l'Institut Nacional de la Seguretat Social o a la mútua col·laboradora amb la Seguretat Social; o per mort.

A l'efecte de determinar la durada del subsidi, s'han de computar els períodes de recaiguda en un mateix procés.

Si, una vegada iniciat un expedient d'incapacitat permanent abans que hagin transcorregut els cinc-cents quaranta-cinc dies naturals de durada del subsidi d'incapacitat temporal, es denega el dret a la prestació d'incapacitat permanent, l'Institut Nacional de la Seguretat Social és l'únic competent per emetre, dins dels cent vuitanta dies naturals posteriors a la resolució denegatòria, una nova baixa mèdica per la mateixa patologia o una de similar, a través dels òrgans competents per avaluar, qualificar i revisar la situació d'incapacitat permanent del treballador. En aquests casos s'ha de reprendre el procés d'incapacitat temporal fins al compliment dels cinc-cents quaranta-cinc dies, com a màxim.

2. Quan el dret al subsidi s'extingeixi pel transcurs del període de cinc-cents quaranta-cinc dies naturals que fixa l'apartat anterior, s'ha d'examinar necessàriament, en el termini màxim de tres mesos, l'estat de l'incapacitat a l'efecte de qualificar-lo en el grau d'incapacitat permanent que correspongui.

No obstant això, en els casos en què, si continua la necessitat de tractament mèdic per l'expectativa de recuperació o la millora de l'estat del treballador, amb vistes a la seva reincorporació laboral, la situació clínica de l'interessat faci aconsellable demorar la qualificació esmentada, aquesta es pot endarrerir pel període necessari, sense que en cap cas es puguin excedir els set-cents trenta dies naturals sumats els d'incapacitat temporal i els de prolongació dels seus efectes.

Durant els períodes que preveu aquest apartat, de tres mesos i de demora de la qualificació, no subsisteix l'obligació de cotitzar.

3. Una vegada extingit el dret a la prestació d'incapacitat temporal pel transcurs del termini de cinc-cents quaranta-cinc dies naturals de durada, amb declaració d'incapacitat permanent o sense, només es pot generar dret a la prestació econòmica d'incapacitat temporal per la mateixa patologia o una de similar si transcorre un període superior a cent vuitanta dies naturals, a comptar de la resolució de la incapacitat permanent.

Aquest nou dret es causa sempre que el treballador compleixi, en la data de la nova baixa mèdica, els requisits exigits per ser beneficiari del subsidi d'incapacitat temporal derivat de malaltia comuna o professional, o d'accident, sigui o no de treball. A aquest efecte, per acreditar el període de cotització necessari per accedir al subsidi d'incapacitat temporal derivada de malaltia comuna es computen exclusivament les cotitzacions efectuades a partir de la resolució de la incapacitat permanent.

No obstant això, encara que es tracti de la mateixa patologia o una de similar i no hagin transcorregut cent vuitanta dies naturals des de la denegació de la incapacitat permanent, es pot iniciar un nou procés d'incapacitat temporal, per una sola vegada, quan l'Institut Nacional de la Seguretat Social, a través dels òrgans competents per avaluar, qualificar i revisar la situació d'incapacitat permanent del treballador, consideri que el treballador pot recuperar la seva capacitat laboral. Per a això, l'Institut Nacional de la Seguretat Social ha d'acordar la baixa exclusivament a l'efecte de la prestació econòmica per incapacitat temporal.

4. L'alta mèdica amb proposta d'incapacitat permanent, expedida abans que el procés hagi arribat als tres-cents seixanta-cinc dies de durada, extingeix la situació d'incapacitat temporal.

Si, una vegada esgotat el termini de tres-cents seixanta-cinc dies, l'Institut Nacional de la Seguretat Social acorda la iniciació d'un expedient d'incapacitat permanent, la situació d'incapacitat temporal s'extingeix en la data de compliment del termini indicat. Quan, en l'exercici de les competències que preveu l'article 170.2, l'Institut Nacional de la Seguretat Social hagi acordat la pròrroga expressa de la situació d'incapacitat temporal, i durant aquesta iniciï un expedient d'incapacitat permanent, la situació d'incapacitat temporal s'extingeix en la data de la resolució per la qual s'acordi la iniciació esmentada.

5. Sense perjudici del que disposen els apartats anteriors, quan l'extinció es produeixi per alta mèdica amb proposta d'incapacitat permanent, per acord de l'Institut Nacional de la Seguretat Social d'iniciació d'expedient d'incapacitat permanent, o pel transcurs dels cinc-cents quaranta-cinc dies naturals, el treballador està en la situació de prolongació d'efectes econòmics de la incapacitat temporal fins que es qualifiqui la incapacitat permanent.

En els supòsits a què es refereix el paràgraf anterior, els efectes de la prestació econòmica d'incapacitat permanent coincideixen amb la data de la resolució de l'entitat gestora per la qual es reconegui, llevat que aquesta sigui superior a la que estava percebut el treballador en concepte de prolongació dels efectes de la incapacitat temporal; en aquest cas, es retrotreuen els efectes a l'endemà del dia d'extinció de la incapacitat temporal.

En el supòsit d'extinció de la incapacitat temporal, anterior a l'esgotament dels cinc-cents quaranta-cinc dies naturals de durada d'aquesta, sense que hi hagi cap declaració ulterior d'incapacitat permanent, subsisteix l'obligació de cotitzar mentre no s'extingeixi la relació laboral o fins que s'extingeixi el termini de cinc-cents quaranta-cinc dies naturals esmentat, en cas de produir-se amb posterioritat la declaració d'inexistència d'incapacitat permanent esmentada.

Article 175

Pèrdua o suspensió del dret al subsidi

1. El dret al subsidi per incapacitat temporal es pot denegar, anul·lar o suspendre:

a) Quan el beneficiari hagi actuat fraudulentament per obtenir o conservar la prestació en qüestió.

b) Quan el beneficiari treballi per compte propi o aliè.

2. També es pot suspendre el dret al subsidi quan, sense causa raonable, el beneficiari rebutgi o abandoni el tractament que se li hagi indicat.

3. La incompareixença del beneficiari en qualsevol de les convocatòries efectuades pels metges adscrits a l'Institut Nacional de la Seguretat Social i a les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social per a l'examen i el reconeixement mèdic produeix la suspensió cautelar del dret, amb l'objecte de comprovar si la incompareixença ha estat justificada o no. El procediment de suspensió del dret i els seus efectes s'han de regular reglamentàriament.

Article 176

Períodes d'observació i obligacions especials en cas de malaltia professional

1. A l'efecte del que disposa l'article 169.1.b, es considera període d'observació el temps necessari per a l'estudi mèdic de la malaltia professional quan hi hagi necessitat d'ajornar el diagnòstic definitiu.

2. El que disposa l'apartat anterior s'entén sense perjudici de les obligacions establertes, o que es puguin establir d'ara endavant, a càrrec d'aquest règim general o dels empresaris, quan per causa de malaltia professional s'acordi respecte d'un treballador el trasllat de lloc de treball, la seva baixa a l'empresa o altres mesures anàlogues.

Capítol VI

Maternitat

Secció primera

Supòsit general

Article 177

Situacions protegides

A l'efecte de la prestació per maternitat que preveu aquesta secció, es consideren situacions protegides la maternitat, l'adopció, la guarda amb finalitat d'adopció i l'acolliment familiar, de conformitat amb el Codi civil o les lleis civils de les comunitats autònomes que ho regulin, sempre que, en aquest últim cas, la seva durada no sigui inferior a un any, durant els períodes de descans de què es gaudeixi per aquestes situacions, d'acord amb el que preveuen els apartats 4, 5 i 6 de l'article 48 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors i l'article 49.a i b de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

Article 178

Beneficiaris

1. Són beneficiaris del subsidi per maternitat les persones incloses en aquest règim general, sigui quin sigui el seu sexe, que gaudeixin dels descansos indicats a l'article anterior, sempre que, a més de complir la condició general que exigeix l'article 165.1 i les altres que s'estableixin reglamentàriament, acreditin els períodes mínims de cotització següents:

a) Si el treballador té menys de vint-i-un anys d'edat en la data del part o en la data de la decisió administrativa d'acolliment o de guarda amb finalitat d'adopció o de la resolució judicial per la qual es constitueix l'adopció, no s'exigeix un període mínim de cotització.

b) Si el treballador té complerts vint-i-un anys d'edat i és menor de vint-i-sis en la data del part o en la data de la decisió administrativa d'acolliment o de guarda amb finalitat d'adopció o de la resolució judicial per la qual es constitueix l'adopció, el període mínim de cotització exigida és de noranta dies cotitzats dins dels set anys immediatament anteriors al moment d'inici del descans. Es considera complert aquest requisit si, alternativament, el treballador acredita cent vuitanta dies cotitzats al llarg de la seva vida laboral, amb anterioritat a aquesta última data.

c) Si el treballador té complerts vint-i-sis anys d'edat en la data del part o en la data de la decisió administrativa d'acolliment o de guarda amb finalitat d'adopció o de la resolució judicial per la qual es constitueix l'adopció, el període mínim de cotització exigida és de cent vuitanta dies dins dels set anys immediatament anteriors al moment d'inici del descans. Es considera complert aquest requisit si, alternativament, el treballador acredita tres-cents seixanta dies cotitzats al llarg de la seva vida laboral, amb anterioritat a aquesta última data.

2. En el supòsit de part, i amb aplicació exclusiva a la mare biològica, l'edat assenyalada a l'apartat anterior és la que tingui complerta la interessada en el moment d'inici del descans, i es pren com a referent el moment del part a l'efecte de verificar l'acreditació del període mínim de cotització que, si s'escau, correspongui.

3. En els supòsits d'adopció internacional que preveuen el segon paràgraf de l'article 48.5 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors i el paràgraf setè de l'article 49.b de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, l'edat que s'assenyala a l'apartat 1 és la que tinguin complerta els interessats en el moment d'inici del descans, i es pren com a referent el moment de la resolució a l'efecte de verificar l'acreditació del període mínim de cotització que, si s'escau, correspongui.

Article 179

Prestació econòmica

1. La prestació econòmica per maternitat consisteix en un subsidi equivalent al 100 per cent de la base reguladora corresponent. A aquest efecte, la base reguladora ha de ser equivalent a la que estigui establerta per a la prestació d'incapacitat temporal, derivada de contingències comunes.

2. No obstant el que preveu l'apartat anterior, l'Institut Nacional de la Seguretat Social pot reconèixer el subsidi mitjançant una resolució provisional tenint en compte l'última base de cotització per contingències comunes que consti a les bases de dades corporatives del sistema, mentre no estigui incorporada a aquestes la base de cotització per contingències comunes corresponent al mes immediatament anterior al de l'inici del descans o del permís per maternitat.

Si posteriorment es comprova que la base de cotització per contingències comunes del mes immediatament anterior al d'inici del descans o permís és diferent a la utilitzada en la resolució provisional, s'ha de recalculer la prestació i emetre una resolució definitiva. Si la base no ha variat, la resolució provisional esdevé definitiva en un termini de tres mesos des de la seva emissió.

Article 180

Pèrdua o suspensió del dret al subsidi per maternitat

El dret al subsidi per maternitat es pot denegar, anul·lar o suspendre quan el beneficiari hagi actuat fraudulentament per obtenir o conservar la prestació en qüestió, així com quan treballi per compte propi o aliè durant els períodes de descans corresponents.

Secció segona

Supòsit especial

Article 181

Beneficiàries

Són beneficiàries del subsidi per maternitat que preveu aquesta secció les treballadores incloses en aquest règim general que, en cas de part, compleixin tots els requisits establerts per accedir a la prestació per maternitat que regula la secció anterior, excepte el període mínim de cotització que estableix l'article 178.

Article 182

Prestació econòmica

1. La prestació econòmica per maternitat que regula aquesta secció té la consideració de no contributiva a l'efecte de l'article 109.
2. La quantia de la prestació ha de ser igual al 100 per cent de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples (IPREM) vigent en cada moment, llevat que la base reguladora calculada d'acord amb l'article 179 o l'article 248 sigui d'una quantia inferior; en aquest cas, cal ajustar-se a aquesta.
3. La durada de la prestació és de quaranta-dos dies naturals a comptar del part, i el dret es pot denegar, anul·lar o suspendre per les mateixes causes que estableix l'article 180.

Aquesta durada s'incrementa en 14 dies naturals en els supòsits següents:

- a) Naixement de fill en una família nombrosa o en una que adquireixi aquesta condició per aquest motiu, d'acord amb el que disposa la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses.
- b) Naixement de fill en una família monoparental, entesa com la constituïda per un sol progenitor amb el qual conviu el fill nascut i que constitueix l'únic sustentador de la família.
- c) Part múltiple, entès com el part en què el nombre de nascuts sigui igual o superior a dos.
- d) Discapacitat de la mare o del fill en un grau igual o superior al 65 per cent.

L'increment de la durada és únic, i no és procedent que s'acumulin quan concorrin dues o més circumstàncies de les assenyalades.

Capítol VII

Paternitat

Article 183

Situació protegida

A l'efecte de la prestació per paternitat, es consideren situacions protegides el naixement de fill, l'adopció, la guarda amb finalitat d'adopció i l'acolliment, de conformitat amb el Codi civil o les lleis civils de les comunitats autònomes que ho regulin, sempre que en aquest últim cas la durada no sigui inferior a un any, durant el període de suspensió de què es gaudeixi, per aquestes situacions, d'acord amb el que

preveu l'article 48.7 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, o durant el període de permís de què es gaudeixi, en els mateixos supòsits, d'acord amb el que disposa l'article 49.c de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

Article 184

Beneficiaris

Són beneficiaris del subsidi per paternitat les persones incloses en aquest règim general que gaudeixin de la suspensió que indica l'article anterior, sempre que, si compleixen la condició general que exigeix l'article 165.1, acreditin un període mínim de cotització de cent vuitanta dies dins dels set anys immediatament anteriors a la data d'inici de la suspensió en qüestió o, alternativament, tres-cents seixanta dies al llarg de la seva vida laboral amb anterioritat a la data esmentada, i compleixin les altres condicions que es determinin reglamentàriament.

Article 185

Prestació econòmica

La prestació econòmica per paternitat consisteix en un subsidi que es determina tal com estableix l'article 179 per a la prestació per maternitat, i es pot denegar, anul·lar o suspendre per les mateixes causes que s'estableixen per a aquesta última.

En els casos en què el gaudi del descans per paternitat s'interrompi de conformitat amb el que preveu el paràgraf quart de l'article 48.7 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, o l'últim incís del paràgraf primer de l'article 49.c de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, durant l'última setmana de gaudi independent s'ha de reprendre el subsidi en la quantia que hauria correspost durant la primera fracció del descans.

Capítol VIII

Risc durant l'embaràs

Article 186

Situació protegida

A l'efecte de la prestació econòmica per risc durant l'embaràs, es considera situació protegida el període de suspensió del contracte de treball en els supòsits en què la dona treballadora hagi de canviar de lloc de treball per un altre de compatible amb el seu estat, en els termes que preveu l'article 26.3 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, i aquest canvi de lloc no sigui tècnicament ni objectivament possible, o no es pugui exigir raonablement per motius justificats.

La prestació corresponent a la situació de risc durant l'embaràs té la naturalesa de prestació derivada de contingències professionals.

Article 187

Prestació econòmica

1. La prestació econòmica per risc durant l'embaràs es reconeix a la dona treballadora en els termes i

condicions que preveu aquesta llei per a la prestació econòmica d'incapacitat temporal derivada de contingències professionals, amb les particularitats que estableixen els apartats següents.

2. La prestació econòmica neix el dia en què s'iniciï la suspensió del contracte de treball, i finalitza el dia anterior a aquell en què s'iniciï la suspensió del contracte de treball per maternitat o al de reincorporació de la dona treballadora al seu lloc de treball anterior o en un altre de compatible amb el seu estat.

3. La prestació econòmica consisteix en un subsidi equivalent al 100 per cent de la base reguladora corresponent. A aquest efecte, la base reguladora ha de ser equivalent a la que estigui establerta per a la prestació d'incapacitat temporal derivada de contingències professionals.

4. La gestió i el pagament de la prestació econòmica per risc durant l'embaràs correspon a l'entitat gestora o a la mútua col·laboradora amb la Seguretat Social en funció de l'entitat amb la qual l'empresa tingui concertada la cobertura dels riscos professionals.

Capítol IX

Risc durant la lactància natural

Article 188

Situació protegida

A l'efecte de la prestació econòmica per risc durant la lactància natural, es considera situació protegida el període de suspensió del contracte de treball en els supòsits en què la dona treballadora hagi de canviar de lloc de treball per un altre de compatible amb la seva situació, en els termes que preveu l'article 26.4 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, i aquest canvi de lloc no sigui tècnicament ni objectivament possible, o no es pugui exigir raonablement per motius justificats.

Article 189

Prestació econòmica

La prestació econòmica per risc durant la lactància natural es reconeix a la dona treballadora en els termes i condicions que preveu aquesta llei per a la prestació econòmica per risc durant l'embaràs, i s'extingeix en el moment en què el fill compleixi nou mesos, llevat que la beneficiària s'hagi reincorporat amb anterioritat al lloc de treball anterior o a un altre de compatible amb la seva situació; en aquest cas, s'extingeix el dia anterior al d'aquesta reincorporació.

Capítol X

Cura de menors afectats per càncer o una altra malaltia greu

Article 190

Situació protegida

A l'efecte de la prestació econòmica per cura de menors afectats per càncer o una altra malaltia greu, es considera situació protegida la reducció de la jornada de treball d'almenys un 50 per cent que, d'acord amb el que preveu el paràgraf tercer de l'article 37.6 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, portin a terme els progenitors, adoptants, guardadors amb finalitat d'adopció o acollidors de caràcter permanent, quan tots dos treballin, per a la cura directa, contínua i permanent del menor al seu càrrec

afectat per càncer (tumors malignes, melanomes i carcinomes) o per qualsevol altra malaltia greu que requereixi un ingrés hospitalari de llarga durada, durant el temps d'hospitalització i tractament continuat de la malaltia.

L'acreditació que el menor pateix càncer o una altra malaltia greu, així com de la necessitat d'hospitalització i tractament, i de cura durant aquest, en els termes que indica l'apartat anterior, s'ha de fer mitjançant un informe del servei públic de salut o òrgan administratiu sanitari de la comunitat autònoma corresponent.

Les malalties considerades greus, a l'efecte del reconeixement de la prestació econòmica que preveu aquest capítol, s'han de determinar reglamentàriament.

Article 191

Beneficiaris

1. Per accedir al dret a la prestació econòmica de cura de menors afectats per càncer o una altra malaltia greu, s'exigeixen els mateixos requisits i en els mateixos termes i condicions que els establerts per a la prestació de maternitat que regula la secció 1a del capítol VI.
2. Quan concorrin en tots dos progenitors, adoptants, guardadors amb finalitat d'adopció o acollidors de caràcter permanent les circumstàncies necessàries per tenir la condició de beneficiaris de la prestació, només es pot reconèixer el dret a percebre-la a favor d'un d'ells.
3. Les previsions que conté aquest capítol no són aplicables als funcionaris públics, que es regeixen pel que estableixen l'article 49.e de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, i la normativa que el desplegui.

Article 192

Prestació econòmica

1. La prestació econòmica per cura de menors afectats per càncer o una altra malaltia greu consisteix en un subsidi equivalent al 100 per cent de la base reguladora establerta per a la prestació d'incapacitat temporal derivada de contingències professionals, i en proporció a la reducció que experimenti la jornada de treball.
2. Aquesta prestació s'extingeix quan, amb l'informe previ del servei públic de salut o òrgan administratiu sanitari de la comunitat autònoma corresponent, cessi la necessitat de la cura directa, contínua i permanent, del fill o del menor subjecte a acolliment o a guarda amb finalitat d'adopció del beneficiari, o quan el menor compleixi els 18 anys.
3. La gestió i el pagament de la prestació econòmica correspon a la mútua col·laboradora amb la Seguretat Social o, si s'escau, a l'entitat gestora amb la qual l'empresa tingui concertada la cobertura dels riscos professionals.

Capítol XI

Incapacitat permanent contributiva

Article 193

Concepte

1. La incapacitat permanent contributiva és la situació del treballador que, després d'haver estat sotmès al tractament prescrit, presenta reduccions anatòmiques o funcionals greus, susceptibles de determinació objectiva i previsiblement definitives, que disminueixin o anul·lin la seva capacitat laboral. No obsta a aquesta qualificació la possibilitat de recuperació de la capacitat laboral de l'incapacitat, si aquesta possibilitat s'estima mèdicament com a incerta o a llarg termini.

Les reduccions anatòmiques o funcionals existents en la data de l'afiliació de l'interessat a la Seguretat Social no impedeixen la qualificació de la situació d'incapacitat permanent, quan es tracti de persones amb discapacitat i amb posterioritat a l'afiliació aquestes reduccions s'hagin agreujat, i provoquin per si mateixes o per concurrència amb noves lesions o patologies una disminució o anul·lació de la capacitat laboral que tenia l'interessat en el moment de la seva afiliació.

2. La incapacitat permanent s'ha de derivar de la situació d'incapacitat temporal, llevat que afecti els qui no tinguin protecció quant a la incapacitat temporal esmentada, bé per estar en una situació assimilada a la d'alta, de conformitat amb el que preveu l'article 166, que no la compregui, bé en els supòsits d'assimilació a treballadors per compte d'altri, en els quals es doni la mateixa circumstància, d'acord amb el que preveu l'article 155.2, bé en els casos d'accés a la incapacitat permanent des de la situació de no-alta, segons el que preveu l'article 195.4.

Article 194

Graus d'incapacitat permanent

1. La incapacitat permanent, sigui quina sigui la seva causa determinant, es classifica, en funció del percentatge de reducció de la capacitat de treball de l'interessat, valorat d'acord amb la llista de malalties que s'aprovi reglamentàriament, en els graus següents:

- a) Incapacitat permanent parcial.
- b) Incapacitat permanent total.
- c) Incapacitat permanent absoluta.
- d) Gran invalidesa.

2. La qualificació de la incapacitat permanent en els seus diferents graus es determina en funció del percentatge de reducció de la capacitat de treball que s'estableixi reglamentàriament.

A l'efecte de determinar el grau de la incapacitat, s'ha de tenir en compte la incidència de la reducció de la capacitat de treball en l'exercici de la professió que tenia l'interessat o del grup professional en què aquella estava enquadrada, abans de produir-se el fet causant de la incapacitat permanent.

3. La llista de malalties, la seva valoració, a l'efecte de la reducció de la capacitat de treball, i la determinació dels diferents graus d'incapacitat, així com el règim d'incompatibilitats d'aquests, han de ser objecte de desplegament reglamentari per part del Govern, amb l'informe previ del Consell General de l'Institut Nacional de la Seguretat Social.

Article 195

Beneficiaris

1. Tenen dret a les prestacions per incapacitat permanent les persones incloses en el règim general que siguin declarades en aquesta situació i que, a més de complir la condició general que exigeix l'article 165.1, hagin cobert el període mínim de cotització que determinen els apartats 2 i 3 d'aquest article, llevat que aquella es degui a un accident, sigui o no laboral, o a una malaltia professional; en aquest cas, no s'exigeix cap període previ de cotització.

No es reconeix el dret a les prestacions d'incapacitat permanent derivada de contingències comunes quan el beneficiari, en la data del fet causant, tingui l'edat que preveu l'article 205.1.a i compleixi els requisits per accedir a la pensió de jubilació en el sistema de la Seguretat Social.

2. En el cas d'incapacitat permanent parcial, el període mínim de cotització exigible és de mil vuit-cents dies, que han d'estar compresos en els deu anys immediatament anteriors a la data en què s'hagi extingit la incapacitat temporal de la qual es derivi la incapacitat permanent.

El Govern, mitjançant un reial decret, a proposta del titular del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, pot modificar el període de cotització que aquest apartat exigeix per a la prestació indicada.

3. En el cas de pensions per incapacitat permanent, el període mínim de cotització exigible és:

a) Si el subjecte causant té menys de trenta-un anys d'edat, la tercera part del temps transcorregut entre la data en què va complir els setze anys i la del fet causant de la pensió.

b) Si el causant té complerts trenta-un anys d'edat, la quarta part del temps transcorregut entre la data en què va complir els vint anys i la del fet causant de la pensió, amb un mínim, en tot cas, de cinc anys. En aquest supòsit, almenys la cinquena part del període de cotització exigible ha d'estar compresa dins dels deu anys immediatament anteriors al fet causant.

En els supòsits en què s'accedeixi a la pensió d'incapacitat permanent des d'una situació d'alta o assimilada a la d'alta, sense obligació de cotitzar, el període dels deu anys, dins dels quals hagi d'estar comprès, almenys, una cinquena part del període de cotització exigible, es computa, cap enrere, des de la data en què va cessar l'obligació de cotitzar.

En els casos a què es refereix el paràgraf anterior i respecte de la determinació de la base reguladora de la pensió, s'aplica el que estableix, respectivament, l'article 197, apartats 1, 2 i 4.

4. No obstant el que estableix l'apartat 1, les pensions d'incapacitat permanent en els graus d'incapacitat permanent absoluta o gran invalidesa derivades de contingències comunes es poden causar encara que els

interessats no estiguin en el moment del fet causant en situació d'alta o en una situació assimilada a la d'alta.

En aquests supòsits, el període mínim de cotització exigible és, en tot cas, de quinze anys, distribuïts tal com preveu l'últim incís de l'apartat 3.b.

5. Per causar pensió en el règim general i en un altre o altres del sistema de la Seguretat Social, en els casos a què es refereix l'apartat anterior, cal que les cotitzacions acreditades en cadascun dels règims se superposin, almenys, durant quinze anys.

Article 196

Prestacions econòmiques

1. La prestació econòmica corresponent a la incapacitat permanent parcial consisteix en una quantitat a preu fet.

2. La prestació econòmica corresponent a la incapacitat permanent total consisteix en una pensió vitalícia, que excepcionalment es pot substituir per una indemnització a preu fet quan el beneficiari sigui menor de seixanta anys.

Els declarats afectes d'incapacitat permanent total han de percebre la pensió que preveu el paràgraf anterior incrementada en el percentatge que es determini reglamentàriament, quan per la seva edat, falta de preparació general o especialitzada i circumstàncies socials i laborals del lloc de residència, es presumeixi la dificultat d'obtenir feina en una activitat diferent de l'habitual anterior.

La quantia de la pensió d'incapacitat permanent total derivada de malaltia comuna no pot ser inferior al 55 per cent de la base mínima de cotització per a majors de divuit anys, en termes anuals, vigent en cada moment.

3. La prestació econòmica corresponent a la incapacitat permanent absoluta consisteix en una pensió vitalícia.

4. Si el treballador és qualificat de gran invàlid, té dret a una pensió vitalícia segons el que estableixen els apartats anteriors, i la seva quantia s'ha d'incrementar amb un complement perquè l'invàlid pugui remunerar a la persona que l'atengui. L'import d'aquest complement ha de ser equivalent al resultat de sumar el 45 per cent de la base mínima de cotització vigent en el moment del fet causant, i el 30 per cent de l'última base de cotització del treballador corresponent a la contingència de la qual derivi la situació d'incapacitat permanent. En cap cas el complement assenyalat pot tenir un import inferior al 45 per cent de la pensió percebuda, sense el complement, pel treballador.

5. En els casos en què el treballador, amb seixanta-set o més anys accedeixi a la pensió d'incapacitat permanent derivada de contingències comunes, per no complir els requisits per al reconeixement del dret a pensió de jubilació, la quantia de la pensió d'incapacitat permanent ha de ser equivalent al resultat d'aplicar a la base reguladora corresponent el percentatge que correspongui al període mínim de cotització que estigui establert, en cada moment, per a l'accés a la pensió de jubilació. Quan la incapacitat

permanent derivi de malaltia comuna, es considera com a base reguladora el resultat d'aplicar únicament el que estableix la norma a de l'apartat 1 de l'article 197.

6. Les prestacions a què es refereix aquest article s'han de fer efectives en la quantia i les condicions que determinin les normes de desplegament d'aquesta llei.

Article 197

Base reguladora de les pensions d'incapacitat permanent derivada de contingències comunes

1. La base reguladora de les pensions d'incapacitat permanent derivada de malaltia comuna es determina de conformitat amb les normes següents:

a) S'ha de trobar el quocient que resulti de dividir per 112 les bases de cotització de l'interessat durant els 96 mesos anteriors al mes previ al del fet causant.

El còmput d'aquestes bases s'ha de fer d'acord amb les regles següents, de les quals és expressió matemàtica la fórmula que figura al final de les regles:

1a. Les bases corresponents als vint-i-quatre mesos anteriors al mes previ al del fet causant es computen en el seu valor nominal.

2a. La resta de bases de cotització s'actualitzen d'acord amb l'evolució que hagi experimentat l'índex de preus de consum des dels mesos als quals corresponguin aquelles fins al mes immediatament anterior a aquell en què s'iniciï el període de bases no actualitzables a què es refereix la regla anterior.

$$B_r = \frac{\sum_{i=1}^{24} B_i + \sum_{i=25}^{96} B_i \frac{I_{25}}{I_i}}{112}$$

On:

B_r = Base reguladora.

B_i = Base de cotització del mes i-èsim anterior al mes previ al del fet causant.

I_i = Índex general de preus al consum del mes i-èsim anterior al mes previ al del fet causant.

On $i = 1, 2, \dots, 96$.

b) Al resultat obtingut segons el que estableix la norma anterior se li ha d'aplicar el percentatge que correspongui en funció dels anys de cotització, segons l'escala que preveu l'article 210.1, i a aquest efecte es consideren cotitzats els anys que restin a l'interessat, en la data del fet causant, per complir l'edat ordinària de jubilació vigent en cada moment. En cas que no s'arribi als quinze anys de cotització, el percentatge aplicable és del 50 per cent.

L'import resultant constitueix la base reguladora a la qual, per obtenir la quantia de la pensió que correspongui, s'ha d'aplicar el percentatge previst per al grau d'incapacitat reconegut.

2. En els supòsits en què s'exigeixi un període mínim de cotització inferior a vuit anys, la base reguladora s'obté de manera anàloga a la que estableix l'apartat anterior, però computant bases mensuals de cotització en nombre igual al de mesos de què consti el període mínim exigible, sense tenir en compte les fraccions de mes, i excloent, en tot cas, de l'actualització les bases corresponents als vint-i-quatre mesos immediatament anteriors al mes previ a aquell en què es produeixi el fet causant.

3. Pel que fa a les pensions d'incapacitat permanent absoluta o gran invalidesa derivades d'accident no laboral a què es refereix article 195.4, per al còmput de la seva base reguladora s'apliquen les regles que preveu l'apartat 1.a d'aquest article.

4. Si en el període que s'hagi de prendre per al càlcul de la base reguladora apareixen mesos durant els quals no hi ha hagut obligació de cotitzar, les primeres quaranta-vuit mensualitats s'han d'integrar amb la base mínima d'entre totes les existents en cada moment, i la resta de mensualitats amb el 50 per cent d'aquesta base mínima.

En els supòsits en què en algun dels mesos que s'han de tenir en compte per determinar la base reguladora, l'obligació de cotitzar hi sigui només durant una part del mes, és procedent la integració que s'assenyala al paràgraf anterior, per la part del mes en què no hi hagi obligació de cotitzar, sempre que la base de cotització corresponent al primer període no arribi a la quantia de la base mínima mensual assenyalada. En aquest supòsit, la integració arriba fins a aquesta última quantia.

Article 198

Compatibilitats en la percepció de prestacions econòmiques per incapacitat permanent

1. En cas d'incapacitat permanent total, la pensió vitalícia corresponent ha de ser compatible amb el salari que pugui percebre el treballador en la mateixa empresa o en una de diferent, sempre que les funcions no coincideixin amb les que van donar lloc a la incapacitat permanent total.

De la mateixa manera, es pot determinar la incompatibilitat entre la percepció de l'increment que preveu l'article 196.2, paràgraf segon, i la realització de treballs, per compte propi o aliè, inclosos en el camp d'aplicació del sistema de la Seguretat Social.

2. Les pensions vitalícies en cas d'incapacitat permanent absoluta o de gran invalidesa no impedeixen l'exercici de les activitats, siguin o no lucratives, compatibles amb l'estat de l'incapacitat i que no

representin un canvi en la seva capacitat de treball a l'efecte de revisió.

3. El gaudi de la pensió d'incapacitat permanent absoluta i de gran invalidesa a partir de l'edat d'accés a la pensió de jubilació és incompatible amb la realització per part del pensionista d'un treball, per compte propi o per compte d'altri, que determini la seva inclusió en algun dels règims del sistema de la Seguretat Social, en els mateixos termes i condicions que els que regula l'article 213.1 per a la pensió de jubilació en la modalitat contributiva.

Article 199

Norma especial sobre incapacitat permanent derivada de malaltia professional

Les disposicions de desplegament d'aquesta llei han d'adaptar, quant a malalties professionals, les normes d'aquest capítol a les peculiaritats i característiques especials de la contingència esmentada.

Article 200

Qualificació i revisió

1. Correspon a l'Institut Nacional de la Seguretat Social, a través dels òrgans que s'estableixin reglamentàriament i en totes les fases del procediment, declarar la situació d'incapacitat permanent, a l'efecte del reconeixement de les prestacions econòmiques a què es refereix aquest capítol.

2. Tota resolució, inicial o de revisió, per la qual es reconegui el dret a les prestacions d'incapacitat permanent, en qualsevol dels seus graus, o es confirmi el grau reconegut prèviament, ha de fer constar necessàriament el termini a partir del qual es pot instar la revisió per agreujament o millora de l'estat incapacitant professional, mentre el beneficiari no hagi complert l'edat mínima que estableix l'article 205.1.a, per accedir al dret a la pensió de jubilació. Aquest termini és vinculant per a tots els subjectes que puguin promoure la revisió.

No obstant això, si el pensionista d'incapacitat permanent està exercint qualsevol feina, per compte d'altri o propi, l'Institut Nacional de la Seguretat Social, d'ofici o a instància del mateix interessat, pot promoure la revisió independentment del fet que hagi transcorregut o no el termini que s'assenyala a la resolució.

Les revisions fonamentades en un error de diagnòstic es poden portar a terme en qualsevol moment, mentre l'interessat no hagi complert l'edat a què es refereix el primer paràgraf d'aquest apartat.

3. Les disposicions que despleguin aquesta llei han de regular el procediment de revisió i la modificació i transformació de les prestacions econòmiques que s'hagin reconegut al treballador, així com els drets i les obligacions que a conseqüència d'aquests canvis corresponguin a les entitats gestores o col·laboradores i els serveis comuns que tinguin al seu càrrec aquestes prestacions.

Quan com a conseqüència de revisions per millora de l'estat incapacitant professional sigui procedent reintegrar, parcialment o en la seva totalitat, la part no consumida dels capitals cost constituïts per les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social o per les empreses que hagin estat declarades responsables del seu ingrés, aquest últim no té la consideració d'ingrés indegut, a l'efecte que preveu l'article 26, apartats 1, 2, 3 i 5 d'aquesta llei, sense perjudici de l'aplicació del que disposa l'article 24 de la

Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

4. Les pensions d'incapacitat permanent, quan els seus beneficiaris compleixin l'edat de seixanta-set anys, passen a denominar-se pensions de jubilació. La nova denominació no implica cap modificació respecte de les condicions de la prestació que s'estava percebent.

Capítol XII

Lesions permanents no incapacitants

Article 201

Indemnitzacions per barem

Les lesions, mutilacions i deformitats de caràcter definitiu causades per accidents de treball o malalties professionals que, sense arribar a constituir una incapacitat permanent de conformitat amb el que estableix el capítol anterior, suposin una disminució o alteració de la integritat física del treballador i apareguin recollides al barem annex a les disposicions de desplegament d'aquesta llei, s'han d'indemnitzar, per una sola vegada, amb les quantitats alçades que es determinin en aquell, per part de l'entitat que estigui obligada al pagament de les prestacions d'incapacitat permanent, tot això sense perjudici del dret del treballador a continuar al servei de l'empresa.

Article 202

Beneficiaris

Són beneficiaris de les indemnitzacions a què es refereix l'article anterior els treballadors integrats en aquest règim general que compleixin la condició general que exigeix l'article 165.1 i hagin estat donats d'alta mèdica.

Article 203

Incompatibilitat amb les prestacions per incapacitat permanent

Les indemnitzacions a preu fet que siguin procedents per les lesions, mutilacions i deformitats que regula aquest capítol són incompatibles amb les prestacions econòmiques establertes per a la incapacitat permanent, excepte en el cas que aquestes lesions, mutilacions i deformitats siguin totalment independents de les que s'hagin tingut en compte per declarar aquesta incapacitat permanent i el seu grau.

Capítol XIII

Jubilació en la modalitat contributiva

Article 204

Concepte

La prestació econòmica per causa de jubilació, en la modalitat contributiva, és única per a cada beneficiari i consisteix en una pensió vitalícia que se li reconeix, en les condicions, quantia i forma que es determinin reglamentàriament, quan, assolida l'edat establerta, cessi o hagi cessat en la feina per compte d'altri.

Article 205

Beneficiaris

1. Tenen dret a la pensió de jubilació que regula aquest capítol les persones incloses en el règim general que compleixin, a més de la condició general que exigeix l'article 165.1, les condicions següents:

a) Haver complert seixanta-set anys d'edat, o seixanta-cinc anys quan s'acreditin trenta-vuit anys i sis mesos de cotització, sense que es tingui en compte la part proporcional corresponent a les pagues extraordinàries.

Per al còmput dels períodes de cotització es tenen en compte anys i mesos complets, i no s'equiparen a aquests les seves fraccions.

b) Tenir cobert un període mínim de cotització de quinze anys, dels quals almenys dos han d'estar estats compresos dins dels quinze anys immediatament anteriors al moment de causar el dret. A l'efecte del còmput dels anys cotitzats, no es té en compte la part proporcional corresponent a les pagues extraordinàries.

En els supòsits en què s'accedeixi a la pensió de jubilació des d'una situació d'alta o assimilada a la d'alta, sense obligació de cotitzar, el període de dos anys a què es refereix el paràgraf anterior ha d'estar comprès dins dels quinze anys immediatament anteriors a la data en què va cessar l'obligació de cotitzar.

En els casos a què es refereix el paràgraf anterior, i respecte de la determinació de la base reguladora de la pensió, s'aplica el que estableix l'article 209.1.

2. També tenen dret a la pensió de jubilació els qui estiguin en situació de prolongació d'efectes econòmics de la incapacitat temporal i compleixin les condicions que estableix l'apartat 1.

3. No obstant el que disposa el paràgraf primer de l'apartat 1, la pensió de jubilació es pot causar, encara que els interessats no estiguin en el moment del fet causant en situació d'alta o en una situació assimilada a la d'alta, sempre que compleixin els requisits d'edat i cotització que recull l'apartat 1 esmentat.

En el supòsit que preveu el paràgraf anterior, per causar pensió en el règim general i en un altre o altres del sistema de la Seguretat Social cal que les cotitzacions acreditades en cadascun dels règims se superposin, almenys, durant quinze anys.

Article 206

Jubilació anticipada per raó de l'activitat o en cas de discapacitat

1. L'edat mínima d'accés a la pensió de jubilació a què es refereix l'article 205.1.a es pot rebaixar mitjançant un reial decret, a proposta del titular del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, en els grups o les activitats professionals els treballs dels quals siguin de naturalesa excepcionalment penosa, tòxica, perillosa o insalubre i presentin índexs elevats de morbiditat o mortalitat, sempre que els treballadors afectats acreditin en la professió o el treball respectius el mínim d'activitat que s'estableixi.

A aquest efecte, s'ha d'establir reglamentàriament el procediment general que cal seguir per rebaixar

l'edat de jubilació, cosa que inclou la realització prèvia d'estudis sobre sinistralitat en el sector, penositat, perillositat i toxicitat de les condicions del treball, la seva incidència en els processos d'incapacitat laboral dels treballadors i els requeriments físics exigits per exercir l'activitat.

L'establiment de coeficients reductors de l'edat de jubilació només és procedent quan no sigui possible modificar les condicions de treball, i comporta els ajustos necessaris en la cotització per garantir l'equilibri financer.

2. Així mateix, l'edat mínima d'accés a la pensió de jubilació a què es refereix l'article 205.1.a es pot reduir en el cas de persones amb discapacitat en un grau igual o superior al 65 per cent, en els termes que contingui el real decret corresponent acordat a proposta del titular del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, o també en un grau de discapacitat igual o superior al 45 per cent, sempre que, en aquest últim supòsit, es tracti de discapacitats determinades reglamentàriament respecte de les quals hi hagi evidències que determinin de manera generalitzada i apreciable una reducció de l'esperança de vida.

3. L'aplicació dels coeficients reductors de l'edat corresponents no comporta, en cap cas, que l'interessat pugui accedir a la pensió de jubilació amb una edat inferior a la de cinquanta-dos anys.

Els coeficients reductors de l'edat de jubilació no s'han de tenir en compte, en cap cas, a l'efecte d'acreditar l'edat exigida per accedir a la jubilació parcial, als beneficis que estableix l'article 210.2 ni a cap altra modalitat de jubilació anticipada.

Article 207

Jubilació anticipada per causa no imputable al treballador

1. L'accés a la jubilació anticipada derivada del cessament en la feina per causa no imputable a la lliure voluntat del treballador exigeix els requisits següents:

a) Tenir complerta una edat que sigui inferior en quatre anys, com a màxim, a l'edat que en cada cas sigui aplicable segons el que estableix l'article 205.1.a, sense que a aquest efecte siguin aplicables els coeficients reductors a què es refereix l'article anterior.

b) Estar inscrit en les oficines d'ocupació com a demandant d'ocupació durant un termini d'almenys sis mesos immediatament anteriors a la data de la sol·licitud de la jubilació.

c) Acreditar un període mínim de cotització efectiva de 33 anys, sense que a aquest efecte es tingui en compte la part proporcional per pagues extraordinàries. A aquest efecte exclusiu, només es computa el període de prestació del servei militar obligatori o de la prestació social substitutòria, amb el límit màxim d'un any.

d) Que el cessament en la feina s'hagi produït com a conseqüència d'una situació de reestructuració empresarial que impedeixi la continuïtat de la relació laboral. A aquest efecte, les causes d'extinció del contracte de treball que poden donar dret a l'accés a aquesta modalitat de jubilació anticipada són les següents:

1a. L'acomiadament col·lectiu per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció, de conformitat amb l'article 51 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

2a. L'acomiadament objectiu per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció, de conformitat amb l'article 52.c del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

3a. L'extinció del contracte per resolució judicial, de conformitat amb l'article 64 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

4a. La mort, jubilació o incapacitat de l'empresari individual, sense perjudici del que disposa l'article 44 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, o l'extinció de la personalitat jurídica del contractant.

5a. L'extinció del contracte de treball motivada per l'existència de força major constatada per l'autoritat laboral d'acord amb el que estableix l'article 51.7 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

En els supòsits que recullen les causes 1a i 2a, per poder accedir a aquesta modalitat de jubilació anticipada cal que el treballador acrediti haver percebut la indemnització corresponent derivada de l'extinció del contracte de treball o haver interposat una demanda judicial en reclamació de la indemnització esmentada o d'impugnació de la decisió extintiva.

La percepció de la indemnització s'ha d'acreditar mitjançant un document de la transferència bancària rebuda o documentació acreditativa equivalent.

L'extinció de la relació laboral de la dona treballadora com a conseqüència de ser víctima de la violència de gènere dóna accés a aquesta modalitat de jubilació anticipada.

2. En els casos d'accés a la jubilació anticipada a què es refereix aquest article, la pensió ha de ser objecte de reducció mitjançant l'aplicació, per cada trimestre o fracció de trimestre que, en el moment del fet causant, resti al treballador per complir l'edat legal de jubilació que en cada cas resulti d'aplicar el que estableix l'article 205.1.a, dels coeficients següents en funció del període de cotització acreditat:

1r. Coeficient de l'1,875 per cent per trimestre quan s'acrediti un període de cotització inferior a trenta-vuit anys i sis mesos.

2n. Coeficient de l'1,750 per cent per trimestre quan s'acrediti un període de cotització igual o superior a trenta-vuit anys i sis mesos i inferior a quaranta-un anys i sis mesos.

3r. Coeficient de l'1,625 per cent per trimestre quan s'acrediti un període de cotització igual o superior a quaranta-un anys i sis mesos i inferior a quaranta-quatre anys i sis mesos.

4t. Coeficient de l'1,500 per cent per trimestre quan s'acrediti un període de cotització igual o superior a quaranta-quatre anys i sis mesos.

A l'efecte exclusiu de determinar l'edat legal de jubilació esmentada, es considera com a tal la que hauria correspost al treballador en cas d'haver seguit cotitzant durant el termini comprès entre la data del fet

causant i el compliment de l'edat legal de jubilació que en cada cas resulti d'aplicar el que estableix l'article 205.1.a.

Per al còmput dels períodes de cotització es tenen en compte períodes complets, i no s'equipara a un període la seva fracció.

Article 208

Jubilació anticipada per voluntat de l'interessat

1. L'accés a la jubilació anticipada per voluntat de l'interessat exigeix els requisits següents:

a) Tenir complerta una edat que sigui inferior en dos anys, com a màxim, a l'edat que en cada cas sigui aplicable segons el que estableix l'article 205.1.a, sense que a aquest efecte siguin aplicables els coeficients reductors a què es refereix l'article 206.

b) Acreditar un període mínim de cotització efectiva de trenta-cinc anys, sense que a aquest efecte es tingui en compte la part proporcional per pagues extraordinàries. A aquest efecte exclusiu, només es computa el període de prestació del servei militar obligatori o de la prestació social substitutòria, amb el límit màxim d'un any.

c) Una vegada acreditats els requisits generals i específics de la modalitat de jubilació esmentada, l'import de la pensió a percebre ha de resultar superior a la quantia de la pensió mínima que correspondria a l'interessat per la seva situació familiar en complir els seixanta-cinc anys d'edat. En cas contrari, no es pot accedir a aquesta fórmula de jubilació anticipada.

2. En els casos d'accés a la jubilació anticipada a què es refereix aquest article, la pensió ha de ser objecte de reducció mitjançant l'aplicació, per cada trimestre o fracció de trimestre que, en el moment del fet causant, resti al treballador per complir l'edat legal de jubilació que en cada cas resulti d'aplicar el que estableix l'article 205.1.a, dels coeficients següents en funció del període de cotització acreditat:

a) Coeficient del 2 per cent per trimestre quan s'acrediti un període de cotització inferior a trenta-vuit anys i sis mesos.

b) Coeficient de l'1,875 per cent per trimestre quan s'acrediti un període de cotització igual o superior a trenta-vuit anys i sis mesos i inferior a quaranta-un anys i sis mesos.

c) Coeficient de l'1,750 per cent per trimestre quan s'acrediti un període de cotització igual o superior a quaranta-un anys i sis mesos i inferior a quaranta-quatre anys i sis mesos.

d) Coeficient de l'1,625 per cent per trimestre quan s'acrediti un període de cotització igual o superior a quaranta-quatre anys i sis mesos.

A l'efecte exclusiu de determinar l'edat legal de jubilació esmentada, es considera com a tal la que hauria correspost al treballador en cas d'haver seguit cotitzant durant el termini comprès entre la data del fet causant i el compliment de l'edat legal de jubilació que en cada cas resulti d'aplicar el que estableix

l'article 205.1.a.

Per al còmput dels períodes de cotització es tenen en compte períodes complets, i no s'equipara a un període la seva fracció.

Article 209

Base reguladora de la pensió de jubilació

1. La base reguladora de la pensió de jubilació és el quocient que resulti de dividir per tres-cents cinquanta les bases de cotització de l'interessat durant els tres-cents mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant, tenint en compte el següent:

a) El còmput de les bases de cotització referides s'ha de fer d'acord amb les regles següents, de les quals és expressió matemàtica la fórmula que figura al final d'aquesta lletra:

1a. Les bases corresponents als vint-i-quatre mesos anteriors al mes previ al del fet causant es computen en el seu valor nominal.

2a. Les bases restants s'actualitzen d'acord amb l'evolució que hagi experimentat l'índex de preus de consum des del mes al qual corresponguin les bases, fins al mes immediatament anterior a aquell en què s'iniciï el període a què es refereix la regla anterior.

$$B_r = \frac{\sum_{i=1}^{24} B_i + \sum_{i=25}^{300} B_i \frac{I_{25}}{I_i}}{350}$$

On:

B_r = Base reguladora.

B_i = Base de cotització del mes i-èsim anterior al mes previ al del fet causant.

I_i = Índex general de preus de consum del mes i-èsim anterior al mes previ al del fet causant.

Sent $i = 1, 2, \dots, 300$

b) Si en el període que s'hagi de prendre per al càlcul de la base reguladora apareixen mesos durant els

quals no hi ha hagut obligació de cotitzar, les primeres quaranta-vuit mensualitats s'han d'integrar amb la base mínima d'entre totes les existents en cada moment, i la resta de mensualitats amb el 50 per cent d'aquesta base mínima.

En els supòsits en què en algun dels mesos que s'han de tenir en compte per determinar la base reguladora, l'obligació de cotitzar hi sigui només durant una part del mes, és procedent la integració que s'assenyala al paràgraf anterior, per la part del mes en què no hi hagi obligació de cotitzar, sempre que la base de cotització corresponent al primer període no arribi a la quantia de la base mínima mensual assenyalada. En aquest supòsit, la integració arriba fins a aquesta última quantia.

2. Sense perjudici del que estableix l'article 161.2, per determinar la base reguladora de la pensió de jubilació no es poden computar els increments de les bases de cotització produïts en els dos últims anys, que siguin conseqüència d'augmentos salarials superiors a l'increment mitjà interanual experimentat en el conveni col·lectiu aplicable o, si no n'hi ha, en el sector corresponent.

3. S'exceptuen de la norma general que estableix l'apartat anterior els increments salarials que siguin conseqüència de l'aplicació estricta de les normes contingudes en disposicions legals i convenis col·lectius sobre antiguitat i ascensos reglamentaris de categoria professional.

Queden així mateix exceptuats, en els termes que estableix el paràgraf anterior, els increments salarials que derivin de qualsevol altre concepte retributiu establert amb caràcter general i regulat en les disposicions legals o els convenis col·lectius esmentats.

No obstant això, la norma general referida és aplicable quan els increments salarials a què es refereix aquest apartat es produeixin exclusivament per decisió unilateral de l'empresa en virtut de les seves facultats organitzatives.

4. No obstant el que disposa l'apartat anterior, no s'han de computar en cap cas els increments salarials que excedeixin el límit que estableix l'apartat 2 i que s'hagin pactat exclusivament o fonamentalment en funció del compliment d'una determinada edat propera a la jubilació.

5. A l'efecte de calcular la base reguladora de la pensió de jubilació en les situacions de pluriocupació, les bases per les quals s'hagi cotitzat en les diverses empreses s'han de computar en la seva totalitat, i la suma d'aquestes bases no pot excedir el límit màxim de cotització vigent en cada moment.

Article 210

Quantia de la pensió

1. La quantia de la pensió de jubilació es determina aplicant a la base reguladora, calculada d'acord amb el que disposa l'article precedent, els percentatges següents:

a) Pels primers quinze anys cotitzats, el 50 per cent.

b) A partir de l'any setzè, per cada mes adicional de cotització comprès entre els mesos u i dos-cents quaranta-vuit, s'hi ha d'afegir el 0,19 per cent, i per cadascun dels que excedeixin el mes dos-cents

quaranta-vuit, s'hi ha d'afegir el 0,18 per cent, i el percentatge aplicable a la base reguladora no pot superar el 100 per cent, excepte en el supòsit a què es refereix l'apartat següent.

A la quantia determinada així li és aplicable el factor de sostenibilitat que correspongui en cada moment, segons el que estableix l'article següent.

2. Quan s'accedeixi a la pensió de jubilació a una edat superior a la que resulti d'aplicar en cada cas el que estableix l'article 205.1.a, sempre que en arribar a aquesta edat s'hagi complert el període mínim de cotització que estableix l'article 205.1.b, s'ha de reconèixer a l'interessat un percentatge adicional per cada any complet cotitzat entre la data en què va complir l'edat esmentada i la del fet causant de la pensió, la quantia de la qual depèn dels anys de cotització acreditats en la primera de les dates indicades, segons l'escala següent:

a) Fins a vint-i-cinc anys cotitzats, el 2 per cent.

b) Entre vint-i-cinc i trenta-set anys cotitzats, el 2,75 per cent.

c) A partir de trenta-set anys cotitzats, el 4 per cent.

El percentatge adicional obtingut segons el que estableix el paràgraf anterior s'ha de sumar al que, amb caràcter general, correspongui a l'interessat d'acord amb l'apartat 1, i el percentatge resultant s'aplica a la base reguladora respectiva a l'efecte de determinar la quantia de la pensió, que no pot ser superior en cap cas al límit que estableix l'article 57.

En el supòsit que la quantia de la pensió reconeguda arribi al límit indicat sense aplicar el percentatge adicional o aplicant-lo només parcialment, l'interessat té dret, a més, a percebre anualment una quantitat, l'import de la qual s'obté aplicant a l'import del límit vigent esmentat, en cada moment, el percentatge adicional no utilitzat per determinar la quantia de la pensió, arrodonit a la unitat més propera per excés. Aquesta quantitat es merita per mesos vençuts i s'ha d'abonar en catorze pagues, i la suma del seu import i el de la pensió o pensions que tingui reconegudes l'interessat no pot superar, en còmput anual, la quantia del límit màxim de la base de cotització vigent en cada moment, també en còmput anual.

El benefici que estableix aquest apartat no és aplicable en els supòsits de jubilació parcial, ni en el de jubilació flexible a què es refereix el paràgraf segon de l'article 213.1.

3. Quan per determinar la quantia d'una pensió de jubilació s'hagi d'aplicar coeficients reductors per edat en el moment del fet causant, aquests s'apliquen sobre l'import de la pensió resultant d'aplicar a la base reguladora el percentatge que correspongui per mesos de cotització. Una vegada aplicats els coeficients reductors, l'import resultant de la pensió no pot ser superior a la quantia que resulti de reduir el límit màxim de pensió en un 0,50 per cent per cada trimestre o fracció de trimestre d'anticipació.

4. El coeficient del 0,50 per cent a què es refereix l'apartat anterior no és aplicable en els casos de jubilacions anticipades d'acord amb les previsions de l'article 206, en relació amb els grups o les activitats professionals els treballs dels quals siguin de naturalesa excepcionalment penosa, tòxica, perillosa o

insalubre, o amb les persones amb discapacitat.

Article 211

Factor de sostenibilitat de la pensió de jubilació

1. El factor de sostenibilitat es defineix com un instrument que, amb caràcter automàtic, permet vincular l'import de les pensions de jubilació del sistema de la Seguretat Social a l'evolució de l'esperança de vida dels pensionistes, mitjançant la fórmula que regula l'apartat 4, ajustant les quanties que han de percebre els qui es jubilin en condicions similars en moments temporals diferents.

2. El factor de sostenibilitat s'aplica una sola vegada per determinar l'import inicial de les pensions de jubilació.

3. Per calcular el factor de sostenibilitat s'han de tenir en compte els elements següents:

a) Les taules de mortalitat de la població pensionista de jubilació del sistema de la Seguretat Social elaborades per la mateixa Administració de la Seguretat Social.

b) L'edat de seixanta-set anys com a edat de referència.

4. La formulació matemàtica del factor de sostenibilitat és la següent:

$$FS_t = FS_{t-1} * e^*_{67}$$

On:

FS = Factor de sostenibilitat.

$FS_{2018} = 1$.

t = Any d'aplicació del factor, que pren valors des de l'any 2019 endavant.

e^*_{67} = Valor que es calcula cada cinc anys i que representa la variació interanual, en un període quinquennal, de l'esperança de vida als seixanta-set anys, obtinguda segons les taules de mortalitat de la població pensionista de jubilació del sistema de la Seguretat Social.

La fórmula de càlcul d' e^*_{67} és la següent per a cadascun dels períodes quinquennals:

Per calcular el factor de sostenibilitat en el període 2019 a 2023, ambdós inclosos, e^*_{67} pren el valor

$$\left[\frac{e_{67}^{2012}}{e_{67}^{2017}} \right]^{\frac{1}{5}},$$

on el numerador és l'esperança de vida als seixanta-set anys l'any 2012 i el denominador és l'esperança de vida als seixanta-set anys l'any 2017.

Per calcular el factor de sostenibilitat en el període 2024 a 2028, tots dos inclosos, e_{67}^* pren el valor

$$\left[\frac{e_{67}^{2017}}{e_{67}^{2022}} \right]^{\frac{1}{5}},$$

on el numerador és l'esperança de vida als seixanta-set anys l'any 2017 i el denominador és l'esperança de vida als seixanta-set anys l'any 2022.

I així successivament.

Per aplicar el factor de sostenibilitat, s'utilitzen els quatre primers decimals.

5. Amb periodicitat quinquennial, s'ha de revisar la variació interanual de l'esperança de vida que s'ha de tenir en compte per calcular el valor del factor de sostenibilitat.

6. El factor de sostenibilitat s'aplica sense perjudici del dret que si s'escau tingui l'interessat a la percepció del complement per mínims, d'acord amb el que estableixi sobre això la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent.

7. L'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal ha d'emetre la seva opinió d'acord amb el que disposa l'article 23 de la Llei orgànica 6/2013, de 14 de novembre, de creació de l'autoritat independent de responsabilitat fiscal, respecte dels valors calculats pel Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social per determinar el factor de sostenibilitat.

8. S'ha d'aplicar el factor de sostenibilitat amb absoluta transparència, i s'ha de publicar el seguiment sistemàtic de l'esperança de vida. Igualment, i en ocasió del reconeixement de la seva pensió inicial, s'ha d'informar els pensionistes sobre l'efecte del factor de sostenibilitat en el càlcul d'aquesta.

Article 212

Imprescriptibilitat

El dret al reconeixement de la pensió de jubilació és imprescriptible, sense perjudici que, en els supòsits de jubilació en situació d'alta, els efectes d'aquest reconeixement es produeixin a partir dels tres mesos anteriors a la data en què es presenti la sol·licitud corresponent.

Article 213

Incompatibilitats

1. El gaudi de la pensió de jubilació és incompatible amb el treball del pensionista, amb les excepcions i en els termes que es determinin legalment o reglamentàriament.

No obstant això, les persones que accedeixin a la jubilació poden compatibilitzar la percepció de la pensió amb un treball a temps parcial en els termes que s'estableixin reglamentàriament. Durant aquesta situació, es minora la percepció de la pensió en proporció inversa a la reducció aplicable a la jornada de treball del pensionista en relació amb la d'un treballador a temps complet comparable.

2. El desenvolupament d'un lloc de treball en el sector públic delimitat al paràgraf segon de l'article 1.1 de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, és incompatible amb la percepció de pensió de jubilació, en la modalitat contributiva.

La percepció de la pensió indicada ha de quedar en suspens pel temps que duri el desenvolupament del lloc esmentat, sense que això afecti les seves revaloracions.

La incompatibilitat a què es refereix aquest apartat no és aplicable als professors universitaris emèrits ni al personal llicenciat sanitari emèrit als quals es refereix l'article 137.c.

3. També és incompatible la percepció de la pensió de jubilació, en la modalitat contributiva, amb el desenvolupament dels alts càrrecs als quals es refereix l'article 1 de la Llei 3/2015, de 30 de maig, reguladora de l'exercici de l'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat.

4. La percepció de la pensió de jubilació és compatible amb la realització de treballs per compte propi que comportin uns ingressos anuals totals no superiors al salari mínim interprofessional, en còmput anual. Els qui portin a terme aquestes activitats econòmiques no estan obligats a cotitzar per les prestacions de la Seguretat Social.

Les activitats que especifica el paràgraf anterior, per les quals no es cotitzi, no generen nous drets sobre les prestacions de la Seguretat Social.

Article 214

Pensió de jubilació i envelliment actiu

1. Sense perjudici del que estableix l'article 213, el gaudi de la pensió de jubilació, en la modalitat contributiva, és compatible amb la realització de qualsevol treball per compte d'altri o per compte propi del pensionista, en els termes següents:

a) L'accés a la pensió ha d'haver tingut lloc una vegada complerta l'edat que en cada cas sigui aplicable, segons el que estableix l'article 205.1.a, sense que, a aquest efecte, siguin admissibles jubilacions acollides a bonificacions o anticipacions de l'edat de jubilació que puguin ser aplicables a l'interessat.

b) El percentatge aplicable a la base reguladora respectiva a l'efecte de determinar la quantia de la pensió causada ha d'arribar al 100 per cent.

c) El treball compatible es pot efectuar a temps complet o a temps parcial.

2. La quantia de la pensió de jubilació compatible amb el treball ha de ser equivalent al 50 per cent de l'import resultant en el reconeixement inicial, una vegada aplicat, si escau, el límit màxim de pensió pública, o del que s'estigui percebent, en el moment d'inici de la compatibilitat amb el treball, exclòs, en tot cas, el complement per mínims, sigui quina sigui la jornada laboral o l'activitat que efectui el pensionista.

No obstant això, si l'activitat es realitza per compte propi i s'acredita tenir contractat, almenys, un treballador per compte d'altri, la quantia de la pensió compatible amb el treball ha d'arribar al 100 per cent.

La pensió s'ha de revalorar en la seva integritat en els termes establerts per a les pensions del sistema de la Seguretat Social. No obstant això, mentre es mantingui el treball compatible, l'import de la pensió més les revaloracions acumulades s'ha de reduir en un 50 per cent, excepte en el supòsit de realització de treballs per compte propi en els termes que assenyala el paràgraf anterior.

3. El pensionista no té dret als complements per a pensions inferiors a la mínima durant el temps en què compatibilitzi la pensió amb el treball.

4. El beneficiari té la consideració de pensionista a tots els efectes.

5. Una vegada finalitzada la relació laboral per compte d'altri, es restableix la percepció íntegra de la pensió de jubilació. El mateix restabliment es produeix en el cas de cessament en l'activitat per compte propi quan no es donin les circumstàncies que assenyala el paràgraf segon de l'apartat 2.

6. Les empreses en les quals es compatibilitzi la prestació de serveis amb el gaudi de la pensió de jubilació

d'acord amb el que disposa aquest article no han d'haver adoptat decisions extintives improcedents en els sis mesos anteriors a la compatibilitat esmentada. La limitació afecta únicament la cobertura dels llocs de treball del mateix grup professional que els afectats per l'extinció.

Una vegada iniciada la compatibilitat entre pensió i treball, l'empresa ha de mantenir, durant la vigència del contracte de treball del pensionista de jubilació, el nivell d'ocupació existent en aquella abans del seu inici. Sobre això s'ha de prendre com a referència la mitjana diària de treballadors d'alta en l'empresa en el període dels noranta dies anteriors a la compatibilitat, calculat com el quocient que resulti de dividir entre noranta la suma dels treballadors que estaven en alta a l'empresa els noranta dies immediatament anteriors al seu inici.

No es consideren incomplertes les obligacions de manteniment de l'ocupació anteriors quan el contracte de treball s'extingeixi per causes objectives o per acomiadament disciplinari quan un o altre sigui declarat o reconegut com a procedent, ni les extincions causades per dimissió, mort, jubilació o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa dels treballadors o per l'expiració del temps convingut o realització de l'obra o servei objecte del contracte.

7. La regulació que conté aquest article s'ha d'entendre aplicable sense perjudici del règim jurídic previst per a qualsevol altra modalitat de compatibilitat entre pensió i treball, establerta legalment o reglamentàriament.

Les previsions d'aquest article no són aplicables en els supòsits de desenvolupament d'un lloc de treball o alt càrrec en el sector públic delimitat al paràgraf segon de l'article 1.1 de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, que és incompatible amb la percepció de la pensió de jubilació.

Article 215

Jubilació parcial

1. Els treballadors que hagin complert l'edat a què es refereix l'article 205.1.a i compleixin els requisits per causar dret a la pensió de jubilació, sempre que es redueixi la seva jornada de treball en un mínim del 25 per cent i un màxim del 50 per cent, poden accedir a la jubilació parcial sense necessitat de subscriure simultàniament un contracte de relleu. Els percentatges indicats s'han d'entendre referits a la jornada d'un treballador a temps complet comparable.

2. Així mateix, sempre que amb caràcter simultani se subscrigui un contracte de relleu en els termes que preveu l'article 12.7 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, els treballadors a temps complet poden accedir a la jubilació parcial quan compleixin els requisits següents:

a) Tenir complerta en la data del fet causant una edat de seixanta-cinc anys, o de seixanta-tres quan s'acreditin trenta-sis anys i sis mesos de cotització, sense que, a aquest efecte, es tinguin en compte les bonificacions o anticipacions de l'edat de jubilació que puguin ser aplicables a l'interessat.

b) Acreditar un període d'antiguitat en l'empresa d'almenys sis anys immediatament anteriors a la data de la jubilació parcial. A aquest efecte, es computa l'antiguitat acreditada en l'empresa anterior si s'ha produït

una successió d'empresa en els termes que preveu l'article 44 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, o en empreses pertanyents al mateix grup.

c) Que la reducció de la seva jornada de treball estigui compresa entre un mínim d'un 25 per cent i un màxim del 50 per cent, o del 75 per cent per als supòsits en què el treballador rellevista sigui contractat a jornada completa mitjançant un contracte de durada indefinida, sempre que s'acreditin la resta dels requisits. Aquests percentatges s'han d'entendre referits a la jornada d'un treballador a temps complet comparable.

d) Acreditar un període de cotització de trenta-tres anys en la data del fet causant de la jubilació parcial, sense que a aquest efecte es tingui en compte la part proporcional corresponent per pagues extraordinàries. A aquest efecte exclusiu, només s'ha de computar el període de prestació del servei militar obligatori o de la prestació social substitutòria, amb el límit màxim d'un any.

En el supòsit de persones amb discapacitat en grau igual o superior al 33 per cent, el període de cotització exigít és de vint-i-cinc anys.

e) Que hi hagi una correspondència entre les bases de cotització del treballador rellevista i del jubilat parcial, de manera que la corresponent al treballador rellevista no pot ser inferior al 65 per cent de la mitjana de les bases de cotització corresponents als sis últims mesos del període de base reguladora de la pensió de jubilació parcial.

f) Els contractes de relleu que s'estableixin com a conseqüència d'una jubilació parcial han de tenir, com a mínim, una durada igual al temps que falti al treballador substituït per arribar a l'edat de jubilació a què es refereix l'article 205.1.a.

En els casos a què es refereix la lletra c, en què el contracte de relleu sigui de caràcter indefinit i a temps complet, s'ha de mantenir almenys durant una durada igual al resultat de sumar dos anys al temps que falti al treballador substituït per arribar a l'edat de jubilació a què es refereix l'article 205.1.a. En el supòsit que el contracte s'extingeixi abans d'assolir la durada mínima indicada, l'empresari està obligat a subscriure un nou contracte en els mateixos termes que l'extingit, pel temps restant. En cas d'incompliment per part de l'empresari de les condicions que estableix aquest article en matèria de contracte de relleu, és responsable del reintegrament de la pensió que hagi percebut el pensionista a temps parcial.

g) Sense perjudici de la reducció de jornada a què es refereix la lletra c, durant el període de gaudi de la jubilació parcial, empresa i treballador han de cotitzar per la base de cotització que, si s'escau, hauria correspost en cas de seguir treballant aquest a jornada completa.

3. El gaudi de la pensió de jubilació parcial en tots dos supòsits és compatible amb un lloc de treball a temps parcial.

4. El règim jurídic de la jubilació parcial a què es refereixen els apartats anteriors és el que s'estableixi reglamentàriament.

5. Es poden acollir a la jubilació parcial que regula aquest article els socis treballadors o de treball de les cooperatives, assimilats a treballadors per compte d'altri en els termes de l'article 14, que redueixin la seva jornada i drets econòmics en les condicions que preveu l'article 12.6 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, i compleixin els requisits que estableix l'apartat 2 d'aquest article, quan la cooperativa concerta amb un soci de durada determinada d'aquesta o amb un desocupat la realització, en qualitat de soci treballador o de soci de treball, de la jornada deixada vacant pel soci que es jubila parcialment, amb les mateixes condicions que estableix per a la subscripció d'un contracte de relleu l'article 12.7 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, i de conformitat amb el que preveu aquest article.

Capítol XIV

Mort i supervivència

Article 216

Prestacions

1. En cas de mort, sigui quina sigui la causa, quan concorrin els requisits exigibles s'han de reconèixer, segons els supòsits, alguna o algunes de les prestacions següents:

- a) Un auxili per defunció.
- b) Una pensió vitalícia de viduitat.
- c) Una prestació temporal de viduitat.
- d) Una pensió d'orfandat.
- e) Una pensió vitalícia o, si s'escau, subsidi temporal a favor de familiars.

2. En cas de mort causada per accident de treball o malaltia professional s'ha de reconèixer, a més, una indemnització a preu fet.

Article 217

Subjectes causants

1. Poden causar dret a les prestacions que s'enumeren a l'article anterior:

- a) Les persones incloses en el règim general que compleixin la condició general que exigeix l'article 165.1.
- b) Els perceptors dels subsidis d'incapacitat temporal, risc durant l'embaràs, maternitat, paternitat o risc durant la lactància natural que compleixin el període de cotització que, si s'escau, estigui establert.
- c) Els titulars de pensions contributives de jubilació i incapacitat permanent.

2. Es reputen de dret morts a conseqüència d'accident de treball o de malaltia professional els qui tinguin reconeguda per aquestes contingències una incapacitat permanent absoluta o la condició de gran invàlid.

Si no es dóna el supòsit que preveu el paràgraf anterior, s'ha de provar que la mort s'ha degut a l'accident de treball o a la malaltia professional. En cas d'accident de treball, aquesta prova només s'admet si la mort ha ocorregut dins dels cinc anys següents a la data de l'accident. En cas de malaltia professional, la prova s'admet sigui quin sigui el temps transcorregut.

3. Els treballadors que hagin desaparegut en ocasió d'un accident, sigui o no de treball, en circumstàncies que facin presumible la seva mort i sense que s'hagin tingut notícies seves durant els noranta dies naturals següents al de l'accident, poden causar les prestacions per mort i supervivència, llevat de l'auxili per defunció. Els efectes econòmics de les prestacions es retrotrauen a la data de l'accident, en les condicions que es determinin reglamentàriament.

Article 218

Auxili per defunció

La mort del causant dóna dret a la percepció immediata d'un auxili per defunció per fer front a les despeses de sepeli a qui les hagi suportat. Es presumeix, llevat que hi hagi una prova en contra, que aquestes despeses han estat satisfetes per aquest ordre: pel cònjuge supervivent, el supervivent d'una parella de fet en els termes que regula l'article 221, els fills i els parents del mort que hi conviuen habitualment.

Article 219

Pensió de viduitat del cònjuge supervivent

1. Té dret a la pensió de viduitat, amb caràcter vitalici, llevat que es produeixi alguna de les causes d'extinció que s'estableixin legalment o reglamentàriament, el cònjuge supervivent d'alguna de les persones a què es refereix l'article 217.1, sempre que si el subjecte causant estigués en situació d'alta o en una situació assimilada a la d'alta en la data de la seva mort hauria completat un període de cotització de cinc-cents dies, dins dels cinc anys immediatament anteriors a la data del fet causant de la pensió. En els supòsits en què aquesta pensió es causi des d'una situació d'alta o una d'assimilada a la d'alta sense obligació de cotitzar, el període de cotització de cinc-cents dies ha d'estar comprès dins dels cinc anys immediatament anteriors a la data en què va cessar l'obligació de cotitzar. En tot cas, si la causa de la mort és un accident, sigui o no de treball, o una malaltia professional, no s'exigeix cap període previ de cotització.

També té dret a la pensió de viduitat el cònjuge supervivent encara que el causant, en la data de la mort, no estigués en situació d'alta o en una situació assimilada a la d'alta, sempre que aquest hagi completat un període mínim de cotització de quinze anys.

2. En els supòsits excepcionals en què la mort del causant derivi de malaltia comuna, no sobrevinguda després del vincle conjugal, cal, a més, que el matrimoni s'hagi celebrat amb un any d'antelació com a mínim a la data de la mort o, alternativament, que hi hagi fills comuns. No s'exigeix aquesta durada del vincle matrimonial quan en la data de celebració d'aquest s'acrediti un període de convivència amb el causant, en els termes que estableix l'article 221.2, que, sumat al de durada del matrimoni, hagi superat els dos anys.

Article 220

Pensió de viduitat en supòsits de separació, divorci o nul·litat matrimonial

1. En els casos de separació o divorci, el dret a la pensió de viduitat correspon a qui, si concorren els requisits que exigeix en cada cas l'article 219, sigui o hagi estat cònjuge legítim, en aquest últim cas sempre que no hagi contret noves núpcies o hagi constituït una parella de fet en els termes a què es refereix l'article següent.

Així mateix, cal que les persones divorciades o separades judicialment siguin creditors de la pensió compensatòria a què es refereix l'article 97 del Codi civil i que aquesta s'hagi extingit en morir el causant. En el supòsit que la quantia de la pensió de viduitat sigui superior a la pensió compensatòria, s'ha de reduir la primera fins que arribi a la quantia de la segona.

En tot cas, tenen dret a la pensió de viduitat les dones que, fins i tot sense ser creditors de pensió compensatòria, puguin acreditar que eren víctimes de violència de gènere en el moment de la separació judicial o el divorci mitjançant sentència ferma, o arxivament de la causa per extinció de la responsabilitat penal per mort; en defecte de sentència, a través de l'ordre de protecció dictada a favor seu o d'un informe del Ministeri Fiscal que indiqui l'existència d'indicis de ser víctima de violència de gènere, així com per qualsevol altre mitjà de prova admès en dret.

2. Si hi ha hagut divorci i es produeix una concurrència de beneficiaris amb dret a pensió, aquesta s'ha de reconèixer en una quantia proporcional al temps viscut per cadascun d'ells amb el causant, i s'ha de garantir, en tot cas, el 40 per cent a favor del cònjuge supervivent o, si s'escau, de qui, sense ser cònjuge, convisqués amb el causant en el moment de la mort i fos beneficiari de la pensió de viduitat en els termes a què es refereix l'article següent.

3. En cas de nul·litat matrimonial, el dret a la pensió de viduitat correspon al supervivent al qual s'hagi reconegut el dret a la indemnització a què es refereix l'article 98 del Codi civil, sempre que no hagi contret noves núpcies o hagi constituït una parella de fet en els termes a què es refereix l'article següent. Aquesta pensió s'ha de reconèixer en una quantia proporcional al temps viscut amb el causant, sense perjudici dels límits que puguin resultar d'aplicar el que preveu l'apartat anterior en el supòsit de concurrència de diversos beneficiaris.

Article 221

Pensió de viduitat de parelles de fet

1. També té dret a la pensió de viduitat, si compleix els requisits d'alta i cotització que estableix l'article 219, qui estigui unit al causant en el moment de la seva mort, com a parella de fet, i acrediti que els seus ingressos durant l'any natural anterior no van arribar al 50 per cent de la suma dels propis i dels del causant obtinguts en el mateix període. Aquest percentatge és del 25 per cent en el cas d'inexistència de fills comuns amb dret a pensió d'orfandat.

No obstant això, també es reconeix dret a pensió de viduitat quan els ingressos del supervivent siguin inferiors a 1,5 vegades l'import del salari mínim interprofessional vigent en el moment del fet causant,

requisit que ha de concórrer tant en el moment del fet causant de la prestació com durant el període de la percepció. El límit indicat s'ha d'incrementar en 0,5 vegades la quantia del salari mínim interprofessional vigent per cada fill comú amb dret a la pensió d'orfandat que convisqui amb el supervivent.

Es consideren ingressos els rendiments de treball i de capital, així com els de caràcter patrimonial, en els termes en què es computen per al reconeixement dels complements per mínims de pensions que estableix l'article 59.

2. A l'efecte del que estableix aquest article, es considera parella de fet la constituïda, amb relació d'afectivitat anàloga a la conjugal, pels qui, sense estar impeditos per contreure matrimoni, no tinguin vincle matrimonial amb una altra persona i acreditin, mitjançant el certificat d'empadronament corresponent, una convivència estable i notòria amb caràcter immediat a la mort del causant i amb una durada ininterrompuda no inferior a cinc anys.

L'existència de parella de fet s'ha d'acreditar mitjançant una certificació de la inscripció en algun dels registres específics existents a les comunitats autònomes o ajuntaments del lloc de residència, o mitjançant un document públic en què consti la constitució de la parella esmentada. Tant aquesta inscripció com la formalització del document públic corresponent s'han d'haver produït amb una antelació mínima de dos anys respecte a la data de la mort del causant.

Article 222

Prestació temporal de viduitat

Quan el cònjuge supervivent no pugui accedir al dret a pensió de viduitat per no acreditar que el seu matrimoni amb el causant ha tingut una durada d'un any o, alternativament, per la inexistència de fills comuns, i concorrin la resta de requisits que s'enumeren a l'article 219, té dret a una prestació temporal en quantia igual a la de la pensió de viduitat que li hagués correspost i amb una durada de dos anys.

Article 223

Compatibilitat i extinció de les prestacions de viduitat

1. La pensió de viduitat és compatible amb qualsevol renda de treball, sense perjudici del que estableix l'article 221.

La pensió de viduitat, causada en els termes del segon paràgraf de l'article 219.1, és incompatible amb el reconeixement d'una altra pensió de viduitat, en qualsevol dels règims de la Seguretat Social, llevat que les cotitzacions acreditades en cadascun dels règims se superposin, almenys, durant quinze anys.

2. El dret a pensió de viduitat s'extingeix, en tots els supòsits, quan el beneficiari contregui matrimoni o constitueixi una parella de fet en els termes que regula l'article 221, sense perjudici de les excepcions establertes reglamentàriament.

3. El que preveu aquest article és aplicable a la prestació temporal de viduitat.

Article 224

Pensió d'orfandat

1. Tenen dret a la pensió d'orfandat, en règim d'igualtat, cadascun dels fills del causant, sigui quina sigui la naturalesa de la seva filiació, sempre que, en morir el causant, siguin menors de vint-i-un anys o estiguin incapacitats per al treball i que el causant estigués en situació d'alta o en una situació assimilada a la d'alta, o fos pensionista en els termes de l'article 217.1.c.

És aplicable, així mateix, a les pensions d'orfandat el que preveu el segon paràgraf de l'article 219.1.

2. Pot ser beneficiari de la pensió d'orfandat, sempre que en la data de la mort del causant fos menor de vint-i-cinc anys, el fill del causant que no porti a terme un treball lucratiu per compte d'altri o propi, o quan l'efectui però els ingressos que n'obtingui siguin inferiors, en còmput anual, a la quantia vigent per al salari mínim interprofessional, també en còmput anual.

Si l'orfe està cursant estudis i compleix els vint-i-cinc anys durant el transcurs del curs escolar, la percepció de la pensió d'orfandat es manté fins al dia primer del mes immediatament posterior al de l'inici del curs acadèmic següent.

3. La pensió d'orfandat s'ha d'abonar a qui tingui a càrrec seu els beneficiaris, segons determinació reglamentària.

Article 225

Compatibilitat de la pensió d'orfandat

1. Sense perjudici del que preveu l'apartat 2 de l'article anterior, la pensió d'orfandat és compatible amb qualsevol renda de treball de qui sigui o hagi estat cònjuge del causant, o del mateix orfe, així com, si s'escau, amb la pensió de viduïtat que aquell percebi.

És aplicable a les pensions d'orfandat el que preveu, respecte de les pensions de viduïtat, el segon paràgraf de l'article 223.1.

2. Els orfes incapacitats per al treball amb dret a pensió d'orfandat, quan percebin una altra pensió de la Seguretat Social en virtut de la mateixa incapacitat, poden optar entre l'una o l'altra. Quan l'orfe hagi estat declarat incapacitat per al treball abans de complir l'edat de divuit anys, la pensió d'orfandat que estava percebent és compatible amb la d'incapacitat permanent que pugui causar, després dels divuit anys, com a conseqüència d'unes lesions diferents a les que van donar lloc a la pensió d'orfandat, o si s'escau, amb la pensió de jubilació que pugui causar en virtut del treball que porti a terme per compte propi o aliè.

3. Els efectes de la concurrència en els mateixos beneficiaris de pensions d'orfandat causades pel pare i la mare s'han de determinar reglamentàriament.

Article 226

Prestacions a favor de familiars

1. En les normes de desplegament d'aquesta llei s'han de determinar els altres familiars o assimilats que, si compleixen les condicions que s'estableixen per a cadascun d'ells i provenen la seva dependència

econòmica del causant, tenen dret a pensió o subsidi per mort d'aquest, en la quantia que es fixi respectivament.

És aplicable a les prestacions a favor de familiars el que estableix el paràgraf segon de l'article 219.1.

2. En tot cas, s'ha de reconèixer dret a pensió als fills o germans de beneficiaris de pensions contributives de jubilació i incapacitat permanent en els quals es donin, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, les circumstàncies següents:

- a) Haver conviscut amb el causant i a càrrec seu.
- b) Ser majors de quaranta-cinc anys i solters, divorciats o viudos.
- c) Acreditar una dedicació prolongada a la cura del causant.
- d) No tenir mitjans propis de vida.

3. La durada dels subsidis temporals per mort i supervivència s'ha de determinar en les normes de desplegament d'aquesta llei.

4. Als efectes d'aquestes prestacions, els qui estiguin en situació legal de separació tenen, respecte dels seus ascendents o descendents, els mateixos drets que els que els correspondrien en cas d'haver-se dissolt el seu matrimoni.

5. És aplicable a les pensions a favor de familiars el que preveu per a les pensions de viduïtat el segon paràgraf de l'article 223.1.

Article 227

Indemnització especial a preu fet

1. En el cas de mort per accident de treball o malaltia professional, el cònjuge supervivent, el supervivent d'una parella de fet en els termes que regula l'article 221 i els orfes tenen dret a una indemnització a preu fet, la quantia uniforme de la qual es determinen a les normes de desplegament d'aquesta llei.

En els supòsits de separació, divorci o nul·litat és aplicable, si s'escau, el que preveu l'article 220.

2. Quan no hi hagi altres familiars amb dret a pensió per mort i supervivència, el pare o la mare que visquessin a costa del treballador mort, sempre que no tinguin, amb motiu de la mort d'aquest, dret a les prestacions a què es refereix l'article anterior, han de percebre la indemnització que estableix l'apartat 1 d'aquest article.

Article 228

Base reguladora de les prestacions per mort i supervivència derivades de contingències comunes

Per calcular la base reguladora en els supòsits de prestacions derivades de contingències comunes, es

computa la totalitat de les bases per les quals s'hagi efectuat la cotització durant el període establert reglamentàriament anterior al mes previ al del fet causant.

Article 229

Límit de les quanties de les pensions

1. La suma de les quanties de les pensions per mort i supervivència no pot excedir l'import de la base reguladora que correspongui, de conformitat amb el que preveu l'article 161.2, en funció de les cotitzacions efectuades pel causant. Aquesta limitació s'aplica a la determinació inicial de les quanties expressades, però no afecta les revaloracions periòdiques de les pensions que siguin procedents d'ara endavant, d'acord amb el que preveu l'article 58.

2. A l'efecte de la limitació que estableix aquest article, les pensions d'orfandat tenen preferència sobre les pensions a favor d'altres familiars. Així mateix, i pel que fa a aquestes últimes prestacions, s'estableix l'ordre de preferència següent:

1r. Néts i germans del causant, menors de divuit anys o majors incapacitats.

2n. Pare i mare del causant.

3r. Avis i àvies del causant.

4t. Fills i germans del titular d'una pensió contributiva de jubilació o incapacitat permanent majors de quaranta-cinc anys i que compleixin els altres requisits establerts.

3. Sense perjudici del que preveu amb caràcter general aquest article, es pot excedir el límit establert en cas de concurrència de diverses pensions d'orfandat amb una pensió de viduïtat quan el percentatge que s'ha d'aplicar a la base reguladora corresponent per calcular aquesta última sigui superior al 52 per cent, si bé, en cap cas, la suma de les pensions d'orfandat no pot superar el 48 per cent de la base reguladora que correspongui.

Article 230

Imprescriptibilitat

El dret al reconeixement de les prestacions per mort i supervivència, a excepció de l'auxili per defunció, és imprescriptible, sense perjudici que els efectes d'aquest reconeixement es produeixin a partir dels tres mesos anteriors a la data en què es presenti la sol·licitud corresponent.

Article 231

Impediment per ser beneficiari de les prestacions de mort i supervivència

1. Sense perjudici del que estableix la disposició addicional primera de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, no pot tenir la condició de beneficiari de les prestacions de mort i supervivència que li hagin pogut correspondre qui hagi estat condemnat mitjançant sentència ferma per la comissió d'un delictes dolós d'homicidi en qualsevol de les seves formes, quan la víctima sigui el subjecte causant de la prestació.

2. L'entitat gestora pot revisar, per si mateixa i en qualsevol moment, la resolució per la qual hagi reconegut el dret a una prestació de mort i supervivència a qui hagi estat condemnat mitjançant sentència ferma en el supòsit indicat, i el mateix obligat ha de retornar les quantitats que, si s'escau, hagi percebut per aquest concepte.

La facultat de revisió d'ofici a què es refereix el paràgraf anterior no està subjecta a termini, si bé l'obligació de reintegrar l'import de les prestacions percebudes prescriu en el termini que preveu l'article 55.3. En tot cas, la prescripció d'aquesta obligació s'interromp quan s'emeti una resolució judicial de la qual es derivin indicis racionals que el subjecte investigat és responsable d'un delictes dolós d'homicidi, així com per la tramitació del procés penal i dels diferents recursos.

En l'acord d'inici del procediment de revisió del reconeixement de la prestació a què es refereix aquest article s'ha d'acordar, si no s'ha produït abans, la suspensió cautelar de la seva percepció fins a la resolució ferma que posi fi al procediment esmentat.

Article 232

Suspensió cautelar de l'abonament de les prestacions de mort i supervivència, en determinats supòsits

1. L'entitat gestora ha de suspendre cautelarment l'abonament de les prestacions de mort i supervivència que, si s'escau, hagi reconegut, quan es dicti una resolució judicial de la qual es derivin indicis racionals que el subjecte investigat és responsable d'un delictes dolós d'homicidi en qualsevol de les seves formes, si la víctima és el subjecte causant de la prestació, amb efectes des del dia primer del mes següent a aquell en què se li comunicui aquesta circumstància.

Quan l'entitat gestora tingui coneixement, abans o durant el tràmit del procediment per reconèixer la prestació de mort i supervivència, que s'ha emès contra el sol·licitant una resolució judicial de la qual es derivin indicis racionals de criminalitat per la comissió del delictes indicat, ha de procedir al seu reconeixement si concorren tota la resta de requisits per a això, amb suspensió cautelar de l'abonament des de la data en què hagi hagut de tenir efectes econòmics.

En els casos que s'indiquen als dos paràgrafs precedents, la suspensió cautelar s'ha de mantenir fins que s'emeti una sentència ferma o una altra resolució ferma que posi fi al procediment penal, o determini la no-culpabilitat del beneficiari.

Si el beneficiari de la prestació és condemnat finalment per sentència ferma per la comissió del delictes indicat, és procedent la revisió del reconeixement i, si s'escau, el reintegrament de les prestacions percebudes, d'acord amb el que preveu l'article 231. Si es dicta una sentència absolutòria o una resolució judicial ferma que declari la no-culpabilitat del beneficiari, s'ha de rehabilitar el pagament de la prestació suspesa amb els efectes que haurien estat procedents si no se n'hagués acordat la suspensió, una vegada descomptades, si s'escau, les quantitats satisfetes en concepte d'obligació d'aliments d'acord amb el que disposa l'apartat 3.

2. No obstant això, si es dicta una sentència absolutòria en primera instància i aquesta és recorreguda, la suspensió cautelar s'ha d'alçar fins a la resolució del recurs per sentència ferma. En aquest cas, si la

sentència ferma emesa en el recurs esmentat també és absolutòria, s'han d'abonar al beneficiari les prestacions deixades de percebre des que es va acordar la suspensió cautelar fins que es va alçar, amb descompte de les quantitats que, si s'escau, s'hagin satisfet a tercers en concepte d'obligació d'aliments d'acord amb el que disposa l'apartat 3. Per contra, si la sentència ferma dictada en el recurs és condemnatòria, és procedent la revisió del reconeixement de la prestació, així com la devolució de les prestacions percebudes pel condemnat, d'acord amb el que indica l'apartat 1 d'aquest article, incloses les corresponents al període en què la suspensió va estar alçada.

3. Durant la suspensió del pagament d'una pensió de viduïtat, acordada de conformitat amb el que preveu aquest article, es poden fer efectives amb càrrec a aquesta pensió, fins al límit de l'import que hauria correspost per aquest concepte al beneficiari de la pensió en qüestió, les obligacions d'aliments a favor dels titulars de pensió d'orfandat o a favor de familiars causada per la víctima del delictes, sempre que aquests titulars haguessin de ser beneficiaris dels increments a què es refereix l'article 233 si finalment es dictés una sentència ferma condemnatòria d'aquell. La quantitat a percebre en concepte d'aliments per part de cadascun dels pensionistes d'orfandat o a favor de familiars no pot superar l'import que, en cada moment, li hauria correspost per l'increment esmentat.

Article 233

Increment de les pensions d'orfandat i a favor de familiars, en determinats supòsits

1. Quan, segons el que estableix l'article 231, el condemnat per sentència ferma per la comissió d'un delictes dolós d'homicidi en qualsevol de les seves formes no pugui adquirir la condició de beneficiari de la pensió de viduïtat, o l'hagi perdut, els fills d'aquest que siguin titulars de la pensió d'orfandat causada per la víctima del delictes tenen dret a l'increment previst reglamentàriament per als casos d'orfandat absoluta.

Els titulars de la pensió a favor de familiars poden, en aquests mateixos supòsits, ser beneficiaris de l'increment previst reglamentàriament, sempre que no hi hagi altres persones amb dret a pensió de mort i supervivència causada per la víctima.

2. Els efectes econòmics de l'increment esmentat s'han de retrotraure a la data d'efectes del reconeixement inicial de la pensió d'orfandat o a favor de familiars, quan no s'hagi reconegut prèviament la pensió de viduïtat a qui resulti condemnat per sentència ferma. Si passa altrament, aquests efectes econòmics s'inicien a partir de la data en què hagi cessat el pagament de la pensió de viduïtat, com a conseqüència de la revisió del seu reconeixement per part de l'entitat gestora d'acord amb el que preveu l'article 231 o, si s'escau, a partir de la data de la suspensió cautelar que recull l'article 232.

En tot cas, l'abonament de l'increment de la pensió d'orfandat o a favor de familiars pels períodes en què el condemnat hagi percebut la pensió de viduïtat només es pot efectuar després que aquest n'hagi fet efectiu el reintegrament, i l'entitat gestora, en cas de no produir-se el reintegrament, no és responsable subsidiària ni solidària de l'abonament al pensionista d'orfandat o a favor de familiars de l'increment assenyalat, ni està obligada a avançar-lo.

De les quantitats que corresponguin en concepte d'increment de la pensió d'orfandat o a favor de familiars s'ha de descomptar, si s'escau, l'import que hagi percebut per aliments el seu beneficiari a càrrec de la pensió de viduïtat suspesa, d'acord amb el que disposa l'article 232.

Article 234

Abonament de les pensions d'orfandat, en determinats supòsits

En cas que els fills de qui hagi estat condemnat per sentència ferma per la comissió d'un delictes dolós d'homicidi en qualsevol de les seves formes, en els termes que s'assenyalen a l'article 231, si són menors d'edat o persones amb capacitat judicialment modificada, siguin beneficiaris d'una pensió d'orfandat causada per la víctima, aquesta pensió no és abonable a la persona condemnada.

En tot cas, l'entitat gestora ha d'informar el Ministeri Fiscal de l'existència de la pensió d'orfandat, així com de tota resolució judicial de la qual es derivin indicis racionals que el progenitor és responsable d'un delictes dolós d'homicidi perquè, en compliment del que disposa l'article 158 del Codi civil, procedeixi, si s'escau, a instar que s'adoptin les mesures oportunes en relació amb la persona física o institució tutelar del menor o la persona amb capacitat judicialment modificada a qui s'ha d'abonar la pensió d'orfandat. Una vegada adoptades aquestes mesures amb motiu de la situació processal esmentada, l'entitat gestora, quan sigui procedent, també ha de comunicar al Ministeri Fiscal la resolució per la qual es posi fi al procés i la fermesa o no de la resolució judicial en què s'acordi.

Capítol XV

Protecció a la família

Article 235

Períodes de cotització assimilats per part

Als efectes de les pensions contributives de jubilació i d'incapacitat permanent, es computen a favor de la treballadora sol·licitant de la pensió un total de cent dotze dies complets de cotització per cada part d'un sol fill i de catorze dies més per cada fill a partir del segon, inclòs aquest, si el part és múltiple, llevat que, per ser treballadora o funcionària en el moment del part, s'hagi cotitzat durant la totalitat de les setze setmanes o durant el temps que correspongui si el part és múltiple.

Article 236

Beneficis per cura de fills o menors

1. Sense perjudici del que disposa l'article anterior, es computa com a període cotitzat a tots els efectes, excepte per al compliment del període mínim de cotització exigít, aquell en què s'hagi interromput la cotització a causa de l'extinció de la relació laboral o de la finalització del cobrament de prestacions per desocupació quan aquestes circumstàncies s'hagin produït entre els nou mesos anteriors al naixement, o els tres mesos anteriors a l'adopció o acolliment permanent d'un menor, i la finalització del sisè any posterior a la situació esmentada.

El període computable com a cotitzat és com a màxim de dos-cents setanta dies per fill o menor adoptat o acollit, i en cap cas pot ser superior a la interrupció real de la cotització.

Aquest benefici només es reconeix a un dels progenitors. En cas de controvèrsia entre ells, s'atorga el dret a la mare.

2. En tot cas, l'aplicació dels beneficis que estableix aquest article no pot comportar que el període de cura de fill o menor, considerat com a període cotitzat, superi els cinc anys per beneficiari. Aquesta limitació s'aplica, així mateix, quan aquests beneficis concorrin amb els que recull l'article 237.1.

Article 237

Prestació familiar en la modalitat contributiva

1. Els períodes de fins a tres anys d'excedència de què gaudeixin els treballadors, d'acord amb l'article 46.3 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, per raó de la cura de cada fill o menor en règim d'acolliment permanent o de guarda amb finalitat d'adopció, tenen la consideració de període de cotització efectiva als efectes de les prestacions corresponents de la Seguretat Social per jubilació, incapacitat permanent, mort i supervivència, maternitat i paternitat.

2. De la mateixa manera, es considera efectivament cotitzat als efectes de les prestacions que s'indiquen a l'apartat anterior el primer any del període d'excedència de què gaudeixin els treballadors, d'acord amb l'article 46.3 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, per raó de la cura d'altres familiars, fins al segon grau de consanguinitat o afinitat, que, per raons d'edat, accident, malaltia o discapacitat, no es puguin valer per si mateixos i no exerceixin una activitat retribuïda.

3. Les cotitzacions realitzades durant els dos primers anys del període de reducció de jornada per cura de menor previst en el primer paràgraf de l'article 37.6 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, es computen incrementades fins al 100 per cent de la quantia que hagués correspost si s'hagués mantingut sense l'esmentada reducció la jornada de treball, als efectes de les prestacions assenyalades a l'apartat 1. L'increment esmentat ha d'estar referit exclusivament al primer any en els altres supòsits de reducció de jornada contemplats en el primer i segon paràgraf de l'article esmentat.

Les cotitzacions realitzades durant els períodes en què es redueix la jornada segons el que preveu el tercer paràgraf de l'article 37.6 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, es computen incrementades fins al 100 per cent de la quantia que hagués correspost si s'hagués mantingut sense l'esmentada reducció la jornada de treball, als efectes de les prestacions per jubilació, incapacitat permanent, mort i supervivència, maternitat, paternitat, risc durant l'embaràs, risc durant la lactància natural i incapacitat temporal.

4. Quan les situacions d'excedència que s'assenyalen als apartats 1 i 2 hagin estat precedides per una reducció de jornada en els termes que preveu l'article 37.6 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, a l'efecte de la consideració com a cotitzats dels períodes d'excedència que corresponguin, les cotitzacions realitzades durant la reducció de jornada s'han de computar incrementades fins al 100 per cent de la quantia que hauria correspost si s'hagués mantingut sense aquesta reducció la jornada de treball.

Capítol XVI

Disposicions comunes del règim general

Secció primera

Millors voluntàries de l'acció protectora del règim general

Article 238

Milliores de l'acció protectora

1. Les milliores voluntàries de l'acció protectora d'aquest règim general es poden fer mitjançant:

- a) La millora directa de les prestacions.
- b) L'establiment de tipus de cotització addicionals.

2. La concessió de milliores voluntàries per part de les empreses s'ha d'ajustar al que estableixen aquesta secció i les normes dictades per aplicar-la i desplegar-la.

Article 239

Millora directa de les prestacions

Les empreses poden millorar directament les prestacions d'aquest règim general i costejar-les al seu càrrec exclusiu. Excepcionalment, i amb l'aprovació prèvia del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, es pot establir una aportació econòmica a càrrec dels treballadors, sempre que se'ls faculti per acollir-se o no, de manera individual i voluntària, a les milliores concedides pels empresaris per aquesta condició.

No obstant el caràcter voluntari per als empresaris de la implantació de les milliores a què es refereix aquest article, quan a l'empara d'aquestes un treballador hagi causat el dret a la millora d'una prestació periòdica, aquest dret no pot ser anul·lat ni disminuït si no és d'acord amb les normes que en regulen el reconeixement.

Article 240

Modes de gestió de la millora directa

1. Les empreses, en les condicions que es determinin reglamentàriament, poden portar a terme la millora de prestacions a què es refereix l'article anterior per si mateixes o a través de l'Administració de la Seguretat Social, fundacions laborals, mutualitats i mutualitats de previsió social o entitats asseguradores de qualsevol tipus.

2. Les fundacions laborals constituïdes legalment per complir les finalitats que els siguin pròpies han de gaudir del tracte fiscal i de les altres exempcions concedides en els termes que estableixin les normes aplicables.

Article 241

Millora per establiment de tipus de cotització addicionals

El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, a instància dels interessats, pot aprovar cotitzacions addicionals realitzades mitjançant l'augment del tipus de cotització a què es refereix l'article 145, amb destinació a la revaloració de les pensions o altres prestacions periòdiques ja causades i finançades amb càrrec a aquest o per millorar les futures.

Secció segona

Disposicions sobre seguretat i salut en el treball en el règim general

Article 242

Incompliments en matèria d'accidents de treball

L'incompliment per part de les empreses de les ordres de la Inspecció de Treball i Seguretat Social i de les resolucions de l'autoritat laboral en matèria de paralització de treballs que no compleixin les normes de seguretat i salut s'ha d'equiparar, respecte dels accidents de treball que en aquest cas es puguin produir, a la falta de formalització de la protecció per la contingència esmentada dels treballadors afectats, independentment de qualsevol altra responsabilitat o sanció que pertoqui.

Article 243

Normes específiques per a malalties professionals

1. Totes les empreses que hagin de cobrir llocs de treball amb risc de malalties professionals estan obligades a practicar un reconeixement mèdic previ a l'admissió dels treballadors que els hagin d'ocupar i a efectuar els reconeixements periòdics que per a cada tipus de malaltia estableixin les normes que, a aquest efecte, aprovi el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.
2. Els reconeixements són a càrrec de l'empresa i tenen el caràcter d'obligatoris per al treballador, a qui l'empresa ha d'abonar, si pertoca, les despeses de desplaçament i la totalitat del salari que per aquesta causa pugui deixar de percebre.
3. Les empreses indicades no poden contractar treballadors que en el reconeixement mèdic no hagin estat qualificats d'aptes per exercir els llocs de treball de què es tracti. La mateixa prohibició s'estableix respecte a la continuació del treballador en el seu lloc de treball quan no es mantingui la declaració d'aptitud en els reconeixements successius.
4. Les disposicions d'aplicació i desplegament han de determinar els casos excepcionals en què, per exigències de fet de la contractació laboral, es pugui concedir un termini per efectuar els reconeixements immediatament després de la iniciació del treball.

Article 244

Responsabilitats per falta de reconeixements mèdics

1. Les entitats gestores i les col·laboradores amb la Seguretat Social estan obligades, abans de prendre a càrrec seu la protecció per accident de treball i malaltia professional del personal empleat en empreses amb risc específic d'aquesta última contingència, a conèixer el certificat del reconeixement mèdic previ a què es refereix l'article anterior, i han de fer constar en la documentació corresponent que s'ha complert aquesta obligació. De la mateixa manera, aquestes entitats han de conèixer els resultats dels reconeixements mèdics periòdics.
2. L'incompliment per part de l'empresa de l'obligació d'efectuar els reconeixements mèdics previs o periòdics la converteix en responsable directa de totes les prestacions que es puguin derivar, en aquests casos, de malaltia professional, tant si l'empresa estava associada a una mútua col·laboradora amb la Seguretat Social, com si tenia coberta la protecció d'aquesta contingència en una entitat gestora.

3. L'incompliment per part de les mútues del que disposa l'apartat 1 fa que incorrin en les responsabilitats següents:

a) Obligació d'ingressar al Fons de contingències professionals de la Seguretat Social a què es refereix l'article 97 l'import de les primes percebudes, amb un recàrrec que pot arribar al 100 per cent d'aquest import.

b) Obligació d'ingressar, amb la destinació fixada abans, una quantitat igual a la que equivalguin les responsabilitats a càrrec de l'empresa, en els supòsits a què es refereix l'apartat anterior d'aquest article, incloses les que siguin procedents d'acord amb el que estableix l'article 164.

c) Anul·lació, en cas de reincidència, de l'autorització per col·laborar en la gestió.

d) Qualsevol altres responsabilitats que siguin procedents d'acord amb el que estableixen aquesta llei i les seves disposicions d'aplicació i de desplegament.

Capítol XVII

Disposicions aplicables a determinats treballadors del règim general

Secció primera

Treballadors contractats a temps parcial

Article 245

Protecció social

1. La protecció social derivada dels contractes de treball a temps parcial es regeix pel principi d'assimilació del treballador a temps parcial al treballador a temps complet i, específicament, pel que estableixen aquest capítol i els articles 269.2 i 270.1 pel que fa a la protecció per desocupació.

2. Les regles que conté aquesta secció són aplicables als treballadors amb contracte a temps parcial, de relleu a temps parcial i contracte fix-discontinu, de conformitat amb el que estableixen els articles 12 i 16 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, compresos en el camp d'aplicació del règim general, inclosos els treballadors a temps parcial o fixos discontinus pertanyents al sistema especial per als empleats de la llar.

Article 246

Cotització

1. La base de cotització a la Seguretat Social i de les aportacions que es recaptin conjuntament amb les quotes d'aquella ha de ser sempre mensual, i ha d'estar constituïda per les retribucions efectivament percebudes en funció de les hores treballades, tant ordinàries com complementàries.

2. La base de cotització determinada així no pot ser inferior a les quantitats que es determinin reglamentàriament.

3. Les hores complementàries han de cotitzar a la Seguretat Social sobre les mateixes bases i tipus que les hores ordinàries.

Article 247

Còmput dels períodes de cotització

A l'efecte d'acreditar els períodes de cotització necessaris per causar dret a les prestacions de jubilació, incapacitat permanent, mort i supervivència, incapacitat temporal, maternitat i paternitat, s'apliquen les regles següents:

a) S'han de tenir en compte els diferents períodes durant els quals el treballador hagi estat d'alta amb un contracte a temps parcial, sigui quina sigui la durada de la jornada efectuada en cadascun d'aquests.

A aquest efecte, el coeficient de parcialitat, que està determinat pel percentatge de la jornada efectuada a temps parcial respecte de la jornada efectuada per un treballador a temps complet comparable, s'aplica sobre el període d'alta amb contracte a temps parcial, i el resultat és el nombre de dies que es consideren efectivament cotitzats en cada període.

Al nombre de dies que resultin s'hi ha de sumar, si s'escau, els dies cotitzats a temps complet, i el resultat és el total de dies de cotització acreditats computables per accedir a les prestacions.

b) Una vegada determinat el nombre de dies de cotització acreditats, s'ha de calcular el coeficient global de parcialitat, que és el percentatge que representa el nombre de dies treballats i acreditats com a cotitzats, d'acord amb el que estableix la lletra *a*, sobre el total de dies en alta al llarg de tota la vida laboral del treballador. En cas que es tracti de subsidi per incapacitat temporal, el càlcul del coeficient global de parcialitat s'ha de fer exclusivament sobre els últims cinc anys. Si es tracta del subsidi per maternitat i paternitat, el coeficient global de parcialitat es calcula sobre els últims set anys o, si s'escau, sobre tota la vida laboral.

c) El període mínim de cotització exigít als treballadors a temps parcial per a cadascuna de les prestacions econòmiques que el tinguin establert és el resultat d'aplicar al període regulat amb caràcter general el coeficient global de parcialitat a què es refereix la lletra *b*.

En els supòsits en què, a l'efecte d'accedir a la prestació econòmica corresponent, s'exigeixi que una part o la totalitat del període mínim de cotització exigít estigui comprès en un termini de temps determinat, el coeficient global de parcialitat s'aplica per fixar el període de cotització exigible. L'espai temporal en què ha d'estar comprès el període exigible ha de ser, en tot cas, l'establert amb caràcter general per a la prestació respectiva.

Article 248

Quantia de les prestacions econòmiques

1. Per determinar la base reguladora de les prestacions econòmiques es tenen en compte les regles següents:

a) La base reguladora de les prestacions de jubilació i incapacitat permanent es calcula d'acord amb la regla general.

b) La base reguladora diària de les prestacions per maternitat i per paternitat és el resultat de dividir la suma de les bases de cotització acreditades en l'empresa durant l'any anterior a la data del fet causant entre tres-cents seixanta-cinc.

No obstant això, les prestacions per maternitat i paternitat es poden reconèixer mitjançant una resolució provisional de conformitat amb el que preveu l'article 179.2.

c) La base reguladora diària de la prestació per incapacitat temporal és el resultat de dividir la suma de les bases de cotització a temps parcial acreditades des de l'última alta laboral, amb un màxim de tres mesos immediatament anteriors al del fet causant, entre el nombre de dies naturals compresos en el període.

La prestació econòmica s'ha d'abonar durant cada dia natural en què l'interessat estigui en la situació d'incapacitat temporal.

2. A l'efecte de calcular les pensions de jubilació i d'incapacitat permanent derivada de malaltia comuna, la integració dels períodes durant els quals no hi hagi hagut obligació de cotitzar s'ha de fer amb la base mínima de cotització d'entre les aplicables en cada moment, corresponent al nombre d'hores contractades en últim terme.

3. A l'efecte de determinar la quantia de les pensions de jubilació i d'incapacitat permanent derivada de malaltia comuna, el nombre de dies cotitzats que resultin del que estableix el segon paràgraf de la lletra a de l'article 247 s'ha d'incrementar amb l'aplicació del coeficient de l'1,5, i el nombre de dies resultant no pot ser superior al període d'alta a temps parcial.

El percentatge que s'ha d'aplicar sobre la base reguladora respectiva es determina d'acord amb l'escala general a què es refereix l'article 210.1, amb l'excepció següent:

Quan l'interessat acreditat un període de cotització inferior a quinze anys, considerant la suma dels dies a temps complet amb els dies a temps parcial incrementats ja aquests últims amb el coeficient de l'1,5, el percentatge que s'ha d'aplicar sobre la base reguladora respectiva és l'equivalent al que resulti d'aplicar a 50 el percentatge que representi el període de cotització acreditat pel treballador sobre quinze anys.

Secció segona

Treballadors contractats per a la formació i l'aprenentatge

Article 249

Acció protectora

1. L'acció protectora de la Seguretat Social del treballador contractat per a la formació i l'aprenentatge ha de comprendre totes les contingències, situacions protegibles i prestacions d'aquella, inclosa la desocupació.

Respecte a la protecció per desocupació, s'aplica el que estableix el títol III amb les especialitats que preveu l'article 290.

2. En el supòsit dels contractes per a la formació i l'aprenentatge subscrits amb alumnes treballadors en els programes d'escoles taller, cases d'oficis i tallers d'ocupació, l'acció protectora de la Seguretat Social ha de comprendre les mateixes contingències, situacions protegibles i prestacions que per a la resta de treballadors contractats amb aquesta modalitat, a excepció de la desocupació.

Capítol XVIII

Sistemes especials per a empleats de la llar i per a treballadors per compte d'altri agraris

Secció primera

Sistema especial per a empleats de la llar

Article 250

Àmbit d'aplicació

1. Queden compresos en aquest sistema especial per a empleats de la llar els treballadors subjectes a la relació laboral especial a què es refereix l'article 2.1.b del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

Queden exclosos d'aquest sistema especial els treballadors que prestin serveis domèstics no contractats directament pels titulars de la llar familiar, sinó a través d'empreses, d'acord amb el que preveu la disposició addicional dissetena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de la Seguretat Social.

2. El règim jurídic d'aquest sistema especial és el que preveuen aquest títol II i les seves normes d'aplicació i de desplegament, amb les particularitats que s'hi estableixin.

Article 251

Acció protectora

Els treballadors inclosos en el sistema especial per a empleats de la llar tenen dret a les prestacions de la Seguretat Social en els termes i condicions que estableix aquest règim general de la Seguretat Social, amb les peculiaritats següents:

a) El subsidi per incapacitat temporal, en cas de malaltia comuna o accident no laboral, s'ha d'abonar a partir del novè dia de la baixa a la feina, i l'ocupador ha d'abonar la prestació al treballador des dels dies quart al vuitè de la baixa esmentada, tots dos inclosos.

b) El pagament de subsidi per incapacitat temporal causat pels treballadors inclosos en aquest sistema especial l'ha de fer directament l'entitat a la qual en correspongui la gestió, i no és procedent el pagament delegat.

c) Respecte a les contingències professionals del sistema especial per a empleats de la llar, no és aplicable a l'efecte de les prestacions el règim de responsabilitats que regula l'article 167.

d) L'acció protectora del sistema especial per a empleats de la llar no comprèn la desocupació corresponent.

Secció segona

Sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris

Article 252

Àmbit d'aplicació

1. Queden compresos en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris els qui portin a terme tasques agràries, siguin pròpiament agrícoles, forestals o pecuàries o siguin complementàries o auxiliars d'aquestes, en explotacions agràries, així com els empresaris als quals prestin els seus serveis en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

No obstant això, no tenen la consideració de tasques agràries les operacions de manipulació, empaquetatge, envasament i comercialització del plàtan a què es refereix l'article 136.2.g, encara que per al mateix empresari prestin serveis altres treballadors dedicats a l'obtenció directa, emmagatzematge i transport als llocs de condicionament i provisió del mateix producte, i tot això sense perjudici del que estableix respecte de la seva venda l'últim paràgraf de l'article 2.1 de la Llei 19/1995, de 4 de juliol, de modernització de les explotacions agràries.

2. El règim jurídic d'aquest sistema especial és el que preveuen aquest títol II i les seves normes d'aplicació i de desplegament, amb les particularitats que s'hi estableixin.

Article 253

Regles d'inclusió

1. La inclusió en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris que estableix el règim general, que es produeix com a conseqüència i de manera simultània a l'alta en el règim esmentat, determina l'obligació de cotitzar, tant durant els períodes d'activitat per la realització de tasques agràries com durant els períodes d'inactivitat en aquestes tasques, amb la consegüent alta en el règim general i d'acord amb el que disposen els apartats següents.

Als efectes que indica el paràgraf anterior, s'entén que hi ha períodes d'inactivitat dins d'un mes natural quan el nombre de jornades reals efectuades durant aquest sigui inferior al 76,67 per cent dels dies naturals en què el treballador estigui inclòs en el sistema especial en el mes en qüestió.

Sense perjudici del que assenyala el paràgraf anterior, no hi ha períodes d'inactivitat dins del mes natural quan el treballador efectui durant aquest, per a un mateix empresari, un mínim de cinc jornades reals setmanals en compliment del que estableix el conveni col·lectiu que sigui aplicable.

2. Per quedar inclòs en aquest sistema especial durant els períodes d'inactivitat, són requisits necessaris que el treballador hagi efectuat un mínim de 30 jornades reals en un període continuat de tres-cents seixanta-cinc dies i que sol·liciti expressament la inclusió dins dels tres mesos naturals següents al de la realització de l'última de les jornades esmentades.

Una vegada complerts els requisits que assenyala el paràgraf anterior, la inclusió en el sistema especial i la cotització durant els períodes d'inactivitat en les tasques agràries tenen efectes a partir del dia primer del mes següent a aquell en què s'hagi presentat la sol·licitud d'inclusió.

3. Als efectes que preveuen els apartats anteriors, s'han de computar totes les jornades reals efectuades pel treballador en el període indicat, incloses les prestades en un mateix dia per a diferents empresaris.

A l'efecte de complir el requisit que estableix l'apartat 2, s'assimilen a jornades reals els dies en què els treballadors estiguin en les situacions d'incapacitat temporal derivada de contingències professionals, maternitat, paternitat, risc durant l'embaràs i risc durant la lactància natural, procedents d'un període d'activitat en aquest sistema especial; els períodes de percepció de prestacions per desocupació de nivell contributiu en aquest sistema especial, així com els dies en què aquells estiguin en alta en algun règim de la Seguretat Social com a conseqüència de programes de foment d'ocupació agrària.

4. L'exclusió del sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris durant els períodes d'inactivitat, amb la consegüent baixa en el règim general, es pot produir:

a) A sol·licitud del treballador; en aquest cas, els efectes de l'exclusió tenen lloc des del dia primer del mes següent al de la presentació de la sol·licitud davant la Tresoreria General de la Seguretat Social.

b) D'ofici per part de la Tresoreria General de la Seguretat Social, en els supòsits següents:

1r. Quan el treballador no efectui un mínim de 30 jornades de tasques agràries en un període continuat de tres-cents seixanta-cinc dies, computats des del següent a aquell en què finalitzi el període anterior.

Els efectes de l'exclusió, en aquest supòsit, tenen lloc des del dia primer del mes següent al de la notificació de la resolució per la qual s'acordi l'exclusió.

2n. Per falta d'abonament de les quotes corresponents a períodes d'inactivitat durant dues mensualitats consecutives.

Els efectes de l'exclusió, en aquest supòsit, tenen lloc des del dia primer del mes següent a la segona mensualitat no ingressada, llevat que el treballador estigui, en aquesta data, en situació d'incapacitat temporal, maternitat, paternitat, risc durant l'embaràs o risc durant la lactància natural; en aquest cas, els efectes tenen lloc des del dia primer del mes següent a aquell en què finalitzi la percepció de la prestació econòmica corresponent, si no s'han abonat abans les quotes degudes.

L'exclusió a què es refereix aquest apartat no impedeix que, en cas de nous períodes d'activitat en les tasques agràries, els treballadors quedin inclosos en el sistema especial durant els dies en què prestin els seus serveis, amb les consegüents altes i baixes en el règim general i la cotització que correspongui per aquests períodes.

5. Si s'ha procedit a l'exclusió d'aquest sistema especial durant els períodes d'inactivitat per alguna de les causes que s'assenyalen a l'apartat anterior, és procedent la reincorporació al sistema esmentat quan els treballadors per compte d'altri agraris compleixin els requisits següents:

a) Haver efectuat un mínim de trenta jornades reals dins del període continuat de tres-cents seixanta-cinc dies anteriors a la data d'efectes de la represa de la cotització per períodes d'inactivitat.

Aquest requisit no és exigible quan el treballador sol·liciti reincorporar-se al sistema especial després d'haver-ne quedat exclòs voluntàriament, en ocasió de l'exercici d'una altra activitat que hagués determinat la seva alta en qualsevol règim de la Seguretat Social o de trobar-se en una situació assimilada a la d'alta que hagués estat computable per accedir a qualsevol de les prestacions compreses en l'acció protectora a què es refereix l'article 256. Per a això, s'ha de presentar la sol·licitud corresponent dins dels tres mesos següents a la data d'efectes de la baixa en l'activitat esmentada o de l'extinció de la situació assimilada abans assenyalada.

b) Estar al corrent en l'ingrés de les quotes corresponents a períodes d'inactivitat.

Els efectes de la reincorporació en el sistema especial, a l'efecte de la cotització durant els períodes d'inactivitat, tenen lloc:

1r. Quan l'exclusió s'hagi produït voluntàriament, des del dia primer del mes següent al de la presentació de la sol·licitud de reincorporació per part del treballador.

En el supòsit que el treballador provingui d'una situació d'alta per una altra activitat o d'una situació assimilada a la d'alta i sol·liciti reincorporar-se dins dels tres mesos abans assenyalats, pot optar perquè els seus efectes tinguin lloc bé des de la data d'efectes de la baixa per aquesta altra activitat o de l'extinció de la situació assimilada esmentada, bé des del dia primer del mes següent al de la presentació de la sol·licitud.

2n. Quan l'exclusió s'hagi produït d'ofici per incompliment del requisit relatiu a la realització del mínim de jornades reals exigít, des del dia primer del mes següent al del compliment del requisit esmentat.

3r. Quan l'exclusió s'hagi produït d'ofici per falta d'ingrés de la cotització corresponent als períodes d'inactivitat, des del dia primer del mes següent al de la presentació de la sol·licitud de reincorporació, llevat que el treballador opti perquè els efectes tinguin lloc des del dia primer del mes d'ingrés de les quotes degudes.

Article 254

Afiliació, altes, baixes i variacions de dades

L'afiliació i les altes, baixes i variacions de dades dels treballadors agraris per compte d'altri s'han de tramitar en els termes, terminis i condicions que estableixen els articles 139 i 140 i les seves disposicions d'aplicació i de desplegament.

Sense perjudici del que preveu el paràgraf anterior, si es contracten treballadors eventuais o fixos discontinus el mateix dia en què comencin a prestar serveis, les sol·licituds d'alta es poden presentar fins a les dotze hores del dia en qüestió, quan no hagi estat possible formalitzar-les amb anterioritat a l'inici de la jornada esmentada. No obstant això, si la jornada de treball finalitza abans de les dotze hores, les

sol·licituds d'alta s'han de presentar abans de la finalització d'aquesta jornada.

Article 255

Cotització

1. La cotització corresponent als treballadors inclosos en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris i als empresaris a qui prestin serveis s'ha d'ajustar al que es disposa per al règim general de la Seguretat Social, amb les particularitats que estableixen els apartats següents.

2. Durant els períodes d'activitat en les tasques agràries s'apliquen les regles següents:

a) L'empresari és el subjecte responsable del compliment de l'obligació de cotitzar en els termes de l'article 142, i ha de comunicar, així mateix, les jornades reals efectuades pels seus treballadors en el termini que es determini reglamentàriament.

b) La cotització es pot efectuar, a opció de l'empresari, per bases diàries, en funció de les jornades reals efectuades, o per bases mensuals. En cas de no exercir-se expressament l'opció esmentada, s'aplica la modalitat de bases mensuals de cotització.

La modalitat de cotització per bases mensuals és obligatòria per als treballadors agraris per compte d'altri amb contracte indefinit, sense incloure-hi els qui prestin serveis amb caràcter fix discontinu, respecte als quals té caràcter opcional.

c) Les bases de cotització per contingències comunes i professionals s'han de determinar de conformitat amb el que disposa l'article 147.

Quan la cotització s'efectuï per bases diàries, el que indica el paràgraf anterior s'ha d'entendre referit a cada jornada real efectuada, sense que pugui ser inferior a la base mínima diària de cotització que estableixi en cada exercici la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

d) Els tipus de cotització aplicables, respecte a les contingències comunes, són els que estableix la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent a cada exercici, i respecte a les contingències professionals, els establerts per a cada activitat econòmica, ocupació, o situació, en la tarifa de primes determinades legalment.

e) La cotització per desocupació, Fons de Garantia Salarial i formació professional s'ha d'efectuar d'acord amb la base de cotització per contingències professionals.

Els tipus de cotització aplicables per a la cotització per aquests conceptes són els següents:

1r. Per a la contingència de desocupació, els fixats en cada exercici per la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent.

2n. Per a la cotització al Fons de Garantia Salarial, el 0,10 per cent, a càrrec exclusiu de l'empresari.

3r. Per a la cotització per formació professional, el 0,18 per cent, en què un 0,15 per cent és a càrrec de l'empresari i un 0,03 per cent és a càrrec del treballador.

3. Durant els períodes d'inactivitat en les tasques agràries s'apliquen les regles següents:

a) El mateix treballador és el subjecte responsable del compliment de l'obligació de cotitzar i de l'ingrés de les quotes corresponents.

b) La cotització té caràcter mensual i es calcula mitjançant la fórmula que determini la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent a cada exercici.

c) La base de cotització aplicable és la base mínima vigent en cada moment, per contingències comunes, corresponent al grup 7 de l'escala de grups de cotització del règim general.

d) El tipus de cotització aplicable és de l'11,50 per cent.

4. Durant les situacions d'incapacitat temporal, risc durant l'embaràs i risc durant la lactància natural, així com de maternitat i paternitat causades durant els períodes d'activitat, s'apliquen les regles següents:

a) L'empresari ha d'ingressar únicament les aportacions a càrrec seu.

Les aportacions a càrrec del treballador les ha d'ingressar l'entitat que efectui el pagament directe de les prestacions corresponents a les situacions indicades.

b) Respecte dels treballadors agraris amb contracte indefinit, la cotització durant les situacions referides s'ha d'efectuar d'acord amb les normes generals del règim general.

c) Respecte dels treballadors agraris amb contracte temporal i fix discontinu, s'aplica el que estableix la lletra *b* quant als dies contractats en què no hagin pogut prestar els seus serveis per trobar-se en alguna de les situacions abans indicades.

Pel que fa als dies en què no estigui prevista la prestació de serveis, aquests treballadors estan obligats a ingressar la cotització corresponent als períodes d'inactivitat, excepte en els supòsits de percepció dels subsidis per maternitat i paternitat, que tenen la consideració de períodes de cotització efectiva als efectes de les prestacions corresponents per jubilació, incapacitat permanent i mort i supervivència.

5. En aquest sistema especial no s'aplica l'increment de l'aportació empresarial a la quota per contingències comunes que preveu l'article 151 per als contractes de treball temporals amb una durada efectiva inferior a set dies.

Article 256

Acció protectora

1. Els treballadors inclosos en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris tenen dret a les prestacions de la Seguretat Social en els termes i condicions que estableix el règim general de la

Seguretat Social, amb les peculiaritats que assenyalen els apartats següents.

2. Per al reconeixement de les prestacions econòmiques corresponents cal que els treballadors estiguin al corrent en el pagament de les cotitzacions corresponents als períodes d'inactivitat, de l'ingrés de les quals són responsables.
3. Durant els períodes d'inactivitat, l'acció protectora del sistema especial comprèn les prestacions econòmiques per maternitat, paternitat, incapacitat permanent i mort i supervivència derivades de contingències comunes, així com jubilació.
4. Per accedir a les modalitats de jubilació anticipada que preveuen els articles 207 i 208, i a l'efecte d'acreditar el requisit del període mínim de cotització efectiva que estableix per a elles aquell article, cal que, en els últims deu anys cotitzats, almenys sis corresponguin a períodes d'activitat efectiva en aquest sistema especial. A aquest efecte, es computen també els períodes de percepció de prestacions per desocupació de nivell contributiu en aquest sistema especial.
5. Durant la situació d'incapacitat temporal derivada de malaltia comuna i en els termes establerts reglamentàriament, la quantia de la base reguladora del subsidi no pot ser superior a la mitjana mensual de la base de cotització corresponent als dies efectivament treballats durant els últims dotze mesos anteriors a la baixa mèdica.
6. La prestació econòmica per incapacitat temporal causada pels treballadors inclosos en el sistema especial l'ha d'abonar directament l'entitat a la qual en correspongui la gestió, i no és procedent el pagament delegat de la prestació, a excepció dels supòsits en què aquells estiguin percebent la prestació contributiva per desocupació i passin a la situació d'incapacitat temporal a què es refereix l'article 283.2.
7. Per calcular la base reguladora de les pensions d'incapacitat permanent derivada de contingències comunes i de jubilació causades pels treballadors agraris per compte d'altri respecte dels períodes cotitzats en aquest sistema especial, només es tenen en compte els períodes realment cotitzats, i no és aplicable el que preveuen els articles 197.4 i 209.1.b.
8. Respecte a la protecció per desocupació, s'aplica el que estableix el títol III amb les particularitats que preveu la secció 1a del capítol V del títol esmentat.

Capítol XIX

Gestió

Article 257

Gestió i col·laboració en la gestió

La gestió del règim general de la Seguretat Social, així com la col·laboració en la gestió per part de les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social i empreses, es regeix pel que disposen els capítols V i VI del títol I.

Article 258

Concerts per a la prestació de serveis administratius i sanitaris

A fi d'exercir millor les seves funcions, els organismes de l'Administració de la Seguretat Social, d'acord amb les seves competències respectives, poden concertar amb entitats públiques o privades la mera prestació de serveis administratius, sanitaris o de recuperació professional.

Els concerts que s'estableixin a l'efecte han de ser aprovats pels departaments ministerials competents, i la compensació econòmica que aquests estipulin no pot consistir en el lliurament d'un percentatge de les quotes d'aquest règim general ni pot comportar, de cap manera, la substitució en la funció gestora encomanada a aquells organismes.

Capítol XX

Règim financer

Article 259

Sistema financer

El sistema financer del règim general de la Seguretat Social és el que preveu l'article 110, amb les particularitats que, en matèria d'accidents de treball i malalties professionals, estableix l'article següent.

Article 260

Normes específiques en matèria d'accidents de treball i malalties professionals

1. Les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social i, si s'escau, les empreses responsables, han de constituir a la Tresoreria General de la Seguretat Social, fins al límit de la seva responsabilitat respectiva, el valor actual del capital cost de les pensions que, d'acord amb aquesta llei, es causin per incapacitat permanent o mort degudes a accident de treball o malaltia professional. El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha d'aprovar les taules de mortalitat i la taxa d'interès aplicables per determinar els valors al·ludits.

2. En relació amb la protecció d'accidents de treball i malalties professionals a què es refereix aquest article, el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social pot establir l'obligació de les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social de reassegurar a la Tresoreria General de la Seguretat Social el percentatge dels riscos assumits que es determini, sense que en cap cas pugui ser inferior al 10 per cent ni superior al 30 per cent. A aquest efecte, s'inclouen en la protecció per reassegurança obligatòria exclusivament les prestacions de caràcter periòdic derivades dels riscos d'incapacitat permanent i mort i supervivència que assumeixin respecte dels seus treballadors protegits, i correspon al servei comú esmentat, com a compensació, el percentatge de les quotes satisfetes per les empreses associades per aquestes contingències que determini el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social. La reassegurança no s'estén a prestacions que hagin anticipat les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social, sense perjudici dels seus drets tant a repetir davant l'empresari responsable d'aquestes prestacions com, en cas de declaració d'insolvència de l'empresari, a ser reintegrades en la seva totalitat per les entitats de la Seguretat Social en funcions de garantia.

En relació amb l'excés de pèrdues, no reassegurades de conformitat amb el paràgraf anterior, les mútues han de constituir els dipòsits oportuns o concertar facultativament reassegurances complementàries de les anteriors en les condicions que s'estableixin.

El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social pot disposar la substitució de les obligacions que estableix aquest apartat per l'aplicació d'un altre sistema de compensació de resultats de la gestió de la protecció per accidents de treball i malalties professionals.

3. Les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social o, si s'escau, les empreses responsables de les prestacions, han d'ingressar a la Tresoreria General de la Seguretat Social els capitals en la quantia necessària per constituir una renda certa temporal durant vint-i-cinc anys, del 30 per cent del salari dels treballadors que morin com a conseqüència mediata o immediata d'accident de treball o malaltia professional sense deixar cap familiar amb dret a pensió.

Capítol XXI

Aplicació de les normes generals del sistema

Article 261

Dret supletori

Pel que fa a allò no previst expressament en aquest títol, cal atènyer-se al que estableixen tant el títol I com les disposicions d'aplicació i de desplegament que es dictin.

Títol III

Protecció per desocupació

Capítol I

Normes generals

Article 262

Objecte de la protecció

1. Aquest títol té per objecte regular la protecció de la contingència de desocupació en què es trobin els qui, tot i poder i voler treballar, perdin el seu treball o vegin suspès el seu contracte o reduïda la seva jornada ordinària de treball, en els termes que preveu l'article 267.

2. La desocupació és total quan el treballador cessi, amb caràcter temporal o definitiu, en l'activitat que estava exercint i sigui privat, consegüentment, del seu salari.

A aquest efecte, s'entén per desocupació total el cessament total del treballador en l'activitat per dies complets, continuats o alterns durant almenys una jornada ordinària de treball, en virtut d'una suspensió temporal de contracte o una reducció temporal de jornada, decidides per l'empresari a l'empara del que estableix l'article 47 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, o d'una resolució judicial adoptada en el si d'un procediment concursal.

3. La desocupació és parcial quan el treballador vegi reduïda temporalment la seva jornada diària ordinària de treball entre un mínim d'un 10 i un màxim d'un 70 per cent, sempre que el salari sigui objecte d'una reducció anàloga.

A aquest efecte, s'entén per reducció temporal de la jornada diària ordinària de treball aquella que decideixi l'empresari a l'empara del que estableix l'article 47 del text refós de la Llei de l'Estatut dels

treballadors o d'una resolució judicial adoptada en el si d'un procediment concursal, sense que s'hi incloguin les reduccions de jornades definitives ni que s'estenguin a tot el període que resta de la vigència del contracte de treball.

Article 263

Nivells de protecció

1. La protecció per desocupació s'estructura en un nivell contributiu i en un nivell assistencial, tots dos de caràcter públic i obligatori.
2. El nivell contributiu té com a objecte proporcionar prestacions substitutives de les rendes salarials deixades de percebre com a conseqüència de la pèrdua d'una ocupació anterior o de la suspensió del contracte o reducció de la jornada.
3. El nivell assistencial, complementari de l'anterior, garanteix la protecció als treballadors desocupats que es trobin en algun dels supòsits que inclou l'article 274.

Article 264

Persones protegides

1. Estan compresos en la protecció per desocupació, sempre que tinguin previst cotitzar per aquesta contingència:
 - a) Els treballadors per compte d'altri inclosos en el règim general de la Seguretat Social.
 - b) Els treballadors per compte d'altri inclosos en els règims especials de la Seguretat Social que protegeixen la contingència esmentada, amb les peculiaritats que s'estableixin reglamentàriament.
 - c) Els treballadors emigrants que retornin a Espanya i els alliberats de la presó, en les condicions que preveu aquest títol.
 - d) Els funcionaris interins, el personal eventual, així com el personal contractat en el seu moment en règim de dret administratiu al servei de les administracions públiques.
 - e) Els membres de les corporacions locals i els membres de les juntes generals dels territoris històrics forals, cabildos insulars canaris i consells insulars balears, i els càrrecs representatius de les organitzacions sindicals constituïdes a l'empara de la Llei orgànica 11/1985, de 2 d'agost, de llibertat sindical, que exerceixin funcions sindicals de direcció, sempre que tots ells exerceixin els càrrecs indicats amb dedicació exclusiva o parcial i percebin per això una retribució, en les condicions que preveu aquest títol per als treballadors per compte d'altri.
 - f) Els alts càrrecs de les administracions públiques amb dedicació exclusiva que siguin retribuïts per això i no siguin funcionaris públics, en les condicions que preveu aquest títol per als treballadors per compte d'altri, llevat que tinguin dret a percebre retribucions, indemnitzacions o qualsevol altre tipus de prestació compensatòria com a conseqüència del seu cessament.

2. Les persones a què es refereixen les lletres *e* i *f* de l'apartat anterior estan obligades a cotitzar per la contingència de desocupació, així com les corporacions locals i les juntes generals dels territoris històrics forals, cabildos insulars canaris i consells insulars balears, les administracions públiques i les organitzacions sindicals en què les persones esmentades exerceixin els seus càrrecs, als quals són aplicables les obligacions i drets establerts per als treballadors i els empresaris respectivament.

En els supòsits a què es refereix aquest apartat, el tipus de cotització per desocupació és l'establert en cada moment amb caràcter general per a la contractació de durada determinada a temps complet o parcial.

3. El Govern pot ampliar la cobertura de la contingència de desocupació a altres col·lectius.

Article 265

Acció protectora

1. La protecció per desocupació comprèn les prestacions següents:

a) En el nivell contributiu:

1r. Prestació per desocupació total o parcial.

2n. Abonament de l'aportació de l'empresa corresponent a les cotitzacions a la Seguretat Social durant la percepció de les prestacions per desocupació, excepte en els supòsits que preveu l'article 273.2.

b) En el nivell assistencial:

1r. Subsidi per desocupació.

2n. Abonament, si s'escau, de la cotització a la Seguretat Social corresponent a la contingència de jubilació durant la percepció del subsidi per desocupació, en els supòsits que estableix l'article 280.

3r. Dret a les prestacions d'assistència sanitària i, si s'escau, a les prestacions familiars, en les mateixes condicions que els treballadors inclosos en algun règim de Seguretat Social.

2. L'acció protectora ha de comprendre, a més, accions específiques de formació, perfeccionament, orientació, reconversió i inserció professional a favor dels treballadors desocupats i d'altres que tinguin per objecte fomentar l'ocupació estable. Tot això sense perjudici, si s'escau, de les competències de gestió de les polítiques actives d'ocupació que han de portar a terme l'Administració General de l'Estat o l'Administració autonòmica corresponent, d'acord amb la normativa d'aplicació.

3. Els treballadors que vinguin dels països membres de l'Espai Econòmic Europeu, o dels països amb els quals hi hagi un conveni de protecció per desocupació, han d'obtenir les prestacions per desocupació tal com preveuen les normes de la Unió Europea o els convenis corresponents.

Capítol II

Nivell contributiu

Article 266

Requisits per al naixement del dret a les prestacions

Per tenir dret a les prestacions per desocupació, les persones compreses a l'article 264 han de complir els requisits següents:

a) Estar afiliades a la Seguretat Social i en situació d'alta o assimilada a l'alta en els casos que es determinin legalment o reglamentàriament.

b) Tenir cobert el període mínim de cotització a què es refereix l'article 269.1, dins dels sis anys anteriors a la situació legal de desocupació o al moment en què va cessar l'obligació de cotitzar.

En el supòsit que en el moment de la situació legal de desocupació es mantinguin un o diversos contractes a temps parcial, s'han de tenir en compte exclusivament, només a l'efecte de complir el requisit d'accés a la prestació, els períodes de cotització en els treballs en els quals s'hagi perdut la feina o s'hagi vist suspès el contracte o reduïda la jornada ordinària de treball.

c) Estar en situació legal de desocupació, acreditar disponibilitat per cercar activament feina i per acceptar una col·locació adequada a través de la subscripció del compromís d'activitat a què es refereix l'article 300.

d) No haver complert l'edat ordinària que s'exigeixi en cada cas per causar dret a la pensió contributiva de jubilació, llevat que el treballador no tingui acreditat el període de cotització requerit per a això o es tracti de supòsits de suspensió de contracte o reducció de jornada.

e) Estar inscrit com a demandant d'ocupació al servei públic d'ocupació competent.

Article 267

Situació legal de desocupació

1. Es troben en situació legal de desocupació els treballadors que estiguin inclosos en algun dels supòsits següents:

a) Quan s'extingeixi la seva relació laboral:

1r. En virtut d'un acomiadament col·lectiu, adoptat per decisió de l'empresari a l'empara del que estableix l'article 51 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, o d'una resolució judicial adoptada en el si d'un procediment concursal.

2n. Per mort, jubilació o incapacitat de l'empresari individual, quan determinin l'extinció del contracte de treball.

3r. Per acomiadament.

En el supòsit que preveu l'article 111.1.b de la Llei reguladora de la jurisdicció social, durant la tramitació del recurs contra la sentència que declari la improcedència de l'acomiadament el treballador es considera en situació legal de desocupació involuntària, amb dret a percebre les prestacions per desocupació, sempre que es compleixin els requisits que exigeix aquest títol, per la durada que li correspongui d'acord amb el que preveuen els articles 269 o 277.2 d'aquesta llei, en funció dels períodes d'ocupació cotitzada acreditats.

4t. Per extinció del contracte per causes objectives.

5è. Per resolució voluntària per part del treballador, en els supòsits que preveuen els articles 40, 41.3, 49.1.m i 50 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

6è. Per expiració del temps convingut o realització de l'obra o servei objecte del contracte, sempre que aquestes causes no hagin actuat per una denúncia del treballador.

En el supòsit que preveu l'article 147 de la Llei reguladora de la jurisdicció social, i sense perjudici del que s'hi assenyala, els treballadors s'entenen en la situació legal de desocupació que estableix el paràgraf anterior per finalització de l'últim contracte temporal, i l'entitat gestora els ha de reconèixer les prestacions per desocupació si compleixen la resta dels requisits exigits.

7è. Per resolució de la relació laboral durant el període de prova a instància de l'empresari, sempre que l'extinció de la relació laboral anterior s'hagi degut a algun dels supòsits que preveu aquest apartat o hagi transcorregut un termini de tres mesos des de l'extinció esmentada.

b) Quan se suspengui el contracte:

1r. Per decisió de l'empresari a l'empara del que estableix l'article 47 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors o en virtut d'una resolució judicial adoptada en el si d'un procediment concursal, en tots dos casos en els termes de l'article 262.2 d'aquesta llei.

2n. Per decisió de les treballadores víctimes de violència de gènere a l'empara del que disposa l'article 45.1.n del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

c) Quan es redueixi temporalment la jornada ordinària diària de treball, per decisió de l'empresari a l'empara del que estableix l'article 47 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors o en virtut d'una resolució judicial adoptada en el si d'un procediment concursal, en tots dos casos en els termes de l'article 262.3 d'aquesta llei.

d) Durant els períodes d'inactivitat productiva dels treballadors fixos discontinus, inclosos els que portin a terme treballs fixos i periòdics que es repeteixin en dates certes.

Les referències als fixos discontinus del títol III d'aquesta llei i de la seva normativa de desplegament inclouen també els treballadors que portin a terme treballs fixos i periòdics que es repeteixin en dates certes.

e) Quan els treballadors retornin a Espanya perquè se'ls ha extingit la relació laboral al país estranger, sempre que no obtinguin una prestació per desocupació al país en qüestió i acreditin una cotització suficient abans de sortir d'Espanya.

f) Quan, en els supòsits que preveuen els paràgrafs e i f de l'article 264.1, es produeixi el cessament involuntari i amb caràcter definitiu en els càrrecs corresponents o quan, tot i mantenir el càrrec, es perdi amb caràcter involuntari i definitiu la dedicació exclusiva o parcial.

2. No es consideren en situació legal de desocupació els treballadors que estiguin inclosos en algun dels supòsits següents:

a) Quan cessin voluntàriament a la feina, excepte el que preveu l'apartat 1.a.5è.

b) Quan, tot i estar en alguna de les situacions que preveu l'apartat 1, no acreditin disponibilitat per cercar activament feina i per acceptar una col·locació adequada, a través del compromís d'activitat.

c) Quan, una vegada s'hagi declarat improcedent o nul l'acomiadament per sentència ferma i l'ocupador hagi comunicat la data de reincorporació al treball, el treballador no exerceixi aquest dret o no faci ús, si s'escau, de les accions que preveu l'article 279 de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social.

d) Quan no hagin sol·licitat el reingrés al lloc de treball en els casos i terminis que estableix la legislació vigent.

3. L'acreditació de la situació legal de desocupació en els supòsits que se citen tot seguit s'ha de fer de la manera següent:

a) Les situacions legals de desocupació que recullen els apartats 1.a 1r, 1.b 1r i 1.c d'aquest article que es produeixen a l'empara del que estableixen, respectivament, els articles 51 i 47 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, s'han d'acreditar d'una de les maneres següents:

1r. Comunicació escrita de l'empresari al treballador en els termes que estableixen els articles 51 o 47 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors. La causa i la data d'efectes de la situació legal de desocupació han de figurar al certificat d'empresa, i es considera document vàlid per a la seva acreditació. La data d'efectes de la situació legal de desocupació indicada al certificat d'empresa ha de ser en tot cas igual o posterior a la data en què l'empresari comunicui a l'autoritat laboral la decisió empresarial adoptada sobre l'acomiadament col·lectiu, o la suspensió de contractes, o la reducció de jornada. S'ha de respectar el termini que estableix l'article 51.4 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors per als acomiadaments col·lectius.

2n. Acta de conciliació administrativa o judicial o resolució judicial definitiva.

En els dos casos anteriors, l'acreditació de la situació legal de desocupació s'ha de completar amb la comunicació de l'autoritat laboral a l'entitat gestora de les prestacions per desocupació de la decisió de

l'empresari adoptada a l'empara del que estableixen els articles 51 o 47 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, en la qual ha de constar la data en què l'empresari ha comunicat la seva decisió a l'autoritat laboral, la causa de la situació legal de desocupació, els treballadors afectats, si la desocupació és total o parcial, i en el primer cas si és temporal o definitiva. Si és temporal, s'hi ha de fer constar el termini pel qual es produeix la suspensió o reducció de jornada, i si és parcial s'hi ha d'indicar el nombre d'hores de reducció i el percentatge que aquesta reducció suposa respecte a la jornada diària ordinària de treball.

b) La situació legal de desocupació que preveuen els apartats 1.a.5è i 1.b.2n d'aquest article quan es refereixen, respectivament, als supòsits dels articles 49.1.m i 45.1.n del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, s'ha d'acreditar mitjançant una comunicació escrita de l'empresari sobre l'extinció o la suspensió temporal de la relació laboral, juntament amb l'ordre de protecció a favor de la víctima o, si no n'hi ha, juntament amb l'informe del Ministeri Fiscal que indiqui l'existència d'indicis de ser víctima de violència de gènere.

c) La situació legal de desocupació que preveu l'apartat 1.f d'aquest article s'ha d'acreditar mitjançant una certificació de l'òrgan competent de la corporació local, junta general del territori històric foral, cabildo insular, consell insular o administració pública o sindicat, juntament amb una declaració del titular del càrrec cessat que indiqui que no està en situació d'excedència forçosa, ni en cap altra que li permeti reingressar en un lloc de treball.

Article 268

Sol·licitud, naixement i conservació del dret a les prestacions

1. Les persones que compleixin els requisits que estableix l'article 266 han de sol·licitar a l'entitat gestora competent el reconeixement del dret a les prestacions, que neix a partir que es produeixi la situació legal de desocupació, sempre que se sol·liciti dins del termini dels quinze dies següents. La sol·licitud requereix la inscripció com a demandant d'ocupació. Així mateix, en la data de sol·licitud s'ha de subscriure el compromís d'activitat a què es refereix l'article 300.

La inscripció com a demandant d'ocupació s'ha de mantenir durant tot el període de durada de la prestació com a requisit necessari per conservar-ne la percepció, i en cas d'incomplir-se aquest requisit se n'ha de suspendre l'abonament, d'acord amb el que s'estableix a l'article 271.

2. Els qui acreditin complir els requisits que estableix l'article 266 però presentin la sol·licitud una vegada transcorregut el termini de quinze dies a què es refereix l'apartat 1, tenen dret al reconeixement de la prestació a partir de la data de la sol·licitud, i perden tants dies de prestació com transcorrin entre la data en què hagi tingut lloc el naixement del dret, en cas d'haver-se sol·licitat dins el termini establert i en la forma pertinent, i aquella en què s'hagi formulat efectivament la sol·licitud.

3. En cas que no s'hagi gaudit, amb anterioritat a la finalització de la relació laboral o amb anterioritat a la finalització de l'activitat de temporada o campanya dels treballadors fixos discontinus, del període que correspon a les vacances anuals retribuïdes, la situació legal de desocupació i el naixement del dret a les prestacions es produeix una vegada transcorregut aquest període, sempre que se sol·liciti dins del termini dels quinze dies següents a la seva finalització.

Aquest període ha de constar al certificat d'empresa a aquest efecte.

4. En el supòsit d'acomiadament o extinció de la relació laboral, la decisió de l'empresari d'extingir la relació esmentada s'ha d'entendre, per si mateixa i sense necessitat d'impugnació, com a causa de situació legal de desocupació. L'exercici de l'acció contra l'acomiadament o extinció no impedeix que es produeixi el naixement del dret a la prestació.

5. En les resolucions emeses en procediments d'acomiadament o extinció del contracte de treball:

a) Quan l'acomiadament sigui considerat improcedent i s'opti per la indemnització, el treballador ha de continuar percebent les prestacions per desocupació o, si no les estava percebent, ha de començar a percebre-les amb efectes des de la data del cessament efectiu a la feina, sempre que es compleixi el que estableix l'apartat 1, prenent com a data inicial per a aquest compliment la de l'acta de conciliació o providència d'opció per la indemnització o, si s'escau, la de la resolució judicial.

b) Quan es produeixi la readmissió del treballador, mitjançant conciliació o sentència ferma, o encara que aquella no es produeixi en el supòsit a què es refereix l'article 284 de la Llei reguladora de la jurisdicció social, les quantitats percebudes pel treballador en concepte de prestacions per desocupació es consideren indegudes per causa no imputable al treballador.

En aquest cas, l'entitat gestora ha de cessar d'abonar les prestacions per desocupació i ha de reclamar a la Tresoreria General de la Seguretat Social les cotitzacions efectuades durant la percepció de les prestacions. L'empresari ha d'ingressar a l'entitat gestora les quantitats percebudes pel treballador, i les ha de deduir dels salaris deixats de percebre que hagin correspost, amb el límit de la suma d'aquests salaris.

A l'efecte del que disposen els paràgrafs anteriors, s'aplica el que estableix l'article 295.1, respecte del reintegrament de prestacions del pagament de les quals sigui directament responsable l'empresari, així com de la reclamació al treballador si la quantia de la prestació ha superat la del salari.

c) En els supòsits a què es refereixen els articles 281.2 i 286.1 de la Llei reguladora de la jurisdicció social, si el treballador no estava percebent les prestacions, ha de començar a percebre-les a partir del moment en què es declari extingida la relació laboral.

En tots dos casos, cal ajustar-se al que estableix la lletra a) d'aquest apartat respecte de les prestacions percebudes fins a l'extinció de la relació laboral.

6. En els supòsits a què es refereix l'article 56 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, l'empresari ha d'instar l'alta i la baixa del treballador i cotitzar a la Seguretat Social durant el període corresponent als salaris de tramitació, que es considera d'ocupació cotitzada a tots els efectes.

En els supòsits a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat anterior, l'empresari ha d'instar l'alta a la Seguretat Social amb efectes des de la data de l'acomiadament o extinció inicial, i ha de cotitzar per aquest període, que es considera d'ocupació cotitzada a tots els efectes.

Article 269

Durada de la prestació per desocupació

1. La durada de la prestació per desocupació depèn dels períodes d'ocupació cotitzada en els sis anys anteriors a la situació legal de desocupació o en el moment en què va cessar l'obligació de cotitzar, d'acord amb l'escala següent:

Període de cotització (en dies)	Període de prestació (en dies)
Des de 360 fins a 539.	120
Des de 540 fins a 719.	180
Des de 720 fins a 899.	240
Des de 900 fins a 1.079.	300
Des de 1.080 fins a 1.259.	360
Des de 1.260 fins a 1.439.	420
Des de 1.440 fins a 1.619.	480
Des de 1.620 fins a 1.799.	540
Des de 1.800 fins a 1.979.	600
Des de 1.980 fins a 2.159.	660
Des de 2.160.	720

El Govern pot modificar aquesta escala amb l'informe previ al Consell General del Servei Públic d'Ocupació Estatal, en funció de la taxa de desocupació i les possibilitats del règim de finançament.

2. A l'efecte de determinació del període d'ocupació cotitzada a què es refereix l'apartat anterior, s'han de tenir en compte totes les cotitzacions que no hagin estat computades per al reconeixement d'un dret anterior, tant de nivell contributiu com assistencial. No obstant això, no es considera com a dret anterior el que es reconegui en virtut de la suspensió de la relació laboral prevista a l'article 45.1.n del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

En el supòsit que s'hagin dut a terme feines a temps parcial durant els períodes a què fa referència l'apartat anterior, per determinar els períodes de cotització cal atènyer-se al que determini la normativa reglamentària de desplegament.

No es computen les cotitzacions corresponents al temps d'abonament de la prestació que efectui l'entitat gestora o, si s'escau, l'empresa, excepte quan la prestació es percebi en virtut de la suspensió de la relació laboral prevista a l'article 45.1.n del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, tal com estableix l'article 165.5 d'aquesta llei.

3. Si el dret a la prestació s'extingeix perquè el titular realitza un treball de durada igual o superior a dotze mesos, aquest pot optar, en cas que se li reconegui una nova prestació, entre reobrir el dret inicial pel període que li restava i les bases i els tipus que li corresponien, o percebre la prestació generada per les noves cotitzacions efectuades. Quan el treballador opti per la prestació anterior, les cotitzacions que van

generar aquella prestació per la qual no hagi optat no es poden computar per al reconeixement d'un dret posterior, de nivell contributiu o assistencial.

4. El període que correspon a les vacances, al qual es refereix l'article 268.3, es computa com a període de cotització a l'efecte que preveuen l'apartat 1 d'aquest article i l'article 277.2, i durant aquest període es considera el treballador en situació assimilada a la d'alta, d'acord amb el que estableix l'article 166.1.

5. En el cas de desocupació parcial a què es refereix l'article 262.3, la consumpció de prestacions generades es produeix per hores i no per dies. Amb aquesta finalitat, el percentatge consumit és equivalent al de reducció de jornada decidida per l'empresari, a l'empara del que estableix l'article 47 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors o de resolució judicial adoptada en el si d'un procediment concursal.

Article 270

Quantia de la prestació per desocupació

1. La base reguladora de la prestació per desocupació és la mitjana de la base per la qual s'hagi cotitzat per aquesta contingència durant els últims cent vuitanta dies del període a què es refereix l'apartat 1 de l'article anterior.

En el càlcul de la base reguladora de la prestació per desocupació s'exclou la retribució per hores extraordinàries, independentment de la seva inclusió en la base de cotització per aquesta contingència fixada a l'article 19. A l'efecte d'aquest càlcul, les retribucions esmentades tampoc no s'inclouen en el certificat d'empresa.

En el supòsit que s'hagin dut a terme feines a temps parcial, per determinar els períodes de càlcul de la base reguladora de les prestacions per desocupació cal atènyer-se al que determini la normativa reglamentària de desplegament.

2. La quantia de la prestació es determina aplicant a la base reguladora els percentatges següents: el 70 per cent durant els cent vuitanta primers dies i el 50 per cent a partir del dia cent vuitanta-u.

3. La quantia màxima de la prestació per desocupació és del 175 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples, excepte quan el treballador tingui un o més fills a càrrec seu; en aquest cas, la quantia és, respectivament, del 200 per cent o del 225 per cent de l'indicador esmentat.

La quantia mínima de la prestació per desocupació és del 107 per cent o del 80 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples, segons que el treballador tingui o no, respectivament, fills a càrrec seu.

En cas de desocupació per pèrdua d'ocupació a temps parcial o a temps complet, les quanties màxima i mínima de la prestació, previstes als paràgrafs anteriors, s'han de determinar tenint en compte l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples calculat en funció de la mitjana de les hores treballades durant el període dels últims 180 dies, a què es refereix l'apartat 1, i aquesta mitjana s'ha de ponderar en relació amb els dies en cada ocupació a temps parcial o complet durant el període esmentat.

A l'efecte del que preveu aquest apartat, s'ha de tenir en compte l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual vigent en el moment del naixement del dret, incrementat en una sisena part.

4. Quan el treballador tingui dos contractes a temps parcial i en perdi un, la base reguladora de la prestació per desocupació és la mitjana de les bases per les quals s'hagi cotitzat per la contingència esmentada en tots dos treballs durant els cent vuitanta dies del període a què es refereix l'article 269.1, i les quanties màxima i mínima a què es refereix l'apartat anterior es determinen tenint en compte l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples en funció de les hores treballades en totes dues feines.

5. La prestació per desocupació parcial es determina, segons les regles assenyalades en els apartats anteriors, en proporció a la reducció de la jornada de treball.

6. En els supòsits de reducció de jornada previstos als apartats 5, 6 i 8 de l'article 37 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, per al càlcul de la base reguladora, les bases de cotització es computen incrementades fins al 100 per cent de la quantia que hauria correspost si s'hagués mantingut, sense reducció, el treball a temps complet o parcial.

Si la situació legal de desocupació es produeix mentre el treballador està en les situacions de reducció de jornada esmentades, les quanties màxima i mínima a què es refereixen els apartats anteriors es determinen tenint en compte l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples en funció de les hores treballades abans de la reducció de la jornada.

Article 271

Suspensió del dret

1. El dret a la percepció de la prestació per desocupació l'ha de suspendre l'entitat gestora en els casos següents:

a) Durant el període que correspongui per imposició d'una sanció per infraccions lleus i greus en els termes que estableix el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

Si, un cop finalitzat el període a què es refereix el paràgraf anterior, el beneficiari de prestacions no està inscrit com a demandant d'ocupació, la represa de la prestació requereix la seva compareixença prèvia davant l'entitat gestora per acreditar la inscripció esmentada.

b) Durant la situació de maternitat o de paternitat, en els termes que preveu l'article 284.

c) Mentre el titular del dret estigui complint condemna que impliqui privació de llibertat. No se suspèn el dret si el titular té responsabilitats familiars i no gaudeix de cap renda familiar amb una quantia que excedeixi el salari mínim interprofessional.

d) Mentre el titular del dret realitzi un treball per compte d'altri d'una durada inferior a dotze mesos, o mentre el titular del dret realitzi un treball per compte propi d'una durada inferior a seixanta mesos en el supòsit de treballadors per compte propi que causin alta en el règim especial de la Seguretat Social dels

treballadors per compte propi o autònoms o en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar.

e) En els supòsits a què es refereix l'article 297 de la Llei reguladora de la jurisdicció social, mentre el treballador continuï prestant serveis o no els presti per voluntat de l'empresari en els termes que regula l'article esmentat durant la tramitació del recurs. Una vegada es produeixi la resolució definitiva, s'ha de procedir de conformitat amb el que estableix l'article 268.5.

f) En els supòsits de trasllat de residència a l'estranger en què el beneficiari declari que és per a la recerca o realització de treball, perfeccionament professional o cooperació internacional, per un període continuat inferior a dotze mesos, sempre que la sortida a l'estranger estigui prèviament comunicada i autoritzada per l'entitat gestora, sense perjudici de l'aplicació del que preveuen sobre l'exportació de les prestacions les normes de la Unió Europea.

g) En els supòsits d'estada a l'estranger per un període, continuat o no, de fins a noranta dies naturals com a màxim durant cada any natural, sempre que la sortida a l'estranger estigui prèviament comunicada i autoritzada per l'entitat gestora.

No té consideració d'estada ni de trasllat de residència la sortida a l'estranger per un temps no superior a quinze dies naturals una sola vegada cada any, sense perjudici del compliment de les obligacions que estableix l'article 299.

2. La suspensió del dret a la prestació suposa la interrupció del seu abonament i no afecta el període de la seva percepció, llevat del supòsit que preveu l'apartat 1.a, en el qual el període de percepció de la prestació s'ha de reduir per temps igual al de la suspensió produïda.

3. L'incompliment per part dels beneficiaris de les prestacions per desocupació de l'obligació de presentar, en els terminis establerts, els documents que els siguin requerits, sempre que aquests documents puguin afectar la conservació del dret a les prestacions, pot comportar que l'entitat gestora adopti les mesures preventives necessàries, mitjançant la suspensió de l'abonament de les prestacions esmentades, fins que els beneficiaris esmentats compareguin davant d'aquella per acreditar que compleixen els requisits legals establerts per al manteniment del dret, que s'ha de reprendre a partir de la data de la compareixença.

Així mateix, l'entitat gestora ha de suspendre l'abonament de les prestacions durant els períodes en què els beneficiaris no figurin inscrits com a demandants d'ocupació en el servei públic d'ocupació i s'ha de reprendre a partir de la data de la nova inscripció, amb la compareixença prèvia davant l'entitat gestora per acreditar la inscripció esmentada, llevat que sigui procedent el manteniment de la suspensió de la prestació o la seva extinció per alguna de les causes previstes en aquesta norma o una altra.

4. La prestació o subsidi per desocupació s'ha de reprendre:

a) D'ofici, per part de l'entitat gestora, en els supòsits que recull la lletra a de l'apartat 1 sempre que el període de dret no estigui esgotat i el treballador figure inscrit com a demandant d'ocupació.

b) Amb una sol·licitud prèvia de l'interessat, en els supòsits recollits als paràgrafs b, c, d, e, f i g de

l'apartat 1, sempre que s'acrediti que ha finalitzat la causa de suspensió, que, si s'escau, aquesta causa constitueix situació legal de desocupació o inscripció com a demandant d'ocupació en el cas dels treballadors per compte propi, o que, si s'escau, es manté el requisit de carència de rendes o existència de responsabilitats familiars. En el supòsit de la lletra *d* de l'apartat 1, pel que fa als treballadors per compte propi que causin alta en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms o en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar, la prestació per desocupació es pot reprendre quan el treball per compte propi sigui d'una durada inferior a seixanta mesos.

Els treballadors per compte propi que sol·licitin la represa de la prestació o subsidi per desocupació amb posterioritat als vint-i-quatre mesos des de l'inici de la suspensió han d'acreditar que el cessament en l'activitat per compte propi té el seu origen en la concurrència de motius econòmics, tècnics, productius o organitzatius, força major que determina el cessament, pèrdua de llicència administrativa, violència de gènere, divorci o separació matrimonial, cessament involuntari en el càrrec de conseller o administrador d'una societat o en la prestació de serveis a aquesta societat i extinció del contracte subscrit entre el treballador autònom econòmicament dependent i el seu client, tot això en els termes previstos per reglament.

Si després del cessament en la feina per compte propi el treballador té dret a la protecció per cessament d'activitat, pot optar entre percebre-la o reobrir el dret a la protecció per desocupació suspesa. Quan el treballador opti per la prestació anterior, les cotitzacions que va generar la prestació per la qual no va optar no es poden computar per al reconeixement d'un dret posterior.

El dret a la represa neix a partir del terme de la causa de suspensió sempre que se sol·liciti en el termini dels quinze dies següents, i la sol·licitud requereix la inscripció com a demandant d'ocupació si aquesta no s'ha efectuat prèviament. Així mateix, en la data de la sol·licitud es considera reactivat el compromís d'activitat a què es refereix l'article 300, excepte en els casos en què l'entitat gestora exigeixi la subscripció d'un nou compromís.

Si es presenta la sol·licitud un cop transcorregut el termini esmentat, es produeixen els efectes previstos als articles 268.2 i 276.1.

En cas que el període que correspon a les vacances anuals retribuïdes no hagi estat gaudit, és aplicable el que estableix l'article 268.3.

Article 272

Extinció del dret

1. El dret a la percepció de la prestació per desocupació s'extingeix en els casos següents:

a) Esgotament del termini de durada de la prestació.

b) Imposició de sanció en els termes que preveu el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

c) Realització d'un treball per compte d'altri de durada igual o superior a dotze mesos, sense perjudici del que estableix l'article 269.3 o realització d'un treball per compte propi per temps igual o superior a seixanta mesos en el supòsit de treballadors per compte propi que causin alta en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms o en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar.

d) Compliment, per part del titular del dret, de l'edat ordinària de jubilació, amb les excepcions que estableix l'article 266.d.

e) Passar a ser pensionista de jubilació, o d'incapacitat permanent en els graus d'incapacitat permanent total, incapacitat permanent absoluta o gran invalidesa. No obstant això, en aquests casos, el beneficiari pot optar per la prestació més favorable.

f) Trasllat de residència o estada a l'estranger, excepte en els supòsits que siguin causa de suspensió recollits a les lletres *f* i *g* de l'article 271.1.

g) Renúncia voluntària al dret.

2. Els treballs de col·laboració social que l'entitat gestora pot exigir als perceptors de prestacions per desocupació no impliquen l'existència d'una relació laboral entre l'aturat i l'entitat en què es prestin aquests treballs, per la qual cosa el treballador manté el dret a percebre la prestació o el subsidi per desocupació que li correspongui.

L'entitat gestora ha de promoure la formalització de concerts amb administracions públiques i entitats sense ànim de lucre en què s'identifiquin, en les condicions que s'estableixin per reglament, aquests treballs de col·laboració social que, en tot cas, han de reunir els requisits següents:

a) Ser d'utilitat social i redundar en benefici de la comunitat.

b) Tenir caràcter temporal.

c) Coincidir amb les aptituds físiques i formatives del treballador desocupat.

d) No suposar canvi de residència habitual del treballador.

Article 273

Cotització durant la situació de desocupació

1. Durant el període de percepció de la prestació per desocupació, l'entitat gestora ha d'ingressar les cotitzacions a la Seguretat Social, ha d'assumir l'aportació empresarial i descomptar de la quantia de la prestació, incloent-hi els supòsits a què fa referència l'article 270.3, l'aportació que correspongui al treballador.

2. En els supòsits de reducció de jornada o suspensió del contracte, l'empresa ha d'ingressar l'aportació que li correspongui, i l'entitat gestora ha d'ingressar únicament l'aportació del treballador una vegada

efectuat el descompte a què es refereix l'apartat anterior.

3. Quan s'hagi extingit la relació laboral, la cotització a la Seguretat Social no ha d'incloure les quotes corresponents a desocupació, accidents de treball i malalties professionals, Fons de Garantia Salarial i formació professional.

Capítol III

Nivell assistencial

Article 274

Beneficiaris del subsidi per desocupació

1. Són beneficiaris del subsidi els aturats que figurin inscrits com a demandants d'ocupació durant el termini d'un mes, que no hagin rebutjat cap oferta de feina adequada ni s'hagin negat a participar, llevat que hi hagi una causa justificada, en accions de promoció, formació o reconversió professionals, que no tinguin rendes en els termes que estableix l'article següent i que estiguin en alguna de les situacions següents:

a) Haver esgotat la prestació per desocupació i tenir responsabilitats familiars.

b) Haver esgotat la prestació per desocupació, no tenir responsabilitats familiars i tenir més de quaranta-cinc anys en la data de l'esgotament.

c) Ser treballador espanyol emigrant que, havent retornat de països no pertanyents a l'Espai Econòmic Europeu, o amb els quals no hi hagi cap conveni sobre protecció per desocupació, acrediti haver treballat com a mínim dotze mesos en els últims sis anys en els països esmentats des de la seva última sortida d'Espanya, i no tingui dret a la prestació per desocupació.

d) Haver estat declarat plenament capaç o incapacitat en el grau d'incapacitat permanent parcial, com a conseqüència d'un expedient de revisió per millora d'una situació d'incapacitat en els graus d'incapacitat permanent total, incapacitat permanent absoluta o gran invalidesa.

2. Així mateix, són beneficiaris del subsidi els alliberats de presó que compleixin els requisits que estableix el primer paràgraf de l'apartat anterior i no tinguin dret a la prestació per desocupació, sempre que la privació de llibertat hagi estat per un temps superior a sis mesos.

S'entenen compresos en aquesta situació els menors alliberats d'un centre d'internament en el qual hagin estat ingressats com a conseqüència de la comissió de fets tipificats com a delictes, sempre que, a més d'haver estat privats de llibertat pel temps abans indicat, en el moment de l'alliberament tinguin més de setze anys.

També s'entenen compreses en aquesta situació les persones que hagin conclòs un tractament de deshabituació de la seva drogodependència, sempre que aquest tractament hagi durat un període superior a sis mesos i hagin vist remesa la seva pena privativa de llibertat en aplicació del que preveu l'article 87 del Codi penal.

Els alliberats de presó que hagin estat condemnats per la comissió dels delictes relacionats als paràgrafs *a*, *b*, *c* o *d* de l'article 36.2 del Codi penal només poden obtenir el subsidi per desocupació previst en aquest apartat i en el següent quan acreditin, mitjançant la certificació oportuna de l'Administració penitenciària, els aspectes següents:

a) En el cas dels alliberats de presó condemnats pels delictes previstos a les lletres *a* o *b* de l'article 36.2 del Codi penal, que han complert els requisits exigits a l'article 72.6 de la Llei orgànica 1/1979, de 26 de setembre, general penitenciària.

b) En el cas dels alliberats de presó condemnats pels delictes previstos a les lletres *c* o *d* de l'article 36.2 del Codi penal, que han satisfet la responsabilitat civil derivada del delicte, considerant a aquest efecte la conducta efectivament observada per tal de reparar el dany i indemnitzar els perjudicis materials i morals, i que han formulat una petició expressa de perdó a les víctimes del seu delicte.

3. Els aturats que reuneixin els requisits a què es refereix el primer paràgraf de l'apartat 1, llevat del relatiu al període d'espera, i que estiguin en situació legal de desocupació i no tinguin dret a la prestació contributiva, pel fet de no haver cobert el període mínim de cotització, poden obtenir el subsidi sempre que:

a) Hagin cotitzat almenys tres mesos i tinguin responsabilitats familiars.

b) Hagin cotitzat almenys sis mesos, encara que no tinguin responsabilitats familiars.

4. Poden accedir al subsidi els treballadors de més de cinquanta-cinc anys, encara que no tinguin responsabilitats familiars, sempre que estiguin en algun dels supòsits que consideren els apartats anteriors, hagin cotitzat per desocupació almenys durant sis anys al llarg de la seva vida laboral i acreditin que, en el moment de la sol·licitud, compleixen tots els requisits, llevat de l'edat, per accedir a qualsevol tipus de pensió contributiva de jubilació en el sistema de la Seguretat Social.

Per obtenir el subsidi el treballador ha de tenir complerta l'edat de cinquanta-cinc anys en la data de l'esgotament de la prestació per desocupació o del subsidi per desocupació; o tenir complerta aquesta edat en el moment de complir els requisits per accedir a un subsidi dels supòsits previstos als apartats anteriors o complir-la durant la seva percepció.

Article 275

Inscripció, carència de rendes i responsabilitats familiars

1. En totes les modalitats de subsidi que estableix l'article anterior s'exigeix el requisit d'estar inscrit i mantenir la inscripció com a demandant d'ocupació en els mateixos termes que preveuen els articles 266.e i 268.1.

2. S'entén complert el requisit de carència de rendes exigít a l'article anterior quan el sol·licitant o beneficiari no tingui rendes de qualsevol naturalesa superiors, en còmput mensual, al 75 per cent del salari mínim interprofessional, exclosa la part proporcional de dues pagues extraordinàries.

En el cas del subsidi per a treballadors més grans de cinquanta-cinc anys previst a l'article 274.4, encara que el sol·licitant no tingui rendes en els termes que estableix aquest article, si té cònjuge i/o fills menors de vint-i-sis anys, o més grans incapacitats o menors acollits, únicament s'entén complert el requisit de carència de rendes quan la suma de les rendes de tots els integrants de la unitat familiar així constituïda, inclòs el sol·licitant, dividida pel nombre de membres que la componen, no superi el 75 per cent del salari mínim interprofessional, exclosa la part proporcional de dues pagues extraordinàries.

3. A l'efecte del que preveu l'article anterior, s'entenen per responsabilitats familiars tenir a càrrec el cònjuge, fills menors de vint-i-sis anys o més grans incapacitats, o menors acollits, quan la renda del conjunt de la unitat familiar així constituïda, inclòs el sol·licitant, dividida pel nombre de membres que la componen, no superi el 75 per cent del salari mínim interprofessional, exclosa la part proporcional de dues pagues extraordinàries.

No es considera a càrrec el cònjuge, fills o menors acollits, amb rendes de qualsevol naturalesa superiors al 75 per cent del salari mínim interprofessional, exclosa la part proporcional de dues pagues extraordinàries.

4. A l'efecte de determinar els requisits de carència de rendes i, si s'escau, de responsabilitats familiars, es consideren com a rendes o ingressos comptables qualssevol béns, drets o rendiments derivats del treball, del capital mobiliari o immobiliari, de les activitats econòmiques i els de naturalesa prestacional, llevat de les assignacions de la Seguretat Social per fills a càrrec i llevat de l'import de les quotes destinades al finançament del conveni especial amb l'Administració de la Seguretat Social. També es consideren rendes les plusvàlues o guanys patrimonials, així com els rendiments que es puguin deduir de l'import econòmic del patrimoni, aplicant al seu valor el 100 per cent del tipus d'interès legal del diner vigent, amb l'excepció de l'habitatge habitualment ocupat pel treballador i dels béns les rendes dels quals hagin estat computades, tot això en els termes que s'estableixin per reglament.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, l'import corresponent a la indemnització legal que en cada cas sigui procedent per extinció del contracte de treball no té la consideració de renda. Això, independentment del fet que el seu pagament s'efectuï una sola vegada o de manera periòdica.

Les rendes es computen pel seu rendiment íntegre o brut. El rendiment que procedeix de les activitats empresarials, professionals, agrícoles, ramaderes o artístiques s'ha de computar per la diferència entre els ingressos i les despeses necessàries per a la seva obtenció.

Per acreditar les rendes l'entitat gestora pot exigir al treballador una declaració d'aquestes rendes i, si s'escau, l'aportació d'una còpia de les declaracions tributàries presentades.

5. Els requisits de carència de rendes i, si s'escau, d'existència de responsabilitats familiars han de concórrer en el moment del fet causant i, a més, en el de la sol·licitud del subsidi, així com en el moment de la sol·licitud de les seves pròrrogues o repeses i durant la percepció de totes les modalitats del subsidi que estableix l'article anterior.

Si no es compleixen els requisits, el treballador només pot obtenir el reconeixement d'un dret al subsidi

quan torni a estar en alguna de les situacions que preveu l'article anterior i compleixi els requisits exigits, excepte en el cas que dins del termini d'un any des de la data del fet causant s'acrediti que es compleixen els requisits de carència de rendes o, si s'escau, d'existència de responsabilitats familiars, en què el treballador pot obtenir el subsidi que correspongui a partir de l'endemà de la seva sol·licitud sense reducció de la durada.

A aquest efecte, es considera data del fet causant aquella en què es compleixi el termini d'espera d'un mes o es produeixi la situació legal de desocupació; o la d'esgotament del dret semestral; o la de finalització de la causa de suspensió.

Article 276

Naixement i pròrroga del dret al subsidi

1. El dret al subsidi per desocupació neix a partir de l'endemà del dia en què es compleixi el termini d'espera d'un mes que estableix l'article 274.1.

El dret a obtenir el subsidi no queda afectat per l'acceptació d'un treball de durada inferior a dotze mesos durant el termini d'espera d'un mes, que queda en suspens fins que aquell finalitzi.

En el supòsit del subsidi que preveu l'article 274.3, el dret neix a partir de l'endemà de la situació legal de desocupació, excepte quan sigui aplicable el que estableix l'article 268.3.

Per a això cal en tots els supòsits que el subsidi se sol·liciti dins dels quinze dies següents a les dates assenyalades anteriorment, i que en la data de sol·licitud se subscrigui el compromís d'activitat a què es refereix l'article 300. Si es presenta la sol·licitud una vegada transcorregut el termini esmentat, el dret neix a partir de l'endemà de la sol·licitud, i la seva durada es redueix en tants dies com passin entre la data de naixement del dret, si s'ha sol·licitat dins el termini establert i en la forma pertinent, i la data en què s'hagi formulat efectivament la sol·licitud.

2. A l'efecte que es produeixi la pròrroga del subsidi fins a la durada màxima que preveu l'article 277, cada vegada que s'hagin meritat sis mesos de percepció d'aquest, els beneficiaris han de presentar una sol·licitud de pròrroga, acompanyada de la documentació acreditativa del manteniment dels requisits d'accés. Aquesta sol·licitud s'ha de formular en el termini que transcorre entre l'endemà de la data d'esgotament del període de dret semestral i els quinze dies següents a la data de venciment del període de pagament de l'última mensualitat meritada.

La durada del subsidi s'ha de prorrogar des de l'endemà de la data d'esgotament del període de dret semestral si se sol·licita en el termini establert. Si passa altrament, el dret a la pròrroga té efectivitat a partir de l'endemà de la seva sol·licitud, i la seva durada es redueix en els termes que recull l'últim paràgraf de l'apartat 1.

3. Per mantenir la percepció del subsidi per a treballadors majors de cinquanta-cinc anys que preveu l'article 274.4, els beneficiaris han de presentar davant l'entitat gestora una declaració de les seves rendes, acompanyada de la documentació acreditativa que correspongui.

Aquesta declaració s'ha de presentar cada vegada que transcorrin dotze mesos des de la data del naixement del dret o des de la data de la seva última represa, en el termini dels quinze dies següents a aquell en què es compleixi el període assenyalat.

La falta d'aportació de la declaració en el termini assenyalat implica la interrupció del pagament del subsidi i de la cotització a la Seguretat Social.

L'aportació de la declaració fora del termini assenyalat implica, si s'escau, la represa de la meritació del dret amb efectes de la data en què s'aporti la declaració.

Article 277

Durada del subsidi

1. En els supòsits que preveuen els apartats 1 i 2 de l'article 274, la durada del subsidi per desocupació és de sis mesos prorrogables, per períodes semestrals, fins a un màxim de divuit mesos, excepte en els casos següents:

a) Desocupats inclosos a l'article 274.1.a que en la data en què s'esgoti la prestació per desocupació siguin:

1r. Majors de quaranta-cinc anys i hagin esgotat un dret a prestacions per desocupació d'almenys cent vint dies. En aquest cas, el subsidi es prorroga fins a un màxim de vint-i-quatre mesos.

2n. Majors de quaranta-cinc anys i hagin esgotat un dret a prestacions per desocupació d'almenys cent vuitanta dies. En aquest cas, el subsidi es prorroga fins a un màxim de trenta mesos.

3r. Menors de quaranta-cinc anys i hagin esgotat un dret a prestacions per desocupació d'almenys cent vuitanta dies. En aquest cas, el subsidi es prorroga fins a un màxim de vint-i-quatre mesos.

b) Desocupats inclosos a l'article 274.1.b. En aquest cas, la durada del subsidi és de sis mesos improrrogables.

2. En el cas que preveu l'article 274.3, la durada del subsidi és la següent:

a) Si el treballador té responsabilitats familiars:

Període de cotització	Durada del subsidi
3 mesos de cotització	3 mesos
4 mesos de cotització	4 mesos
5 mesos de cotització	5 mesos
6 o més mesos de cotització	21 mesos

Si el subsidi té una durada de vint-i-un mesos, es reconeix per un període de sis mesos, prorrogables fins

a esgotar-ne la durada màxima.

b) Si el treballador no té responsabilitats familiars i acumula almenys sis mesos de cotització, la durada del subsidi és de sis mesos improrrogables.

En tots dos casos, les cotitzacions que van servir per al naixement del subsidi no es poden tenir en compte per al reconeixement d'un futur dret a la prestació del nivell contributiu.

3. En el supòsit que preveu l'article 274.4, el subsidi s'ha d'entendre, com a màxim, fins que el treballador compleixi l'edat que li permeti accedir a la pensió contributiva de jubilació, en qualsevol de les seves modalitats.

4. La durada del subsidi en el cas de treballadors fixos discontinus que estiguin en les situacions que preveuen els apartats 1.a, 1.b i 3 de l'article 274 ha de ser equivalent al nombre de mesos cotitzats l'any anterior a la sol·licitud.

No és aplicable a aquests treballadors, mentre mantinguin la condició esmentada, el subsidi per desocupació per a majors de cinquanta-cinc anys que preveu l'article 274.4.

5. El Govern, amb informe previ al Consell General del Servei Públic d'Ocupació Estatal, pot modificar la durada del subsidi per desocupació en funció de la taxa de desocupació i les possibilitats del règim de finançament.

Article 278

Quantia del subsidi

1. La quantia del subsidi per desocupació és igual al 80 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual vigent en cada moment. En el cas de desocupació per pèrdua d'un treball a temps parcial, aquesta quantia s'ha de percebre en proporció a les hores treballades prèviament en els supòsits que preveuen els apartats 1.a, 1.b, 3 i 4 de l'article 274.

2. El Govern, amb informe previ al Consell General del Servei Públic d'Ocupació Estatal, pot modificar la quantia del subsidi per desocupació en funció de la taxa de desocupació i les possibilitats del règim de finançament.

Article 279

Suspensió i extinció del dret al subsidi

1. Són aplicables al subsidi per desocupació les normes sobre suspensió i extinció que preveuen els articles 271 i 272.

2. Així mateix, el subsidi se suspèn per l'obtenció, per un temps inferior a dotze mesos, de rendes superiors a les que estableix l'article 275 i per deixar de complir per un temps inferior a dotze mesos el requisit de responsabilitats familiars quan hagi estat necessari per al reconeixement del dret. Després d'aquesta suspensió, el treballador pot reprendre la percepció del subsidi sempre que acrediti el requisit de

carència de rendes i, si s'escau, el de responsabilitats familiars, en els termes que estableix l'article 275.

3. Es produeix l'extinció del subsidi en cas que l'obtenció de rendes superiors a les establertes o la inexistència de responsabilitats familiars es mantingui per un temps igual o superior a dotze mesos. Després d'aquesta extinció, el treballador només pot obtenir el reconeixement d'un dret al subsidi si torna a estar de nou en alguna de les situacions que preveu l'article 274 i compleix els requisits exigits.

Article 280

Cotització durant la percepció del subsidi

1. L'entitat gestora cotitza per la contingència de jubilació durant la percepció del subsidi per desocupació per a treballadors majors de cinquanta-cinc anys.

Les cotitzacions efectuades d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior tenen efecte per al càlcul de la base reguladora de la pensió de jubilació i percentatge aplicable a aquella. En cap cas les cotitzacions esmentades tenen validesa i eficàcia jurídica per acreditar el període mínim de cotització que exigeix l'article 205.1.b, que, de conformitat amb el que disposa l'article 274.4, ha hagut de quedar acreditat en el moment de la sol·licitud del subsidi per desocupació per a majors de cinquanta-cinc.

2. Quan el perceptor del subsidi sigui un treballador fix discontinu, l'entitat gestora cotitza per la contingència de jubilació:

a) Durant un període de seixanta dies a partir de la data en què neixi el dret al subsidi, si el beneficiari és menor de cinquanta-cinc anys i ha acreditat, a l'efecte del reconeixement del subsidi, un període d'ocupació cotitzada de cent vuitanta o més dies.

b) Durant tota la percepció del subsidi una vegada complerta l'edat de cinquanta-cinc anys.

3. A l'efecte de determinar la cotització en els supòsits que indiquen els apartats 1 i 2 anteriors, es pren com a base de cotització el límit mínim de cotització vigent en cada moment.

4. El Govern pot estendre a altres col·lectius de treballadors el que disposa l'apartat 2.

Capítol IV

Règim de les prestacions

Article 281

Automaticitat del dret a les prestacions

L'entitat gestora competent ha de pagar les prestacions per desocupació en els supòsits d'incompliment de les obligacions d'afiliació, alta i de cotització, sense perjudici de les accions que pugui adoptar contra l'empresa infractora i la responsabilitat que correspongui a aquesta per les prestacions abonades.

Article 282

Incompatibilitats

1. La prestació i el subsidi per desocupació són incompatibles amb el treball per compte propi, encara que la seva realització no impliqui la inclusió obligatòria en algun dels règims de la Seguretat Social, o amb el treball per compte d'altri, excepte quan aquest es realitzi a temps parcial; en aquest cas s'ha de deduir de l'import de la prestació o el subsidi la part proporcional al temps treballat.

La deducció en l'import de la prestació o subsidi a què es refereix el paràgraf anterior s'ha d'efectuar tant quan el treballador estigui percebent la prestació o el subsidi per desocupació com a conseqüència de la pèrdua d'un treball a temps complet o parcial i obtingui un nou treball a temps parcial, com quan tingui dos contractes a temps parcial i en perdi un.

2. Així mateix, la prestació i el subsidi per desocupació són incompatibles amb l'obtenció de prestacions de caràcter econòmic de la Seguretat Social, llevat que aquestes hagin estat compatibles amb el treball que va originar la prestació o el subsidi.

La prestació i el subsidi són compatibles amb la percepció de qualsevol tipus de rendes mínimes, salaris socials o ajudes anàlogues d'assistència social concedides per qualsevol administració pública, sense perjudici del seu còmput als efectes del compliment dels requisits de carència de rendes o d'existència de responsabilitats familiars d'acord amb el que estableix l'article 275.

3. Com a excepció al que disposa l'apartat 1, quan així ho estableixi algun programa de foment de l'ocupació destinat a col·lectius amb més dificultat d'inserció en el mercat de treball, es pot compatibilitzar la percepció de la prestació per desocupació o del subsidi per desocupació pendents de percebre amb el treball per compte d'altri; en aquest cas l'entitat gestora pot abonar al treballador l'import mensual de les prestacions en la quantia i durada que es determinin, sense incloure la cotització a la Seguretat Social.

En el supòsit previst al paràgraf anterior, durant el període de percepció de les prestacions l'empresari ha d'abonar al treballador la diferència entre la prestació o subsidi per desocupació i el salari que li correspongui, i també és responsable de cotitzar a la Seguretat Social pel total del salari indicat, inclòs l'import de la prestació o subsidi.

Així mateix, amb la finalitat de fer efectiu el dret a la formació de treballadors ocupats, així com d'incrementar les possibilitats d'ocupació dels treballadors desocupats, s'han de determinar programes que permetin a les empreses substituir els treballadors en formació per altres treballadors desocupats beneficiaris de prestacions per desocupació. En aquest cas, els treballadors poden compatibilitzar les prestacions amb el treball a què es refereix aquest apartat.

4. Quan així ho estableixi algun programa de foment de l'ocupació destinat a col·lectius amb més dificultat d'inserció en el mercat de treball, es pot compatibilitzar la percepció de la prestació per desocupació pendent de percebre amb el treball per compte propi; en aquest cas l'entitat gestora pot abonar al treballador l'import mensual de la prestació en la quantia i durada que es determinin, sense incloure la cotització a la Seguretat Social.

Article 283

Prestació per desocupació i incapacitat temporal

1. Quan el treballador estigui en situació d'incapacitat temporal derivada de contingències comunes i durant aquesta situació s'extingeixi el seu contracte, ha de seguir percebent la prestació per incapacitat temporal en la mateixa quantia que la prestació per desocupació fins que s'extingeixi aquesta situació, i llavors passa a la situació legal de desocupació en el supòsit que l'extinció s'hagi produït per alguna de les causes que preveu l'article 267.1 i a percebre, si reuneix els requisits necessaris, la prestació per desocupació contributiu que li correspondria si se n'hagués iniciat la percepció en la data d'extinció del contracte de treball, o el subsidi per desocupació. En aquest cas, s'ha de descomptar del període de percepció de la prestació per desocupació, com a ja consumit, el temps que hagi estat en la situació d'incapacitat temporal a partir de la data de l'extinció del contracte de treball.

L'entitat gestora de les prestacions per desocupació ha d'efectuar les cotitzacions a la Seguretat Social de conformitat amb el que preveu l'article 265.1.a 2n, i ha d'assumir en aquest cas l'aportació que correspon al treballador en la seva totalitat per tot el període que es descompti com a consumit, fins i tot quan no s'hagi sol·licitat la prestació per desocupació i sense solució de continuïtat es passi a una situació d'incapacitat permanent o jubilació, o es produeixi la mort del treballador que doni dret a prestacions de mort i supervivència.

Quan el treballador estigui en situació d'incapacitat temporal derivada de contingències professionals i durant aquesta situació s'extingeixi el seu contracte de treball, ha de seguir percebent la prestació per incapacitat temporal, en la mateixa quantia que la que tingui reconeguda, fins que s'extingeixi aquesta situació, i llavors passa, si s'escau, a la situació legal de desocupació en el supòsit que l'extinció s'hagi produït per alguna de les causes que preveu l'article 267.1, i a percebre, si reuneix els requisits necessaris, la prestació per desocupació corresponent sense que, en aquest cas, escaigui descomptar del període de percepció de la prestació per desocupació el temps que hagi estat en situació d'incapacitat temporal després de l'extinció del contracte, o el subsidi per desocupació.

2. Quan el treballador estigui percebent la prestació de desocupació total i passi a la situació d'incapacitat temporal que constitueixi recaiguda d'un procés anterior iniciat durant la vigència d'un contracte de treball, ha de percebre la prestació per aquesta contingència en la mateixa quantia que la prestació per desocupació. En aquest cas, i en el supòsit que el treballador continuï en situació d'incapacitat temporal una vegada finalitzat el període de durada establert inicialment per a la prestació per desocupació, ha de seguir percebent la prestació per incapacitat temporal en la mateixa quantia que l'estava percebent.

Quan el treballador estigui percebent la prestació de desocupació total i passi a la situació d'incapacitat temporal que no constitueixi recaiguda d'un procés anterior iniciat durant la vigència d'un contracte de treball, ha de percebre la prestació per aquesta contingència en la mateixa quantia que la prestació per desocupació. En aquest cas, i en el supòsit que el treballador continuï en situació d'incapacitat temporal una vegada finalitzat el període de durada establert inicialment per a la prestació per desocupació, ha de seguir percebent la prestació per incapacitat temporal en la mateixa quantia que el 80 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual.

El període de percepció de la prestació per desocupació no s'amplia per la circumstància que el treballador passi a la situació d'incapacitat temporal. Durant aquesta situació, l'entitat gestora de les prestacions per desocupació ha de continuar satisfent les cotitzacions a la Seguretat Social de conformitat amb el que preveu l'article 265.1.a.2n

Article 284

Prestació per desocupació, maternitat i paternitat

1. Quan el treballador estigui en situació de maternitat o de paternitat i durant aquestes situacions s'extingeixi el seu contracte per alguna de les causes que preveu l'article 267.1, ha de seguir percebent la prestació per maternitat o per paternitat fins que s'extingeixin aquestes situacions, i llavors passa a la situació legal de desocupació i a percebre, si reuneix els requisits necessaris, la prestació corresponent. En aquest cas no s'ha de descomptar del període de percepció de la prestació per desocupació de nivell contributiu el temps que hagi estat en situació de maternitat o de paternitat.

2. Quan el treballador estigui percebent la prestació per desocupació total i passi a la situació de maternitat o de paternitat, ha de percebre la prestació per aquestes últimes contingències en la quantia que correspongui.

Si el treballador passa a la situació de maternitat o de paternitat, se li ha de suspendre la prestació per desocupació i la cotització a la Seguretat Social prevista a l'article 265.1.a.2n i ha de passar a percebre la prestació per maternitat o per paternitat, gestionada directament per la seva entitat gestora. Una vegada extingida la prestació per maternitat o per paternitat, s'ha de reprendre la prestació per desocupació, en els termes que recull l'article 271.4.b, per la durada que restava per percebre i la quantia que corresponia en el moment de la suspensió.

Article 285

Subsidi per desocupació de més grans de 55 anys i jubilació

Quan el treballador percebi el subsidi per desocupació previst a l'article 274.4 i arribi a l'edat que li permeti accedir a la pensió contributiva de jubilació, en qualsevol de les seves modalitats, els efectes econòmics d'aquesta pensió s'han de retrotraure a la data d'efectes de l'extinció del subsidi perquè s'ha arribat a l'edat esmentada. Amb aquesta finalitat, és necessari que la sol·licitud de la jubilació es produeixi en el termini dels tres mesos següents a la resolució ferma d'extinció. Si passa altrament, té una retroactivitat màxima de tres mesos des de la sol·licitud.

Capítol V

Disposicions especials aplicables a determinats col·lectius

Secció primera

Treballadors inclosos en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris

Article 286

Normes aplicables

1. Els treballadors inclosos en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris tenen dret a la protecció per desocupació en els termes següents:

a) La protecció per desocupació dels treballadors per compte d'altri agraris fixos i fixos discontinus s'aplica de conformitat amb el que estableix amb caràcter general aquest títol, així com específicament l'apartat 1. a.1a de l'article següent.

b) La protecció per desocupació dels treballadors per compte d'altri agraris eventuais s'aplica de conformitat amb el que estableixen específicament l'article següent i amb caràcter general aquesta secció.

c) La protecció per desocupació específica dels treballadors per compte d'altri agraris eventuais residents a les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura es regeix pel que disposa l'article 288.

2. La cotització a la Seguretat Social durant la percepció de les prestacions es regeix pel que disposa l'article 289.

Article 287

Protecció per desocupació dels treballadors agraris eventuais

1. És obligatòria la cotització per desocupació dels treballadors per compte d'altri agraris eventuais amb les peculiaritats següents:

a) Per tenir dret a les prestacions per desocupació han de reunir els requisits que estableix l'article 266, amb les especialitats següents:

1a. No han de cotitzar per la contingència de desocupació, ni tenen dret a les prestacions per desocupació pels períodes d'activitat corresponents, el cònjuge, els descendents, ascendents i altres parents, per consanguinitat o afinitat fins al segon grau inclusivament i, si s'escau, per adopció, del titular de l'explotació agrària en la qual treballin sempre que convisquin amb aquest, llevat que es demostrï la seva condició d'assalariats.

2a. La durada de la prestació per desocupació està en funció dels períodes d'ocupació cotitzada en els sis anys anteriors a la situació legal de desocupació o al moment en què va cessar l'obligació de cotitzar d'acord amb l'escala següent:

Període de cotització — En dies	Període de prestació — En dies
Des de 360 fins a 539.	120
Des de 540 fins a 719.	180
Des de 720 fins a 899.	240
Des de 900 fins a 1.079.	300
Des de 1.080 fins a 1.259.	360
Des de 1.260 fins a 1.439.	420
Des de 1.440 fins a 1.619.	480
Des de 1.620 fins a 1.799.	540
Des de 1.800 fins a 1.979.	600
Des de 1.980 fins a 2.159.	660
Des de 2.160.	720

Si el treballador eventual agrari de manera immediatament anterior va figurar d'alta en la Seguretat Social

com a treballador autònom o per compte propi, el període mínim de cotització necessari per a l'accés a la prestació per desocupació és de set-cents vint dies, i l'escala anterior s'aplica a partir d'aquest període.

b) No és aplicable a aquests treballadors la protecció per desocupació de nivell assistencial, establerta a l'article 274.

2. En tots els aspectes que no preveu expressament l'apartat 1 és aplicable el que estableix amb caràcter general aquest títol.

3. El Govern pot establir limitacions en l'accés a la protecció per desocupació de determinats col·lectius; exigir una declaració d'activitat prèvia al pagament de les prestacions; modificar l'escala que fixa la durada de la prestació contributiva; i estendre la protecció assistencial als treballadors, en funció de la taxa de desocupació i la situació financera del sistema.

4. Els períodes d'ocupació cotitzada en activitats subjectes al sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris com a treballador agrícola fix o a altres règims que tinguin previst cotitzar per la contingència de desocupació i els períodes d'ocupació cotitzada com a eventual agrari s'han de computar recíprocament per obtenir prestacions de nivell contributiu. En aquest cas, si s'acredita que el període més gran no correspon a un període d'ocupació cotitzada com a eventual agrari, les prestacions per desocupació i, si s'escau, els subsidis per esgotament s'han d'atorgar de conformitat amb el que estableix amb caràcter general aquest títol; altrament, s'han d'aplicar les normes especials de protecció que preveu aquest article, tot això independentment del fet que la situació legal de desocupació es produeixi pel cessament en un treball eventual agrari o no.

No pertoca el còmput recíproc de cotitzacions previst al paràgraf anterior per accedir al subsidi per desocupació establert a l'article 274.3; per això, les jornades reals cobertes en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris com a eventual agrari no es computen per obtenir aquest subsidi, però serveixen per obtenir un futur dret a la prestació per desocupació de nivell contributiu, o, si s'escau, al subsidi per desocupació establert al Reial decret 5/1997, de 10 de gener, sempre que es compleixin els requisits exigits en cada cas.

5. Les cotitzacions per jornades reals que hagin estat computades per al reconeixement de les prestacions per desocupació de caràcter general no es poden computar per al reconeixement del subsidi per desocupació a favor dels treballadors agraris eventuais establert al Reial decret 5/1997, de 10 de gener, i les computades per reconèixer aquest subsidi no es poden computar per obtenir prestacions per desocupació de caràcter general.

6. Si el treballador eventual agrari reuneix els requisits per obtenir la prestació per desocupació de nivell contributiu regulada a l'apartat 1.a d'aquest article i el subsidi per desocupació establert al Reial decret 5/1997, de 10 de gener, pot optar per un dels dos drets, i s'apliquen les regles següents:

a) Si sol·licita el subsidi per desocupació establert al Reial decret 5/1997, totes les jornades reals cobertes en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris, independentment del seu nombre, s'han de tenir en compte per acreditar el requisit establert a l'article 2.1.c del Reial decret esmentat. En cas que hi hagi cotitzacions per desocupació en altres règims de Seguretat Social no computades per

obtenir el subsidi esmentat, aquestes cotitzacions serveixen per obtenir una prestació o subsidi per desocupació posterior, de conformitat amb el que estableix aquest títol.

b) Si se sol·licita la prestació per desocupació de nivell contributiu regulada a l'apartat 1.a d'aquest article a l'efecte de determinar el període d'ocupació cotitzada, s'han de computar totes les jornades reals cotitzades en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris, així com la resta de cotitzacions per desocupació efectuades en altres règims de Seguretat Social, sempre que no hagin estat computats per obtenir una prestació o subsidi anterior, i que s'hagin efectuat dins dels sis anys anteriors a la situació legal de desocupació o al moment en què va cessar l'obligació legal de cotitzar, i és aplicable, si s'escau, el que estableix el paràgraf anterior, així com el que preveu l'apartat 4 d'aquest article.

Article 288

Protecció per desocupació dels treballadors agraris eventuais residents a Andalusia i Extremadura

1. Els treballadors per compte d'altri eventuais agraris, inclosos en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris i residents a les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura, tenen dret a la protecció regulada a l'article anterior.

2. Així mateix, tenen dret al subsidi per desocupació regulat pel Reial decret 5/1997, de 10 de gener, pel qual es regula el subsidi per desocupació a favor dels treballadors eventuais inclosos en el règim especial agrari de la Seguretat Social, i per l'apartat següent o bé a la renda agrària regulada pel Reial decret 426/2003, d'11 d'abril, pel qual es regula la renda agrària per als treballadors eventuais inclosos en el règim especial agrari de la Seguretat Social residents en les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura, quan en el moment en què es produeixi la seva situació de desocupació acreditin la seva condició de treballadors eventuais agraris i reuneixin els requisits exigits a les normes esmentades, amb les particularitats que s'assenyalen a continuació:

a) Les referències al règim especial agrari de la Seguretat Social i al cens del règim esmentat s'entenen fetes al règim general de la Seguretat Social i a la inclusió en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris.

b) Les referències a les jornades reals cotitzades s'entenen fetes al nombre efectiu de jornades reals treballades mentre el treballador roman inclòs en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris. Per computar aquestes jornades, si es manté l'alta i la cotització en la seva modalitat mensual, en un mes complet s'han de computar vint-i-tres jornades reals treballades i per períodes en alta i cotitzats inferiors al mes s'ha d'aplicar aquesta equivalència per determinar les jornades reals treballades que corresponguin.

c) L'entitat gestora ha d'abonar directament a la Tresoreria General de la Seguretat Social la cotització al règim general de la Seguretat Social dins del sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris durant el període de percepció del subsidi agrari o de la renda agrària, i s'ha d'aplicar al límit mínim de cotització vigent en cada moment el tipus de cotització que correspongui als períodes d'inactivitat.

3. Només poden ser beneficiaris del subsidi per desocupació regulat al Reial decret 5/1997, de 10 de gener, els aturats que, tot i reunir els requisits que s'hi exigeixen, hagin estat beneficiaris del subsidi

esmentat en algun dels tres anys naturals immediatament anteriors a la data de la seva sol·licitud.

Els treballadors en la data de sol·licitud del subsidi han de subscriure un compromís d'activitat en els termes a què es refereix l'article 300 d'aquesta llei.

Article 289

Cotització durant la percepció de les prestacions

1. La cotització a la Seguretat Social durant la percepció de la prestació per desocupació de nivell contributiu o del subsidi per desocupació de nivell assistencial l'ha d'abonar l'entitat gestora directament a la Tresoreria General de la Seguretat Social, en els termes que estableix aquest article.

2. Durant la percepció de la prestació per desocupació de nivell contributiu, la base de cotització a la Seguretat Social d'aquells treballadors pels quals existeix obligació legal de cotitzar és la que estableix, amb caràcter general, la corresponent Llei de pressupostos generals de l'Estat tant en els supòsits d'extinció de la relació laboral com en els de suspensió d'aquesta i de reducció de jornada, calculada en funció de les bases corresponents als períodes d'activitat.

El tipus de cotització és el corresponent als períodes d'inactivitat a què es refereix l'article 255.3.

Durant la percepció de la prestació per desocupació, el 73,50 per cent de l'aportació del treballador a la Seguretat Social és a càrrec de l'entitat gestora, i el 26,50 per cent restant és a càrrec del treballador i es descompta de la quantia de la prestació.

3. Durant la percepció del subsidi per desocupació de l'article 274, la base de cotització a la Seguretat Social és el límit mínim de cotització vigent en cada moment en el règim general.

El tipus de cotització és el corresponent als períodes d'inactivitat i es cotitza exclusivament per la contingència de jubilació en els casos en què així ho estableixi l'article 280, i s'aplica a la quota el coeficient reductor que determini el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

Durant la percepció dels subsidis per desocupació en què li correspongui cotitzar per jubilació, l'entitat gestora ha de tenir a càrrec seu la part de cotització que s'estableixi, pels dies que es percebin de subsidi, de conformitat amb la base i el tipus indicats al paràgraf anterior, i la resta de la cotització correspon al treballador, que s'ha de descomptar de la quantia del subsidi i l'ha d'abonar a la Tresoreria General de la Seguretat Social, en la seva totalitat, l'entitat gestora.

4. Durant els períodes en què l'entitat gestora estigui obligada a cotitzar, els beneficiaris als quals s'hagi reconegut el dret a la percepció de la prestació o dels subsidis per desocupació o de la renda agrària, en els termes establerts als articles anteriors, han de romandre en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris.

5. En el cas dels treballadors agraris eventuais, quan per obtenir la prestació s'hagin computat cotitzacions efectuades a diferents règims o sistemes de la Seguretat Social, la cotització a la Seguretat Social durant la percepció de les prestacions s'ha d'efectuar al règim o sistema en què s'acrediti un període cotitzat més

gran.

Secció segona

Altres col·lectius

Article 290

Treballadors contractats per a la formació i l'aprenentatge

1. La cotització per la contingència de desocupació en el contracte per a la formació i l'aprenentatge s'ha d'efectuar per la quota fixa resultant d'aplicar a la base mínima corresponent a les contingències d'accidents de treball i malalties professionals el mateix tipus de cotització i distribució entre empresari i treballador establerts per al contracte en pràctiques.

2. Per determinar la base reguladora i la quantia de la prestació per desocupació s'ha d'aplicar el que estableix l'article 270 d'aquesta llei.

Article 291

Treballadors del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar

Sense perjudici del que estableix l'article 19 d'aquesta llei, a les bases de cotització per desocupació en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar també els és aplicable el que disposa l'article 11 de la Llei 47/2015, de 21 d'octubre, reguladora de la protecció social de les persones treballadores del sector marítimopesquer.

Article 292

Militars professionals de tropa i marineria

1. Els militars professionals de tropa i marineria que mantenen una relació de serveis de caràcter temporal es troben en situació legal de desocupació, a l'efecte de la protecció corresponent, quan finalitzi el compromís que tinguin subscrit o es resolgui per causes independents de la seva voluntat.

2. La prestació o el subsidi per desocupació són compatibles amb l'assignació de reservista d'especial disponibilitat. No obstant això, l'import d'aquesta assignació es computa com a renda a l'efecte del subsidi per desocupació en els termes que indica l'article 275.2.

3. Els militars professionals de tropa i marineria que passin a trobar-se en situació d'atur han de ser objecte d'un seguiment actiu i individualitzat per part del Ministeri de Defensa, en col·laboració amb el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, amb l'objecte de facilitar-los una ràpida integració en el mercat laboral.

Capítol VI

Règim financer i gestió de les prestacions

Article 293

Finançament

1. L'acció protectora que regula aquest títol es finança mitjançant la cotització d'empresaris i treballadors i

l'aportació de l'Estat.

2. La quantia de l'aportació de l'Estat ha de ser cada any la que fixi la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent.

Article 294

Entitat gestora

1. Correspon al Servei Públic d'Ocupació Estatal gestionar les funcions i els serveis derivats de les prestacions de protecció per desocupació, i declarar el reconeixement, la suspensió, l'extinció i la represa de les prestacions, sense perjudici de les atribucions reconegudes als òrgans competents de l'Administració laboral en matèria de sancions.

2. Les empreses han de col·laborar amb l'entitat gestora, assumint el pagament delegat de la prestació per desocupació en els supòsits i en les condicions que es determinin per reglament.

Article 295

Reintegrament de pagaments indeguts

1. Correspon a l'entitat gestora competent declarar i exigir la devolució de les prestacions percebudes indegudament pels treballadors i el reintegrament de les prestacions del pagament de les quals sigui responsable directe l'empresari.

Si, un cop transcorregut el termini respectiu fixat per al reintegrament de les prestacions percebudes indegudament o de responsabilitat empresarial, no s'ha efectuat el reintegrament, correspon a la Tresoreria General de la Seguretat Social procedir a la seva recaptació en via executiva de conformitat amb les normes reguladores de la gestió recaptadora de la Seguretat Social, i el recàrrec i l'interès de demora es meriten en els termes i les condicions que estableix aquesta llei.

2. A aquest efecte, l'entitat gestora pot concertar els serveis que consideri convenients amb la Tresoreria General de la Seguretat Social o amb qualsevol de les administracions públiques.

Article 296

Pagament de les prestacions

1. L'entitat gestora ha de dictar resolució motivada, que reconegui o denegui el dret a les prestacions per desocupació, en el termini dels quinze dies següents a la data en què s'hagi formulat la sol·licitud dins el termini establert i en la forma escaient.

2. El pagament de la prestació l'ha d'efectuar l'entitat gestora o la mateixa empresa, en els supòsits i en les condicions que es determinin per reglament.

3. Quan així ho estableixi algun programa de foment d'ocupació, l'entitat gestora pot abonar una sola vegada el valor actual de l'import, total o parcial, de la prestació per desocupació de nivell contributiu a què tingui dret el treballador i que estigui pendent per percebre.

Així mateix, pot abonar a través de pagaments parcials l'import de la prestació per desocupació de nivell contributiu a què tingui dret el treballador per subvencionar-ne la cotització a la Seguretat Social.

4. Quan així ho estableixi algun programa de foment d'ocupació per facilitar la mobilitat geogràfica, l'entitat gestora pot abonar l'import d'un mes de la durada de les prestacions per desocupació o de tres mesos de la durada del subsidi per desocupació, pendents de percebre, als seus beneficiaris perquè ocupen una feina que implica canvi de la localitat de residència.

Article 297

Control de les prestacions

1. Correspon a l'entitat gestora controlar el compliment del que estableix aquest títol i comprovar les situacions de frau que es puguin cometre sense perjudici de les facultats dels serveis competents quant a inspecció i control amb vista a la sanció de les infraccions que es puguin cometre en la percepció de les prestacions per desocupació.

2. L'entitat gestora pot exigir als treballadors la relació laboral dels quals s'hagi extingit d'acord amb el que disposen els paràgrafs 3r, 4t i 5è de l'article 267.1.a, l'acreditació d'haver percebut la indemnització legal corresponent.

En cas que la indemnització no s'hagi percebut, ni s'hagi interposat cap demanda judicial en reclamació de la indemnització esmentada o d'impugnació de la decisió extintiva, o quan l'extinció de la relació laboral no comporti l'obligació d'abonar una indemnització al treballador, s'ha de reclamar l'actuació de la Inspecció de Treball i Seguretat Social per tal de comprovar la involuntarietat del cessament en la relació laboral.

3. L'entitat gestora pot suspendre l'abonament de les prestacions per desocupació quan s'apreciïn indicis suficients de frau en el curs de les investigacions dutes a terme pels òrgans competents en matèria de lluita contra el frau.

4. L'Administració tributària ha de col·laborar amb l'entitat gestora de les prestacions per desocupació, en els termes que estableix l'article 95 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i li ha de facilitar la informació tributària necessària per complir les seves funcions en matèria de gestió i control de les prestacions i subsidis per desocupació.

Capítol VII

Règim d'obligacions, infraccions i sancions

Article 298

Obligacions dels empresaris

Són obligacions dels empresaris:

a) Cotitzar per l'aportació empresarial a la contingència de desocupació.

b) Ingressar les aportacions pròpies i les dels treballadors en la seva totalitat, per tal com són responsables del compliment de l'obligació de cotització.

- c) Proporcionar la documentació i informació que es determinin per reglament a l'efecte del reconeixement, la suspensió, l'extinció o la represa del dret a les prestacions.
- d) Lliurar al treballador el certificat d'empresa, dins el termini i en la forma que es determinin per reglament.
- e) Abonar a l'entitat gestora competent les prestacions satisfetes per aquesta als treballadors quan l'empresa hagi estat declarada responsable de la prestació per haver incomplert les obligacions en matèria d'afiliació, alta o cotització.
- f) Procedir, si s'escau, al pagament delegat de les prestacions per desocupació.
- g) Comunicar la readmissió del treballador acomiadat en el termini de cinc dies des que es produeixi i ingressar a l'entitat gestora competent les prestacions satisfetes per aquesta als treballadors en els supòsits que regula l'article 268.5.
- h) Comunicar, abans que es produeixin, les variacions efectuades en el calendari, o en l'horari inicialment previst per a cadascun dels treballadors afectats, en els supòsits d'aplicació de mesures de suspensió de contractes o de reducció de jornada previstes a l'article 47 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

Article 299

Obligacions dels treballadors, sol·licitants i beneficiaris de prestacions per desocupació

Són obligacions dels treballadors i dels sol·licitants i beneficiaris de prestacions per desocupació:

- a) Cotitzar per l'aportació corresponent a la contingència de desocupació.
- b) Proporcionar la documentació i informació que es determinin per reglament a l'efecte del reconeixement, la suspensió, l'extinció o la represa del dret a les prestacions i comunicar als serveis públics d'ocupació autonòmics i al Servei Públic d'Ocupació Estatal el domicili i, si s'escau, el canvi del domicili, facilitat als efectes de notificacions, en el moment en què aquest es produeixi.

Sense perjudici d'això, quan no quedi garantida la recepció de les comunicacions en el domicili facilitat pel sol·licitant o beneficiari de les prestacions, aquest està obligat a proporcionar als serveis públics d'ocupació autonòmics i al Servei Públic d'Ocupació Estatal les dades que requereixin perquè la comunicació es pugui efectuar per mitjans electrònics.

- c) Inscriure's com a demandant d'ocupació, mantenir la inscripció, subscriure i complir les exigències del compromís d'activitat en els termes que estableix l'article 41 del text refós de la Llei d'ocupació, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2015, de 23 d'octubre.
- d) Renovar la demanda d'ocupació en la forma i les dates en què es determini en el document de renovació de la demanda i comparèixer, quan se li hagi requerit prèviament, davant l'entitat gestora, els

serveis públics d'ocupació o les agències de col·locació quan desenvolupin activitats en l'àmbit de col·laboració amb aquells.

e) Buscar feina activament i participar en accions de millora de l'ocupabilitat que determinin els serveis públics d'ocupació competents, si s'escau, dins d'un itinerari d'inserció.

Els beneficiaris de prestacions han d'acreditar davant el Servei Públic d'Ocupació Estatal i els serveis públics d'ocupació autonòmics, quan els ho requereixin, les actuacions que han efectuat dirigides a buscar feina activament, a la seva reinserció laboral o a millorar la seva ocupabilitat. Aquesta acreditació s'ha d'efectuar en la forma que aquests organismes determinin en el marc de la col·laboració mútua. La no-acreditació té la consideració d'incompliment del compromís d'activitat.

Sense perjudici d'acreditar la recerca activa d'ocupació, la participació en les accions de millora de l'ocupabilitat que es corresponguin amb la seva professió habitual o les seves aptituds formatives segons el que determina l'itinerari d'inserció és voluntària per als beneficiaris de prestacions contributives durant els trenta primers dies de percepció, i la no-participació en aquestes accions no comporta efectes sancionadors.

f) Participar en els treballs de col·laboració social, programes d'ocupació, o en accions de promoció, formació o reconversió professionals, que determinin els serveis públics d'ocupació, o les agències de col·locació quan desenvolupin activitats en l'àmbit de col·laboració amb aquells i acceptar la col·locació adequada que li ofereixin els serveis públics d'ocupació o les agències esmentades.

g) Tornar als serveis públics d'ocupació, o, si s'escau, a les agències de col·locació quan desenvolupin activitats en l'àmbit de col·laboració amb aquells, en el termini de cinc dies, el justificant corresponent d'haver comparegut en el lloc i la data indicats per cobrir les ofertes de feina facilitades pels mateixos serveis o agències.

h) Sol·licitar la baixa en les prestacions per desocupació quan es produeixin situacions de suspensió o extinció del dret o es deixin de reunir els requisits exigits per a la seva percepció, en el moment que es produeixin les situacions esmentades.

i) Reintegrar les prestacions percebudes indegudament.

Article 300

Compromís d'activitat

Als efectes que preveu aquest títol, s'entén per compromís d'activitat el que adquireixi el sol·licitant o beneficiari de les prestacions de buscar feina activament, acceptar una col·locació adequada i participar en accions específiques de motivació, informació, orientació, formació, reconversió o inserció professional per incrementar la seva ocupabilitat, així com de complir la resta d'obligacions que preveu l'article anterior.

El Servei Públic d'Ocupació Estatal i els serveis públics d'ocupació autonòmics han de requerir als beneficiaris de prestacions per desocupació que acreditin davant seu, en la forma que determinin en el marc de la col·laboració mútua, la realització d'actuacions dirigides a la seva reinserció laboral o a la

millora de la seva ocupabilitat. La no-acreditació té la consideració d'incompliment del compromís d'activitat.

Per aplicar el que estableixen els paràgrafs anteriors el servei públic d'ocupació competent ha de tenir en compte la condició de víctima de violència de gènere, a l'efecte de temperar, en cas que sigui necessari, el compliment de les obligacions que es deriven del compromís subscrit.

Article 301

Col·locació adequada

Als efectes que preveu aquest títol, s'entén per col·locació adequada la professió demanada pel treballador i també aquella que es correspongui amb la seva professió habitual o qualsevol altra que s'ajusti a les seves aptituds físiques i formatives. En tot cas, s'entén per col·locació adequada la coincident amb l'última activitat laboral desenvolupada sempre que la seva durada hagi estat igual o superior a tres mesos.

Un cop transcorregut un any de percepció ininterrompuda de les prestacions, a més de les professions anteriors, també poden ser considerades adequades altres col·locacions que segons el parer del servei públic d'ocupació pugui exercir el treballador.

La col·locació s'entén adequada quan s'ofereixi a la localitat de residència habitual del treballador o en una altra localitat situada en un radi inferior a 30 quilòmetres des de la localitat de la residència habitual, llevat que el treballador acrediti que el temps mínim per al desplaçament, d'anada i tornada, supera el 25 per cent de la durada de la jornada diària de treball, o que el cost del desplaçament suposa una despesa superior al 20 per cent del salari mensual, o quan el treballador tingui possibilitat d'allotjament apropiat al lloc de nova ocupació.

La col·locació que s'ofereixi al treballador s'entén adequada tenint en compte la durada del treball, indefinida o temporal, o de la jornada de treball, a temps complet o parcial. A més, la col·locació esmentada, per tal que s'entengui adequada, ha d'implicar un salari equivalent a l'aplicable al lloc de treball que s'ofereixi, independentment de la quantia de la prestació a què tingui dret el treballador, o encara que es tracti de treballs de col·laboració social.

Per aplicar el que preveuen els paràgrafs anteriors el servei públic d'ocupació competent ha de tenir en compte les circumstàncies professionals i personals del desocupat, així com la conciliació de la seva vida familiar i laboral, l'itinerari d'inserció fixat, les característiques del lloc de treball ofert i l'existència de mitjans de transport per al desplaçament, així com les característiques dels mercats locals d'ocupació.

El salari corresponent a la col·locació, per tal que aquesta sigui considerada adequada, en cap cas no pot ser inferior al salari mínim interprofessional una vegada descomptats d'aquell les despeses de desplaçament.

Article 302

Infraccions i sancions

En matèria d'infraccions i sancions, cal atènyer-se al que disposen aquest títol i el text refós de la Llei sobre

infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

Article 303

Impugnació d'actes

1. Les decisions de l'entitat gestora competent, relatives al reconeixement, la denegació, la suspensió o l'extinció de qualsevol de les prestacions per desocupació es poden recórrer davant dels òrgans jurisdiccionals de l'ordre social.

2. També es poden recórrer davant dels òrgans jurisdiccionals de l'ordre social les resolucions de l'entitat gestora relatives a:

a) L'exigència de devolució de les prestacions indegudament percebudes i del reintegrament de les prestacions del pagament de les quals sigui directament responsable l'empresari, a què es refereixen els articles 268.5.b i 295.1 d'aquesta llei, a excepció de les actuacions en matèria de gestió recaptadora de conformitat amb el que estableix l'article 3.f de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social.

b) L'abonament de la prestació per desocupació en la seva modalitat de pagament únic, establert a l'article 296.3 d'aquesta llei.

c) La imposició de sancions als treballadors de conformitat amb el que estableix l'article 48.5 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

3. En els supòsits previstos als apartats anteriors és un requisit necessari per formular demanda que els interessats interposin una reclamació prèvia davant l'entitat gestora, en els termes que estableix l'article 71 de la Llei reguladora de la jurisdicció social.

Capítol VIII

Dret supletori

Article 304

Dret supletori

En tot el que no preveu expressament aquest títol, cal atènyer-se al que disposen els títols I i II.

Títol IV

Règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms

Capítol I

Camp d'aplicació

Article 305

Extensió

1. Estan obligatòriament incloses en el camp d'aplicació del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms les persones físiques més grans de divuit anys que duguin a

terme de manera habitual, personal, directa, per compte propi i fora de l'àmbit de direcció i organització d'una altra persona, una activitat econòmica o professional a títol lucratiu, tant si donen ocupació a treballadors per compte d'altri com si no, en els termes i les condicions que determinin aquesta llei i les seves normes d'aplicació i desplegament.

2. A l'efecte d'aquesta llei, es declaren expressament compresos en aquest règim especial:

a) Els treballadors inclosos en el sistema especial per a treballadors per compte propi agraris.

b) Els qui exerceixin les funcions de direcció i gerència que comporta l'exercici del càrrec de conseller o administrador, o prestin altres serveis per a una societat de capital, a títol lucratiu i de manera habitual, personal i directa, sempre que en tinguin el control efectiu, directe o indirecte. S'entén, en tot cas, que es produeix aquesta circumstància, quan les accions o participacions del treballador suposin, almenys, la meitat del capital social.

Es presumeix, llevat que hi hagi una prova en contra, que el treballador té el control efectiu de la societat quan concorri alguna de les circumstàncies següents:

1r. Que almenys la meitat del capital de la societat per a la qual presti els seus serveis estigui distribuït entre socis amb els quals convisqui i amb els quals estigui unit per vincle conjugal o de parentiu per consanguinitat, afinitat o adopció, fins al segon grau.

2n. Que la seva participació en el capital social sigui igual o superior a la tercera part.

3r. Que la seva participació en el capital social sigui igual o superior a la quarta part, si té atribuïdes funcions de direcció i gerència de la societat.

En els supòsits en què no concorrin les circumstàncies anteriors, l'Administració pot demostrar, per qualsevol mitjà de prova, que el treballador disposa del control efectiu de la societat.

c) Els socis industrials de societats regulars col·lectives i de societats comanditàries als quals es refereix l'article 1.2.a de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom.

d) Els comuners de les comunitats de béns i els socis de societats civils irregulars, llevat que la seva activitat es limiti a la mera administració dels béns posats en comú, als quals es refereix l'article 1.2.b de la Llei 20/2007, d'11 de juliol.

e) Els socis treballadors de les societats laborals quan la seva participació en el capital social juntament amb la del seu cònjuge i parents per consanguinitat, afinitat o adopció fins al segon grau amb els quals convisquin arribi, almenys, al 50 per cent, llevat que acreditin que l'exercici del control efectiu de la societat requereix el concurs de persones alienes a les relacions familiars.

f) Els treballadors autònoms econòmicament dependents a què es refereix la Llei 20/2007, d'11 de juliol.

g) Els qui exerceixin una activitat per compte propi, en les condicions que estableix l'apartat 1, que

requereixi la incorporació a un col·legi professional, sense perjudici del que preveu la disposició addicional divuitena.

h) Els membres del cos únic de notaris.

i) Els membres del cos de registradors de la propietat, mercantils i de béns mobles, així com els del cos d'aspirants.

j) Les persones incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 55/2003, de 16 de desembre, de l'Estatut marc del personal estatutari dels serveis de salut, que prestin serveis, a temps complet, en els serveis de salut de les diferents comunitats autònomes o en els centres dependents de l'Institut Nacional de Gestió Sanitària, per les activitats complementàries privades que duguin a terme i que determinin la seva inclusió en el sistema de la Seguretat Social, sense perjudici del que preveu la disposició addicional divuitena.

k) El cònjuge i els parents del treballador per compte propi o autònom que, de conformitat amb el que assenyalen l'article 12.1 i l'apartat 1 d'aquest article, duguin a terme treballs de manera habitual i no tinguin la consideració de treballadors per compte d'altri.

l) Els socis treballadors de les cooperatives de treball associat dedicats a la venda ambulat que percebin ingressos directament dels compradors.

m) Qualsevol altres persones que, per raó de la seva activitat, siguin objecte d'inclusió mitjançant una norma reglamentària, de conformitat amb el que disposa l'article 7.1.b.

Article 306

Exclusions

1. Estan exclosos d'aquest règim especial els treballadors per compte propi o autònoms a què es refereix l'article anterior quan per raó de la seva activitat marítimopesquera hagin de quedar compresos en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar.

2. No estan compresos en el sistema de Seguretat Social els socis, tant si són administradors com si no, de societats de capital l'objecte social de les quals no estigui constituït per l'exercici d'activitats empresarials o professionals, sinó per la mera administració del patrimoni dels socis.

Capítol II

Afiliació, cotització i recaptació

Article 307

Afiliació, altes, baixes, variacions de dades, cotització i recaptació

1. Els treballadors per compte propi estan obligats a sol·licitar la seva afiliació al sistema de la Seguretat Social i a comunicar les seves altes, baixes i variacions de dades en el règim especial dels treballadors per compte propi o autònoms en els termes, terminis i condicions que estableixen aquesta llei i les seves disposicions d'aplicació i desplegament.

2. Sense perjudici de les especialitats contingudes en els articles següents, en matèria de cotització, liquidació i recaptació són aplicables a aquest règim especial les normes establertes al capítol III del títol I i a les seves disposicions d'aplicació i desplegament.

Article 308

Cotització en el supòsit de cobertura de contingències professionals i en el supòsit de cobertura del cessament d'activitat

1. Quan els treballadors inclosos en aquest règim especial tinguin cobertes les contingències d'accidents de treball i malalties professionals, el que preveu el paràgraf primer de l'article 19.3 s'aplica sobre la base de cotització elegida per l'interessat.

2. La cobertura del cessament d'activitat determina l'obligació d'efectuar les cotitzacions corresponents, en els termes que preveu l'article 344.

Els treballadors autònoms acollits al sistema de protecció per cessament en l'activitat tenen una reducció de 0,5 punts percentuals en la cotització per la cobertura d'incapacitat temporal, derivada de contingències comunes.

Article 309

Cotització en supòsits de compatibilitat de jubilació i treball per compte propi

Durant la realització d'un treball per compte propi compatible amb la pensió de jubilació, en els termes que estableix l'article 214, els treballadors han de cotitzar a aquest règim especial únicament per incapacitat temporal i per contingències professionals, de conformitat amb el que preveu aquest capítol, si bé queden subjectes a una cotització especial de solidaritat del 8 per cent sobre la base per contingències comunes, no computable als efectes de prestacions.

Article 310

Elecció de la base de cotització amb independència de l'edat

Els treballadors d'aquest règim especial dels treballadors per compte propi o autònoms poden elegir, independentment de la seva edat, una base de cotització que pugui arribar fins al 220 per cent de la base mínima de cotització que cada any s'estableixi per a aquest règim especial.

Article 311

Cotització amb seixanta-cinc anys d'edat o més

1. Els treballadors inclosos en aquest règim especial queden exempts de cotitzar a la Seguretat Social, excepte, si s'escau, per incapacitat temporal i per contingències professionals, sempre que estiguin en algun d'aquests supòsits:

a) Seixanta-cinc anys d'edat i trenta-vuit anys i sis mesos de cotització.

b) Seixanta-set anys d'edat i trenta-set anys de cotització.

En tots els casos esmentats, a l'efecte del còmput d'anys de cotització, no es tenen en compte les parts proporcionals de pagues extraordinàries.

2. Si en complir l'edat corresponent a què es refereix l'apartat anterior el treballador no tingui cotitzats el nombre d'anys en cada cas requerit, l'exempció prevista en aquest article és aplicable a partir de la data en què s'acreditin els anys de cotització exigits per a cada supòsit.

Article 312

Base mínima de cotització per a determinats treballadors autònoms

1. Per als treballadors inclosos en aquest règim especial que en algun moment de cada exercici econòmic i de manera simultània hagin tingut contractat al seu servei un nombre de treballadors per compte d'altri igual o superior a deu, la base mínima de cotització per a l'exercici següent es determina en la corresponent Llei de pressupostos generals de l'Estat.

2. Aquesta base mínima de cotització també és aplicable en cada exercici econòmic als treballadors autònoms inclosos en aquest règim especial a l'empara del que estableix l'article 305.2, lletres *b* i *e*, a excepció d'aquells que hi causin alta inicial, durant els dotze primers mesos de la seva activitat, a comptar de la data d'efectes de l'alta esmentada.

Article 313

Cotització en supòsits de pluriactivitat

1. Els treballadors autònoms que, per raó d'un treball per compte d'altri desenvolupat simultàniament, cotitzin per contingències comunes en règim de pluriactivitat, tenint en compte tant les cotitzacions efectuades en aquest règim especial com les aportacions empresarials i les corresponents al treballador en el règim de Seguretat Social que correspongui per la seva activitat per compte d'altri, tenen dret al reintegrament del 50 per cent de l'excés en què les seves cotitzacions superin la quantia que estableixi a aquest efecte la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a cada exercici, amb el límit del 50 per cent de les quotes ingressades en aquest règim especial, per raó de la seva cotització per les contingències comunes de cobertura obligatòria.

En aquests supòsits, la Tresoreria General de la Seguretat Social ha d'abonar el reintegrament que en cada cas correspongui abans de l'1 de maig de l'exercici següent, excepte quan concorrin especialitats en la cotització que impedeixin efectuar-lo en aquest termini o sigui necessari que l'interessat aportï dades, i en aquest cas el reintegrament s'ha d'efectuar amb posterioritat a aquesta data.

2. Sense perjudici del que indica l'apartat anterior i de conformitat amb el que preveu l'article 28 de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització, quan l'alta inicial en el règim especial dels treballadors per compte propi o autònoms doni lloc a una situació de pluriactivitat s'apliquen les regles següents a la cotització:

1a. Els treballadors que causin alta per primera vegada en aquest règim especial i amb motiu d'aquesta alta iniciïn una situació de pluriactivitat poden elegir com a base de cotització en aquest moment la compresa entre el 50 per cent de la base mínima de cotització establerta anualment amb caràcter general

a la Llei de pressupostos generals de l'Estat durant els primers divuit mesos i el 75 per cent durant els divuit mesos següents, fins a les bases màximes establertes per a aquest règim especial.

2a. En els supòsits de treballadors en situació de pluriactivitat en què l'activitat laboral per compte d'altri ho sigui a temps parcial amb una jornada a partir del 50 per cent de la corresponent a la d'un treballador amb jornada a temps complet comparable, es pot elegir en el moment de l'alta, com a base de cotització, la compresa entre el 75 per cent de la base mínima de cotització establerta anualment amb caràcter general a la Llei de pressupostos generals de l'Estat durant els primers divuit mesos i el 85 per cent durant els divuit mesos següents, fins a les bases màximes establertes per a aquest règim especial.

3a. L'aplicació d'aquesta mesura és incompatible amb qualsevol altra bonificació o reducció establerta com a mesura de foment de l'ocupació autònoma, així com amb el reintegrament de quotes que preveu l'apartat 1 d'aquest article com a conseqüència de l'exercici de l'activitat per compte propi en règim de pluriactivitat amb una altra per compte d'altri.

Capítol III

Acció protectora

Secció primera

Contingències protegibles

Article 314

Abast de l'acció protectora

L'acció protectora d'aquest règim especial és la que estableix l'article 42, a excepció de la protecció per desocupació i les prestacions no contributives.

Les prestacions i els beneficis s'han de reconèixer en els termes i les condicions que determinen aquest títol i les seves disposicions d'aplicació i desplegament.

En tot cas, per al reconeixement i abonament de les prestacions, els treballadors inclosos en aquest règim especial han de complir el requisit d'estar al corrent en el pagament de les cotitzacions previst a l'article 47.

Article 315

Cobertura de la incapacitat temporal

La cobertura de la prestació per incapacitat temporal en aquest règim especial té caràcter obligatori, llevat que es tingui coberta la prestació esmentada per raó de l'activitat realitzada en un altre règim de la Seguretat Social.

El que preveu el paràgraf anterior s'entén sense perjudici de les especialitats que estableixen l'article 317, respecte dels treballadors autònoms econòmicament dependents, i l'article 326, respecte dels treballadors del sistema especial per a treballadors per compte propi agraris.

Article 316

Cobertura de les contingències professionals

1. Els treballadors inclosos en aquest règim especial poden millorar voluntàriament l'àmbit de la seva acció protectora incorporant la corresponent a les contingències d'accidents de treball i malalties professionals, sempre que tinguin coberta dins del mateix règim especial la prestació econòmica per incapacitat temporal.

La cobertura de les contingències professionals s'ha de portar a terme amb la mateixa entitat, gestora o col·laboradora, amb la qual s'hagi formalitzat la cobertura de la incapacitat temporal i determina l'obligació d'efectuar les cotitzacions corresponents, en els termes que preveu l'article 308.

Per les contingències indicades, es reconeixen les prestacions que, per les mateixes contingències, es concedeixen als treballadors inclosos en el règim general de la Seguretat Social, en les condicions que s'estableixin per reglament.

2. S'entén com a accident de treball del treballador autònom el que s'esdevé com a conseqüència directa i immediata del treball que realitza pel seu propi compte i que determina la seva inclusió en el camp d'aplicació d'aquest règim especial. S'entén, a idèntics efectes, per malaltia professional la contreta a conseqüència del treball executat per compte propi, que estigui provocada per l'acció dels elements i substàncies i en les activitats que s'especifiquen a la llista de malalties professionals amb les relacions de les principals activitats capaces de produir-les, annexa al Reial decret 1299/2006, de 10 de novembre, pel qual s'aprova el quadre de malalties professionals en el sistema de la Seguretat Social i s'estableixen criteris per a la seva notificació i registre.

També s'entén com a accident de treball el sofert anant o tornant del lloc de la prestació de l'activitat econòmica o professional. A aquest efecte s'entén com a lloc de la prestació l'establiment on el treballador autònom exerceix habitualment la seva activitat sempre que no coincideixi amb el seu domicili i es correspongui amb el local, la nau o l'oficina declarat afecte a l'activitat econòmica a efectes fiscals.

3. El que preveu aquest article s'entén sense perjudici del que estableixen l'article 317, respecte dels treballadors autònoms econòmicament dependents, i l'article 326, respecte dels treballadors del sistema especial per a treballadors per compte propi agraris.

Article 317

Acció protectora dels treballadors autònoms dependents econòmicament

De conformitat amb el que preveu l'article 26.3 de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, els treballadors autònoms econòmicament dependents han d'incorporar obligatòriament, dins de l'àmbit de l'acció protectora de la Seguretat Social, la cobertura de la incapacitat temporal i dels accidents de treball i malalties professionals.

A l'efecte d'aquesta cobertura, s'entén per accident de treball tota lesió corporal del treballador autònom econòmicament dependent que pateixi en ocasió o per conseqüència de l'activitat professional, i també es considera accident de treball el que pateixi el treballador anant o tornant del lloc de la prestació de l'activitat, o per causa o conseqüència de l'activitat. Llevat que hi hagi una prova en contra, es presumeix que l'accident no té relació amb el treball quan hagi ocorregut fora del desenvolupament de l'activitat

professional de què es tracti.

Secció segona

Disposicions en matèria de prestacions

Article 318

Normes aplicables

És aplicable a aquest règim especial:

a) En matèria de maternitat i paternitat, el que disposen els capítols VI i VII del títol II, respectivament, excepte els articles 179.1 i 185.

Les prestacions econòmiques per maternitat i per paternitat consisteixen en un subsidi equivalent al 100 per cent d'una base reguladora la quantia diària de la qual és el resultat de dividir la suma de les bases de cotització acreditades a aquest règim especial durant els sis mesos immediatament anteriors al del fet causant entre cent vuitanta.

Si no ha estat en alta en el règim especial durant la totalitat del període de sis mesos referit, la base reguladora és el resultat de dividir les bases de cotització al règim especial acreditades en els sis mesos immediatament anteriors al del fet causant entre els dies en què el treballador hagi estat en alta en el règim esmentat dins d'aquest període.

Els períodes durant els quals el treballador per compte propi té dret a percebre els subsidis per maternitat i paternitat són coincidents, pel que fa tant a la seva durada com a la seva distribució, amb els períodes de descans laboral establerts per als treballadors per compte d'altri, i l'abonament del subsidi per paternitat es pot iniciar a partir del moment del naixement del fill. Els treballadors d'aquest règim especial també poden percebre els subsidis per maternitat i paternitat en règim de jornada parcial, en els termes i les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

La prestació per paternitat pot ser denegada, anul·lada o suspesa per les mateixes causes establertes per a la prestació per maternitat. És aplicable a la prestació per paternitat el que preveu l'article 179.2.

b) En matèria de risc durant l'embaràs, risc durant la lactància natural i cura de menors afectats per càncer o una altra malaltia greu, allò que disposen, respectivament, els capítols VIII, IX i X del títol II, en els termes i les condicions que s'estableixin per reglament.

c) En matèria d'incapacitat permanent, el que disposen els articles 194, apartats 2 i 3; 195 excepte l'apartat 2; 197, apartats 1, 2 i 3; i 200.

Així mateix, és aplicable el que preveu l'últim paràgraf de l'apartat 2 i l'apartat 4 de l'article 196. A l'efecte de determinar l'import mínim de la pensió i del càlcul del complement a què es refereixen, respectivament, els apartats esmentats s'ha de prendre en consideració com a base mínima de cotització la vigent en cada moment en el règim general, sigui quin sigui el règim d'acord amb les normes del qual es reconeixin les pensions d'incapacitat permanent total i de gran invalidesa.

d) En matèria de jubilació, el que disposen els articles 205; 206; 208; 209, excepte la lletra b de l'apartat 1; 210; 211; 213 i 214.

El que disposa l'article 215 és aplicable en els termes i les condicions que s'estableixin per reglament.

e) En matèria de mort i supervivència, el que disposen els articles 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225; 226, apartats 4 i 5; 227, apartat 1, paràgraf segon; 229; 231; 232; 233; i 234.

f) Les normes sobre protecció a la família que conté el capítol XV del títol II.

Article 319

Efectes de les quotes anteriors a l'alta

1. Quan, tot i reunir-se els requisits per estar inclosos en aquest règim especial, no s'hagi sol·licitat l'alta preceptiva en els termes que es preveuen per reglament, les cotitzacions exigibles corresponents a períodes anteriors a la formalització de l'alta produeixen efectes respecte a les prestacions, una vegada hagin estat ingressades amb els recàrrecs que siguin procedents legalment.

2. Sense perjudici de les sancions administratives que siguin procedents pel seu ingrés fora de termini, les cotitzacions referides també donen lloc a la meritació d'interessos, que són exigibles des de la data corresponent en què s'haurien d'haver ingressat, de conformitat amb el tipus d'interès legal del diner vigent en el moment del pagament.

Article 320

Base reguladora en els supòsits de cotització amb 65 o més anys d'edat

Pels períodes d'activitat en què el treballador no hagi efectuat cotitzacions, en els termes que preveu l'article 311, a l'efecte de determinar la base reguladora de les prestacions excloses de cotització, les bases de cotització corresponents a les mensualitats de cada exercici econòmic exemptes de cotització han de ser equivalents al resultat d'incrementar la mitjana de les bases de cotització de l'any natural immediatament anterior en el percentatge de variació mitjana coneguda de l'índex de preus de consum en el darrer any indicat, sense que les bases així calculades puguin ser inferiors a les quanties de les bases mínimes o úniques de cotització fixades anualment a la Llei de pressupostos generals de l'Estat per als treballadors per compte propi inclosos en aquest règim especial.

Article 321

Naixement i quantia de la prestació d'incapacitat temporal

1. Per als treballadors inclosos en aquest règim especial, el naixement de la prestació econòmica per incapacitat temporal a què puguin tenir dret es produeix, en els termes i les condicions que s'estableixin per reglament, a partir del quart dia de la baixa en l'activitat corresponent, tret dels supòsits en què l'interessat hagi optat per la cobertura de les contingències professionals, o les tingui cobertes de manera obligatòria, i el subsidi s'hagi originat a causa d'un accident de treball o malaltia professional; en aquest cas la prestació neix a partir de l'endemà de la baixa.

2. Els percentatges aplicables a la base reguladora per determinar la quantia de la prestació econòmica per incapacitat temporal derivada de contingències comunes són els vigents en el règim general respecte als processos derivats de les contingències indicades.

Article 322

Quantia de la pensió de jubilació

La quantia de la pensió de jubilació en aquest règim especial es determina aplicant a la base reguladora el percentatge que sigui procedent d'acord amb l'escala establerta per al règim general, en funció exclusivament dels anys de cotització efectiva del beneficiari.

Capítol IV

Sistema especial per a treballadors per compte propi agraris

Article 323

Àmbit d'aplicació

1. Queden compresos en aquest sistema especial els treballadors per compte propi agraris, majors de 18 anys, que reuneixin els requisits que estableix l'article següent.
2. El règim jurídic d'aquest sistema especial s'ajusta al que disposen aquest títol i les seves normes d'aplicació i desplegament, amb les particularitats que s'hi estableixin.

Article 324

Regles d'inclusió

1. Queden inclosos en aquest sistema especial els treballadors a què es refereix l'article anterior que reuneixin els requisits següents:
 - a) Ser titulars d'una explotació agrària i obtenir, almenys, el 50 per cent de la seva renda total de la realització d'activitats agràries o altres de complementàries, sempre que la part de renda procedent directament de l'activitat agrària realitzada en la seva explotació no sigui inferior al 25 per cent de la seva renda total i el temps de treball dedicat a activitats agràries o complementàries d'aquestes activitats sigui superior a la meitat del seu temps de treball total.
 - b) Que els rendiments anuals nets obtinguts de l'explotació agrària per cada titular de l'explotació no superin la quantia equivalent al 75 per cent de l'import, en còmput anual, de la base màxima de cotització al règim general de la Seguretat Social vigent en l'exercici en què es procedeixi a la seva comprovació.
 - c) La realització de tasques agràries de manera personal i directa en aquestes explotacions agràries, encara que ocupin treballadors per compte d'altri, sempre que no es tracti de més de dos treballadors fixos o, si es tracta de treballadors amb contracte de treball de durada determinada, que el nombre total de jornals satisfets als eventuais agraris no superi els cinc-cents quaranta-sis en un any, computat de data a data.

Les limitacions en la contractació de treballadors per compte d'altri a què es refereix el paràgraf anterior

s'entenen aplicables per cada explotació agrària. En cas que en l'explotació agrària hi hagi dos o més titulars, en alta tots ells en el règim especial dels treballadors per compte propi o autònoms, s'ha d'afegir al nombre de treballadors o jornals que preveu el paràgraf anterior un treballador fix més, o dos-cents setanta-tres jornals l'any, en cas de treballadors eventuais, per cada titular de l'explotació agrària, exclòs el primer.

Per determinar el compliment dels requisits establerts a les lletres *a* i *b* es pot prendre en consideració la mitjana simple de les rendes totals i dels rendiments anuals nets dels sis exercicis econòmics immediatament anteriors a aquell en què se n'efectuï la comprovació.

2. Als efectes que preveu aquest sistema especial, s'entén per explotació agrària el conjunt de béns i drets organitzats pel seu titular en l'exercici de l'activitat agrària, i que constitueix en si mateixa una unitat tecnoeconòmica, i la persona titular o titulars de l'explotació ho poden ser per la seva condició de propietària, arrendatària, parcera, cessionària o un altre concepte anàleg, de les finques o elements materials de l'explotació agrària respectiva.

Sobre això s'entén per activitat agrària el conjunt de treballs que es requereix per obtenir productes agrícoles, ramaders i forestals.

Als efectes que preveu aquest sistema especial, es considera activitat agrària la venda directa per part de l'agricultora o agricultor de la producció pròpia sense transformació o la seva primera transformació el producte final de la qual estigui inclòs a l'annex I de l'article 38 del Tractat de funcionament de la Unió Europea, dins dels elements que integrin l'explotació, en mercats municipals o en llocs que no siguin establiments comercials permanents, i també es considera activitat agrària tota aquella que impliqui la gestió o la direcció i gerència de l'explotació.

Així mateix, es consideren activitats complementàries la participació i presència de la persona titular, com a conseqüència d'elecció pública, en institucions de caràcter representatiu, així com en òrgans de representació de caràcter sindical, cooperatiu o professional, sempre que aquests òrgans estiguin vinculats al sector agrari.

També tenen la consideració d'activitats complementàries les activitats de transformació dels productes de la seva explotació i venda directa dels productes transformats, sempre que no sigui la primera especificada a l'apartat anterior, així com les relacionades amb la conservació de l'espai natural i protecció del medi ambient, el turisme rural o agroturisme, igual que les cinemàtiques i artesanals dutes a terme en la seva explotació.

3. La incorporació a aquest sistema especial afecta, a més del titular de l'explotació agrària, el seu cònjuge i parents per consanguinitat o afinitat fins al tercer grau, inclusivament, que no tinguin la consideració de treballadors per compte d'altri, sempre que siguin majors de divuit anys i duguin a terme l'activitat agrària de manera personal i directa a l'explotació familiar corresponent.

4. Els fills del titular de l'explotació agrària, menors de trenta anys, encara que hi visquin, poden ser contractats per aquell com a treballadors per compte d'altri, en els termes que preveu l'article 12.

5. Els interessats, en el moment de sol·licitar la seva incorporació al sistema especial per a treballadors per compte propi agraris, han de presentar una declaració justificativa de l'acreditació dels requisits que estableixen els apartats anteriors per a la inclusió en aquest sistema. La validesa d'aquesta inclusió està condicionada a la comprovació posterior per part de la Tresoreria General de la Seguretat Social de la concurrència efectiva dels requisits esmentats. L'acreditació i posterior comprovació s'ha d'efectuar en la forma i els terminis que es determinin per reglament.

Article 325

Especialitats en matèria de cotització

La incorporació al sistema especial per a treballadors per compte propi agraris previst a l'article anterior determina l'aplicació de les regles següents en matèria de cotització a la Seguretat Social:

a) Respecte de les contingències de cobertura obligatòria, si el treballador opta com a base de cotització per una base de quantia fins al 120 per cent de la base mínima que correspongui en aquest règim especial, el tipus de cotització aplicable és del 18,75 per cent.

Si, en canvi, el treballador opta per una base de cotització superior a l'assenyalada al paràgraf anterior, sobre la quantia que excedeixi aquesta última s'aplica el tipus de cotització vigent en cada moment en aquest règim especial per a les contingències de cobertura obligatòria.

b) Respecte de les contingències de cobertura voluntària, la quota es determina aplicant, sobre la quantia completa de la base de cotització, els tipus vigents en aquest règim especial per a les contingències esmentades.

Article 326

Cobertura de la incapacitat temporal i de les contingències professionals

De conformitat amb el que preveu la disposició addicional tercera de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom, la cobertura de la incapacitat temporal i de les contingències d'accident de treball i malaltia professional té caràcter voluntari en aquest sistema especial, sense perjudici del que puguin establir les lleis de pressupostos generals de l'Estat, en particular, respecte de la protecció per incapacitat permanent i mort i supervivència derivades de les contingències professionals esmentades.

Títol V

Protecció per cessament d'activitat

Capítol I

Disposicions generals

Article 327

Objecte i àmbit d'aplicació

1. El sistema específic de protecció pel cessament d'activitat forma part de l'acció protectora del sistema de la Seguretat Social, és de caràcter voluntari i té per objecte dispensar als treballadors autònoms, afiliats a la Seguretat Social i en alta en el règim especial de treballadors per compte propi o autònoms o en el règim especial dels treballadors del mar, les prestacions i mesures que estableix aquesta llei davant

la situació de cessament total de l'activitat que va originar l'alta en el règim especial, no obstant poder i voler exercir una activitat econòmica o professional a títol lucratiu.

El cessament d'activitat pot ser definitiu o temporal. El cessament temporal comporta la interrupció de totes les activitats que van originar l'alta en el règim especial en què el treballador autònom figuri enquadrat, en els supòsits que regula l'article 331.

2. La protecció per cessament d'activitat també engloba els socis treballadors de les cooperatives de treball associat que hagin optat pel seu enquadrament com a treballadors per compte propi en el règim especial que correspongui, així com els treballadors autònoms que exerceixin la seva activitat professional conjuntament amb altres en règim societari o sota qualsevol altra forma jurídica admesa en dret, sempre que, en tots dos casos, compleixin els requisits que regula aquest títol amb les peculiaritats previstes, respectivament, als articles 335 i 336.

Article 328

Règim jurídic

1. La protecció per cessament d'activitat es regeix pel que disposen aquesta llei i les normes que la despleguen, així com, supletòriament, les normes que regulen el règim especial de la Seguretat Social d'enquadrament.

2. Les condicions i els supòsits específics pels quals es regeix el sistema de protecció dels treballadors per compte propi inclosos en el sistema especial de treballadors per compte propi agraris s'han de desplegar per reglament.

Article 329

Acció protectora

1. El sistema de protecció per cessament d'activitat comprèn les prestacions següents:

a) La prestació econòmica per cessament total, temporal o definitiu, de l'activitat.

La prestació assenyalada es regeix exclusivament per aquesta llei i les disposicions que la despleguin i complementin.

b) L'abonament de la cotització a la Seguretat Social del treballador autònom, per contingències comunes, al règim corresponent. A aquest efecte, l'òrgan gestor s'ha de fer càrrec de la quota que correspongui durant la percepció de les prestacions econòmiques per cessament d'activitat a partir del mes immediatament següent al del fet causant del cessament d'activitat. La base de cotització durant aquest període correspon a la base reguladora de la prestació per cessament d'activitat en els termes que estableix l'article 339, sense que, en cap cas, la base de cotització pugui ser inferior a l'import de la base mínima o base única de cotització prevista en el règim corresponent.

En els supòsits que preveu l'article 331.1.d, no hi ha l'obligació de cotitzar a la Seguretat Social, i cal atènyer-se al que preveu l'article 21.5 de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de

protecció integral contra la violència de gènere.

2. El sistema de protecció per cessament d'activitat ha de comprendre, a més, mesures de formació, orientació professional i promoció de l'activitat emprenedora dels treballadors autònoms beneficiaris, la gestió dels quals correspon a les entitats que preveu l'article 344.5.

Article 330

Requisits per al naixement del dret a la protecció

1. El dret a la protecció per cessament d'activitat es reconeix als treballadors autònoms en els quals concorrin els requisits següents:

a) Estar afiliats i en alta en el règim especial de treballadors per compte propi o autònoms o en el règim especial dels treballadors del mar, si s'escau.

b) Tenir cobert el període mínim de cotització per cessament d'activitat a què es refereix l'article 338.

c) Estar en situació legal de cessament d'activitat, subscriure el compromís d'activitat a què es refereix l'article 300 i acreditar disponibilitat activa per a la reincorporació al mercat de treball a través de les activitats formatives, d'orientació professional i de promoció de l'activitat emprenedora a les quals el pugui convocar el servei públic d'ocupació de la comunitat autònoma corresponent o, si s'escau, l'Institut Social de la Marina.

d) No haver complert l'edat ordinària per causar dret a la pensió contributiva de jubilació, llevat que el treballador autònom no tingui acreditat el període de cotització requerit per a això.

e) Estar al corrent en el pagament de les quotes a la Seguretat Social. Tanmateix, si en la data de cessament d'activitat no es compleix aquest requisit, l'òrgan gestor ha de convidar al pagament al treballador autònom perquè en el termini improrrogable de trenta dies naturals ingressi les quotes degudes. La regularització del descobert produeix plens efectes per a l'adquisició del dret a la protecció.

2. Quan el treballador autònom tingui un o més treballadors a càrrec seu i concorri alguna de les causes de l'article 331.1, és requisit previ al cessament d'activitat el compliment de les garanties, obligacions i procediments que regula la legislació laboral.

La mateixa regla és aplicable en el cas del treballador autònom professional que exerceixi la seva activitat professional conjuntament amb altres, independentment del fet que hagin cessat o no la resta de professionals, així com en el supòsit de les cooperatives a què fa referència l'article 335 quan es produeixi el cessament total de l'activitat.

Article 331

Situació legal de cessament d'activitat

1. Sense perjudici de les peculiaritats que preveu el capítol següent, es troben en situació legal de cessament d'activitat tots els treballadors autònoms que cessin en l'exercici de la seva activitat per alguna

de les causes següents:

a) Per la concurrència de motius econòmics, tècnics, productius o organitzatius determinants de la inviabilitat de prosseguir l'activitat econòmica o professional.

En cas d'establiment obert al públic, s'ha d'exigir que es tanqui durant la percepció del subsidi o bé que es transmeti a tercers. No obstant això, l'autònom titular de l'immoble on s'ubica l'establiment pot dur a terme sobre aquest els actes de disposició o gaudi que corresponguin al seu dret, sempre que no suposin la continuïtat de l'autònom en l'activitat econòmica o professional finalitzada.

S'entén que hi ha motius econòmics, tècnics, productius o organitzatius quan concorri alguna de les circumstàncies següents:

1r. Pèrdues derivades del desenvolupament de l'activitat en un any complet, superiors al 10 per cent dels ingressos obtinguts en el mateix període, exclòs el primer any d'inici de l'activitat.

2n. Execucions judicials o administratives tendents a cobrar els deutes reconeguts pels òrgans executius, que comportin almenys el 30 per cent dels ingressos de l'exercici econòmic immediatament anterior.

3r. La declaració judicial de concurs que impedeixi continuar amb l'activitat, en els termes de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

b) Per força major, determinant del cessament temporal o definitiu de l'activitat econòmica o professional.

c) Per pèrdua de la llicència administrativa, sempre que aquesta constitueixi un requisit per exercir l'activitat econòmica o professional i no estigui motivada per la comissió d'infraccions penals.

d) La violència de gènere determinant del cessament temporal o definitiu de l'activitat de la treballadora autònoma.

e) Per divorci o separació matrimonial, mitjançant una resolució judicial, en els supòsits en què l'autònom exercís funcions d'ajuda familiar en el negoci del seu excònjuge o de la persona de la qual s'ha separat, en funció de les quals s'inclouïa en el règim de la Seguretat Social corresponent.

2. En cap cas s'ha de considerar en situació legal de cessament d'activitat:

a) Els qui cessin o interrompin voluntàriament la seva activitat, excepte en el supòsit que preveu l'article 333.1.b.

b) Els treballadors autònoms previstos a l'article 333 que després de cessar la seva relació amb el client i percebre la prestació per cessament d'activitat tornin a contractar amb el mateix client en el termini d'un any, a comptar del moment en què es va extingir la prestació; en aquest cas, han de reintegrar la prestació rebuda.

Article 332

Acreditació de la situació legal de cessament d'activitat

1. Les situacions legals de cessament d'activitat dels treballadors autònoms s'han d'acreditar mitjançant una declaració jurada del sol·licitant, en la qual cal consignar el motiu o motius concurrents i la data d'efecte del cessament, i s'ha d'acompanyar dels documents que s'estableixen tot seguit, sense perjudici que s'hagi d'aportar, si es considera convenient, qualsevol mitjà de prova admès legalment:

a) Els motius econòmics, tècnics, productius o organitzatius s'han d'acreditar mitjançant els documents comptables, professionals, fiscals, administratius o judicials que justifiquin la falta de viabilitat de l'activitat.

En tot cas, cal aportar els documents que acreditin el tancament de l'establiment en els termes que estableix l'article 331.1.a, la baixa en el cens tributari d'empresaris, professionals i retenidors i la baixa en el règim especial de la Seguretat Social en què estigui enquadrat el sol·licitant. En cas que l'activitat requereixi que s'atorguin autoritzacions o llicències administratives, s'ha d'adjuntar la comunicació de sol·licitud de baixa corresponent i, si s'escau, la concessió d'aquesta, o bé l'acord de la seva retirada.

Sense perjudici dels documents que s'assenyalen al paràgraf anterior, la concurrència de motius econòmics es considera acreditada mitjançant l'aportació, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, de la documentació comptable que confeccioni el treballador autònom, en la qual es registri el nivell de pèrdues exigít en els termes de l'article 331.1.a.1r, així com mitjançant les declaracions de l'impost sobre el valor afegit, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres documents preceptius que, al seu torn, justifiquin les partides corresponents consignades en els comptes aportats. En tot cas, les partides que es consignin han de correspondre a conceptes admesos en les normes que regulen la comptabilitat.

El treballador autònom pot formular la seva sol·licitud aportant dades estimades de tancament, amb l'objecte d'agilitzar la instrucció del procediment, i ha d'incorporar les definitives amb caràcter previ al dictat de la resolució.

b) La pèrdua de la llicència administrativa que va habilitar l'exercici de l'activitat mitjançant la resolució corresponent.

c) La violència de gènere, per la declaració escrita del sol·licitant d'haver cessat o interromput la seva activitat econòmica o professional, a la qual cal adjuntar l'ordre de protecció o, si no n'hi ha, l'informe del Ministeri Fiscal que indiqui l'existència d'indicis sobre la condició de víctima de violència de gènere. En cas de tractar-se d'una treballadora autònoma econòmicament dependent, es pot substituir aquella declaració per la comunicació escrita del client del qual depengui econòmicament, en la qual cal fer-hi constar el cessament o la interrupció de l'activitat. Tant la declaració com la comunicació han de contenir la data a partir de la qual s'ha produït el cessament o la interrupció.

d) El divorci o l'acord de separació matrimonial dels familiars incursos en la situació que preveu l'article 331.1.e s'ha d'acreditar mitjançant la resolució judicial corresponent, a la qual s'ha d'adjuntar la documentació corresponent en què es constati la pèrdua d'exercici de les funcions d'ajuda familiar directa en el negoci que s'estaven duent a terme amb anterioritat a la ruptura o separació matrimonials.

2. S'ha de desplegar per reglament la documentació que han de presentar els treballadors autònoms per tal d'acreditar la situació legal de cessament d'activitat prevista en aquest article.

Capítol II

Situació legal de cessament d'activitat en supòsits especials

Article 333

Treballadors autònoms dependents econòmicament

1. Es troben en situació legal de cessament d'activitat els treballadors autònoms econòmicament dependents que, sense perjudici del que preveu el primer apartat de l'article 331, cessin la seva activitat per extinció del contracte subscrit amb el client del qual depenguin econòmicament, en els supòsits següents:

a) Per la terminació de la durada convinguda en el contracte o conclusió de l'obra o servei.

b) Per incompliment contractual greu del client, acreditat degudament.

c) Per rescissió de la relació contractual adoptada per causa justificada pel client, d'acord amb el que estableix la Llei 20/2007, d'11 de juliol.

d) Per rescissió de la relació contractual adoptada per causa injustificada pel client, d'acord amb el que estableix la Llei 20/2007, d'11 de juliol.

e) Per mort, incapacitat o jubilació del client, sempre que impedeixi la continuació de l'activitat.

2. La situació legal de cessament d'activitat que s'estableix a l'apartat 1 també s'aplica als treballadors autònoms que no tinguin el reconeixement d'econòmicament dependents, sempre que la seva activitat compleixi les condicions que disposen l'article 11 de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, i l'article 2 del Reial decret 197/2009, de 23 de febrer, pel qual es desplega l'Estatut del treball autònom en matèria de contracte del treballador autònom econòmicament dependent i el seu registre i es crea el Registre estatal d'associacions professionals de treballadors autònoms.

3. Sense perjudici del que preveu l'article 332.1, les situacions legals de cessament d'activitat dels treballadors autònoms econòmicament dependents, així com dels esmentats a l'apartat 2, s'han d'acreditar a través dels mitjans següents:

a) La terminació de la durada convinguda en contracte o conclusió de l'obra o servei, mitjançant la seva comunicació davant el registre corresponent del servei públic d'ocupació amb la documentació que ho justifiqui.

b) L'incompliment contractual greu del client, mitjançant una comunicació per escrit del client en la qual consti la data a partir de la qual va tenir lloc el cessament de l'activitat, mitjançant l'acta resultant de la conciliació prèvia, o mitjançant una resolució judicial.

c) La causa justificada del client, a través de comunicació escrita expedida per aquest en un termini de deu dies des de la seva concurrència, en la qual s'ha de fer constar el motiu al·legat i la data a partir de la qual es produeix el cessament de l'activitat del treballador autònom. En cas que no es produeixi la comunicació per escrit, el treballador autònom pot sol·licitar al client que compleixi el requisit esmentat, i si, un cop transcorreguts deu dies des de la sol·licitud, el client no respon, el treballador autònom econòmicament dependent pot acudir a l'òrgan gestor per informar-lo de la situació esmentada, aportant una còpia de la sol·licitud feta al client i sol·licitant que li sigui reconegut el dret a la protecció per cessament d'activitat.

d) La causa injustificada, mitjançant una comunicació expedida pel client en un termini de deu dies des de la seva concurrència, en la qual s'ha de fer constar la indemnització abonada i la data a partir de la qual va tenir lloc el cessament de l'activitat, mitjançant l'acta resultant de la conciliació prèvia o mitjançant una resolució judicial, independentment del fet que fos recorreguda pel client. En cas que no es produeixi la comunicació per escrit, el treballador autònom pot sol·licitar al client que compleixi el requisit esmentat, i si, un cop transcorreguts deu dies des de la sol·licitud, el client no respon, el treballador autònom econòmicament dependent pot acudir a l'òrgan gestor per informar-lo de la situació esmentada, aportant una còpia de la sol·licitud feta al client i sol·licitant que li sigui reconegut el dret a la protecció per cessament d'activitat.

e) La mort, la incapacitat o la jubilació del client, mitjançant una certificació de defunció del Registre Civil, o bé una resolució de l'entitat gestora corresponent que acrediti el reconeixement de la pensió de jubilació o incapacitat permanent.

4. S'ha de desplegar per reglament la documentació que han de presentar els treballadors autònoms per tal d'acreditar la situació legal de cessament d'activitat prevista en aquest article.

Article 334

Treballadors autònoms per la seva condició de socis de societats de capital

1. La situació legal de cessament de l'activitat dels treballadors autònoms inclosos en el règim especial dels treballadors per compte propi o autònoms per aplicació de l'article 305. 2. *b* es produeix quan cessin involuntàriament en el càrrec de conseller o administrador de la societat o en la prestació de serveis a aquesta societat i la societat hagi incorregut en pèrdues en els termes que preveu l'article 331.1. *a*.1r o bé hagi disminuït el seu patrimoni net per sota de les dues terceres parts de la xifra del capital social.

2. El cessament d'activitat dels socis de les entitats capitalistes s'ha d'acreditar mitjançant l'acord adoptat en junta, pel qual es disposi el cessament en el càrrec d'administrador o conseller juntament amb el certificat emès pel Registre Mercantil que acrediti la inscripció de l'acord. En el supòsit de cessament en la prestació de serveis es requereix l'aportació del document que ho acrediti, així com l'acord de la Junta de reducció del capital per pèrdues.

En tots dos casos es requereix l'acreditació de la situació de pèrdues o de disminució del patrimoni net en els termes que estableix l'apartat 1.

Article 335

Socis treballadors de cooperatives de treball associat

1. Es consideren en situació legal de cessament d'activitat els socis treballadors de cooperatives de treball associat que es trobin en algun dels supòsits següents:

a) Els que hagin cessat, amb caràcter definitiu o temporal, en la prestació de treball i, per tant, en l'activitat desenvolupada a la cooperativa, de manera que perden els drets econòmics derivats directament de la prestació esmentada per alguna de les causes següents:

1r. Per expulsió improcedent de la cooperativa.

2n. Per causes econòmiques, tècniques, organitzatives, productives o de força major.

3r. Per finalització del període al qual es va limitar el vincle societari de durada determinada.

4t. Per causa de violència de gènere, en les sòcies treballadores.

5è. Per pèrdua de llicència administrativa de la cooperativa.

b) Els aspirants a socis en període de prova que hagin cessat en la prestació de treball durant aquest període per decisió unilateral del Consell Rector o òrgan d'administració corresponent de la cooperativa.

2. La declaració de la situació legal de cessament d'activitat dels socis treballadors de cooperatives de treball associat s'ha d'efectuar d'acord amb les normes següents:

a) En el supòsit d'expulsió del soci és necessària la notificació de l'acord d'expulsió per part del Consell Rector de la cooperativa o òrgan d'administració corresponent, indicant la seva data d'efecte, i en tot cas l'acta de conciliació judicial o la resolució definitiva de la jurisdicció competent que declari expressament la improcedència de l'expulsió.

b) En el cas de cessament definitiu o temporal de l'activitat per motius econòmics, tècnics, organitzatius o de producció, en els termes que expressa l'article 331.1.a. No s'exigeix el tancament d'establiment obert al públic en els casos en què no cessin la totalitat dels socis treballadors de la cooperativa de treball associat.

Aquestes causes s'han d'acreditar mitjançant l'aportació, per part de la societat cooperativa, dels documents a què es refereix l'article 332.1.a. Així mateix, s'ha d'acreditar una certificació literal de l'acord de l'assemblea general del cessament definitiu o temporal de la prestació de treball i d'activitat dels socis treballadors.

c) En el supòsit de finalització del període al qual es va limitar el vincle societari de durada determinada, és necessària una certificació del Consell Rector o òrgan d'administració corresponent de la baixa en la cooperativa per la causa esmentada i la seva data d'efecte.

d) En el cas de violència de gènere, per la declaració escrita del sol·licitant d'haver cessat o interromput la

seva prestació de treball en la societat cooperativa, a la qual s'ha d'adjuntar l'ordre de protecció o, si no n'hi ha, l'informe del Ministeri Fiscal que indiqui l'existència d'indicis que és víctima de violència de gènere. La declaració ha de contenir la data a partir de la qual s'ha produït el cessament o la interrupció.

e) En el cas de cessament durant el període de prova és necessària la comunicació de l'acord de no-admissió per part del Consell Rector o òrgan d'administració corresponent de la cooperativa a l'aspirant.

3. No han d'estar en situació legal de cessament d'activitat els socis treballadors de les cooperatives de treball associat que, després de cessar definitivament en la prestació de treball i, per tant, en l'activitat desenvolupada en la cooperativa, i haver percebut la prestació per cessament d'activitat, tornin a ingressar en la mateixa societat cooperativa en un termini d'un any, a comptar del moment en què es va extingir la prestació. Si el soci treballador reingressa en la mateixa societat cooperativa en el termini assenyalat, ha de reintegrar la prestació percebuda.

4. Els socis treballadors que estiguin en situació legal de cessament d'activitat han de sol·licitar el reconeixement del dret a les prestacions a l'òrgan gestor de l'article 346, excepte el que estableix l'apartat 3 de l'article esmentat i fins a l'últim dia del mes següent a la declaració de la situació legal de cessament d'activitat, en els termes que expressa l'apartat 2.

En cas de presentar la sol·licitud fora del termini indicat, cal atènyer-se al que disposen les normes de caràcter general d'aquest títol.

Article 336

Treballadors autònoms que exerceixen l'activitat professional conjuntament

Es consideren en situació legal de cessament d'activitat els treballadors autònoms professionals que hagin cessat, amb caràcter definitiu o temporal en la professió desenvolupada conjuntament amb d'altres, per alguna de les causes següents:

a) Per la concurrència de motius econòmics, tècnics, productius o organitzatius a què es refereix l'article 331.1.a, i determinants de la inviabilitat de prosseguir amb la professió, independentment del fet que causi o no el cessament total de l'activitat de la societat o forma jurídica en la qual estigui exercint la seva professió.

No s'exigeix el tancament d'establiment obert al públic en els casos en què no cessin la totalitat dels professionals de l'entitat, excepte en els casos en què l'establiment estigui a càrrec exclusivament del professional. No obstant això, en aquest cas no es pot declarar la situació legal de cessament d'activitat quan el treballador autònom, després de cessar en la seva activitat i percebre la prestació per cessament d'activitat, torni a exercir l'activitat professional a la mateixa entitat en un termini d'un any, a comptar del moment en què es va extingir la prestació. En cas d'incompliment d'aquesta clàusula, ha de reintegrar la prestació percebuda.

b) Per força major, determinant del cessament temporal o definitiu de la professió.

c) Per pèrdua de la llicència administrativa, sempre que aquesta llicència constitueixi un requisit per a

l'exercici de l'activitat econòmica o professional i no estigui motivada per la comissió d'infraccions penals.

d) La violència de gènere determinant del cessament temporal o definitiu de la professió de la treballadora autònoma.

e) Per divorci o acord de separació matrimonial, mitjançant la resolució judicial corresponent, en els supòsits en què l'autònom divorciat o separat exercís funcions d'ajuda familiar en el negoci del seu excònjuge o de la persona de la qual s'ha separat, en funció de les quals estava inclòs en el corresponent règim de la Seguretat Social, i que es deixen d'exercir a causa de la ruptura o separació matrimonials.

Capítol III

Règim de la protecció

Article 337

Sol·licitud i naixement del dret a la protecció per cessament d'activitat

1. Els treballadors autònoms que compleixin els requisits que estableix l'article 330 han de sol·licitar a la mateixa mútua col·laboradora amb la Seguretat Social a la qual estiguin adherits el reconeixement del dret a la protecció per cessament d'activitat.

Respecte dels treballadors per compte propi que no estiguin adherits a una mútua, és aplicable el que estableix l'article 346.3.

Aquest reconeixement suposa el naixement del dret al gaudi de la prestació econòmica corresponent, a partir del primer dia del mes immediatament següent a aquell en què es va produir el fet causant del cessament d'activitat. Quan el treballador autònom econòmicament dependent hagi finalitzat la seva relació amb el client principal, per tenir dret al gaudi de la prestació, no pot tenir activitat amb altres clients a partir del dia en què iniciï el cobrament de la prestació.

2. El reconeixement de la situació legal de cessament d'activitat es pot sol·licitar fins a l'últim dia del mes següent al qual es va produir el cessament d'activitat. No obstant això, en les situacions legals de cessament d'activitat causades per motius econòmics, tècnics, productius o organitzatius, de força major, per violència de gènere, per voluntat del client fundada en causa justificada i per mort, incapacitat i jubilació del client, el termini comença a computar a partir de la data que s'hagi fet constar en els corresponents documents que acreditin la concurrència d'aquestes situacions.

3. En cas de presentació de la sol·licitud una vegada transcorregut el termini fixat a l'apartat anterior, i sempre que el treballador autònom compleixi la resta de requisits legalment previstos, s'han de descomptar del període de percepció els dies que passin entre la data en què hauria d'haver presentat la sol·licitud i la data en què la va presentar.

4. L'òrgan gestor s'ha de fer càrrec de la quota de Seguretat Social a partir del mes immediatament següent al del fet causant del cessament d'activitat, sempre que s'hagi sol·licitat en el termini previst a l'apartat 2. Si passa altrament, l'òrgan gestor se n'ha de fer càrrec a partir del mes següent al de la sol·licitud. Quan el treballador autònom econòmicament dependent hagi finalitzat la seva relació amb el

client principal, en el cas que, en el mes posterior al fet causant, tingui activitat amb altres clients, l'òrgan gestor està obligat a cotitzar a partir de la data d'inici de la prestació.

Article 338

Durada de la prestació econòmica

1. La durada de la prestació per cessament d'activitat està en funció dels períodes de cotització efectuats dins dels quaranta-vuit mesos anteriors a la situació legal de cessament d'activitat dels quals, almenys, dotze han de ser continuats i immediatament anteriors a l'esmentada situació de cessament d'acord amb l'escala següent:

Període de cotització — Mesos	Període de la protecció — Mesos
De dotze a disset	2
De divuit a vint-i-tres	3
De vint-i-quatre a vint-i-nou	4
De trenta a trenta-cinc	5
De trenta-sis a quaranta-dos	6
De quaranta-tres a quaranta-set	8
De quaranta-vuit en endavant	12

2. D'acord amb el que disposa el paràgraf segon de la disposició addicional quarta de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, en els casos de treballadors autònoms entre els seixanta anys i l'edat en què es pugui causar dret a la pensió de jubilació, s'incrementa la durada de la prestació d'acord amb la taula següent:

Període de cotització — Mesos	Període de la protecció — Mesos
De dotze a disset	2
De divuit a vint-i-tres	4
De vint-i-quatre a vint-i-nou	6
De trenta a trenta-cinc	8
De trenta-sis a quaranta-dos	10
De quaranta-tres en endavant	12

3. El treballador autònom al qual se li hagi reconegut el dret a la protecció econòmica per cessament d'activitat pot tornar a sol·licitar un nou reconeixement sempre que es donin els requisits legals i hagin transcorregut divuit mesos des del reconeixement de l'últim dret a la prestació.

4. A l'efecte de determinació dels períodes de cotització a què es refereixen els apartats 1 i 2:

a) Es tenen en compte exclusivament les cotitzacions per cessament d'activitat efectuades al règim

especial corresponent.

b) Es tenen en compte les cotitzacions per cessament d'activitat que no hagin estat computades per al reconeixement d'un dret anterior de la mateixa naturalesa.

c) Els mesos cotitzats es computen com a mesos complets.

d) Les cotitzacions que van generar l'última prestació per cessament d'activitat no es poden computar per al reconeixement d'un dret posterior.

e) En el règim especial dels treballadors del mar, els períodes de veda obligatòria aprovats per l'autoritat competent no es tenen en compte per al còmput del període de dotze mesos continuats i immediatament anteriors a la situació legal de cessament d'activitat, sempre que en aquests períodes de veda no s'hagi percebut la prestació per cessament d'activitat.

Article 339

Quantia de la prestació econòmica per cessament de l'activitat

1. La base reguladora de la prestació econòmica per cessament d'activitat és la mitjana de les bases per les quals s'hagi cotitzat durant els dotze mesos continuats i immediatament anteriors a la situació legal de cessament.

En el règim especial dels treballadors del mar, la base reguladora es calcula sobre la totalitat de la base de cotització per aquesta contingència, sense aplicar els coeficients correctors de cotització i, a més, els períodes de veda obligatòria aprovats per l'autoritat competent no es tenen en compte per al còmput del període de 12 mesos continuats i immediatament anteriors a la situació legal de cessament d'activitat, sempre que en aquests períodes de veda no s'hagi percebut la prestació per cessament d'activitat.

2. La quantia de la prestació, durant tot el seu període de gaudi, es determina aplicant a la base reguladora el 70 per cent.

La quantia màxima de la prestació per cessament d'activitat és del 175 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples, excepte quan el treballador autònom tingui un o més fills a càrrec seu; en aquest cas, la quantia és, respectivament, del 200 per cent o del 225 per cent de l'indicador esmentat.

La quantia mínima de la prestació per cessament d'activitat és del 107 per cent o del 80 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples, segons que el treballador autònom tingui fills a càrrec seu o no en tingui.

3. Als efectes de calcular les quanties màxima i mínima de la prestació per cessament d'activitat, s'entén que es tenen fills a càrrec, quan aquests siguin menors de vint-i-sis anys o més grans amb una discapacitat en grau igual o superior al 33 per cent, no tinguin rendes de qualsevol naturalesa iguals o superiors al salari mínim interprofessional, exclosa la part proporcional de les pagues extraordinàries, i convisquin amb el beneficiari.

Als efectes de la quantia màxima i mínima de la prestació per cessament d'activitat, s'ha de tenir en compte l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual, incrementat en una sisena part, vigent en el moment del naixement del dret.

Article 340

Suspensió del dret a la protecció

1. El dret a la protecció per cessament d'activitat el suspèn l'òrgan gestor en els casos següents:

a) Durant el període que correspongui per imposició de sanció per infracció lleu o greu, en els termes que estableix el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

b) Durant el compliment de condemna que impliqui privació de llibertat.

c) Durant el període de realització d'una feina per compte propi o per compte d'altri, sense perjudici de l'extinció del dret a la protecció per cessament d'activitat en el supòsit establert a l'article 341.1.c.

2. La suspensió del dret comporta la interrupció de l'abonament de la prestació econòmica i de la cotització per mensualitats completes, sense que afecti el període de la seva percepció, excepte en el cas previst a la lletra a de l'apartat anterior, en el qual el període de percepció es redueix per temps igual al de la suspensió produïda.

3. La protecció per cessament d'activitat es reprèn amb la sol·licitud prèvia de l'interessat, sempre que aquest acreditï que ha finalitzat la causa de suspensió i que es manté la situació legal de cessament d'activitat.

El dret a la represa neix a partir del terme de la causa de suspensió, sempre que se sol·liciti en el termini dels quinze dies següents.

El reconeixement de la represa dóna dret al gaudi de la corresponent prestació econòmica pendent de percebre, així com a la cotització, a partir del primer dia del mes següent al de la sol·licitud de la represa. En cas de presentar-se la sol·licitud transcorregut el termini esmentat, cal atènyer-se al que preveu l'article 337.3.

Article 341

Extinció del dret a la protecció

1. El dret a la protecció per cessament d'activitat s'extingeix en els casos següents:

a) Per esgotament del termini de durada de la prestació.

b) Per imposició de les sancions en els termes que estableix el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

c) Per realització d'una feina per compte d'altri o propi durant un temps igual o superior a dotze mesos; en

aquest últim cas sempre que generi dret a la protecció per cessament d'activitat com a treballador autònom.

d) Per compliment de l'edat de jubilació ordinària o, en el cas dels treballadors per compte propi enquadrats en el règim especial dels treballadors del mar, edat de jubilació teòrica, llevat quan no es compleixin els requisits per accedir a la pensió de jubilació contributiva. En aquest cas la prestació per cessament d'activitat s'extingeix quan el treballador autònom compleixi la resta de requisits per accedir a aquesta pensió o bé s'esgoti el termini de durada de la protecció.

e) Per reconeixement de pensió de jubilació o d'incapacitat permanent, sense perjudici del que estableix l'article 342.2.

f) Per trasllat de residència a l'estranger, excepte en els casos que per reglament es determinin.

g) Per renúncia voluntària al dret.

h) Per mort del treballador autònom.

2. Quan el dret a la prestació s'extingeixi en els casos de la lletra c de l'apartat anterior, el treballador autònom pot optar, en cas que se li reconegui una nova prestació, entre reobrir el dret inicial pel període que li restava i les bases i tipus que li corresponien, o percebre la prestació generada per les noves cotitzacions efectuades. Quan el treballador autònom opti per la prestació anterior, les cotitzacions que van generar la prestació per la qual no hagi optat no es poden computar per al reconeixement d'un dret posterior.

Article 342

Incompatibilitats

1. La percepció de la prestació econòmica per cessament d'activitat és incompatible amb el treball per compte propi, encara que la seva realització no impliqui la inclusió obligatòria en el règim especial dels treballadors per compte propi o autònoms o en el règim especial dels treballadors del mar, així com amb el treball per compte d'altri.

La incompatibilitat amb el treball per compte propi establerta en el paràgraf anterior té com a excepció les feines agràries sense finalitat comercial en les superfícies dedicades a horts familiars per a l'autoconsum, així com les dirigides al manteniment en bones condicions agràries i mediambientals que preveu la normativa de la Unió Europea per a les terres agràries. Aquesta excepció inclou també els familiars col·laboradors inclosos en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms que també siguin perceptors de la prestació econòmica per cessament d'activitat. Aquesta excepció ha de ser desplegada mitjançant una norma reglamentària.

Així mateix és incompatible amb l'obtenció de pensions o prestacions de caràcter econòmic del sistema de la Seguretat Social, llevat que aquestes hagin estat compatibles amb la feina que va donar lloc a la prestació per cessament d'activitat, així com amb les mesures de foment del cessament d'activitat que regula per normativa sectorial per a diferents col·lectius, o les que es puguin regular en el futur amb

caràcter estatal.

2. Pel que fa als treballadors per compte propi inclosos en el règim especial dels treballadors del mar, la prestació per cessament d'activitat és incompatible amb la percepció de les ajudes per paralització de la flota.

Article 343

Cessament d'activitat, incapacitat temporal, maternitat i paternitat

1. En el supòsit en què el fet causant de la protecció per cessament d'activitat es produeixi mentre el treballador autònom estigui en situació d'incapacitat temporal, aquest ha de seguir percebent la prestació per incapacitat temporal, en la mateixa quantia que la prestació per cessament d'activitat, fins que aquesta s'extingeixi, moment en què ha de passar a percebre, sempre que compleixi els requisits legalment establerts, la prestació econòmica per cessament d'activitat que li correspongui. En aquest cas, s'ha de descomptar del període de percepció de la prestació per cessament d'activitat, com ja consumit, el temps que s'hagi quedat en la situació d'incapacitat temporal a partir de la data de la situació legal de cessament d'activitat.

2. En el supòsit en què el fet causant de la protecció per cessament d'activitat es produeixi quan el treballador autònom estigui en situació de maternitat o paternitat, s'ha de seguir percebent la prestació per maternitat o per paternitat fins que s'extingeixin, moment en què s'ha de passar a percebre, sempre que compleixin els requisits legalment establerts, la prestació econòmica per cessament d'activitat que els correspongui.

3. Si durant la percepció de la prestació econòmica per cessament d'activitat el treballador autònom passa a la situació d'incapacitat temporal que constitueixi recaiguda d'un procés anterior iniciat amb anterioritat a la situació legal de cessament en l'activitat, ha de percebre la prestació per aquesta contingència en quantia igual a la prestació per cessament en l'activitat. En aquest cas, i en el supòsit que el treballador autònom continui en situació d'incapacitat temporal una vegada finalitzat el període de durada establert inicialment per a la prestació per cessament en l'activitat, ha de seguir percebent la prestació per incapacitat temporal en la mateixa quantia en què la percebia.

Quan el treballador autònom percebi la prestació per cessament en l'activitat i passi a la situació d'incapacitat temporal que no constitueixi recaiguda d'un procés anterior iniciat anteriorment, ha de percebre la prestació per aquesta contingència en una quantia igual a la prestació per cessament en l'activitat. En aquest cas, i en el supòsit que el treballador autònom continui en situació d'incapacitat temporal una vegada finalitzat el període de durada establert inicialment per a la prestació per cessament en l'activitat, ha de seguir percebent la prestació per incapacitat temporal en una quantia igual al 80 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual.

El període de percepció de la prestació per cessament d'activitat no s'amplia com a conseqüència que el treballador autònom passi a la situació d'incapacitat temporal. Durant aquesta situació, l'òrgan gestor de la prestació s'ha de fer càrrec de les cotitzacions a la Seguretat Social, en els termes que preveu l'article 329.1.b fins a l'esgotament del període de durada de la prestació a què el treballador autònom tingui dret.

4. Si durant la percepció de la prestació econòmica per cessament d'activitat la persona beneficiària està en situació de maternitat o paternitat, ha de passar a percebre la prestació que per aquestes contingències li correspongui. Una vegada extingida aquesta, l'òrgan gestor, d'ofici, ha de reprendre l'abonament de la prestació econòmica per cessament d'activitat fins a l'esgotament del període de durada a què es tingui dret.

Capítol IV

Règim financer i gestió de les prestacions

Article 344

Finançament, base i tipus de cotització

1. La protecció per cessament d'activitat s'ha de finançar exclusivament amb càrrec a la cotització per la contingència esmentada. La data d'efecte de la cobertura comença a partir del primer dia del mateix mes en què es formalitzi.

2. La base de cotització per cessament d'activitat s'ha de correspondre amb la base de cotització del règim especial dels treballadors per compte propi o autònoms que hagi elegit, com a pròpia, el treballador autònom d'acord amb el que estableixen les normes d'aplicació, o bé la que li correspongui com a treballador per compte propi en el règim especial dels treballadors del mar.

3. El tipus de cotització corresponent a la protecció de la Seguretat Social per cessament d'activitat, aplicable a la base que determina l'apartat anterior, s'ha d'establir de conformitat amb el que disposa l'article 19. No obstant això, amb l'objecte de mantenir la sostenibilitat financera del sistema de protecció, la Llei de pressupostos generals de l'Estat de cada exercici ha d'establir el tipus de cotització aplicable a l'exercici al qual es refereixin d'acord amb les regles següents:

a) El tipus de cotització expressat en tant per cent és el que resulti de la fórmula següent:

$$TC_t = G/BC*100$$

On:

t = any al qual es refereixin els pressupostos generals de l'Estat en què ha d'estar en vigor el nou tipus de cotització.

TC_t = tipus de cotització aplicable per a l'any t.

G = suma de la despesa per prestacions de cessament d'activitat dels mesos compresos des de l'1 d'agost de l'any t-2 fins al 31 de juliol de l'any t-1

BC = suma de les bases de cotització per cessament d'activitat dels mesos compresos des de l'1 d'agost de l'any t-2 fins al 31 de juliol de l'any t-1.

b) Tanmateix, no correspon aplicar el tipus resultant de la fórmula, sinó que es manté el tipus vigent,

quan:

1r. Suposi incrementar el tipus de cotització vigent en menys de 0,5 punts percentuals.

2n. Suposi reduir el tipus de cotització vigent en menys de 0,5 punts percentuals, o quan, en cas que la reducció del tipus sigui superior a 0,5 punts percentuals, les reserves d'aquesta prestació a les quals es refereix l'article 346.2 previstes al tancament de l'any $t-1$ no superin la despesa pressupostada per la prestació de cessament d'activitat per a l'any t .

c) En tot cas, el tipus de cotització que s'ha de fixar anualment no pot ser inferior al 2,2 per cent ni superior al 4 per cent.

Quan el tipus de cotització que s'ha de fixar en aplicació del que preveu aquest apartat excedeixi el 4 per cent, cal procedir necessàriament a revisar a l'alça tots els períodes de carència previstos a l'article 338.1 d'aquesta llei, que han de quedar fixats en la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent. Aquesta revisió a l'alça ha de ser d'almenys dos mesos.

4. L'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal pot emetre una opinió de conformitat amb el que disposa l'article 23 de la Llei orgànica 6/2013, de 14 de novembre, de creació de l'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal, respecte a l'aplicació per part del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social del que preveuen els apartats anteriors, així com respecte a la sostenibilitat financera del sistema de protecció per cessament d'activitat.

5. Les mesures de formació, orientació professional i promoció de l'activitat emprenedora dels treballadors autònoms beneficiaris de la protecció per cessament d'activitat, a les quals fa referència l'article 329.2 d'aquesta llei, s'han de finançar amb un 1 per cent dels ingressos que estableix aquest article. Aquestes mesures les han de gestionar el servei públic d'ocupació de la comunitat autònoma competent i l'Institut Social de la Marina, en proporció al nombre de beneficiaris que gestionin.

Article 345

Recaptació

1. La quota de protecció per cessament d'activitat l'ha de recaptar la Tresoreria General de la Seguretat Social conjuntament amb la quota o les quotes del règim especial dels treballadors per compte propi o autònoms, o del règim especial dels treballadors del mar, i s'ha de liquidar i ingressar de conformitat amb les normes reguladores de la gestió recaptadora de la Seguretat Social per als règims especials esmentats.

2. Les normes reguladores de la recaptació de quotes, tant en via voluntària com executiva, són aplicables a la cotització per cessament en l'activitat a la Seguretat Social per als règims assenyalats.

Article 346

Òrgan gestor

1. Excepte el que estableixen l'article anterior i l'apartat 3 d'aquest article, correspon a les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social la gestió de les funcions i els serveis derivats de la protecció per

cessament d'activitat, sense perjudici de les competències atribuïdes als òrgans competents en matèria de sancions per infraccions en l'ordre social i de les competències de direcció i tutela que atribueix al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social l'article 98.1.

Amb aquesta finalitat, la gestió de la prestació per cessament d'activitat correspon a la mútua amb qui el treballador autònom hagi formalitzat el document d'adhesió, mitjançant la subscripció de l'annex corresponent. El procediment de formalització de la protecció per cessament d'activitat, el període de vigència i els efectes es regeixen per les normes d'aplicació a la col·laboració de les mútues en la gestió de la Seguretat Social.

2. El resultat positiu anual que les mútues obtinguin de la gestió del sistema de protecció s'ha de destinar a la constitució d'una reserva d'estabilització per cessament d'activitat, el nivell mínim de dotació de la qual ha d'equivaldre al 5 per cent de les quotes ingressades durant l'exercici per aquesta contingència, que es pot incrementar voluntàriament fins arribar al 25 per cent de les mateixes quotes, que és el nivell màxim de dotació, i la seva finalitat és atendre els possibles resultats negatius futurs que es produeixin en aquesta gestió.

Una vegada que s'hagi dotat la reserva d'estabilització amb càrrec al tancament de l'exercici en els termes establerts, s'ha d'ingressar l'excedent a la Tresoreria General de la Seguretat Social, amb destinació a la dotació d'una reserva complementària d'estabilització per cessament d'activitat, la finalitat de la qual és la cancel·lació dels dèficits que puguin generar les mútues després d'aplicar la seva reserva de cessament d'activitat, i la reposició d'aquesta fins al nivell mínim assenyalat, d'acord amb el que estableix l'article 95.4.

No és aplicable en cap cas el sistema de responsabilitat mancomunada establert per als empresaris associats.

3. En el supòsit de treballadors autònoms que tinguin coberta la protecció dispensada a les contingències derivades d'accidents de treball i malalties professionals amb una entitat gestora de la Seguretat Social, la tramitació de la sol·licitud i la gestió de la prestació per cessament d'activitat correspon:

a) En l'àmbit del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar, a l'Institut Social de la Marina.

b) En l'àmbit del règim especial dels treballadors per compte propi o autònoms, al Servei Públic d'Ocupació Estatal.

4. El Consell del Treball Autònom pot sol·licitar a l'òrgan gestor la informació que consideri pertinent en relació amb el sistema de protecció per cessament d'activitat i proposar al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social les mesures que es considerin oportunes per millorar-ne el funcionament.

L'òrgan gestor ha de presentar al Consell del Treball Autònom un informe anual sobre l'evolució del sistema de protecció per cessament d'activitat. El Consell pot sol·licitar tota la informació complementària que consideri pertinent en relació amb el sistema esmentat.

Capítol V

Règim d'obligacions, infraccions i sancions

Article 347

Obligacions dels treballadors autònoms

1. Són obligacions dels treballadors autònoms sol·licitants i beneficiaris de la protecció per cessament d'activitat:

a) Sol·licitar a la mateixa mútua col·laboradora amb la Seguretat Social amb la qual tinguin concertada les contingències professionals la cobertura de la protecció per cessament d'activitat.

b) Cotitzar per l'aportació corresponent a la protecció per cessament d'activitat.

c) Proporcionar la documentació i informació que siguin necessàries als efectes del reconeixement, la suspensió, l'extinció o la represa de la prestació.

d) Sol·licitar la baixa en la prestació per cessament d'activitat quan es produeixin situacions de suspensió o extinció del dret o es deixin de complir els requisits exigits per percebre-la, en el moment en què es produeixin les situacions esmentades.

e) No treballar pel seu compte o d'altri durant la percepció de la prestació.

f) Reintegrar les prestacions indegudament percebudes.

g) Comparèixer a requeriment de l'òrgan gestor i estar a disposició del servei públic d'ocupació de la corresponent comunitat autònoma, o de l'Institut Social de la Marina, a fi de realitzar les activitats formatives, d'orientació professional i de promoció de l'activitat emprenedora a què els convoquin.

h) Participar en accions específiques de motivació, informació, orientació, formació, reconversió o inserció professional per incrementar-ne l'ocupabilitat, que determinin l'òrgan gestor, el servei públic d'ocupació de la corresponent comunitat autònoma, o l'Institut Social de la Marina, si s'escau.

2. Per a l'aplicació del que estableixen les lletres *g* i *h* de l'apartat anterior, l'òrgan gestor o el servei públic d'ocupació de la corresponent comunitat autònoma han de tenir en compte la condició de víctima de violència de gènere, als efectes de temperar, en cas que sigui necessari, el compliment de les obligacions que derivin del compromís subscrit.

3. Els treballadors autònoms inclosos a l'article 26.4 de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, queden exempts de l'obligació, inclosa a l'apartat 1.g del present article, en matèria de promoció de l'activitat emprenedora.

Article 348

Reintegrament de prestacions percebudes indegudament

Sense perjudici del que disposa l'article 47.3 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, en el supòsit que s'incompleixi el que

disposen els articles 347.1.e, 331.2.b, 335.3 i el paràgraf segon de l'article 336.a d'aquesta llei, és aplicable per al reintegrament de prestacions percebudes indegudament el que estableixen l'article 55 d'aquesta llei i l'article 80 del Reglament general de recaptació de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1415/2004, d'11 de juny, i correspon a l'òrgan gestor la declaració de la prestació com a indeguda.

Article 349

Infraccions

En matèria d'infraccions i sancions cal atènyer-se al que disposen aquesta llei i el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

Article 350

Jurisdicció competent i reclamació prèvia

Els òrgans jurisdiccionals de l'ordre social són els competents per conèixer de les decisions de l'òrgan gestor relatives al reconeixement, la suspensió o l'extinció de les prestacions per cessament d'activitat, així com al pagament d'aquestes. Amb independència del que disposa l'article 346.3, l'interessat pot efectuar reclamació prèvia davant l'òrgan gestor abans d'acudir a l'òrgan jurisdiccional de l'ordre social competent. La resolució de l'òrgan gestor ha d'indicar expressament la possibilitat de presentar reclamació, així com el termini per a la interposició.

Títol VI

Prestacions no contributives

Capítol I

Prestacions familiars en la seva modalitat no contributiva

Secció primera

Prestacions

Article 351

Enumeració

Les prestacions familiars de la Seguretat Social, en la seva modalitat no contributiva, consisteixen en:

a) Una assignació econòmica per cada fill menor de divuit anys o més gran de l'edat esmentada i que estigui afectat per una discapacitat en un grau igual o superior al 65 per cent, a càrrec del beneficiari, sigui quina sigui la naturalesa legal de la filiació, així com pels menors a càrrec seu en règim d'acolliment familiar permanent o guarda amb fins d'adopció.

El causant no perd la condició de fill o de menor a càrrec pel mer fet de dur a terme un treball lucratiu per compte propi o d'altri sempre que continuï vivint amb el beneficiari de la prestació i que els ingressos anuals del causant, en concepte de rendiments del treball, no superin el 100 per cent del salari mínim interprofessional, també en còmput anual.

Aquesta condició es manté encara que l'afiliació del causant com a treballador suposi el seu enquadrament en un règim de Seguretat Social diferent a aquell en què estigui afiliat el beneficiari de la prestació.

b) Una prestació econòmica de pagament únic a un tant alçat per naixement o adopció de fill, en supòsits de famílies nombroses, monoparentals i en els casos de mares amb discapacitat.

c) Una prestació econòmica de pagament únic per part o adopció múltiples.

Secció segona

Assignació econòmica per fill o menor a càrrec

Article 352

Beneficiaris

1. Tenen dret a l'assignació econòmica per fill o menor a càrrec els qui:

a) Resideixin legalment en territori espanyol.

b) Tinguin a càrrec seu fills o menors en règim d'acolliment familiar permanent o guarda amb fins d'adopció en els quals concorrin les circumstàncies que assenyala la lletra a de l'article anterior i que resideixin en territori espanyol.

En els casos de separació judicial o divorci, el dret al percepció de l'assignació es conserva per al pare o la mare pels fills o menors que tingui a càrrec seu.

c) No percebin ingressos anuals, de qualsevol naturalesa, superiors a la quantia que anualment estableixi la llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent. Aquesta quantia ha de preveure un increment d'un 15 per cent per cada fill o menor a càrrec, a partir del segon, aquest inclòs.

No obstant això, si es tracta de persones que formen part de famílies nombroses d'acord amb el que estableix la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses, també tenen dret a l'assignació econòmica indicada per fill a càrrec si els seus ingressos anuals no són superiors a l'import que a aquests efectes estableixi la llei de pressupostos generals de l'Estat per als supòsits en què concorrin tres fills a càrrec, i s'incrementa en la quantia que igualment estableixi la llei esmentada per cada fill a càrrec a partir del quart, aquest inclòs.

En el supòsit de convivència dels dos progenitors, si la suma dels ingressos de tots dos supera els límits d'ingressos establerts als paràgrafs anteriors, no es reconeix la condició de beneficiari a cap d'ells. S'aplica la mateixa regla en els supòsits en què l'acolliment familiar permanent o la guarda amb fins d'adopció l'hagin constituït dues persones que formen una mateixa unitat familiar.

Els límits d'ingressos anuals a què es refereixen els dos primers paràgrafs s'actualitzen anualment a la llei de pressupostos generals de l'Estat, respecte de la quantia establerta en l'exercici anterior, almenys, en el mateix percentatge que en la llei esmentada s'estableixi com a increment general de les pensions contributives de la Seguretat Social.

No obstant això, també poden ser beneficiaris de les assignacions econòmiques per fill o menor a càrrec

els qui percebin ingressos anuals per qualsevol naturalesa que, tot i superar la xifra que indiquen els paràgrafs anteriors, siguin inferiors a la quantia que resulti de sumar a la xifra esmentada el producte de multiplicar l'import anual de l'assignació per fill o menor pel nombre de fills o menors a càrrec dels beneficiaris.

En aquests casos, la quantia anual de l'assignació és igual a la diferència entre els ingressos percebuts pel beneficiari i la xifra resultant d'aplicar el que disposa el paràgraf anterior. Aquesta quantia ha de ser distribuïda entre els fills o menors a càrrec del beneficiari i les mensualitats a què, dins de cada exercici econòmic, es tingui dret a l'assignació.

No es reconeix l'assignació econòmica per fill o menor a càrrec quan la diferència a què es refereix el paràgraf anterior sigui inferior a l'import mensual de l'assignació, per cada fill o menor a càrrec sense discapacitat, prevista a l'article 353.1.

d) No tinguin dret, ni el pare ni la mare, a prestacions d'aquesta mateixa naturalesa en qualsevol altre règim públic de protecció social.

2. Així mateix, són beneficiaris de l'assignació que, si s'escau i per raó d'ells, hagi correspost als seus pares:

a) Els orfes de pare i mare, menors de divuit anys o més grans de l'edat esmentada i que siguin persones amb discapacitat en un grau igual o superior al 65 per cent.

b) Els qui no siguin orfes i hagin estat abandonats pels seus pares, sempre que no estiguin en règim d'acolliment familiar permanent o guarda amb fins d'adopció.

c) Els fills amb discapacitat més grans de divuit anys la capacitat dels quals no hagi estat modificada judicialment i conservin la seva capacitat d'obrar són beneficiaris de les assignacions que per raó d'ells correspondrien als seus pares.

Quan es tracti de menors sense discapacitat, és un requisit indispensable que els seus ingressos anuals, inclosa, si s'escau, la pensió d'orfandat, no superin el límit establert a l'apartat 1.c.

3. En els supòsits de fills o menors a càrrec amb discapacitat, no s'exigeix un límit de recursos econòmics a l'efecte del reconeixement de la condició de beneficiari.

Article 353

Quantia de les assignacions

1. La quantia de l'assignació econòmica a què es refereix l'article 351.a l'ha de fixar, en el seu import anual, la llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent.

2. La llei esmentada, a més de la quantia general, ha d'establir altres quanties específiques per a cadascun dels supòsits següents:

- a) Fill o menor a càrrec amb un grau de discapacitat igual o superior al 33 per cent.
- b) Fill a càrrec més gran de divuit anys amb un grau de discapacitat igual o superior al 65 per cent.
- c) Fill a càrrec més gran de divuit anys, amb un grau de discapacitat igual o superior al 75 per cent i que, com a conseqüència de pèrdues anatòmiques o funcionals, necessiti el concurs d'una altra persona per fer els actes més essencials de la vida, com ara vestir-se, desplaçar-se, menjar o anàlegs.

Article 354

Determinació del grau de discapacitat i de la necessitat del concurs d'una altra persona

El grau de discapacitat, a l'efecte del reconeixement de les assignacions per fill o menor amb discapacitat a càrrec, així com la situació de dependència i la necessitat del concurs d'una altra persona a què es refereix l'apartat 2.c de l'article anterior es determinen mitjançant l'aplicació del barem aprovat pel Govern mitjançant un reial decret.

Article 355

Declaració i efectes de les variacions familiars

1. Tot beneficiari està obligat a declarar totes les variacions que es produeixin en la seva família, sempre que aquestes s'hagin de tenir en compte a l'efecte del naixement, modificació o extinció del dret.

En cap cas no és necessari acreditar documentalment aquells fets o circumstàncies, com ara l'import de les pensions i subsidis, que l'Administració de la Seguretat Social hagi de conèixer directament.

Tot beneficiari està obligat a presentar, dins del primer trimestre de cada any, una declaració expressiva dels ingressos obtinguts durant l'any anterior.

2. Quan es produeixin les variacions a què es refereix l'apartat anterior, tenen efecte:

- a) En cas de naixement del dret, a partir del dia primer del trimestre natural immediatament següent a la data en què se n'hagi sol·licitat el reconeixement.
- b) En cas d'extinció del dret, a partir de l'últim dia del trimestre natural dins del qual s'hagi produït la variació de què es tracti.

Article 356

Meritació i abonament

1. Les assignacions econòmiques per fill o menor a càrrec es meriten en funció de les mensualitats a què, dins de cada exercici econòmic, tingui dret el beneficiari.

2. L'abonament de les assignacions econòmiques per fill o menor a càrrec s'efectua amb la periodicitat que estableixin les normes de desplegament d'aquesta llei.

Secció tercera

Prestació econòmica per naixement o adopció de fill en supòsits de famílies nombroses, monoparentals i de mares amb discapacitat

Article 357

Prestació i beneficiaris

1. En els casos de naixement o adopció de fill a Espanya en una família nombrosa o que, amb aquest motiu, adquireixi aquesta condició, en una família monoparental o en els supòsits de mares que tinguin reconegut un grau de discapacitat igual o superior al 65 per cent, es té dret a una prestació econòmica del sistema de la Seguretat Social, en la quantia i en les condicions que s'estableixen en aquesta secció.

2. Als efectes de la consideració com a família nombrosa, cal atènyer-se al que disposa la Llei de protecció a les famílies nombroses.

S'entén per família monoparental la constituïda per un sol progenitor amb el qual conviu el fill nascut o adoptat i que constitueix el sustentador únic de la família.

3. A l'efecte de la consideració de beneficiari de la prestació, és necessari que el pare, la mare o, si no n'hi ha, la persona que s'estableixi per reglament, compleixi els requisits establerts a les lletres *a*, *c* i *d* de l'article 352.1.

En el supòsit de convivència del pare i de la mare, si la suma dels ingressos percebuts per tots dos supera els límits establerts a l'article 352.1.c no es reconeix la condició de beneficiari a cap d'ells.

Article 358

Quantia de la prestació

1. La prestació per naixement o adopció de fill, regulada en aquesta secció, consisteix en un pagament únic de 1.000 euros.

2. En els casos en què els ingressos anuals percebuts, de qualsevol naturalesa, superin el límit establert a l'article 352.1.c però siguin inferiors al resultat de sumar al límit esmentat l'import de la prestació, la quantia d'aquesta última ha de ser igual a la diferència entre els ingressos percebuts pel beneficiari i el resultat de la suma indicada.

No es reconeix la prestació en els supòsits en què la diferència a què es refereix el paràgraf anterior sigui inferior a l'import mensual de l'assignació, per cada fill o menor sense discapacitat a càrrec establerta a l'article 353.1.

Secció quarta

Prestació per part o adopció múltiples

Article 359

Beneficiaris

Són beneficiaris de la prestació econòmica per part o adopció múltiples produïts a Espanya les persones, pare o mare o, si no, la persona que s'estableixi per reglament, que compleixi els requisits establerts en

les lletres *a* i *d* de l'article 352.1.

S'entén que existeix part o adopció múltiple quan el nombre de nascuts o adoptats sigui igual o superior a dos.

Article 360

Quantia

La quantia de la prestació econòmica per part o adopció múltiples és la següent:

Nombre de fills nascuts o adoptats	Nombre de vegades el salari mínim interprofessional
2	4
3	8
4 i més	12

Secció cinquena

Disposicions comunes

Article 361

Incompatibilitats

1. En el cas que en el pare i la mare es donin les circumstàncies necessàries per tenir la condició de beneficiaris de les prestacions regulades en aquest capítol, el dret a percebre-les només pot ser reconegut a favor d'un d'ells.

2. Les prestacions regulades en aquest capítol són incompatibles amb la percepció, per part del pare o la mare, de qualsevol altra prestació anàloga establerta en els restants règims públics de protecció social.

En els casos en què un dels pares estigui inclòs, per raó de l'activitat exercida o per la seva condició de pensionista, en un règim públic de Seguretat Social, la prestació corresponent és reconeguda per l'esmentat règim.

3. La percepció de les assignacions econòmiques per fill amb discapacitat a càrrec, establertes a les lletres *b* i *c* de l'article 353.2, és incompatible amb la condició, per part del fill, de pensionista d'invalidesa o jubilació en la modalitat no contributiva.

Article 362

Revaloració

A les prestacions familiars en la modalitat no contributiva que regula aquest capítol els és aplicable el

criteri de revaloració establert a l'article 58.

Capítol II

Pensions no contributives

Secció primera

Invalidesa no contributiva

Article 363

Beneficiaris

1. Tenen dret a la pensió d'invalidesa no contributiva les persones que compleixin els requisits següents:

a) Tenir més de divuit anys i menys de seixanta-cinc.

b) Residir legalment en el territori espanyol i haver-ho fet durant cinc anys, dels quals dos han de ser immediatament anteriors a la data de sol·licitud de la pensió.

c) Estar afectades per una discapacitat o per una malaltia crònica, en un grau igual o superior al 65 per cent.

d) No tenir rendes o ingressos suficients. Es considera que es disposa de rendes o ingressos insuficients si la suma, en còmput anual, d'aquests és inferior a l'import, també en còmput anual, de la prestació a què es refereix l'apartat 1 de l'article següent.

Encara que el sol·licitant no tingui rendes o ingressos propis, en els termes assenyalats en el paràgraf anterior, si conviu amb altres persones en una mateixa unitat econòmica, únicament s'entén complert el requisit de manca de rendes o ingressos suficients si la suma dels de tots els integrants d'aquella és inferior al límit d'acumulació de recursos obtingut d'acord amb el que estableixen els apartats següents.

Els beneficiaris de la pensió d'invalidesa no contributiva que siguin contractats per compte d'altri, s'estableixin per compte propi o s'acullin als programes de renda activa d'inserció per a treballadors desocupats de llarga durada més grans de quaranta-cinc anys recuperen automàticament, si s'escau, el dret a la pensió esmentada quan, respectivament, se'ls extingeixi el seu contracte, deixin de desenvolupar la seva activitat laboral o cessin en el programa de renda activa d'inserció, i a aquest efecte, no obstant el que preveu l'apartat 5, no es tenen en compte, en el còmput anual de les seves rendes, les que hagin percebut en virtut de la seva activitat laboral per compte d'altri, propi o per la seva integració en el programa de renda activa d'inserció en l'exercici econòmic en què es produeixi l'extinció del contracte, el cessament en l'activitat laboral o en el programa esmentat.

2. Els límits d'acumulació de recursos, en el supòsit d'unitat econòmica, són equivalents a la quantia, en còmput anual, de la pensió, més el resultat de multiplicar el 70 per cent d'aquesta xifra pel nombre de convivents, menys un.

3. Quan la convivència, dins d'una mateixa unitat econòmica, es produeixi entre el sol·licitant i els seus descendents o ascendents en primer grau, els límits d'acumulació de recursos han de ser equivalents a

dues vegades i mitja la quantia que resulti d'aplicar el que disposa l'apartat 2.

4. Hi ha unitat econòmica en tots els casos de convivència d'un beneficiari amb altres persones, tant si són beneficiàries com si no ho són, unides amb aquell per matrimoni o per llaços de parentiu de consanguinitat fins al segon grau.

5. A l'efecte del que estableixen els apartats anteriors, es consideren ingressos o rendes computables qualssevol béns i drets, derivats tant del treball com del capital, així com els de naturalesa prestacional.

Quan el sol·licitant o els membres de la unitat de convivència en què estigui inserit disposin de béns mobles o immobles, s'han de tenir en compte els seus rendiments efectius. Si no hi ha rendiments efectius, s'han de valorar segons les normes establertes per a l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb l'excepció, en tot cas, de l'habitatge ocupat habitualment pel beneficiari. Tampoc no s'han de computar les assignacions periòdiques per fills a càrrec.

6. Les rendes o els ingressos propis, així com els aliens computables, per raó de convivència en una mateixa unitat econòmica, la residència en el territori espanyol i el grau de discapacitat o de malaltia crònica condicionen tant el dret a pensió com la conservació i, si s'escau, la quantia d'aquella.

Article 364

Quantia de la pensió

1. La quantia de la pensió d'invalidesa no contributiva s'ha de fixar, en el seu import anual, a la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent.

Si en una mateixa unitat econòmica hi ha més d'un beneficiari amb dret a pensió d'aquesta mateixa naturalesa, la quantia de cadascuna de les pensions està determinada en funció de les regles següents:

a) A l'import a què es refereix el primer paràgraf d'aquest apartat se li ha de sumar el 70 per cent d'aquesta mateixa quantia, tantes vegades com el nombre de beneficiaris, menys un, que hi hagi a la unitat econòmica.

b) La quantia de la pensió per a cada un dels beneficiaris és igual al quocient de dividir el resultat de la suma que preveu la lletra anterior pel nombre de beneficiaris amb dret a pensió.

2. Les quanties resultants del que estableix l'apartat anterior, calculades en còmput anual, són compatibles amb les rendes o ingressos anuals de què disposi, si s'escau, cada beneficiari, sempre que aquests no excedeixin el 35 per cent de l'import, en còmput anual, de la pensió no contributiva. Si passa altrament, s'ha de deduir de l'import de la pensió esmentada la quantia de les rendes o ingressos que excedeixin aquest percentatge, llevat del que disposa l'article 366.

3. En els casos de convivència del beneficiari o els beneficiaris amb persones no beneficiàries, si la suma dels ingressos o les rendes anuals de la unitat econòmica més la pensió o les pensions no contributives, calculades d'acord amb el que disposen els dos apartats anteriors, supera el límit d'acumulació de recursos que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article anterior, la pensió o les pensions s'han de reduir, per no

sobrepasar aquest límit, i disminuir, en la mateixa quantia, cadascuna de les pensions.

4. No obstant el que estableixen els apartats 2 i 3 d'aquest article, la quantia de la pensió reconeguda ha de ser, com a mínim, del 25 per cent de l'import de la pensió a què es refereix l'apartat 1.

5. A l'efecte del que disposen els apartats anteriors, són rendes o ingressos comptables els que determina com a tals l'apartat 5 de l'article anterior.

6. Les persones que compleixin els requisits que assenyalen l'apartat 1, *a*, *b* i *d* de l'article anterior i estiguin afectades per una discapacitat o malaltia crònica en un grau igual o superior al 75 per cent i que, com a conseqüència de pèrdues anatòmiques o funcionals, necessitin el concurs d'una altra persona per dur a terme els actes més essencials de la vida, com ara vestir-se, desplaçar-se, menjar o anàlegs, tenen dret a un complement equivalent al 50 per cent de l'import de la pensió a què es refereix el primer paràgraf de l'apartat 1.

Article 365

Efectes econòmics de les pensions

Els efectes econòmics del reconeixement del dret a les pensions d'invalidesa no contributiva es produeixen a partir del dia primer del mes següent a aquell en què es presenti la sol·licitud.

Article 366

Compatibilitat de les pensions

Les pensions d'invalidesa en la modalitat no contributiva no impedeixen l'exercici de les activitats, lucratives o no, compatibles amb l'estat de l'invàlid, i que no representin un canvi en la capacitat de treball.

En el cas de persones que amb anterioritat a l'inici d'una activitat lucrativa percebin una pensió d'invalidesa en la seva modalitat no contributiva, durant els quatre anys següents a l'inici de l'activitat, la suma de la quantia de la pensió d'invalidesa i dels ingressos obtinguts per l'activitat desenvolupada no pot ser superior, en còmput anual, a l'import, també en còmput anual, de la suma de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples, excloses les pagues extraordinàries i la pensió d'invalidesa no contributiva vigents en cada moment. En cas que excedeixi aquesta quantia, s'ha de minorar l'import de la pensió en la quantia que sigui necessària per no sobrepassar aquest límit. Aquesta reducció no afecta el complement previst a l'article 364.6.

Article 367

Qualificació

1. Poden ser constitutives d'invalidesa les deficiències, previsiblement permanents, de caràcter físic o psíquic, congènites o no, que anul·lin o modifiquin la capacitat física, psíquica o sensorial dels qui les pateixen. El grau de discapacitat o de la malaltia crònica patida, a l'efecte del reconeixement de la pensió d'invalidesa no contributiva, es determina mitjançant l'aplicació d'un barem, aprovat pel Govern, en el qual han de ser objecte de valoració tant els factors físics, psíquics o sensorials de la persona presumptament amb discapacitat com els factors socials complementaris.

2. Així mateix, la situació de dependència i la necessitat del concurs d'una tercera persona a què es refereix l'article 364.6, s'ha de determinar mitjançant l'aplicació d'un barem que ha d'aprovar el Govern.

3. Les pensions d'invalidesa es passen a denominar pensions de jubilació quan els seus beneficiaris compleixin l'edat de seixanta-cinc anys. La nova denominació no implica cap modificació respecte de les condicions de la prestació que estiguin percebent.

Article 368

Obligacions dels beneficiaris

Els perceptors de les pensions d'invalidesa no contributiva estan obligats a comunicar a l'entitat que els abona la prestació qualsevol variació de la seva situació de convivència, estat civil, residència i totes les que poden tenir incidència en la seva conservació o la quantia.

En tot cas, el beneficiari ha de presentar, el primer trimestre de cada any, una declaració dels ingressos de la unitat econòmica respectiva de la qual forma part, referida a l'any immediat precedent.

Secció segona

Jubilació en la modalitat no contributiva

Article 369

Beneficiaris

1. Tenen dret a la pensió de jubilació, en la modalitat no contributiva, les persones que, havent complert seixanta-cinc anys, no tenen rendes o ingressos en una quantia superior als límits que estableix l'article 363, resideixen legalment en el territori espanyol i ho han fet durant deu anys entre l'edat de setze anys i l'edat de meritació de la pensió, dels quals dos han de ser consecutius i immediatament anteriors a la sol·licitud de la prestació.

2. Les rendes i els ingressos propis, així com els aliens computables per raó de convivència en una mateixa unitat econòmica, i la residència en el territori espanyol, condicionen tant el dret a pensió com la conservació d'aquesta i, si s'escau, la quantia d'aquella.

Article 370

Quantia de la pensió

Per a la determinació de la quantia de la pensió de jubilació, en la modalitat no contributiva, cal atènyer-se al que disposa per a la pensió d'invalidesa l'article 364.

Article 371

Efectes econòmics del reconeixement del dret

Els efectes econòmics del reconeixement del dret a la pensió de jubilació, en la modalitat no contributiva, es produeixen a partir del dia primer del mes següent a aquell en què es presenta la sol·licitud.

Article 372

Obligacions dels beneficiaris

Els perceptors de la pensió de jubilació, en la modalitat no contributiva, estan obligats a complir el que estableix, per a la pensió d'invalidesa no contributiva, l'article 368.

Capítol III

Disposicions comunes a les prestacions no contributives

Article 373

Gestió

1. La gestió de les prestacions no contributives l'efectuen les entitats gestores següents:
 - a) L'Institut Nacional de la Seguretat Social, a excepció de les que esmenta la lletra *b* següent.
 - b) L'Institut de Gent Gran i Serveis Socials, les pensions no contributives d'invalidesa i jubilació.
2. Sense perjudici del que estableix la lletra *b* de l'apartat anterior, les pensions no contributives d'invalidesa i jubilació poden ser gestionades, si s'escau, per les comunitats autònomes estatutàriament competents, a les quals s'hagin transferit els serveis de l'institut que s'hi esmenta.
3. El Govern pot establir amb les comunitats autònomes a les quals no se'ls hagin transferit els serveis de l'Institut de Gent Gran i Serveis Socials els concerts oportuns perquè puguin gestionar les pensions no contributives de la Seguretat Social.
4. Les pensions d'invalidesa i jubilació, en la modalitat no contributiva, queden incloses en el Registre de prestacions socials públiques que regula l'article 72.

Amb aquesta finalitat, les entitats i els organismes que gestionin les pensions d'invalidesa i jubilació al·ludides estan obligats a comunicar a l'Institut Nacional de la Seguretat Social les dades que, referents a les pensions que hagin concedit, s'estableixin per reglament.

Disposició addicional primera

Normes aplicables als règims especials

1. Al règim especial de la Seguretat Social per a la mineria del carbó li és aplicable el que preveuen els articles 151; 152; 153; 161.4; els capítols VI, VII VIII, IX, i X del títol II; els articles 194, apartats 2 i 3; 195, excepte l'apartat 2; 197; 200; 205; 206; 207; 208; 209; 210; 211; 213; 214; 215; 219; 220; 221; 222; 223; 224; 225; 226, apartats 4 i 5; 227, apartat 1, segon paràgraf; 229; 231; 232; 233; 234; i capítols XV i XVII del títol II.

També és aplicable en aquest règim el que preveuen l'últim paràgraf de l'apartat 2 i l'apartat 4 de l'article 196. A l'efecte de determinar l'import mínim de la pensió i del càlcul del complement a què es refereixen, respectivament, els apartats esmentats, s'ha de prendre en consideració com a base mínima de cotització la vigent en cada moment en el règim general, sigui quin sigui el règim d'acord amb les normes del qual

es reconeixin les pensions d'incapacitat permanent total i de gran invalidesa.

2. Sense perjudici del que preveu la Llei 47/2015, de 21 d'octubre, reguladora de la protecció social de les persones treballadores del sector marítimopesquer, i en particular respecte de l'acció protectora en el capítol IV del títol I de la Llei esmentada, són aplicables al règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar les disposicions següents d'aquesta llei:

a) Als treballadors per compte d'altri, el que disposen els articles 151; 152; 153 i capítols XV i XVII del títol II.

b) Als treballadors per compte propi, el que disposen els articles 306.2; 308.2; 309; 310; 311 i capítol XV del títol II.

3. No obstant el que indiquen els apartats anteriors, el que disposa l'article 210.3, pel que fa a la reducció del 0,50 per 100 prevista en el seu segon incís, així com el requisit d'edat previst a l'article 215.2.a i l'escala d'edats inclosa en la disposició transitòria desena, no és aplicable als treballadors a què es refereix la disposició transitòria primera de la Llei 47/2015, de 21 d'octubre, reguladora de la protecció social de les persones treballadores del sector marítimopesquer.

4. L'Institut Nacional de la Seguretat Social, a través dels inspectors mèdics que hi estan adscrits, exerceix les competències que preveu l'article 170.1, tant respecte dels treballadors inclosos en el règim general com dels compresos en algun dels règims especials del sistema de la Seguretat Social, excepte dels inclosos en el camp d'aplicació del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar, respecte dels quals les competències esmentades són exercides, en els termes que preveu el referit article i apartat, per l'Institut Social de la Marina, a través dels inspectors mèdics que estan adscrits a aquesta entitat.

Disposició addicional segona

Protecció dels treballadors emigrants

1. El Govern ha d'adoptar les mesures necessàries perquè l'acció protectora de la Seguretat Social s'estengui als espanyols que es traslladin a un país estranger per causes de feina i als familiars que tinguin al seu càrrec o sota la seva dependència.

Amb aquesta finalitat, el Govern ha de proveir tot el que sigui necessari per garantir als emigrants la igualtat o assimilació amb els nacionals del país de recepció en matèria de Seguretat Social, directament o a través dels organismes intergovernamentals competents, així com mitjançant la ratificació de convenis internacionals de treball, l'adhesió a convenis multilaterals i la subscripció de tractats i acords amb els estats receptors.

En els casos en què no hi hagi convenis o, per qualsevol causa o circumstància, aquests no cobreixin determinades prestacions de la Seguretat Social, el Govern, mitjançant les disposicions corresponents, estén la seva acció protectora en la matèria tant als emigrants com als seus familiars residents a Espanya.

2. Els accidents que es produeixin durant el viatge de sortida o de tornada dels emigrants en les

operacions realitzades per la Direcció General de Migracions, o amb la seva intervenció, tenen la consideració d'accidents de treball, sempre que hi concorrin les condicions que es determinin per reglament; amb aquesta finalitat, aquest centre directiu ha d'establir amb l'Administració de la Seguretat Social els concerts corresponents per a la protecció d'aquesta contingència. Les prestacions econòmiques que corresponguin per l'accident, d'acord amb el que disposa aquest apartat, són compatibles amb qualssevol altres indemnitzacions o prestacions a què l'accident pugui donar dret.

Tenen la mateixa consideració les malalties que tinguin la causa directa en el viatge d'anada o tornada.

Disposició addicional tercera

Inclusió en el règim general de la Seguretat Social dels funcionaris públics i d'altre personal de nou ingrés

1. Amb efectes des de l'1 de gener de 2011, el personal que es detalla a l'article 2.1 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, a excepció del comprès en la lletra *i*, està obligatòriament inclòs, als exclusius efectes del que disposen la norma esmentada i les seves disposicions de desplegament, en el règim general de la Seguretat Social sempre que l'accés a la condició de què es tracti es produeixi a partir d'aquella data.

2. La inclusió en el règim general de la Seguretat Social del personal a què es refereix l'apartat anterior ha de respectar, en tot cas, les especificitats de cadascun dels col·lectius relatives a l'edat de jubilació forçosa, així com, si s'escau, les referides als tribunals mèdics competents per a la declaració d'incapacitat o inutilitat del funcionari.

En particular, la inclusió en el règim general de la Seguretat Social del personal militar de caràcter no permanent té en compte les especificitats previstes respecte de les contingències no previstes per figures equivalents en l'acció protectora del règim esmentat.

A més, l'esmentada inclusió ha de respectar per al personal de les Forces Armades i forces i cossos de la seguretat de l'Estat, amb les adaptacions que siguin necessàries, el règim de les pensions extraordinàries que preveu la normativa de classes passives de l'Estat.

3. El personal inclòs en l'àmbit personal de cobertura del règim de classes passives a 31 de desembre de 2010 que, amb posterioritat a l'esmentada data, i sense solució de continuïtat, ingressi, sigui quin sigui el sistema d'accés, o reingressi, en un altre cos que hagi motivat, en la data esmentada, el seu enquadrament en el règim de classes passives, continua inclòs en el règim esmentat.

4. Es continuen regint per la normativa reguladora del règim de classes passives de l'Estat els drets passius que, en favor propi o en el dels seus familiars, tingui el personal comprès en la lletra *i* de l'article 2.1 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat.

Disposició addicional quarta

Consideració dels serveis prestats en segon lloc o activitat a les administracions públiques

En els supòsits de compatibilitat entre activitats públiques, autoritzada a l'empara de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, els serveis

prestats en el segon lloc o activitat no es poden computar a l'efecte de pensions del sistema de la Seguretat Social, en la mesura que excedeixin les prestacions corresponents a qualsevol dels llocs compatibilitzats, duts a terme en règim de jornada ordinària. La cotització es pot adequar a aquesta situació en la forma que es determini per reglament.

Disposició addicional cinquena

Règim de Seguretat Social dels assegurats que prestin serveis en l'Administració de la Unió Europea

L'assegurat que hagi estat comprès en l'àmbit personal de cobertura del sistema de la Seguretat Social que passi a prestar serveis en l'Administració de la Unió Europea i que opti per exercir el dret que li concedeix l'article 11, apartat 2, de l'annex VIII de l'Estatut dels funcionaris de la Unió Europea, aprovat pel Reglament (CEE, EURATOM, CECA) número 259/1968 del Consell, de 29 de febrer de 1968, és baixa automàtica, si no s'ha produït amb anterioritat, en aquest sistema i s'extingeix l'obligació de cotitzar-hi una vegada s'hagi realitzat la transferència a la Unió Europea a què es refereix l'Estatut esmentat.

Sense perjudici del que estableix el paràgraf anterior, l'interessat pot continuar, no obstant això, protegit pel sistema espanyol de Seguretat Social si ha subscrit amb anterioritat, o subscriu posteriorment i en els terminis reglamentaris, el conveni especial corresponent, de l'acció protectora del qual queden excloses en tot cas la pensió de jubilació i les prestacions per mort i supervivència.

No obstant el que assenyalen els paràgrafs anteriors, si l'interessat cessa la seva prestació de serveis en l'Administració de la Unió Europea i torna a Espanya, fa una activitat laboral per compte d'altri o propi que dóna ocasió a la seva nova inclusió en el sistema de la Seguretat Social i exerceix el dret que li confereix l'article 11, apartat 1, de l'annex VIII de l'Estatut dels funcionaris de la Unió Europea, una vegada produït l'ingrés corresponent a la Tresoreria General de la Seguretat Social, en el moment de causar dret a la pensió de jubilació o a les prestacions per mort i supervivència en aquest sistema se li ha de computar el temps que hagi romàs al servei de la Unió Europea.

Disposició addicional sisena

Estades de formació, pràctiques, col·laboració o especialització

1. Les ajudes adreçades a titulats acadèmics amb l'objectiu de subvencionar estades de formació, pràctiques, col·laboració o especialització que impliquin la realització de tasques en règim de prestació de serveis han d'establir en tot cas la cotització a la Seguretat Social com a contractes formatius i s'han de supeditar a la normativa laboral si obliga a la contractació laboral dels seus beneficiaris, o als convenis o acords col·lectius vigents a l'entitat d'adscripció si estableixen millores sobre el supòsit d'aplicació general.

2. Les administracions públiques competents han de portar a terme plans específics per a l'eradicació del frau laboral, fiscal i a la Seguretat Social associat a les beques que encobreixen llocs de treball.

Disposició addicional setena

Règim de l'assistència sanitària dels funcionaris procedents de l'extingit règim especial de funcionaris de l'Administració local

La cobertura de l'assistència sanitària dels funcionaris procedents de l'extingit règim especial de funcionaris de l'Administració local, així com del personal procedent d'aquesta última, que estiguin

percebut la prestació del Sistema Nacional de Salut i amb càrrec a les corporacions, institucions o entitats que integren l'Administració local, queda a tots els efectes sotmesa al règim jurídic i econòmic aplicable a la contingència compresa en l'acció protectora del règim general de la Seguretat Social.

Disposició addicional vuitena

Gestió de les prestacions econòmiques per maternitat i per paternitat

La gestió de les prestacions econòmiques per maternitat i per paternitat que regula la present Llei correspon directament i exclusivament a l'entitat gestora corresponent.

Disposició addicional novena

Institut Social de la Marina

1. L'Institut Social de la Marina continua portant a terme les funcions i els serveis que té encomanats en relació amb la gestió del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar, sense perjudici dels altres que li atribueixen les seves lleis reguladores i altres disposicions vigents en la matèria.

2. D'acord amb el que estableixen els articles 74 i 104, els recursos econòmics i la titularitat del patrimoni de l'Institut Social de la Marina s'adscriuen a la Tresoreria General de la Seguretat Social, que, així mateix, assumeix el pagament de les obligacions de l'Institut esmentat.

Els comptes representatius del net patrimonial de l'Institut Social de la Marina es traspassen a la Tresoreria General per ser incloses en el balanç d'aquest servei comú.

Disposició addicional desena

Ingressos per venda de béns i serveis prestats a tercers

1. No tenen la naturalesa de recursos de la Seguretat Social els que resulten de les atencions, les prestacions o els serveis següents:

a) Els ingressos a què es refereixen els articles 16.3 i 83 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, procedents de l'assistència sanitària prestada per l'Institut Nacional de Gestió Sanitària als usuaris sense dret a l'assistència sanitària de la Seguretat Social, així com en els supòsits d'assegurances obligatòries privades i en tots els supòsits, assegurats o no, en què aparegui un tercer obligat al pagament.

b) Venda de productes, materials de rebuig o subproductes sanitaris o no sanitaris, no inventariables, resultants de l'activitat dels centres sanitaris en els supòsits en què es puguin fer aquestes activitats d'acord amb la Llei general de sanitat, el text refós de la Llei de garanties i ús racional dels medicaments i productes sanitaris, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2015, de 24 de juliol, i altres disposicions sanitàries.

c) Ingressos procedents del subministrament o la prestació de serveis de naturalesa no estrictament assistencial.

d) Ingressos procedents de convenis, ajudes o donacions finalistes o altruistes, per a la realització

d'activitats investigadores i docents, la promoció de trasplantaments, donacions de sang o altres activitats similars. No hi estan inclosos els ingressos que corresponen a programes especials finançats en els pressupostos dels departaments ministerials.

e) En general, tots els altres ingressos corresponents a atencions o serveis sanitaris que no constitueixen prestacions de la Seguretat Social.

2. El Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat ha de fixar el règim de preus i tarifes d'aquestes atencions, prestacions i serveis, prenent com a base els costos estimats.

3. Destinació dels ingressos:

a) Els ingressos a què es refereixen els apartats anteriors generen crèdit pel total del seu import i s'han de destinar a cobrir despeses de funcionament, excepte retribucions de personal, i d'inversió de reposició de les institucions sanitàries, així com a atendre els objectius sanitaris i assistencials corresponents.

No obstant això, els ingressos derivats de contractes o convenis de col·laboració per a activitats investigadores poden generar crèdit pel total del seu import i s'han de destinar a cobrir totes les despeses previstes per a la seva realització. En cas que tota o una part de la generació de crèdit afecti el capítol I, el personal investigador no adquireix per aquest motiu cap dret laboral en finalitzar l'activitat investigadora.

b) La distribució d'aquests fons ha de respectar la destinació dels procedents d'ajudes o donacions.

c) Aquests recursos han de ser reclamats per l'Institut Nacional de Gestió Sanitària, en nom i per compte de l'Administració General de l'Estat, per al seu ingrés en el Tresor Públic. El Tresor Públic, per l'import de les generacions de crèdit aprovades pel titular del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, ha de procedir a fer les transferències corresponents als comptes que la Tresoreria General de la Seguretat Social tingui obertes, a aquest efecte, per a cada centre sanitari.

Disposició addicional onzena

Competències en matèria d'autoritzacions de despeses

Les competències que corresponen al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social en matèria d'autoritzacions de despeses, les exerceix el Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat en relació amb la gestió de l'Institut Nacional de Gestió Sanitària.

Al seu torn, i en relació amb la gestió de l'Institut de Gent Gran i Serveis Socials, corresponen al Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat les competències en matèria d'autorització de despeses de les partides que es financen amb aportacions finalistes del pressupost de l'Estat.

Disposició addicional dotzena

Transferència de l'Institut Nacional de la Seguretat Social a les comunitats autònomes en relació amb assegurats en un altre Estat i que resideixen a Espanya

Anualment, l'Institut Nacional de la Seguretat Social ha de transferir a les comunitats autònomes el saldo

net positiu obtingut en l'exercici immediatament anterior i resultant de la diferència, en l'àmbit nacional, entre l'import recaptat en concepte de quotes globals per la cobertura de l'assistència sanitària als membres de la família d'un treballador assegurat en un altre Estat que resideixen en el territori espanyol, així com als titulars de pensió i membres de la seva família assegurats en un altre Estat que resideixen a Espanya, i l'import abonat a altres estats pels familiars d'un treballador assegurat a Espanya que resideixen en el territori d'un altre Estat, així com pels titulars de pensió i els seus familiars assegurats a Espanya que resideixen en el territori d'un altre Estat, tot això a l'empara de la normativa internacional.

La distribució entre comunitats autònomes del saldo net obtingut de conformitat amb l'apartat anterior s'ha de fer de manera proporcional al nombre de residents assegurats procedents d'altres estats i al període de residència a cadascuna de les comunitats autònomes, amb cobertura sanitària sobre la base d'un certificat emès per l'organisme assegurador i degudament inscrit en l'Institut Nacional de la Seguretat Social.

Disposició addicional tretzena

Règim jurídic del conveni especial que s'ha de subscriure en determinats expedients d'acomiadament col·lectiu

1. En el conveni especial a què es refereix l'article 51.9 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, les cotitzacions abasten el període comprès entre la data en què es produeixi el cessament a la feina o, si s'escau, en què cessi l'obligació de cotitzar per extinció de la prestació per desocupació contributiu, i la data en la qual el treballador compleixi l'edat a què es refereix l'article 205.1.a, en els termes establerts en els apartats següents.

2. Amb aquesta finalitat, les cotitzacions pel període referit es determinen aplicant a la mitjana de les bases de cotització del treballador, en els últims sis mesos d'ocupació cotitzada, el tipus de cotització previst a la normativa reguladora del conveni especial. De la quantitat resultant es dedueix la cotització, a càrrec del Servei Públic d'Ocupació Estatal, corresponent al període en el qual el treballador pugui tenir dret a la percepció del subsidi de desocupació, quan correspongui cotitzar per la contingència de jubilació, i es calcula en funció de la base i el tipus aplicable en la data de subscripció del conveni especial.

Fins a la data de compliment per part del treballador de l'edat de seixanta-tres anys, les cotitzacions corresponents al conveni són a càrrec de l'empresari, excepte en els casos d'expedients d'acomiadament col·lectiu per causes econòmiques, en què l'obligació esmentada s'estén fins al compliment, per part del treballador, dels seixanta-un anys.

Les cotitzacions esmentades s'han d'ingressar en la Tresoreria General de la Seguretat Social, bé d'una sola vegada, dins del mes següent al de la notificació per part de l'esmentat servei comú de la quantitat a ingressar, bé de manera fraccionada garantint l'import pendent mitjançant aval solidari o a través de la substitució de l'empresari en el compliment de l'obligació per part d'una entitat financera o asseguradora, amb el consentiment previ de la Tresoreria General de la Seguretat Social, en els termes que estableixi el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

A partir del compliment per part del treballador de l'edat de seixanta-tres o, si s'escau, seixanta-un anys, les aportacions al conveni especial són obligatòries i al seu exclusiu càrrec, i cal que siguin ingressades, en

els termes previstos a la normativa reguladora del conveni especial, fins al compliment de l'edat a què es refereix l'article 205.1.a o fins a la data en què, si s'escau, accedeixi a la pensió de jubilació anticipada, sens perjudici del que preveu l'apartat 4.

3. En cas de mort del treballador o de reconeixement d'una pensió d'incapacitat permanent durant el període de cotització corresponent a l'empresari, aquest té dret al reintegrament de les quotes que, si s'escau, s'hagin ingressat pel conveni especial corresponents al període posterior a la data en què tingui lloc la mort o el reconeixement de la pensió, amb la regularització prèvia anual i en els termes que s'estableixin per reglament.

4. Si durant el període de cotització a càrrec de l'empresari el treballador realitza alguna activitat per la qual s'efectuïn cotitzacions al sistema de la Seguretat Social, les quotes coincidents amb les corresponents a l'activitat realitzada, fins a la quantia d'aquestes últimes, s'apliquen al pagament del conveni especial durant el període a càrrec del treballador recollit a l'últim paràgraf de l'apartat 2, en els termes que es determinin per reglament i sens perjudici del dret de l'empresari al reintegrament de les quotes que siguin procedents, si hi ha romanent en la data en què aquell causi la pensió de jubilació.

5. Els reintegraments a què es refereixen els apartats 3 i 4 meriten l'interès legal del diner vigent en la data en què es produeixi el seu fet causant, calculat des del moment en què tingui lloc fins a la proposta de pagament.

Amb aquesta finalitat, el fet causant del reintegrament té lloc en la data de la mort del treballador o en aquella en la qual aquest hagi causat pensió d'incapacitat permanent per als supòsits previstos a l'apartat 3, i en la data en què el treballador hagi causat pensió de jubilació, per al supòsit previst a l'apartat 4.

6. En el que no preveuen els apartats precedents, aquest conveni especial es regeix pel que disposen les normes reglamentàries reguladores del conveni especial en el sistema de la Seguretat Social.

Disposició adicional catorzena

Règim jurídic dels convenis especials dels cuidadors no professionals de les persones en situació de dependència

1. A partir del 15 de juliol de 2012, el conveni especial regulat al Reial decret 615/2007, d'11 de maig, pel qual es regula la Seguretat Social dels cuidadors de les persones en situació de dependència, té caràcter voluntari per als cuidadors no professionals i pot ser subscrit entre el cuidador no professional i la Tresoreria General de la Seguretat Social.

2. Les cotitzacions a la Seguretat Social pel conveni especial indicat a l'apartat anterior són a càrrec exclusivament del subscriptor.

3. Aquests convenis especials tenen efectes des de la data de la sol·licitud de subscripció del conveni especial.

Disposició adicional quinzena

Comissió de seguiment del sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris

Una comissió, constituïda per representants de l'Administració de la Seguretat Social, del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social i d'altres departaments ministerials amb competències econòmiques o en el medi rural, agricultura i ramaderia, juntament amb representants de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives d'ocupadors i treballadors d'àmbit estatal, ha de vetllar perquè els beneficis en la cotització aplicables en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris incentivin l'estabilitat en l'ocupació, la durada més llarga dels contractes i la major utilització dels contractes fixos discontinus, així com per evitar un increment de costos perjudicial per a la competitivitat i l'ocupació de les explotacions agràries.

Aquesta comissió ha d'analitzar, a partir de l'1 de gener de 2017, les cotitzacions efectives i el compliment dels criteris generals de separació de fonts de finançament. Així mateix, ha de revisar les reduccions que estableix la disposició transitòria divuitena en el supòsit que els tipus de cotització generals s'hagin modificat, per tal de complir els objectius que expressa el paràgraf anterior.

Disposició addicional setzena

Cònjuge del titular de l'explotació agrària

Les referències al cònjuge del titular de l'explotació agrària que conté el capítol IV del títol IV d'aquesta llei també s'entenen fetes a la persona lligada de manera estable amb aquell per una relació d'afectivitat anàloga a la conjugal una vegada es reguli, en l'àmbit del camp d'aplicació del sistema de la Seguretat Social i dels règims que el conformen, l'abast de l'enquadrament de la parella de fet de l'empresari o del titular del negoci industrial o mercantil o de l'explotació agrària o marítimopesquera.

Disposició addicional dissetena

Adequació del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms

D'acord amb el que preveu la disposició addicional novena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de la Seguretat Social, a fi de fer convergir la intensitat de l'acció protectora dels treballadors per compte propi amb la dels treballadors per compte d'altri, les bases mitjanes de cotització del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms han d'experimentar un creixement almenys similar al de les mitjanes del règim general.

En tot cas, la pujada anual no ha de superar el creixement de les mitjanes del règim general en més d'un punt percentual. Les pujades de cada any, així com qualsevol altra modificació substancial del sistema, s'han de debatre amb caràcter previ en el marc del diàleg social amb les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, així com amb les organitzacions professionals de treballadors autònoms més representatives, i s'ha de consultar el Consell Estatal del Treball Autònom segons estableix l'article 22 de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, i no són aplicables els anys en què les crisi econòmiques tinguin com a efectes la pèrdua de rendes o ocupació en aquest col·lectiu.

S'ha de tenir en compte la possibilitat, prevista en els articles 25.3 i 27.2.c de la Llei de l'Estatut del treball autònom, d'establir exempcions, reduccions o bonificacions en les cotitzacions de la Seguretat Social per a determinats col·lectius de treballadors autònoms que, per la seva naturalesa, tenen dificultats especials

per augmentar la seva capacitat econòmica i de generació de rendes, o per als sectors professionals que de manera temporal puguin patir retallades importants en els seus ingressos habituals.

Disposició addicional divuitena

Enquadrament dels professionals col·legiats

1. Els qui exerceixin una activitat per compte propi, en les condicions establertes en aquesta llei i en el Decret 2530/1970, de 20 d'agost, pel qual es regula el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, que requereixi la incorporació a un col·legi professional el col·lectiu del qual no hagi estat integrat en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, s'entenen inclosos en el seu camp d'aplicació, i han de sol·licitar, si s'escau, l'afiliació i, en tot cas, l'alta en el règim esmentat en els termes establerts per reglament.

Si l'inici de l'activitat pel professional col·legiat es va produir entre el 10 de novembre de 1995 i el 31 de desembre de 1998, l'alta en el règim especial esmentat, en cas que no fos exigible amb anterioritat a aquesta última data, s'ha de sol·licitar durant el primer trimestre de 1999 i té efectes des del dia primer del mes en què s'hagi formulat la sol·licitud corresponent. Si no es va formular en el termini esmentat, els efectes de les altes endarrerides són els establerts per reglament, i es fixa com a data d'inici de l'activitat l'1 de gener de 1999.

No obstant el que estableixen els paràgrafs anteriors, queden exempts de l'obligació d'alta en el règim especial esmentat els col·legiats que optin o hagin optat per incorporar-se a la mutualitat de previsió social que pugui tenir establerta el col·legi professional corresponent, sempre que la mutualitat esmentada sigui alguna de les constituïdes amb anterioritat al 10 de novembre de 1995 a l'empara de l'apartat 2 de l'article 1 del Reglament d'entitats de previsió social, aprovat pel Reial decret 2615/1985, de 4 de desembre. Si l'interessat hi té dret però no opta per incorporar-se a la mutualitat corresponent, no pot exercir l'opció esmentada amb posterioritat.

2. Queden exempts de l'obligació d'alta prevista al primer paràgraf de l'apartat anterior els professionals col·legiats que hagin iniciat la seva activitat amb anterioritat al 10 de novembre de 1995, els col·legis professionals dels quals no tinguin establerta en aquesta data una mutualitat de les emparades a l'apartat 2 de l'article 1 del Reglament d'entitats de previsió social esmentat, i que no hagin estat inclosos abans de la data esmentada en aquest règim especial. No obstant això, els interessats poden optar voluntàriament, una sola vegada i durant el 1999, per sol·licitar l'alta en el règim especial esmentat, la qual té efectes des del dia primer del mes en què es formuli la sol·licitud.

Els professionals col·legiats que hagin iniciat la seva activitat amb anterioritat al 10 de novembre de 1995 i estiguin integrats en aquesta data en una mutualitat de les que esmenta l'apartat anterior, han de sol·licitar l'alta en el règim especial esmentat en cas que decideixin no romandre-hi incorporats en el moment en què es porti a terme l'adaptació prevista a l'apartat 3 de la disposició transitòria cinquena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades. Si aquesta adaptació ha tingut lloc abans de l'1 de gener de 1999, manté la seva validesa l'opció exercitada per l'interessat a l'empara del que estableix la disposició transitòria esmentada.

3. En qualsevol dels supòsits que preveuen els apartats anteriors, la inclusió en el règim especial esmentat

es porta a terme sense necessitat d'una sol·licitud prèvia dels òrgans superiors de representació dels col·legis professionals respectius.

Disposició addicional dinovena

Àmbit de protecció de les mutualitats de previsió social alternatives al règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms

1. Les mutualitats de previsió social que, en virtut del que estableix la disposició addicional divuitena són alternatives a l'alta en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms respecte a professionals col·legiats, han d'oferir als seus afiliats, mitjançant el sistema de capitalització individual i la tècnica asseguradora sota els quals operen, de manera obligatòria, les cobertures de jubilació; incapacitat permanent; incapacitat temporal, inclosa maternitat, paternitat i risc durant l'embaràs; i mort que pugui donar lloc a viduitat i orfandat.

2. Les prestacions que atorguin les mutualitats en la seva condició d'alternatives al règim especial esmentat, quan adoptin la forma de renda, han d'abastar en el moment en què es produeixi qualsevol de les contingències cobertes a què es refereix l'apartat anterior, un import no inferior al 60 per cent de la quantia mínima inicial que per a la respectiva classe de pensió regeixi en el sistema de la Seguretat Social o, si és superior, l'import establert per a les pensions no contributives de la Seguretat Social. Si aquestes adopten la forma de capital, aquest no pot ser inferior a l'import capitalitzat de la quantia mínima establerta per a cas de renda.

Així mateix, es considera que es compleix l'obligació de quantia mínima de la prestació si les quotes que ha de satisfer el mutualista, siguin quines siguin les contingències contractades amb la mutualitat alternativa, d'entre les obligatòries a què es refereix l'apartat 1, equivalen al 80 per cent de la quota mínima que s'hagi de satisfer amb caràcter general en aquest règim especial.

3. Les aportacions i quotes que els mutualistes satisfacin a les mutualitats en la seva condició d'alternatives al règim especial esmentat, en la part que tingui per objecte la cobertura de les contingències que cobreix, són deduïbles amb el límit de la quota màxima per contingències comunes que estigui establerta, en cada exercici econòmic, en el règim especial esmentat.

Disposició addicional vintena

Coeficients reductors de l'edat de jubilació dels membres del cos de l'Ertzaintza

1. L'edat ordinària exigida per a l'accés a la pensió de jubilació de conformitat amb l'article 205.1.a es redueix en un període equivalent al que resulti d'aplicar el coeficient reductor del 0,20 als anys complets efectivament treballats com a membres del cos de l'Ertzaintza o com a integrants dels col·lectius que hi van quedar inclosos.

L'aplicació de la reducció de l'edat de jubilació prevista al paràgraf anterior en cap cas no dona ocasió que l'interessat pugui accedir a la pensió de jubilació amb una edat inferior als seixanta anys, o a la de cinquanta-nou anys en els supòsits en què s'acreditin trenta-cinc o més anys d'activitat efectiva i cotització en el cos de l'Ertzaintza, o en els col·lectius que hi van quedar inclosos, sense còmput de la part proporcional corresponent per pagues extraordinàries, per l'exercici de l'activitat a què es refereix el

paràgraf anterior.

2. El període de temps en què resulti reduïda l'edat de jubilació del treballador, d'acord amb el que estableix l'apartat anterior, es computa com a cotitzat a l'efecte exclusiu de determinar el percentatge aplicable a la base reguladora corresponent per calcular l'import de la pensió de jubilació.

Tant la reducció de l'edat com el còmput, a l'efecte de cotització, del temps en què resulti reduïda aquella, que s'estableixen a l'apartat anterior, són aplicables als membres del cos de l'Ertzaintza que hagin estat en situació d'alta per l'activitat esmentada fins a la data en què es produeixi el fet causant de la pensió de jubilació.

Així mateix, mantenen el dret a aquests mateixos beneficis els qui, havent arribat a l'edat d'accés a la jubilació que en cada cas resulti de l'aplicació del que estableix l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional cessin en la seva activitat com a membre del cos esmentat però romanguin en alta per raó del desenvolupament d'una activitat laboral diferent, sigui quin sigui el règim de la Seguretat Social en què per raó d'aquesta quedin enquadrats.

3. En relació amb el col·lectiu a què es refereix aquesta disposició és procedent aplicar un tipus de cotització addicional sobre la base de cotització per contingències comunes, tant per a l'empresa com per al treballador. Aquests tipus de cotització s'ha d'ajustar a la situació del col·lectiu d'actius i passius.

4. El sistema establert en la present disposició addicional és aplicable després que en la Comissió Mixta de Quota es faci efectiu un acord de finançament per part de l'Estat de la quantia anual corresponent a les cotitzacions recarregades que s'hagin d'implantar com a conseqüència de la pèrdua de cotitzacions per l'avançament de l'edat de jubilació i per l'increment en les prestacions en els anys en què s'anticipi l'edat de jubilació, en una quantia equiparable a la que l'Administració de l'Estat abona en els casos de jubilació anticipada dels membres dels cossos i forces de seguretat de l'Estat en el règim de classes passives.

Disposició addicional vint-i-unena

Còmput de períodes cotitzats a les mutualitats de les administracions públiques de Navarra

1. Als efectes de les pensions d'incapacitat permanent, jubilació i mort i supervivència del sistema de la Seguretat Social, en qualsevol dels seus règims, es computen els períodes cotitzats pels treballadors a alguna de les mutualitats de les administracions públiques de Navarra, sempre que aquests períodes no se superposin a d'altres cotitzats en l'esmentat sistema, tant per acreditar els períodes de carència exigits en cada cas per a l'adquisició del dret a pensió, com per determinar, si s'escau, el percentatge per anys de cotització al càlcul d'aquesta. Quan per al càlcul de la base reguladora de la pensió corresponent s'hagin de tenir en compte períodes que siguin objecte d'aquest còmput, la determinació de les bases de cotització per considerar s'ha de portar a terme, partint de les retribucions reals dels treballadors en aquests períodes, aplicant les normes de cotització vigents en cada moment en l'àmbit del règim general de la Seguretat Social.

No obstant el que assenyala el paràgraf anterior, no es computen en cap cas els períodes cotitzats a les esmentades mutualitats quan per aquests, acumulats si s'escau a altres, s'hagi reconegut dret a pensió en les mutualitats.

2. El que estableix la present disposició és aplicable amb caràcter retroactiu, i són revisables, a instància de part, els expedients que en el seu moment van ser resolts per l'entitat gestora corresponent de la Seguretat Social, si bé els efectes econòmics de les revisions només es produeixen a partir del primer dia del mes següent al de la data de la sol·licitud corresponent.

3. El còmput que regulen els paràgrafs anteriors es realitza en tant que la Comunitat Foral de Navarra procedeixi en el mateix sentit en relació amb els períodes de cotització acreditats en el sistema de la Seguretat Social, en aplicació del que preveuen en aquest aspecte, a partir de la Llei foral 13/1993, de 30 de desembre, les successives lleis forals de pressupostos generals de Navarra i l'article 30 de la Llei foral 10/2003, de 5 de març, sobre règim transitori dels drets passius del personal funcionari de les mutualitats de les administracions públiques de Navarra.

La present disposició no és aplicable en relació amb el règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, el règim especial de la Seguretat Social de les Forces Armades i el règim especial de la Seguretat Social del personal al servei de l'Administració de justícia.

Disposició addicional vint-i-dosena

Informe sobre l'adequació i suficiència de les pensions del sistema de la Seguretat Social

El Govern elabora quinquennalment, des de l'aprovació de la Llei 23/2013, de 23 de desembre, reguladora del factor de sostenibilitat i l'índex de revaloració del sistema de pensions de la Seguretat Social, un estudi, per a la seva presentació al Congrés dels Diputats i en l'àmbit del diàleg social amb les organitzacions sindicals i empresarials, sobre els efectes de les mesures adoptades en la norma esmentada en la suficiència i l'adequació de les pensions de la Seguretat Social.

Disposició addicional vint-i-tresena

Bonificacions de quotes de la Seguretat Social i d'aportacions de recaptació conjunta en determinades relacions laborals de caràcter especial i reduccions respecte de treballadors de determinats àmbits geogràfics

1. L'entitat estatal de dret públic Treball Penitenciari i Formació per a l'Ocupació o l'òrgan autònom equivalent i els penats que duguin a terme activitats laborals en institucions penitenciàries tenen dret a una bonificació del 65 per cent de les cotitzacions, relatives a aquests, pels conceptes de recaptació conjunta de desocupació, formació professional i Fons de Garantia Salarial.

Així mateix, a les quotes empresarials per contingències comunes que es determinin per als esmentats treballadors els són aplicables les bonificacions generals que s'atorguin a la contractació de treballadors amb dificultats d'inserció laboral especials, sense que els siguin aplicables les exclusions que es puguin establir per a les relacions laborals de caràcter especial. Quan siguin aplicables les bonificacions que puguin estar establertes o s'estableixin per a les relacions laborals de caràcter especial, s'ha d'optar per les que siguin més beneficioses.

Les parts de la relació laboral de caràcter especial dels menors inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, es poden beneficiar de les bonificacions a què es refereixen els dos paràgrafs anteriors.

Les bonificacions que preveu aquesta disposició s'han de finançar amb càrrec a la partida pressupostària corresponent del Servei Públic d'Ocupació Estatal, excepte les relatives a l'aportació del Fons de Garantia Salarial, que s'han de finançar amb càrrec al pressupost de l'organisme esmentat.

El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social determina les bases de cotització d'aquest col·lectiu dins dels límits màxims i mínims que estableix la Llei de pressupostos generals de l'Estat de cada exercici en funció de les seves característiques especials, sense que en cap cas no puguin ser inferiors a les bases mínimes fixades per als contractes a temps parcial.

2. Els empresaris, exclosa l'Administració pública i les entitats, organismes i empreses del sector públic, dedicats a activitats enquadrades en els sectors d'agricultura, pesca i aqüicultura; indústria, excepte energia i aigua; comerç; turisme; hostaleria i resta de serveis, excepte el transport aeri, construcció d'edificis, activitats financeres i d'assegurances i activitats immobiliàries, a les ciutats de Ceuta i Melilla, respecte dels treballadors que prestin serveis en els seus centres de treball ubicats en el territori de les ciutats esmentades, tenen dret a una bonificació del 50 per cent en les seves aportacions a les quotes de la Seguretat Social per contingències comunes, així com pels conceptes de recaptació conjunta de desocupació, formació professional i Fons de Garantia Salarial.

Disposició addicional vint-i-quatrena

Aplicació dels beneficis en la cotització en el sistema especial per a empleats de la llar

1. Els beneficis en la cotització reconeguts per la legislació vigent a favor dels ocupadors de la llar, inclosos els de l'apartat següent, no són aplicables en el supòsit en què els empleats de la llar que prestin serveis durant menys de seixanta hores mensuals per ocupador assumeixin el compliment de les obligacions en matèria d'enquadrament, cotització i recaptació en el sistema especial esmentat, en els termes previstos per reglament.

2. La bonificació de quotes de la Seguretat Social per la contractació de cuidadors en famílies nombroses, en els termes i amb l'abast legalment establerts, és aplicable respecte al sistema especial per a empleats de la llar establert en el règim general.

Disposició addicional vint-i-cinquena

Assimilació de les persones que judicialment hagin estat declarades incapaces

A l'efecte de l'aplicació d'aquesta llei, s'entén que estan afectades per una discapacitat en un grau igual o superior al 65 per cent aquelles persones que judicialment hagin estat declarades incapaces.

Disposició addicional vint-i-sisena

Cònjuges de titulars d'establiments familiars

En els supòsits en què quedi acreditat que un dels cònjuges ha exercit, durant el temps de durada del matrimoni, feines a favor del negoci familiar sense que s'hagi cursat l'alta en la Seguretat Social en el règim que corresponia, el jutge que conegui del procés de separació, divorci o nul·litat ha de comunicar aquest fet a la Inspecció de Treball i Seguretat Social, per tal que aquesta porti a terme les actuacions que siguin procedents. Les cotitzacions no prescrites que, si s'escau, s'efectuïn pels períodes d'alta que es

reconeixin tenen tots els efectes que preveu l'ordenament, per causar les prestacions de Seguretat Social. L'import d'aquestes cotitzacions ha de ser imputat al negoci familiar i, en conseqüència, el seu abonament corre a compte del seu titular.

Disposició addicional vint-i-setena

Subsidi extraordinari per desocupació

1. Poden ser beneficiàries del subsidi per desocupació extraordinari que regula aquesta disposició les persones desocupades inscrites com a demandants d'ocupació que, en la data de la sol·licitud, estiguin en alguna de les situacions següents:

a) Haver extingit per esgotament el subsidi per desocupació que regula l'article 274 d'aquest text refós a partir de l'entrada en vigor d'aquesta disposició.

b) Ser un aturat de llarga durada i haver extingit per esgotament alguna de les prestacions següents: la prestació per desocupació o el subsidi per desocupació que regula el títol III del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre; les ajudes econòmiques vinculades al Programa de renda activa d'inserció (RAI) per a desocupats amb necessitats econòmiques especials i dificultat per trobar feina, que regulen el Reial decret 1369/2006, de 24 de novembre, o les normes que el van precedir; el Programa temporal de protecció i inserció (PRODI), que regula el Reial decret llei 10/2009, de 13 d'agost; o el Programa de requalificació professional de les persones que esgotin la seva protecció per desocupació (PREPARA), que regulen el Reial decret llei 1/2011, d'11 de febrer, de mesures urgents per promoure la transició a l'ocupació estable i la requalificació professional de les persones desocupades, així com els successius reials decrets lleis que han prorrogat el programa esmentat; i, així mateix, estar inscrit com a demandant d'ocupació en data 1 de maig de 2018.

Aquest requisit s'entén complert en els supòsits en què el treballador, tot i no estar inscrit com a demandant d'ocupació en la data esmentada, tingui interrompuda la inscripció a causa de la realització d'un treball per compte d'altri, sempre que la durada del contracte hagi estat per un temps inferior a 90 dies.

En aquest supòsit de la lletra *b* es requereix, a més, haver cessat de manera involuntària en un treball per compte d'altri prèviament a l'esgotament de l'últim dret reconegut.

Als efectes d'aquest apartat, es considera aturat de llarga durada qui s'hagi mantingut inscrit com a demandant d'ocupació durant almenys 360 dies els divuit mesos immediatament anteriors a la data de la sol·licitud d'aquest subsidi.

2. En la data de la sol·licitud han d'acreditar el compliment dels requisits següents:

a) No tenir el dret a la protecció per desocupació de nivell contributiu o assistencial que regula el títol III.

b) No tenir complerta l'edat que li permeti accedir a la pensió de jubilació, en les seves modalitats contributiva o no contributiva.

c) No tenir rendes, de qualsevol naturalesa, superiors en còmput mensual al 75 per cent del salari mínim interprofessional, exclosa la part proporcional de dues pagues extraordinàries, i acreditar responsabilitats familiars. La consideració de rendes i l'acreditació de responsabilitats familiars s'han d'efectuar de conformitat amb el que estableixen els apartats 4, 3 i 2 respectivament de l'article 275 d'aquesta Llei.

d) Haver cessat de manera involuntària a l'última feina feta en cas d'haver treballat després de l'esgotament de l'últim dret.

3. No poden accedir al subsidi per desocupació extraordinari les persones a qui s'hagi reconegut prèviament l'ajuda econòmica d'acompanyament establerta al Programa d'activació per a l'ocupació que regula el Reial decret llei 16/2014, de 19 de desembre.

Tampoc hi poden accedir els qui en la data de la seva sol·licitud estiguin treballant per compte d'altri a temps parcial o tinguin suspès el seu contracte de treball.

4. La sol·licitud del subsidi per desocupació extraordinari, que s'ha d'acompanyar de la documentació acreditativa del compliment dels requisits d'accés, implica la subscripció del compromís d'activitat a què es refereix l'article 300 de la Llei general de la Seguretat Social. La sol·licitud i el naixement del dret s'han d'ajustar al compliment dels requisits específics següents:

a) En els supòsits de l'apartat 1.a s'exigeix que el treballador s'hagi mantingut inscrit com a demandant d'ocupació durant el termini d'espera d'un mes des de l'esgotament del subsidi anterior, sense haver rebutjat cap oferta d'ocupació adequada ni haver-se negat a participar, tret d'una causa justificada, en accions de promoció, formació o reconversió professionals, i que acrediti que durant aquest termini ha dut a terme accions de recerca activa d'ocupació. El dret al subsidi extraordinari neix a partir de l'endemà del dia en què es compleixi el termini d'espera esmentat, sempre que se sol·liciti dins dels quinze dies hàbils següents. Si es presenta la sol·licitud transcorregut el termini esmentat, el dret neix a partir de l'endemà de la sol·licitud, i se'n redueix la durada tants dies com hi hagi entre la data en què s'hagués esdevingut el naixement del dret, si s'hagués sol·licitat dins del termini i en la forma escaients, i aquella en què efectivament s'hagi formulat la sol·licitud.

Si en la data de sol·licitud no consta acreditada davant els serveis públics d'ocupació la recerca activa d'ocupació, és procedent denegar la sol·licitud, sense perjudici del dret de l'interessat a formular-ne una de nova. En aquest cas, el dret neix l'endemà de la nova sol·licitud, sense que la durada del dret es redueixi pel termini que hi hagi entre una sol·licitud i l'altra.

b) En els supòsits de l'apartat 1.b s'exigeix que el treballador hagi acreditat que durant el mes anterior a la data de la sol·licitud ha dut a terme accions de recerca activa d'ocupació i el dret al subsidi extraordinari neix l'endemà de la sol·licitud.

La recerca activa d'ocupació, de conformitat amb el que estableix l'article 41 de la Llei d'ocupació aprovada pel Reial decret Legislatiu 3/2015, de 23 d'octubre, l'ha d'acreditar el sol·licitant del subsidi extraordinari davant el servei públic d'ocupació competent en matèria de polítiques actives d'ocupació en què estigui inscrit com a demandant d'ocupació, que ha de conservar la justificació documental aportada per a la

fiscalització i el seguiment posteriors.

5. Una vegada dictada la resolució que reconeix el dret al subsidi extraordinari, els beneficiaris el poden percebre d'acord amb el que estableixen els paràgrafs següents:

a) La durada màxima del subsidi és de 180 dies i no es pot percebre més d'una vegada.

b) La quantia del subsidi és igual al 80 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual vigent en cada moment.

c) El pagament periòdic de l'ajuda econòmica l'ha de fer el Servei Públic d'Ocupació Estatal dins del mes següent al que correspongui la meritació.

6. En el que no preveu expressament aquesta disposició cal atènyer-se al que disposa el títol III.

7. Aquesta disposició té una vigència de sis mesos a partir de la seva entrada en vigor i es prorroga de manera automàtica per períodes semestrals, fins que la taxa de desocupació se situï per sota del 15 per cent segons l'última enquesta de població activa publicada abans de la data de la pròrroga.

Disposició transitòria primera

Drets transitoris derivats de la legislació anterior a 1967

1. Les prestacions del règim general causades amb anterioritat a l'1 de gener de 1967 es continuen regint per la legislació anterior. La mateixa norma s'aplica respecte a les prestacions dels règims especials que s'obtinguin amb anterioritat a la data en què s'iniciïn els efectes de cadascun d'aquests, la qual cosa ha de tenir lloc en la forma que es preveia a l'apartat 3 de la disposició final primera de la Llei de la Seguretat Social de 21 d'abril de 1966.

S'entén per prestació causada aquella a la qual té dret el beneficiari perquè s'han produït les contingències o situacions objecte de protecció i perquè està en possessió de tots els requisits que condicionen el seu dret, tot i que encara no l'hagi exercit.

2. També es continuen regint per la legislació anterior les revisions i conversions de les pensions causades que siguin procedents en virtut del que preveu aquella legislació.

3. Subsisteixen les millores voluntàries de prestacions de la Seguretat Social establertes per les empreses d'acord amb la legislació anterior, sense perjudici de les variacions que siguin necessàries per adaptar-les a les normes d'aquesta llei.

4. Els qui, d'acord amb el que estableix l'article 21 del Reglament general del mutualisme laboral, de 10 de setembre de 1954, tenen la condició de mutualistes, la conserven i es continuen regint, a tots els efectes, per aquest reglament general, sense alteració dels drets i les obligacions que dimanen del seu contracte respectiu.

Disposició transitòria segona

Prestacions de l'extingida assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa

1. Els qui l'1 de gener de 1967, sigui quina sigui la seva edat en aquesta data, tinguin cobert el període de cotització exigida per l'extingida assegurança de vellesa i invalidesa o que, si no, hagin figurat afiliats a l'extingit règim de retir obrer obligatori, conserven el dret a causar les prestacions de la primera de les assegurances esmentades, d'acord amb les condicions que exigeix la seva legislació, i sempre que els interessats no tinguin dret a cap pensió a càrrec dels règims que integren el sistema de la Seguretat Social, a excepció de les pensions de viduitat de les quals puguin ser beneficiaris; entre aquestes pensions s'entenen incloses les corresponents a les entitats substitutòries que s'han d'integrar en aquest sistema, d'acord amb el que preveu la disposició transitòria vint-i-unena.

2. La quantia de les pensions de l'extingida assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa, concurrents o no amb altres pensions públiques, és la que estableixi la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent.

3. Quan concorrin la pensió de viduitat i la de l'assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa, la seva suma no pot ser superior al doble de l'import de la pensió mínima de viduitat per a beneficiaris amb seixanta-cinc o més anys que estigui establert en cada moment. En cas que se superi aquest límit, s'ha de procedir a la minoració de la quantia de la pensió de l'assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa, en l'import necessari per no excedir el límit indicat.

Disposició transitòria tercera

Cotitzacions efectuades en règims anteriors

1. Les cotitzacions efectuades en els règims anteriors d'asseguracions socials unificades, atur i mutualisme laboral es computen per al gaudi de les prestacions del règim general de la Seguretat Social.

2. Les dades sobre cotització que tingui l'Administració de la Seguretat Social poden ser impugnades davant d'aquesta i, si s'escau, davant dels òrgans jurisdiccionals de l'ordre social. Els documents oficials de cotització que hagin estat diligenciats, al seu moment, per les oficines recaptadores constitueixen l'únic mitjà de prova admissible a aquest efecte.

3. Les disposicions d'aplicació i desplegament d'aquesta Llei han de fixar les normes específiques per computar les cotitzacions efectuades en els règims anteriors d'assegurança de vellesa i invalidesa i de mutualisme laboral, a fi de determinar el nombre d'anys de cotització del qual depèn la quantia de la pensió de jubilació que estableix aquesta Llei.

Aquestes normes determinen un sistema de còmput que s'ha d'ajustar als principis següents:

a) Considerar com a base les cotitzacions realment realitzades durant els set anys immediatament anteriors a l'1 de gener de 1967.

b) Incluir, amb criteri general i partint del nombre de dies cotitzats en el període indicat, el d'anys de cotització, anteriors a la data esmentada a l'apartat a, imputables a cada treballador.

c) Ponderar les dates en què es van implantar els règims de pensions de vellesa i jubilació derogats i les edats dels treballadors l'1 de gener de 1967.

d) Permetre que els treballadors que en la data que s'esmenta a l'apartat a tinguin edats més avançades puguin accedir, si s'escau, en complir els seixanta-cinc anys d'edat, a nivells de pensions que no podrien arribar atesos els anys d'existència dels règims derogats.

Disposició transitòria quarta

Aplicació de legislacions anteriors per causar dret a pensió de jubilació

1. El dret a les pensions de jubilació es regula en el règim general d'acord amb les normes següents:

1a) Les disposicions d'aplicació i desplegament d'aquesta llei han de regular les possibilitats d'opció, així com els drets que, si s'escau, es puguin reconèixer en el règim general als treballadors que, amb anterioritat a l'1 de gener de 1967, estiguin compresos en el camp d'aplicació de l'assegurança de vellesa i invalidesa, però no en el mutualisme laboral, o viceversa.

2a) Els qui tinguin la condició de mutualistes l'1 de gener de 1967 poden causar dret a la pensió de jubilació a partir dels seixanta anys. En aquest cas, la quantia de la pensió s'ha de reduir en un 8 per cent per cada any o fracció d'any que, en el moment del fet causant, li falti al treballador per complir l'edat de 65 anys.

En els supòsits de treballadors que compleixin els requisits que assenyala l'apartat anterior, acreditin trenta o més anys de cotització i sol·licitin la jubilació anticipada derivada del cessament a la feina com a conseqüència de l'extinció del contracte de treball, en virtut de causa no imputable a la lliure voluntat del treballador, el percentatge de reducció de la quantia de la pensió a què es refereix el paràgraf anterior és, en funció dels anys de cotització acreditats, el següent:

1r. Entre trenta i trenta-quatre anys acreditats de cotització: 7,5 per cent.

2n. Entre trenta-cinc i trenta-set anys acreditats de cotització: 7 per cent.

3r. Entre trenta-vuit i trenta-nou anys acreditats de cotització: 6,5 per cent.

4t. Amb quaranta o més anys acreditats de cotització: 6 per cent.

A aquests efectes, s'entén per lliure voluntat del treballador la manifestació inequívoca de voluntat de qui, tot i poder continuar la seva relació laboral i sense que hi hagi cap raó objectiva que ho impedeixi, decideix posar-hi fi. Es considera, en tot cas, que el cessament en la relació laboral es produeix de manera involuntària quan l'extinció s'hagi produït per alguna de les causes que preveu l'article 267.1.a.

Així mateix, per al còmput dels anys de cotització, s'han de considerar anys complets, sense que s'equipari a un any la fracció.

Es faculta el Govern per al desplegament reglamentari dels supòsits previstos als paràgrafs anteriors de la

present regla 2a, qui pot adequar, per raó del caràcter voluntari o forçós de l'accés a la jubilació, les condicions assenyalades per a aquests supòsits.

Els coeficients reductors de l'edat de jubilació a què es refereix l'article 206 no s'han de tenir en compte, en cap cas, a l'efecte d'acreditar l'edat exigida per accedir a la jubilació regulada en la present regla 2a. Tampoc no és aplicable a la jubilació regulada en la present regla el coeficient del 0,50 que preveu l'article 210.3 d'aquesta llei.

2. Els treballadors que reuneixin tots els requisits per obtenir el reconeixement del dret a pensió de jubilació en la data d'entrada en vigor de la Llei 26/1985, de 31 de juliol, de mesures urgents per a la racionalització de l'estructura i de l'acció protectora de la Seguretat Social, i no l'hagin exercit, es poden acollir a la legislació anterior per obtenir la pensió en les condicions i la quantia a què hagin tingut dret el dia anterior al d'entrada en vigor d'aquesta llei.

3. Així mateix, es poden acollir a la legislació anterior aquells treballadors que tinguin reconegudes, abans de l'entrada en vigor de la Llei 26/1985, de 31 de juliol, ajudes equivalents a jubilació anticipada, determinades en funció de la seva futura pensió de jubilació del sistema de la Seguretat Social, o bé a l'empara de plans de reconversió d'empreses, aprovats d'acord amb les lleis 27/1984, de 26 de juliol, sobre reconversió i reindustrialització, i 21/1982, de 9 de juny, sobre mesures per a la reconversió industrial, o bé a l'empara de l'autorització corresponent de l'aleshores Ministeri de Treball i Seguretat Social, dins de les previsions dels programes que duia a terme l'extingida Unitat Administradora del Fons Nacional de Protecció al Treball, o dels programes de suport a l'ocupació aprovats per l'Ordre del Ministeri esmentat, de 12 de març de 1985.

El dret que estableix el paràgraf anterior també afecta els treballadors compresos en plans de reconversió aprovats a l'entrada en vigor de la Llei 26/1985, de 31 de juliol, d'acord amb les normes que s'indiquen al paràgraf esmentat, encara que no tinguin sol·licitada individualment l'ajuda equivalent a jubilació anticipada.

4. Els treballadors que reuneixin tots els requisits per obtenir el reconeixement del dret a la pensió de jubilació en la data d'entrada en vigor de la Llei 24/1997, de 15 de juliol, de consolidació i racionalització del sistema de Seguretat Social, i no l'hagin exercit, poden optar per acollir-se a la legislació anterior per obtenir la pensió en les condicions i la quantia a què haurien tingut dret el dia anterior al d'entrada en vigor de la Llei esmentada.

5. S'ha de seguir aplicant la regulació de la pensió de jubilació, en les seves diferents modalitats, requisits d'accés, condicions i regles de determinació de prestacions, vigents abans de l'entrada en vigor de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització adequació i modernització del sistema de la Seguretat Social, a les pensions de jubilació que es causin abans de l'1 de gener de 2019, en els supòsits següents:

a) Les persones la relació laboral de les quals s'hagi extingit abans de l'1 d'abril de 2013, sempre que amb posterioritat a aquesta data no tornin a quedar incloses en algun dels règims del sistema de la Seguretat Social.

b) Les persones amb una relació laboral suspesa o extingida com a conseqüència de decisions adoptades

en expedients de regulació d'ocupació, o per mitjà de convenis col·lectius de qualsevol àmbit i acords col·lectius d'empresa, així com per decisions adoptades en procediments concursals, aprovats, subscrits o declarats amb anterioritat a l'1 d'abril de 2013, sempre que l'extinció o suspensió de la relació laboral es produeixi amb anterioritat a l'1 de gener de 2019.

c) Els qui hagin accedit a la pensió de jubilació parcial amb anterioritat a l'1 d'abril de 2013, així com les persones incorporades abans d'aquesta data a plans de jubilació parcial recollits en convenis col·lectius de qualsevol àmbit o acords col·lectius d'empresa, independentment del fet que l'accés a la jubilació parcial s'hagi produït amb anterioritat o posterioritat a l'1 d'abril de 2013.

En els supòsits a què es refereixen els apartats *b* i *c* en què l'aplicació de la legislació anterior tingui el seu origen en decisions adoptades o en plans de jubilació parcial inclosos en acords col·lectius d'empresa, és condició indispensable que els acords col·lectius d'empresa indicats estiguin registrats degudament en l'Institut Nacional de la Seguretat Social o en l'Institut Social de la Marina, si s'escau, en el termini que s'estableixi per reglament.

Disposició transitòria cinquena

Jubilació anticipada en determinats casos especials

1. Aquesta disposició és aplicable a fets causants produïts a partir de l'1 d'abril de 1998, en els supòsits en què, havent cotitzat en diversos règims del sistema de la Seguretat Social, l'interessat no reuneix tots els requisits exigits per accedir a la pensió de jubilació en cap d'aquests règims, considerant únicament les cotitzacions acreditades en cada un dels règims.

En els supòsits indicats, resol sobre el dret a la pensió de jubilació el règim en què s'acrediti el nombre més gran de cotitzacions, computant com a cotitzades en aquest règim la totalitat de les que acrediti l'interessat.

No obstant el que estableixen els paràgrafs anteriors, quan el treballador no hagi complert l'edat mínima per causar el dret a la pensió de jubilació en el règim pel qual s'hagi de resoldre el dret, pel fet de ser el règim en què s'acredita el nombre més gran de cotitzacions, se li pot reconèixer la pensió pel règim esmentat sempre que acrediti el requisit de l'edat en algun dels altres règims que s'hagin tingut en compte per a la totalització dels períodes de cotització, en els termes que estableixen els apartats següents.

2. Per a l'aplicació del que estableix el tercer paràgraf de l'apartat anterior, cal que concorrin els requisits següents:

a) Que l'interessat tingui la condició de mutualista l'1 de gener de 1967 o en qualsevol data anterior, o que algun país estranger li hagi certificat períodes cotitzats o assimilats per raó d'activitats exercides en aquest país abans de les dates indicades, que si s'haguessin efectuat a Espanya haurien donat lloc a la inclusió de l'interessat en alguna de les mutualitats laborals i que, en virtut de les normes de dret internacional, s'hagin de tenir en compte.

b) Que, com a mínim, la quarta part de les cotitzacions totalitzades al llarg de la vida laboral del treballador s'hagin efectuat en els règims que reconeguin el dret a la jubilació anticipada o als precedents

dels règims esmentats o en règims de seguretat social estrangers, en els termes i les condicions que assenyala la lletra anterior, llevat que el total de cotitzacions al llarg de la vida laboral del treballador sigui de trenta anys o més; en aquest cas, és suficient que l'interessat acrediti un mínim de cotitzacions de cinc anys en els règims assenyalats abans.

3. El reconeixement del dret a la pensió de jubilació amb menys de seixanta-cinc anys, quan es compleixin les exigències que estableixen els apartats precedents, s'ha de dur a terme pel règim en què l'interessat acrediti un nombre més gran de cotitzacions, aplicant-hi les seves normes reguladores.

La pensió de jubilació és objecte de reducció, mitjançant l'aplicació del percentatge del 8 per cent per cada any o fracció d'any que, en el moment del fet causant, li falti a l'interessat per complir els seixanta-cinc anys.

El que estableix el paràgraf precedent s'entén sens perjudici del que preveuen el paràgraf segon, norma 2a, de la disposició transitòria quarta d'aquesta llei, així com la disposició transitòria primera de la Llei 47/2015, de 21 d'octubre, reguladora de la protecció social de les persones treballadores del sector maritimopesquer.

4. Les referències a l'1 de gener de 1967 s'entenen fetes a la data que determinin les respectives normes reguladores, respecte als règims o als col·lectius que en determinin una altra de diferent, amb vista a la possibilitat d'anticipació de l'edat de jubilació.

5. Aquesta disposició no és aplicable en el règim de classes passives de l'Estat. El còmput recíproc de cotitzacions entre el règim esmentat i els altres règims del sistema de la Seguretat Social es regeix pel que estableix el Reial decret 691/1991, de 12 d'abril, sobre còmput recíproc de quotes entre règims de Seguretat Social.

Disposició transitòria sisena

Situació assimilada a la d'alta en els processos de reconversió

1. Durant el període de percepció de l'ajuda equivalent a la jubilació anticipada que preveu la Llei 27/1984, de 26 de juliol, sobre reconversió i reindustrialització, el beneficiari és considerat en situació assimilada a la d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social, i continua cotitzant per ell segons el tipus que s'estableix per a les contingències generals del règim de què es tracti. A aquest efecte, s'ha d'agafar com a base de cotització la remuneració mitjana que hagi servit per a la determinació de la quantia de l'ajuda equivalent a la jubilació anticipada, amb el coeficient d'actualització anual que estableixi el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, de manera que, en complir l'edat general de jubilació, el beneficiari pugui accedir a la pensió amb plens drets.

2. Les aportacions que portin a terme les empreses o els fons de promoció d'ocupació, tant per al finançament de les ajudes equivalents a la jubilació anticipada com per als efectes del que preveu l'apartat anterior, es poden equiparar, a l'efecte de recaptació, a les quotes de la Seguretat Social.

Disposició transitòria setena

Aplicació gradual de l'edat de jubilació i dels anys de cotització

Les edats de jubilació i el període de cotització a què es refereix l'article 205.1.a, així com les referències a l'edat que contenen els articles 152.1, 207.1.a i 2, 208.1.a i 2, 214.1.a i 311.1 s'han d'aplicar de manera gradual, en els termes que resulten del quadre següent:

Any	Períodes cotitzats	Edat exigida
2013	35 anys i 3 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 35 anys i 3 mesos.	65 anys i 1 mes.
2014	35 anys i 6 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 35 anys i 6 mesos.	65 anys i 2 mesos.
2015	35 anys i 9 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 35 anys i 9 mesos.	65 anys i 3 mesos.
2016	36 o més anys.	65 anys.
	Menys de 36 anys.	65 anys i 4 mesos.
2017	36 anys i 3 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 36 anys i 3 mesos.	65 anys i 5 mesos.
2018	36 anys i 6 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 36 anys i 6 mesos.	65 anys i 6 mesos.
2019	36 anys i 9 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 36 anys i 9 mesos.	65 anys i 8 mesos.
2020	37 o més anys.	65 anys.
	Menys de 37 anys.	65 anys i 10 mesos.
2021	37 anys i 3 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 37 anys i 3 mesos.	66 anys.
2022	37 anys i 6 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 37 anys i 6 mesos.	66 anys i 2 mesos.
2023	37 anys i 9 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 37 anys i 9 mesos.	66 anys i 4 mesos.
2024	38 o més anys.	65 anys.
	Menys de 38 anys.	66 anys i 6 mesos.
2025	38 anys i 3 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 38 anys i 3 mesos.	66 anys i 8 mesos.
2026	38 anys i 3 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 38 anys i 3 mesos.	66 anys i 10 mesos.
A partir de l'any 2027	38 anys i 6 mesos o més.	65 anys.
	Menys de 38 anys i 6 mesos.	67 anys.

L'edat de seixanta-set anys a què es refereixen els articles 196.5 i 200.4 s'aplica gradualment tenint en compte la més elevada de les establertes per a cada any en el quadre anterior.

Disposició transitòria vuitena

Normes transitòries sobre la base reguladora de la pensió de jubilació

1. El que preveu l'article 209.1 s'ha d'aplicar de forma gradual de la manera següent:

A partir de l'1 de gener de 2013, la base reguladora de la pensió de jubilació és el resultat de dividir per 224 les bases de cotització durant els 192 mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant.

A partir de l'1 de gener de 2014, la base reguladora de la pensió de jubilació és el resultat de dividir per 238 les bases de cotització durant els 204 mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant.

A partir de l'1 de gener de 2015, la base reguladora de la pensió de jubilació és el resultat de dividir per 252 les bases de cotització durant els 216 mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant.

A partir de l'1 de gener de 2016, la base reguladora de la pensió de jubilació és el resultat de dividir per 266 les bases de cotització durant els 228 mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant.

A partir de l'1 de gener de 2017, la base reguladora de la pensió de jubilació és el resultat de dividir per 280 les bases de cotització durant els 240 mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant.

A partir de l'1 de gener de 2018, la base reguladora de la pensió de jubilació és el resultat de dividir per 294 les bases de cotització durant els 252 mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant.

A partir de l'1 de gener de 2019, la base reguladora de la pensió de jubilació és el resultat de dividir per 308 les bases de cotització durant els 264 mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant.

A partir de l'1 de gener de 2020, la base reguladora de la pensió de jubilació és el resultat de dividir per 322 les bases de cotització durant els 276 mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant.

A partir de l'1 de gener de 2021, la base reguladora de la pensió de jubilació és el resultat de dividir per 336 les bases de cotització durant els 288 mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant.

A partir de l'1 de gener de 2022, la base reguladora de la pensió de jubilació s'ha de calcular aplicant, íntegrament, el que estableix l'article 209.1.

2. Des de l'1 de gener de 2013 fins al 31 de desembre de 2016, per als qui hagin cessat en el treball per una causa no imputable a la seva lliure voluntat, per les causes i els supòsits que preveu l'article 267.1.a i, a partir del compliment dels cinquanta-cinc anys d'edat i almenys durant vint-i-quatre mesos, hagin experimentat una reducció de les bases de cotització respecte de l'acreditada abans de l'extinció de la relació laboral, la base reguladora és el resultat de dividir per 280 les bases de cotització durant els 240 mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant, sempre que resulti més favorable que la que els hauria correspost d'acord amb el que estableix l'apartat anterior.

3. Des de l'1 de gener de 2017 fins al 31 de desembre de 2021, per als qui hagin cessat en el treball per una causa no imputable a la seva lliure voluntat, per les causes i els supòsits que preveu l'article 267.1.a i, a partir del compliment dels cinquanta-cinc anys d'edat i almenys durant vint-i-quatre mesos, hagin experimentat una reducció de les bases de cotització respecte de l'acreditada abans de l'extinció de la relació laboral, la base reguladora és la que estableix l'article 209.1, sempre que resulti més favorable que

la que els hauria correspost d'acord amb el que estableix l'apartat 1.

4. La determinació de la base reguladora de la pensió, en els termes regulats en els apartats 2 i 3, resulta d'aplicació als treballadors per compte propi o autònoms respecte als quals hagi transcorregut un any des de la data en què s'hagi esgotat la prestació per cessament d'activitat, regulada al títol V, sempre que el cessament es produeixi a partir del compliment dels cinquanta-cinc anys d'edat.

5. El que preveu l'apartat 1 és aplicable a tots els règims de la Seguretat Social.

Disposició transitòria novena

Aplicació dels percentatges que s'han d'atribuir als anys cotitzats per calcular la pensió de jubilació

Els percentatges a què es refereix l'article 210.1.b s'han de substituir pels següents:

Durant els anys 2013 a 2019.	Per cada mes addicional de cotització entre els mesos 1 i 163, el 0,21 per cent i pels 83 mesos següents, el 0,19 per cent.
Durant els anys 2020 a 2022.	Per cada mes addicional de cotització entre els mesos 1 i 106, el 0,21 per cent i pels 146 mesos següents, el 0,19 per cent.
Durant els anys 2023 a 2026.	Per cada mes addicional de cotització entre els mesos 1 i 49, el 0,21 per cent i pels 209 mesos següents, el 0,19 per cent.
A partir de l'any 2027.	Per cada mes addicional de cotització entre els mesos 1 i 248, el 0,19 per cent i pels 15 mesos següents, el 0,18 per cent.

Els percentatges indicats són aplicables en el supòsit previst a l'article 248.3 segon paràgraf.

Disposició transitòria desena

Normes transitòries sobre jubilació parcial

1. L'exigència del requisit de l'edat a què es refereix l'article 215, apartats 1 i 2.f, s'ha d'aplicar de manera gradual, conforme al que preveu la disposició transitòria setena.

2. L'exigència del requisit d'edat a què es refereix l'article 215.2.a s'ha d'aplicar de manera gradual, en els termes que resulten del quadre següent:

Any del fet causant	Edat exigida segons períodes cotitzats en el moment del fet causant		Edat exigida amb 33 anys cotitzats en el moment del fet causant
2013	61 i 1 mes.	33 anys i 3 mesos o més.	61 i 2 mesos.
2014	61 i 2 mesos.	33 anys i 6 mesos o més.	61 i 4 mesos.
2015	61 i 3 mesos.	33 anys i 9 mesos o més.	61 i 6 mesos.
2016	61 i 4 mesos.	34 anys o més.	61 i 8 mesos.
2017	61 i 5 mesos.	34 anys i 3 mesos o més.	61 i 10 mesos.
2018	61 i 6 mesos.	34 anys i 6 mesos o més.	62 anys.
2019	61 i 8 mesos.	34 anys i 9 mesos o més.	62 i 4 mesos.
2020	61 i 10 mesos.	35 anys o més.	62 i 8 mesos.
2021	62 anys.	35 anys i 3 mesos o més.	63 anys.
2022	62 i 2 mesos.	35 anys i 6 mesos o més.	63 i 4 mesos.
2023	62 i 4 mesos.	35 anys i 9 mesos o més.	63 i 8 mesos.
2024	62 i 6 mesos.	36 anys o més.	64 anys.
2025	62 i 8 mesos.	36 anys i 3 mesos o més.	64 i 4 mesos.
2026	62 i 10 mesos.	36 anys i 3 mesos o més.	64 i 8 mesos.
2027 i següents	63 anys.	36 anys i 6 mesos.	65 anys.

L'escala d'edats indicada no és aplicable als treballadors a què es refereix la norma 2a de l'apartat 1 de la disposició transitòria quarta, als quals s'exigeix haver complert l'edat de seixanta anys sense que, a aquests efectes, es tinguin en compte les bonificacions o anticipacions de l'edat de jubilació que puguin ser aplicables als interessats.

3. La base de cotització durant la jubilació parcial a què es refereix l'article 215.2.g s'ha d'aplicar de manera gradual conforme als percentatges calculats sobre la base de cotització a jornada completa d'acord amb l'escala següent:

a) Durant l'any 2013, la base de cotització ha de ser equivalent al 50 per cent de la base de cotització que hauria correspost a jornada completa.

b) Per cada any transcorregut a partir de l'any 2014 s'ha d'incrementar un 5 per cent més fins a arribar al 100 per cent de la base de cotització que li hauria correspost a jornada completa.

c) En cap cas el percentatge de base de cotització fixat per a cada exercici a l'escala anterior pot resultar inferior al percentatge d'activitat laboral efectivament realitzada.

Disposició transitòria onzena

Aplicació de coeficients reductors de l'edat de jubilació

De conformitat amb la disposició transitòria segona de la Llei 40/2007, de 4 de desembre, de mesures en matèria de Seguretat Social, el que preveu el paràgraf primer de l'article 206.3 no s'aplica als treballadors inclosos en els diferents règims especials que, en la data d'entrada en vigor de la Llei esmentada tinguin reconeguts coeficients reductors de l'edat de jubilació, i són aplicables les regles que estableix la normativa anterior.

Disposició transitòria dotzena

Còmput als efectes de jubilació de períodes amb exoneració de quotes de treballadors amb seixanta-cinc o més anys

Respecte als treballadors que hagin donat lloc a les exempcions de l'obligació de cotitzar previstes als articles 152 i 311 amb anterioritat a l'1 de gener de 2013 i que accedeixin al dret a la pensió de jubilació amb posterioritat a aquesta data, el període durant el qual s'hagin estès aquestes exempcions es considera cotitzat a l'efecte del càlcul de la pensió corresponent.

Disposició transitòria tretzena

Norma transitòria sobre pensió de viduïtat en supòsits de separació judicial o divorci anteriors a l'1 de gener de 2008

1. El reconeixement del dret a la pensió de viduïtat no queda condicionat al fet que la persona divorciada o separada judicialment sigui creditora de la pensió compensatòria a què es refereix el paràgraf segon de l'article 220.1, quan entre la data del divorci o de la separació judicial i la data de la mort del causant de la pensió de viduïtat hagi transcorregut un període de temps no superior a deu anys, sempre que el vincle matrimonial hagi tingut una durada mínima de deu anys i a més concorri en el beneficiari alguna de les condicions següents:

a) L'existència de fills comuns del matrimoni.

b) Que tingui una edat superior als cinquanta anys en la data de la mort del causant de la pensió.

La quantia de la pensió de viduïtat resultant es calcula d'acord amb la normativa vigent amb anterioritat a la data d'entrada en vigor de la Llei 40/2007, de 4 de desembre, de mesures en matèria de Seguretat Social.

En els supòsits a què es refereix el primer paràgraf d'aquesta disposició transitòria, la persona divorciada o separada judicialment que hagi estat deutora de la pensió compensatòria no té dret a pensió de viduïtat.

En qualsevol cas, la separació o divorci s'ha d'haver produït amb anterioritat a la data de l'entrada en vigor de la Llei 40/2007, de 4 de desembre.

El que disposa aquesta disposició transitòria també és aplicable als fets causants produïts entre l'1 de gener de 2008 i el 31 de desembre de 2009, i igualment els és aplicable el que disposa l'article 220 d'aquesta llei.

2. També tenen dret a la pensió de viduïtat les persones que estiguin en la situació assenyalada al primer paràgraf de l'apartat anterior, encara que no reuneixin els requisits que s'hi assenyalen, sempre que es tracti de persones amb seixanta-cinc o més anys, no tinguin dret a una altra pensió pública i la durada del matrimoni amb el causant de la pensió no hagi estat inferior a quinze anys.

La pensió es reconeix en els termes que preveu l'apartat anterior.

Disposició transitòria catorzena

Aplicació de beneficis per cura de fills o menors

1. Els beneficis que preveu l'article 236 són aplicables a partir de l'1 de gener de 2013 i per a aquest any el període màxim computable com a cotitzat és de cent dotze dies per cada fill o menor adoptat o acollit. Aquest període es va incrementant anualment fins que assolixi un màxim de dos-cents setanta dies per fill l'any 2019, sense que en cap cas el període computable pugui ser superior a la interrupció real de la cotització.

No obstant això, a partir de l'1 de gener de 2013 i a l'efecte exclusiu de determinar l'edat d'accés a la jubilació prevista a l'article 205.1.a, el període computable és d'un màxim de dos-cents setanta dies cotitzats per cada fill o menor acollit a càrrec.

2. En funció de les possibilitats econòmiques del sistema de la Seguretat Social, es poden adoptar les disposicions necessàries perquè el còmput, com a cotització efectiva, del període de cura per fill o menor, en els termes que conté el paràgraf primer de l'apartat anterior, s'anticipi abans del 2018, en els supòsits de famílies nombroses.

Disposició transitòria quinzena

Valor del paràmetre a de l'expressió matemàtica per determinar l'índex de revaloració de les pensions contributives

En el període de 2014 a 2019, tots dos inclusivament, a l'efecte de determinar l'índex de revaloració de les pensions previst a l'article 58, el valor del paràmetre de l'expressió matemàtica recollida al seu apartat 2 és 0,25.

Disposició transitòria setzena

Bases i tipus de cotització i acció protectora en el sistema especial per a empleats de la llar

Disposició transitòria dissetena

Treballadors per compte d'altri procedents del règim especial agrari de la Seguretat Social

1. Sense perjudici del que estableix la secció segona del capítol II del títol II d'aquesta llei, fins a l'any 2018 la cotització a la Seguretat Social en el sistema especial per a empleats de la llar establert en el règim general de la Seguretat Social s'ha d'efectuar de conformitat amb les regles següents:

a) Càlcul de les bases de cotització:

1r. L'any 2012, les bases de cotització per contingències comunes i professionals s'han de determinar d'acord amb l'escala següent, en funció de la retribució percebuda pels empleats de la llar:

1. Els treballadors provinents del règim especial agrari de la Seguretat Social que a partir de l'1 de gener de 2012 van quedar integrats en el règim general de la Seguretat Social i incorporats en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris, en virtut de la Llei 28/2011, de 22 de setembre, per la qual es va procedir a aquesta integració, es regeixen per les normes aplicables en aquest sistema especial, amb les particularitats següents:

a) A l'efecte de romandre inclosos en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris durant els períodes d'inactivitat en les tasques agràries, amb l'alta consegüent en el règim general, els treballadors a què es refereix aquesta disposició no estan obligats a complir el requisit establert a l'article 253.2.

b) L'exclusió d'aquests treballadors del sistema especial durant els períodes d'inactivitat, amb la baixa consegüent en el règim general, quan no hagi estat expressament sol·licitada per ells, únicament és procedent en cas que el treballador no ingressi la quota corresponent als períodes esmentats, en els termes que assenyala l'article 253.4.b.2n

c) La reincorporació al sistema especial d'aquests treballadors determina la seva permanència en aquest sistema en les condicions que estableix l'apartat 1.a d'aquesta disposició.

2. Les cotitzacions satisfetes a l'extingit règim especial agrari de la Seguretat Social pels treballadors a què es refereix aquesta disposició s'entenen efectuades en el règim general de la Seguretat Social, i tenen plena validesa tant per perfeccionar el dret com per determinar la quantia de les prestacions previstes en l'acció protectora del règim general esmentat a les quals puguin accedir aquells treballadors, d'acord amb el que preveu aquesta llei.

Disposició transitòria divuitena

Aplicació gradual de les bases i els tipus de cotització i de reduccions en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris

1. Sense perjudici del que estableixen la secció segona del capítol II del títol II d'aquesta llei i, en particular, l'article 255, la cotització durant els períodes d'activitat en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris se sotmet a les condicions següents:

A) A partir de l'any 2012, les bases de cotització per totes les contingències i conceptes de recaptació conjunta es determinen d'acord amb el que estableix l'article 147 segons el que preveu l'article 255.

En aquest exercici, la base màxima de cotització aplicable és de 1.800 euros mensuals o 78,26 euros per jornada realitzada. Les futures lleis de pressupostos generals de l'Estat, en un termini de quatre anys, a comptar de 2012, han d'augmentar la base màxima de cotització per equiparar-la a l'existent en el règim general, i han d'establir un increment percentual de les reduccions que preveu la lletra C d'aquest apartat, de manera que els increments de cotització no superin, en termes anuals, els màxims previstos per a les bases de cotització, situats en 1.800 euros.

B) Respecte als treballadors inclosos en els grups de cotització 2 a 11, el tipus de cotització aplicable a càrrec de l'empresari és del 15,95 per cent l'any 2012, s'incrementa anualment en 0,45 punts percentuals durant el període 2013-2021, en 0,24 punts percentuals durant el període 2022-2026 i en 0,48 punts percentuals durant el període 2027-2031, fins a assolir el 2031 el tipus del 23,60 per cent, d'acord amb l'escala següent:

2012 - 15,95%

2013 - 16,40%
2014 - 16,85%
2015 - 17,30%
2016 - 17,75%
2017 - 18,20%
2018 - 18,65%
2019 - 19,10%
2020 - 19,55%
2021 - 20,00%
2022 - 20,24%
2023 - 20,48%
2024 - 20,72%
2025 - 20,96%
2026 - 21,20%
2027 - 21,68%
2028 - 22,16%
2029 - 22,64%
2030 - 23,12%
2031 - 23,60%

C) A partir de l'any 2012, s'han d'aplicar les reduccions següents en l'aportació empresarial a la cotització per contingències comunes:

a) Respecte als treballadors inclosos en el grup 1 de cotització s'ha d'aplicar, durant el període 2012-2031, una reducció de 8,10 punts percentuals de la base de cotització, i resulta un tipus efectiu de cotització per contingències comunes del 15,50 per cent per a aquest període.

b) Respecte als treballadors inclosos en els grups de cotització 2 a 11, la reducció s'ha d'ajustar a les regles següents:

1a. Per a bases de cotització iguals o inferiors a 986,70 € mensuals o a 42,90 € per jornada realitzada, les reduccions que s'han d'aplicar, en punts percentuals de la base de cotització, són les que estableix la taula següent:

2012 - 6,15%
2013 - 6,33%
2014 - 6,50%
2015 - 6,68%
2016 - 6,83%
2017 - 6,97%
2018 - 7,11%
2019 - 7,20%
2020 - 7,29%
2021 - 7,36%
2022 - 7,40%

2023 - 7,40%
 2024 - 7,40%
 2025 - 7,40%
 2026 - 7,40%
 2027 - 7,60%
 2028 - 7,75%
 2029 - 7,90%
 2030 - 8,00%
 2031 - 8,10%

2a. Per a bases de cotització superiors a les quanties indicades en la regla anterior i fins a 1.800 euros mensuals o 78,26 euros per jornada realitzada, els és aplicable, durant el període 2012-2021, el percentatge resultant d'aplicar les fórmules següents:

Per a bases mensuals de cotització la fórmula a aplicar és:

$$\% \text{reducció mes (any X)} = \% \text{reducció any X de la taula} \times \left(1 + \frac{\text{Base mes (any X)} - 986,70}{\text{Base mes (any X)}} \times 2,52 \times \frac{6,15\%}{\% \text{reducció any X de la taula}} \right)$$

X = any natural entre 2012 i 2021 per al qual es calcula la reducció.

Per a bases de cotització per jornades reals la fórmula a aplicar és:

$$\% \text{reducció jornada (any X)} = \% \text{reducció any X de la taula} \times \left(1 + \frac{\text{Base jornada (any X)} - 42,90}{\text{Base jornada (any X)}} \times 2,52 \times \frac{6,15\%}{\% \text{reducció any X de la taula}} \right)$$

X = any natural entre 2012 i 2021 per al qual es calcula la reducció.

Per al període 2022-2030, les reduccions a aplicar en punts percentuals de la base de cotització són les resultants de la fórmula següent:

$$\% \text{reducció mes o jornada (any X)} = \% \text{reducció any 2021 base mes o jornada (any X)} + \left(\frac{8,1\% - \% \text{reducció any 2021 base mes o jornada (any X)}}{10} \times (\text{any X} - 2021) \right)$$

X = any natural entre 2022 i 2030 per al qual es calcula la reducció.

Les reduccions per a l'any 2031 són del 8,10 per cent en tots els casos.

En els supòsits de cotització per bases mensuals, quan els treballadors iniciïn o finalitzin la seva activitat sense coincidir amb el principi o final d'un mes natural, les reduccions a què es refereix aquesta lletra C han de ser proporcionals als dies treballats en el mes.

2. Durant les situacions d'incapacitat temporal, risc durant l'embaràs i risc durant la lactància natural, així com de maternitat i paternitat causades durant els períodes d'activitat, l'aportació empresarial a la cotització és objecte de les reduccions següents:

a) En la cotització per contingències comunes, una reducció l'any 2012 de 13,20 punts percentuals de la base de cotització, que s'incrementa anualment en 0,45 punts percentuals durant el període 2013-2021, en 0,24 punts percentuals durant el període 2022-2026 i en 0,48 punts percentuals durant el període 2027-2031, i s'arriba el 2031 a una reducció de 20,85 punts percentuals, d'acord amb l'escala següent:

2012 - 13,20
2013 - 13,65
2014 - 14,10
2015 - 14,55
2016 - 15,00
2017 - 15,45
2018 - 15,90
2019 - 16,35
2020 - 16,80
2021 - 17,25
2022 - 17,49
2023 - 17,73
2024 - 17,97
2025 - 18,21
2026 - 18,45
2027 - 18,93
2028 - 19,41
2029 - 19,89
2030 - 20,37
2031 - 20,85

b) En la cotització per desocupació, una reducció en la quota equivalent a 2,75 punts percentuals de la base de cotització.

3. Les reduccions en la cotització que estableix aquesta disposició es poden actualitzar cada tres anys mitjançant les futures lleis de pressupostos generals de l'Estat, en funció de l'evolució de l'índex de preus de consum experimentat en aquests períodes de temps.

Disposició transitòria dinovena

Règim d'enquadrament de determinats socis de treball

Sense perjudici del que disposa l'article 14.2 d'aquesta llei, les cooperatives que, a l'empara de la disposició transitòria setena de la Llei 3/1987, de 2 d'abril, general de cooperatives, van optar per mantenir l'assimilació dels seus socis de treball a treballadors autònoms, als efectes de Seguretat Social, conserven aquest dret d'opció en els termes que estableix l'article 14.1.

No obstant això, si aquestes cooperatives modifiquen el règim d'enquadrament dels seus socis de treball, per a la seva incorporació com a treballadors per compte d'altri, en el règim que correspongui, no poden tornar a exercir el dret d'opció.

Disposició transitòria vintena

Validesa als efectes de prestacions de quotes anteriors a l'alta en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms

El que preveu l'article 319 únicament és aplicable respecte a les altes que s'hagin formalitzat a partir de l'1 de gener de 1994.

Disposició transitòria vint-i-unena

Integració d'entitats substitutòries

El Govern, a proposta del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, ha de determinar la forma i les condicions en què s'han d'integrar en el règim general de la Seguretat Social, o en algun dels seus règims especials, els col·lectius assegurats en entitats substitutòries encara no integrats que, d'acord amb el que disposa aquesta llei, estiguin compresos en el camp d'aplicació del sistema de la Seguretat Social. Les normes que s'estableixin han de contenir les disposicions de caràcter econòmic que compensin, en cada cas, la integració disposada.

Disposició transitòria vint-i-dosena

Deutes amb la Seguretat Social dels clubs de futbol

1. En el marc del Conveni de sanejament del futbol professional a què es refereix la disposició addicional quinzena de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, la Lliga de Futbol Professional assumeix el pagament dels deutes amb la Seguretat Social el 31 de desembre de 1989, dels quals queden alliberats els clubs de futbol que hagin subscrit els convenis particulars corresponents amb la Lliga Professional.

Els deutes expressats en el paràgraf anterior s'entenen referits als dels clubs que, les temporades 1989/1990 i 1990/1991, participaven en competicions oficials de la primera i segona divisió A de futbol.

2. Igualment, i per fer front als compromisos contrets en el Pla de sanejament de 1985, la Lliga de Futbol Professional assumeix el pagament dels deutes amb la Seguretat Social referits als altres clubs inclosos en aquest Pla i no considerats en el segon paràgraf de l'apartat anterior, que van ser meritats amb anterioritat a aquest Pla i que estaven pendents de pagament el 31 de desembre de 1989.

3. En cas que la Lliga Professional no pagui totalment o parcialment els deutes a què fan referència els números anteriors, les garanties a què es refereix l'apartat 3 de la disposició transitòria tercera de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, les han d'executar, en via de constrenyiment, els òrgans de recaptació de la Seguretat Social, i s'ha d'imputar l'import obtingut en proporció als deutes impagats.

4. En el marc del Conveni de sanejament, i una vegada assumits per la Lliga Nacional de Futbol Professional els deutes dels clubs de futbol que, per tots els conceptes, aquests van contraure amb la Seguretat Social, se'n pot acordar l'ajornament de pagament durant un període màxim de dotze anys,

amb subjecció al que preveuen els articles 31 i següents del vigent Reglament general de recaptació de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1415/2004, d'11 de juny.

Els pagaments s'han d'efectuar mitjançant amortitzacions semestrals, i les quantitats ajornades han de meritjar els interessos de demora corresponents, que s'han d'ingressar en l'últim termini de cada deute ajornat.

Disposició transitòria vint-i-tresena

Concerts per a la recaptació

La facultat de concertar els serveis de recaptació, concedida per l'article 21 a la Tresoreria General de la Seguretat Social, subsisteix mentre no s'organitzi un sistema de recaptació unificat per a l'Estat i la Seguretat Social.

Disposició transitòria vint-i-quatrena

Incompatibilitat de les prestacions no contributives

1. La condició de beneficiari de les pensions no contributives de la Seguretat Social és incompatible amb la percepció de les pensions assistencials, regulades a la Llei 45/1960, de 21 de juliol, per la qual es creen determinats fons nacionals per a l'aplicació social de l'impost i de l'estalvi, i suprimides per la Llei 28/1992, de 24 de novembre, de mesures pressupostàries urgents, així com dels subsidis de garantia d'ingressos mínims i per ajuda de tercera persona, a què es refereixen l'article 8.3 i la disposició transitòria única del text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre.

2. La percepció de les assignacions econòmiques per fill amb discapacitat a càrrec, establertes a l'article 353.2.b i c, és incompatible amb la condició, per part del fill amb discapacitat, de beneficiari de les pensions assistencials, regulades a la Llei 45/1960, de 21 de juliol, i suprimides per la Llei 28/1992, de 24 de novembre, o dels subsidis de garantia d'ingressos mínims i per ajuda de tercera persona, a què es refereixen l'article 8.3 i la disposició transitòria única del text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social.

Disposició transitòria vint-i-cinquena

Pervivència de subsidis econòmics de persones amb discapacitat

1. Les persones beneficiàries dels subsidis de garantia d'ingressos mínims i per ajuda de tercera persona continuen amb el dret a la percepció d'aquests d'acord amb el que estableix l'article 8.3 i la disposició transitòria única del text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre, en els termes i les condicions que preveu la legislació específica que els regula, llevat que els interessats passin a percebre una pensió no contributiva; en aquest cas, cal atènyer-se al que disposa la disposició transitòria vint-i-quatrena de la present Llei.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, les normes que preveu la legislació específica respecte als imports que han de percebre els beneficiaris del subsidi de garantia d'ingressos mínims, atesos en centres públics o privats, queden suprimides, independentment de la participació dels

beneficiaris d'aquest subsidi en el cost de l'estada, de conformitat amb les normes vigents de caràcter general aplicables al finançament d'aquests centres.

3. En els supòsits de contractació per compte d'altri o establiment per compte propi dels beneficiaris del subsidi de garantia d'ingressos mínims, els és aplicable, quant a recuperació automàtica del dret al subsidi, el que disposa a aquest efecte per als beneficiaris de la pensió d'invalidesa no contributiva l'article 363 de la present Llei. Així mateix, no es tenen en compte per al còmput anual de les seves rendes, als efectes previstos en la seva legislació específica aplicable, les que hagin percebut en virtut de la seva activitat laboral per compte d'altri o propi en l'exercici econòmic en què es produeixi l'extinció del contracte o el cessament de l'activitat laboral.

Disposició transitòria vint-i-sisena

Qualificació de la incapacitat permanent

1. El que disposa l'article 194 d'aquesta llei únicament és aplicable a partir de la data en què entrin en vigor les disposicions reglamentàries a què es refereix l'apartat 3 de l'article 194 esmentat. Fins que no es desplegui per reglament aquest article és aplicable la redacció següent:

«Article 194. Graus d'incapacitat permanent

1. La incapacitat permanent, sigui quina sigui la seva causa determinant, es classifica d'acord amb els graus següents:

a) Incapacitat permanent parcial per a la professió habitual.

b) Incapacitat permanent total per a la professió habitual.

c) Incapacitat permanent absoluta per a tot treball.

d) Gran invalidesa.

2. S'entén per professió habitual, en cas d'accident, sigui o no de treball, la desenvolupada normalment pel treballador quan el va patir. En cas de malaltia comuna o professional, aquella a la qual el treballador dedicava la seva activitat fonamental durant el període de temps, anterior a la iniciació de la incapacitat, que es determini per reglament.

3. S'entén per incapacitat permanent parcial per a la professió habitual la que, sense arribar al grau de total, ocasioni al treballador una disminució no inferior al 33 per cent en el seu rendiment normal per a la professió esmentada, sense que li impedeixi la realització de les tasques fonamentals.

4. S'entén per incapacitat permanent total per a la professió habitual la que inhabiliti el treballador per a la realització de totes les tasques de la professió esmentada, o les fonamentals, sempre que es pugui dedicar a una professió diferent.

5. S'entén per incapacitat permanent absoluta per a tot treball la que inhabiliti completament el

treballador per a tota professió o ofici.

6. S'entén per gran invalidesa la situació del treballador afectat d'incapacitat permanent i que, per conseqüència de pèrdues anatòmiques o funcionals, necessiti l'assistència d'una altra persona per als actes més essencials de la vida, com ara vestir-se, desplaçar-se, menjar o anàlegs.»

2. Fins que no es desplegui per reglament l'article esmentat, totes les referències que en aquest text refós i en les altres disposicions es facin a la «incapacitat permanent parcial» s'han d'entendre fetes a la «incapacitat permanent parcial per a la professió habitual»; les que es facin a la «incapacitat permanent total» s'han d'entendre fetes a la «incapacitat permanent total per a la professió habitual»; i les fetes a la «incapacitat permanent absoluta», a la «incapacitat permanent absoluta per a tot treball».

Disposició transitòria vint-i-setena

Complements per mínims per a pensions contributives

1. La limitació prevista a l'article 59.2 respecte a la quantia dels complements necessaris per arribar a la quantia mínima de pensions, no és aplicable en relació amb les pensions que hagin estat causades amb anterioritat a l'1 de gener de 2013.

2. Així mateix, el requisit de residència en territori espanyol a què fa referència l'article 59.1 per tenir dret al complement per arribar a la quantia mínima de les pensions, s'exigeix per a les pensions el fet causant de les quals es produeixi a partir del dia 1 de gener de 2013.

Disposició transitòria vint-i-vuitena

Acreditació de determinades situacions legals de desocupació

La situació legal de desocupació en els supòsits recollits als paràgrafs 2n, 3r i 4t de l'apartat 1.a de l'article 267, fins que no es desplegui per reglament l'article esmentat, l'ha d'acreditar el treballador en la forma següent:

1r. En el cas d'extinció del contracte per mort, jubilació o incapacitat de l'empresari individual, mitjançant una comunicació escrita de l'empresari, els seus hereus o representant legal notificant al treballador l'extinció de la relació laboral per alguna de les causes esmentades o bé una acta de conciliació administrativa o judicial, o resolució judicial definitiva, en els termes que fixa el paràgraf següent.

2n. En el cas d'acomiadament, mitjançant la notificació per escrit a què es refereix l'article 55.1 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors. Quan no es faci aquesta notificació, l'acreditació s'ha de fer mitjançant un certificat d'empresa o un informe de la Inspecció de Treball i Seguretat Social en què constin el cessament involuntari en la prestació de treball i la seva data d'efecte, o l'acta de conciliació administrativa en la qual consti que el treballador impugna l'acomiadament i l'empresari no compareix.

Així mateix, es pot acreditar mitjançant una acta de conciliació administrativa o judicial o una resolució judicial definitiva que declari la procedència o improcedència de l'acomiadament. En el supòsit d'improcedència, també s'ha d'acreditar que l'empresari, o el treballador quan sigui representant legal dels treballadors, no ha optat per la readmissió.

3r. En el cas d'acomiadament basat en causes objectives, mitjançant una comunicació escrita al treballador en els termes que preveu l'article 53 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, o bé una acta de conciliació administrativa o judicial o una resolució judicial definitiva en els termes que fixa el paràgraf anterior.

Disposició transitòria vint-i-novena

Cobertura de la prestació econòmica per incapacitat temporal dels treballadors incorporats al règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms abans de l'1 de gener de 1998

L'obligació de formalitzar amb una mútua col·laboradora amb la Seguretat Social la protecció per la prestació econòmica per incapacitat temporal establerta a l'article 83.1.b no és exigible als treballadors incorporats al règim especial de treballadors per compte propi o autònoms amb anterioritat a l'1 de gener de 1998 i que la tinguin coberta amb l'entitat gestora.

Disposició transitòria trentena

Accés al subsidi extraordinari de desocupació en determinats supòsits

Poden ser beneficiaris del subsidi extraordinari que regula la disposició addicional vint-i-setena les persones que hagin esgotat el subsidi per desocupació que preveu l'article 274 en el període que hi ha entre l'1 de març de 2018 i la data d'entrada en vigor de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018, sempre que ho sol·licitin dins del termini dels dos mesos següents a aquesta última data, i compleixin els requisits exigits per al col·lectiu de l'apartat 1.a, cas en què el dret al subsidi extraordinari neix l'endemà de la sol·licitud.

En cas que la presentació de la sol·licitud es faci un cop transcorregut el termini de dos mesos s'ha de reduir la durada del dret tants dies com hi hagi entre la finalització d'aquest termini i la data en què efectivament s'hagi formulat la sol·licitud.

Disposició final primera

Títol competencial

La regulació continguda en aquesta llei és d'aplicació general a l'empara del que preveu l'article 149.1.17a de la Constitució, excepte els aspectes relatius a la manera d'exercir les competències i a l'organització dels serveis en les comunitats autònomes que, d'acord amb el que estableixen els seus estatuts d'autonomia, hagin assumit competències en la matèria regulada.

Disposició final segona

Competències d'altres departaments ministerials

Les competències que aquesta llei atribueix al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social s'entenen sense perjudici de les que, en relació amb les diferents matèries que s'hi regulen, puguin correspondre a altres departaments ministerials.

Disposició final tercera

Acomodament de les normes sobre pensió de jubilació per disminució de l'edat

El Govern, a proposta del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, ha d'acomodar la legislació vigent sobre pensió de jubilació en el sistema de Seguretat Social a l'efecte de l'aplicació del que preveu l'article 215 de la present Llei i en aquells altres supòsits en què l'edat establerta amb caràcter general per tenir dret a la pensió esmentada s'hagi de rebaixar en desplegament de mesures de foment de l'ocupació, sempre que aquestes conduixin a la substitució d'uns treballadors jubilats per d'altres en situació d'atur.

Disposició final quarta

Treballadors que romanen en actiu

El Govern pot atorgar desgravacions, o deduccions de cotitzacions socials, en els supòsits en què el treballador opti per romandre en actiu, una vegada assolida l'edat prevista a l'article 205.1, amb suspensió proporcional a la percepció de la pensió. La seva regulació s'ha de fer amb la consulta prèvia a les organitzacions sindicals i associacions empresarials més representatives.

Disposició final cinquena

Disposicions relatives a treballadors per compte d'altri agraris

1. S'ha de regular per reglament la possible inclusió de determinats treballs agraris actualment enquadrats en el règim general de la Seguretat Social, en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris, observant els requisits que estableix la present Llei i amb garantia dels drets de Seguretat Social reconeguts als treballadors d'aquests col·lectius, amb la consulta prèvia a la Comissió de seguiment prevista a la disposició addicional quinzena.
2. La cotització dels treballadors agraris amb contracte de treball a temps parcial s'ha de portar a terme de manera proporcional a la part de jornada realitzada efectivament, en els termes i les condicions que es determinin per reglament, i sense perjudici de l'aplicació de les bases mínimes de cotització que la Llei estableixi en cada moment.
3. A l'efecte de la possible actualització del tipus de cotització per formació professional a què es refereix l'article 255.2.e, número 3r, s'han de tenir en compte, si s'escau, les propostes que formuli la taula de diàleg social corresponent.

Disposició final sisena

Treballadors autònoms dedicats a la venda ambulat o a domicili

Respecte als treballadors per compte propi dedicats a la venda ambulat o a domicili, s'estableix una base mínima de cotització al règim especial dels treballadors per compte propi o autònoms inferior a la fixada anualment amb caràcter general per a aquest règim especial, en els termes i les condicions que determini la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a cada exercici.

Disposició final setena

Competències sobre la incapacitat temporal

La Secretaria d'Estat de la Seguretat Social, a proposta de l'Institut Nacional de la Seguretat Social, i mitjançant una resolució publicada al *Butlletí Oficial de l'Estat*, ha de determinar la data a partir de la qual

s'assumeixen les funcions atribuïdes a l'article 170.1.

Disposició final vuitena

Desplegament reglamentari

Es faculta el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social per dictar les normes d'aplicació i desplegament de la present Llei i proposar al Govern per a la seva aprovació els reglaments generals d'aquesta.

Així mateix, el Govern ha d'aprovar totes les altres disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament del que preveu aquesta Llei. En particular, s'habilita el Govern per regular dins de l'acció protectora per desocupació i amb el règim financer i de gestió que estableix el capítol VI del títol III d'aquesta Llei l'establiment d'una ajuda específica anomenada renda activa d'inserció, adreçada als desocupats amb necessitats econòmiques especials i dificultat per trobar feina que adquireixin el compromís de dur a terme actuacions afavoridores de la seva inserció laboral.

Afectacions passives (21)

Article 72 derogat per la disposició derogatòria 1a de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018.

Tot i que aquest article ha estat derogat per la Llei 6/2028, de 3 de juliol, continua en vigor fins a la data que es determini en la norma reglamentària que reguli la targeta social universal, d'acord amb la disposició transitòria 3a de la Llei esmentada.

Disposició addicional vint-i-setena afegida per la disposició final 40a.5 de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018.

Disposició transitòria trentena afegida per la disposició final 40a.7 de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018.

Disposició final única modificada per la disposició final 38a.5 de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018.

Article 185 modificat per la disposició final 38a.4 de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018.

Article 229 apartat 3 modificat, amb efectes des de l'1 d'agost de 2018, per la disposició final 40a.1 de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018.

Article 282 apartat 2 modificat per la disposició final 40a.2 de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018.

Article 352 apartat 1.c modificat per la disposició final 40a.3 de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018.

Article 353 modificat per la disposició final 40a.4 de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018.

Article transitòria setzena modificada per la disposició final 40a.6 de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018.

Article 30 modificat per l'article 1 de la Llei 6/2017, de 24 d'octubre, de reformes urgents del treball autònom.

Article 318 lletra a modificada per la disposició final 4a de la Llei 6/2017, de 24 d'octubre, de reformes urgents del treball autònom.

Article 12 apartat 2 modificat per la disposició final 6a.2 de la Llei 6/2017, de 24 d'octubre, de reformes urgents del treball autònom

Article 214 apartats 2 i 5 modificats per la disposició final 5a.1 de la Llei 6/2017, de 24 d'octubre, de reformes urgents del treball autònom.

Article 312 modificat per l'article 12.1 de la Llei 6/2017, de 24 d'octubre, de reformes urgents del treball autònom.

Article 313 modificat per l'article 2.1 de la Llei 6/2017, de 24 d'octubre, de reformes urgents del treball autònom.

Article 316 apartat 2 modificat per l'article 14 de la Llei 6/2017, de 24 d'octubre, de reformes urgents del treball autònom.

Article 71 apartat 1 modificat per la disposició final 31a.1 de la Llei 3/2017, de 27 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2017.

Article 74 bis afegit per la disposició final 31a.2 de la Llei 3/2017, de 27 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2017.

Article 170 apartat 2 modificat per la disposició final 31a.3 de la Llei 3/2017, de 27 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2017.

Article 237 apartat 3 modificat per la disposició final 31a.4 de la Llei 3/2017, de 27 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2017.

Consideracions legals

Els textos consolidats (o versions actualitzades) de les normes que ofereix el Portal Jurídic de Catalunya no tenen caràcter oficial.

Enllaç a aquesta versió

http://portaljuridic.gencat.cat/ca/pjur_ocults/pjur_resultats_fitxa/?action=fitxa&versionId=1706230&versionState=02&language=ca_ES&documentId=721569&mode=single